

ΕΤΟΣ
ΔΙΣΕΚΤΟΝ

ΜΑΡΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

20
ΛΑ·Γ·ΚΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

1940

ΣΤΑΜΠΟΥΛ

ΜΑΡΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

2376

Λαϊκὸν
Ἡμερολόγιον

τοῦ
ἔτους
1940

ΣΤΑΜΠΟΥΛ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΕΥΤΥΧΕΣ
ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΓΑΛΑΤΑ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ
ΙΣΜΕΤ ΙΝΟΝΟΥ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ 1940

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα	7448
» κατακλυσμοῦ	5206
» κτίσεως Βυζαντίου	2597
» κατασκευῆς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων	2309
» κατασκευῆς τῶν χρυσῶν νομισμάτων	2146
» διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ I. Καίσαρος	1984
» τῆς οἰκοδ. τῆς Ἀγ. Σοφίας ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ Α'	1356
» τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως	1383
» τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἀγ. Εἰκόνων ὑπὸ Θεοδώρας	1098
» τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Λυτικῆς	888
» τῆς ἀλώσεως τῆς Κων. πόλεως ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β'	487
» τῆς ἐκδόσεως πρώτης Τουρκ. ἐφημερίδος ἐν Σταμπούλ.	108
» τῆς χρήσεως τῶν γραμματισμῶν	100
» τῆς ἐνάρξεως τῆς κυκλοφορίας τῶν τράμ ἐν Σταμπούλ	68
» τῆς κατασκευῆς τοῦ Τοῦνελ	66
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τηλεφώνου	63
» τοῦ μεγάλου σεισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει	46
» τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος	32
» τῆς κηρύξεως τοῦ Μεγάλου Πολέμου	26
» τῆς κυκλοφορίας τῶν ἡλεκτρικῶν τράμ	26
» τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ Ἀτατούρκ εἰς Σαμψοῦντα	21
» τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀγκύρας εἰς πρωτεύουσαν	21
» τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης	17
» τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας	17
» τῆς καταργήσεως τῆς φεσοφορίας ἐν Τουρκίᾳ	15
» τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς Τουρκίας	14
» τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου τουρκικοῦ ἀλφαβήτου	12
» τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Τουρκοελληνικοῦ Συμφώνου φιλίας	10
» τοῦ ταξιδίου εἰς Ἑλλάδα τοῦ Ἰσμέτ Ἰνονου	8
» τῆς καθιερώσεως τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἐν Τουρκίᾳ	5
» τῆς ἀλλαγῆς τῆς περιβολῆς τῶν κληρικῶν ἐν Τουρκίᾳ	5
» τῆς ἐκλογῆς τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α'	4

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΑΙ

- 5 'Ιανουαρίου 'Η ἀπελευθέρωσις τῶν 'Αδάνων.
 21 » 'Η ἐορτὴ τῆς γῆς (τοῦ χώματος)
 23 'Απριλίου 'Επέτειος τῆς ἐνάρξεως Μ. 'Εθνοσυνελεύσεως
 1 Μαΐου 'Η ἐορτὴ τῆς 'Ανοίξεως.
 23 'Ιουλίου 'Επέτειος τοῦ Συντάγματος
 24 'Ιουλίου 'Η ὑπογραφή τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης.
 30 Αὐγούστου 'Η νίκη τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ ἡ ἐορτὴ
 τῆς ἀεροπλοΐας.
 9 Σεπτεμβρίου 'Η ἀπελευθέρωσις τῆς Σμύρνης.
 11 Σεπτεμβρίου 'Η ἀπελευθέρωσις τῆς Προύσης.
 6 'Οκτωβρίου 'Η ἀπελευθέρωσις τῆς Σταμπούλ (1923)
 29 'Οκτωβρίου 'Η ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας.
 13 Νοεμβρίου 'Η ἀπελευθέρωσις τῶν Λαοδανελλίων.
 25 Νοεμβρίου 'Η ἀπελευθέρωσις τῆς 'Αδριανουπόλεως.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

- 20 'Ιανουαρίου, Σάββατον 10 (Ζιλχιτζέ) Κουρμπάν μπαϊράμ
 (ἐορτὴ τετραήμερος).
 10 Φεβρουαρίου, Σάββατον (1 Μουχαρέμ) Χιτζρὴ σενέ ιπτινιτσί
 (Νέον ἔτος ἐγείρας 1359).
 20 'Απριλίου, Σάββατον (12 Ρεμπιουλεβέλ) Μεβλουδοῦ γε-
 μπῆ ('Η γέννησις τοῦ Μωάμεθ).
 9 Αὐγούστου, Παρασκευὴ (4 Ρετζέπ) Ρεγκαίπ γκετζεσῆ ('Η
 σύλληψις τοῦ προφήτου).
 1 Σεπτεμβρίου, Κυριακὴ (27 Ρετζέπ) Μεράτς Νεμπῆ (Νύξ
 τῆς ἀναλήψεως τοῦ προφήτου).
 18 Σεπτεμβρίου, Τετάρτη (15 Σαμπάν) Μπεράτ κανδηλῆ (Νύξ
 τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀγγέλου εἰς τὸν προφήτην).
 29 'Οκτωβρίου, Τρίτη (27 Ραμαζάν) Καδῆρ γκετζεσῆ
 1 Νοεμβρίου, Παρασκευὴ (1 Σεβάλ) Σεκέρ μπαϊράμ (ἐορτὴ
 τριήμερος).

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

1. — 'Η ἐβδομαδιαία ἀργία.
2. — 'Εορτὴ τῆς Δημοκρατίας (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς 28ης
'Οκτωβρίου, ἡ 29 καὶ ἡ 30ῃ 'Οκτωβρίου)
3. — 'Εορτὴ τῆς 'Εθνικῆς Κυριαρχίας (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας
τῆς 22 'Απριλίου (ἡ 23 καὶ 24 'Απριλίου)
4. — 'Η ἐορτὴ τῆς 'Ανοίξεως (1η Μαΐου)
5. — 'Η κατὰ τόπους ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως (1 ἡμέρα,
ὅπου ὑπάρχει)
6. — 'Η ἐορτὴ τοῦ νέου ἔτους (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς 31 Δε-
κεμβρίου ἡ 1 καὶ 2 'Ιανουαρίου) (1)
7. — 'Η ἐορτὴ τοῦ Σεκέρ Μπαϊράμ (3 ἡμέραι)
8. — 'Η ἐορτὴ τοῦ Κουρμπάν μπαϊράμ (4 ἡμέραι)
9. — 'Η ἐορτὴ τῆς Νίκης 30 Αὐγούστου)

Θρησκευτ. ἐορταὶ τῶν Σχολῶν τῶν Ρωμῶν

1. — 'Η 21η Νοεμβρίου (τῶν Εἰσοδίων)
2. — Τῶν Χριστουγέννων (24, 25, 26, 27 Δεκεμβρίου)
3. — Τοῦ νέου ἔτους (31 Δεκεμβρίου καὶ 1 'Ιανουαρίου)
4. — Τῶν Θεοφανείων (5, 6, 7, 'Ιανουαρίου)
5. — Τῶν 3 'Ιεραρχῶν (30 'Ιανουαρίου)
6. — 'Η πρώτη ἡμέρα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (Καθαρὰ Δευτέρα)
7. — Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (25 Μαρτίου)
8. — Τοῦ Πάσχα (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς Μ. Τετάρτης μέχρι
τῆς Τρίτης ἑσπέρας τῆς Διακαινησίμου)
9. — Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
10. — Τῆς 'Αναλήψεως
11. — Τῆς 'Αγίας Τριάδος
12. — 'Η 21η Μαΐου (Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης)

Τῶν ξένων σχολῶν

Αἱ εἰς τοὺς ἰδιαίτερους κανονισμοὺς τῶν ξένων σχολῶν εἰ-
δικαὶ (ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων) ἐορταὶ ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τοὺς
ξένους ὑπηκόους μαθητάς.

Οἱ Τοῦρκοι μαθηταὶ κατὰ τὰς τοιαύτας εἰδικὰς ἐορτάς με-
ταβαίνουν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἀκούουσιν τὰ τουρκικὰ μαθήματα.

Κατὰ τὰς ἀνεγνωρισμένας θρησκευτικὰς ἐορτάς τῶν Χρι-
στιανῶν μαθητῶν, αἱ ξένοι σχολαὶ χορηγοῦν εἰς αὐτοὺς ἄδειαν
ἀπουσίας.

1) Κατὰ τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας θὰ ὀρισθῇ εἰδικῶς διὰ τὰς
σχολὰς ἀργία ἐξαμήνου, ἡ ὅποια δὲν θὰ εἴνε κατωτέρα τῶν 10 ἡμερῶν.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΟΥ 1940

Ἰνδικτιῶνος 8 = Ἡλίου κύκλοι 28 = Σελήνης κύκλοι 19
 Σελήνης θεμέλιον 2 = Κρεωφαγίας ἡμέραι 70
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 18
 Ἑωθινὸν Ε' Ἡχος πλάγ. α. = Ἡ Ἀπόκριεως Μαρτίου 3
 Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' Νηστεϊῶν.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 26 = Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 24
 ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, Ἀπριλίου 28
 Ἡ Ἀνάληψις, Ἰουνίου 6 = Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 16
 Κυριακὴ τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 23
 Νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστόλων ἡμέραι 5
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Σάββατον
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Τρίτη

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ

- Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ γίνουν 2 ἐκλείψεις τοῦ Ἡλίου.
 1) Δακτυλοειδὴς ἐκλείψις τοῦ Ἡλίου τὴν 7ην Ἀπριλίου ἀόρα-
 τος ἐν τῇ πόλει μας.
 2) Ὀλικὴ ἐκλείψις τοῦ Ἡλίου τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἀόρατος ἐν
 τῇ πόλει μας.

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1940

Τὴν 20ὴν Μαρτίου 20 ὥραι. Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς Κριόν,
 ἀρχὴ τοῦ ἔαρος.
 Τὴν 21ην Ἰουνίου 16 ὥραι. Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς Καρκίνον,
 ἀρχὴ θερούς.
 Τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 7 ὥραι. Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς Ζυγὸν
 ἀρχὴ φθινοπώρου.
 Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 2 ὥραι. Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς Αἰγό-
 κερω, ἀρχὴ Χειμῶνος.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας ὑπάρχουν
 63 νομαρχίαι, 366 ὑποδιοικήσεις, 882 Δήμοι, 33,436 χωρία.
 Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς 20(10)935 ὁ πληθυσμὸς τῆς χώ-
 ρας ἀνῆλθετο εἰς 16.188.767, ἐκ τῶν ὁποίων 8.213.842 γυναῖ-
 κες καὶ 7.974.925 ἄνδρες. Ὑπολογίζεται ὅτι ἀπὸ τότε ὁ πλη-
 θυσμὸς ἠῤῥῆθη κατὰ 1½ ἐκατομμύριον, ἐκτὸς τῶν κατοίκων
 τῆς νομαρχίας Χατάης.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΕΛΗ

Ἐντὸς τῆς Πόλεως	Ἐντὸς τῆς Τουρκίας
Κάρτ ποστάλ Γρόσια 3	Γρόσια 3
Ἐπιστολαὶ Γρόσια 3	Γρόσια 6
Πόστ Ρεσιάντ Γρόσια 3	Γρόσια 3
Ἐπὶ συστάσει τὰ διπλάσια	
Πόστ ρεσιάντ: Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐπιστολῆς καὶ πρόσθετα 6 γρόσια πληρωνόμενα ὑπὸ τοῦ παραλήπτου Διὰ τὰ μέχρι 5 λέξεων ἐπισκεπτήρια Γρ. 0.75	

Ἐντυπα

Μέχρι 50 γραμμ.	Γρόσια	0.25
Δι' ἕκαστον βάρος 50 γραμ. ἐπὶ πλέον	"	1.—
Ἐπὶ συστάσει	"	6.—

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν

Κάρτ ποστάλ	Γρόσια	7.50
Ἐπιστολαὶ ἀπλαῖ	"	12.50
" ἐπὶ συστάσει	"	30.—
Ἐντυπα μέχρι 50 γραμ.	"	2.50

Διὰ τὰ Βαλκάνια

Διὰ τὴν Ρουμανίαν, Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ἑλλάδα
 Κάρτ Ποστάλ Γρ. 5 Ἐπιστολαὶ ἀπλαῖ γρ. 8 συστημένοι 16

Τηλεγραφικὰ τέλη

- 1ον Ἐντὸς τῆς πόλεως μέχρι 20 λέξεων Γρ. 15 Διὰ κάθε ἐπὶ
 πλέον λέξιν γρ. 0.75
- 2ον Ἐκτὸς τῆς Σταμποῦλ διὰ κάθε λέξιν γρ. 2.50
- 3ον Διὰ τὰ ἐπείγοντα τηλεγραφήματα (urgent) τὸ διπλάσιον
 τῶν ἀπλῶν τηλεγραφημάτων
- 4ον Διὰ τὰ λίαν ἐπείγοντα τηλεγραφήματα (yildirim) ἐκάστη
 λέξις Γρ. 12.50
- 5ον Τὰς πληρωμένας ἀπαντήσεις δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ
 μόνον ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπιστέλλονται καὶ ἐντὸς
 διαστήματος 91 ἡμερῶν.
- 6ον Αἱ ἐγγραφαὶ διὰ τὰς συντόμους διευθύνσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι
 ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ἐγγραφομένου, καταβάλλονται
 ἐτησίως Λίραι 10, δι' 6 μῆνας 5, διὰ 3 μῆνας 2.50

Πρόσθετα τέλη

Κατὰ τὰς ἐφορτὰς ἐφαρμόζονται τὰ ἐξῆς πρόσθετα ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη.

1ον Κατὰ τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐφορτὰς προστίθεται εἰς τὰς ἀπλᾶς ἐπιστολὰς γραμματόσημον τῆς Ἑρυθρᾶς Ἡμισελήνου 1 γρ., εἰς τὰς συστημένας 2 1/2 γρ. καὶ εἰς τὰ τηλεγραφήματα 5 γροσίων.

2ον Κατὰ τὰς ἐφορτὰς τῶν παιδίων (Çocuk bayramı) προστίθεται εἰδικὸν γραμματόσημον 1 γρ. εἰς τὰς ἀπλᾶς ἐπιστολὰς, 2 εἰς τὰς συστημένας καὶ 3 εἰς τὰ τηλεγραφήματα.

Ταχυδρομικὰ κιβώτια

Τὰ ταχυδρομικὰ κιβώτια διαίρουται εἰς τρεῖς κατηγορίας τῶν ὁποίων αἱ συνδρομαὶ εἶναι :

Κατηγορ.	ἐτησίᾳ	μηνιαία
Αη	600 Γρ.	60 Γρ.
Βα	400	40
Γη	200	20

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ

Μήκη

- 1 μέτρον = 100 ἑκατοστόμετρα
- 1 πῆχυς (ἀρσίνι) = 68,5 »
- 1 τεκτονικὸς πῆχυς = 75
- 1 ἐνταῖξες = 65 »
- 1 ὑάρδα = 91,5 »
- 1 ἑκατοστόμετρον = 10 χιλιοστόμετρα

Τρέπονται εἰς μέτρα οἱ πῆχεις διὰ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ 68,5, οἱ τεκτονικοὶ ἐπὶ 75, οἱ ἐνταῖξες ἐπὶ 65 καὶ αἱ ὑάρδα ἐπὶ 91,5.

Βάρη

- 1 Κιλό = 1000 γραμ.
 - 1 ὀκά = 1 κιλό καὶ 282 γραμ.
 - 1 καντάρι = 44 ὀκάδες = 56 κιλά καὶ 408 γραμ.
 - 1 τσεκί = 176 » = 225 » » 682 »
- Αἱ ὀκάδες τρέπονται εἰς κιλά διὰ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀκάδων ἐπὶ 1,282. Τὰ δὲ κιλά τρέπονται εἰς ὀκάδας διὰ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κιλῶν ἐπὶ 0,78.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία	Πέραν	44644
» » » »	Σταμποῦλ	24222
» » » »	Καδήκιοι	60020
» » » »	Σκουτάρως	60625
Ὑπηρεσία αὐτοκινήτων πρώτων βοηθειῶν	Πέραν-Σταμποῦλ	44998
» » » »	ἀνατολ. πλευρᾶς	60536
Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρία	Πέραν	44800
» » » »	Σταμποῦλ	24378
Διὰ πληροφορίας παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τηλεφώνων		0.1
Γενικὴ Διεύθυνσις Τηλεφώνων		0.2
Τηλεφων. ἐπικοινωνία ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ		03
Διὰ παράπονα		05
Διὰ νὰ πληροφορηθῇτε τὴν ἀκριβῆ ὥραν		35

ΙΑΤΡΟΙ

- Ἀντωνακόπουλος Α., Μπέηογλου, Ἀγᾶ Χαμάμ, Φαῖκ πασᾶ
- Ἀποστολίδης Νικόλαος, Μπέηογλου, Ταρλάμπαση, Μπάλο σοκάκ
ἀρ. 47. Τηλ. 40222
- Ἀλεξιάδης Σωκ., Τεπέ Μπασή Μεσρουντιέτ Τζαδεσί Νετζήπ
μπέη ἀπαρ. 2 Τηλ. 41463
- Ἀνανιάδης Α., Μπέηογλου, Σόφιαλη σοκάκ, ἀπαρ. Μαγίδου,
ἀρ. 32. Τηλ. 44599
- Ἀλευρόπουλος Κ., Μπέηογλου, Μίσκ σοκάκ ἀρ. 1 Τηλεφ. 41443
- Αἰμιλιάδης Κ., Μπέηογλου, Σακίζ ἀγάτς, Τηλεφ. 41213
- Βαρσάμης Δημήτριος, [χημικὸς], Μπέηογλου, Ἰστικλάλ τζαδδεσί,
262 Ρεσῆτ πασᾶ ἀπαρτεμὰν 3ον πάτωμα. Τηλέφ. 40929
- Βυζαντιάδης Κ., Ἰστικλάλ τζαδδεσί 251, ἀπαρτ. Γαλατᾶ Σαράη
ἀρ. 2. Τηλ. 40792
- Βλάσιος, Κουρτουλοῦς, Γενῆ στασιὸν, Βλάση ἀπαρτεμὰν
- Βαχαρόπουλος, Ἀκάρτσα, ἀρ. 47
- Βαβάκης Ν., Μπέηογλου Ἀλεὸν σ., ἀπ. Περπινιάνη 11 Τηλ. 42707
- Γιαννόπουλος Α., Μπέηογλου, Χαμάμπαση, ἀρ. 80. Τηλ. 42783
- Γαλίτσης Λυκ. Παγκάλτι, Χαμάμ Μπεγτσιῆ σοκάκ, Θεοδωρί-
δου ἀπαρτ. 3ον ἀρ 8 Τηλ. 81237
- Ζηλανάκης Γ., Μπέηογλου, Σόφιαλη σοκάκ, ἀρ. 16. Καρπούζη
ἀπαρ. ἀρ. 2 Τηλ. 40760
- Ζωγράφος Ἀντ., Θεραπεία Μεγάλῃ ὁδῷ. Τηλ. 34.11
- Θεοδωρίδης Α., Μπέηογλου, Ἰστικλάλ δζαδδεσί ἀρ. 184, Ζιᾶ
Ἀγκαρά ἀπαρτεμὰν, 3ον πάτωμα
- Εἰσφης, Ταρλάμπαση, Καρανλίκ σοκάκ, ἀριθ. 10

Ἰωαννίδης Ι., Γαλατᾶ, Λουετζῆ Χενδὲκ, ἀπαρτιμὴν Παπαδοπούλου, ἀρ. 17
 Ἰακωβίδης Ἰωαν. Μπέηογλου, Πλατεῖα Τοῦνελ Σουμπούλ σοκ. ἀρ. 2 Τηλ. 43316
 Κουκούλης Ἀθανάσιος, Μπέηογλου, Σακίλ ἀγάτς 19, ἀπαρτιμὴν 2. Τηλ. 42602
 Κομποθέκρας Βαλλιάνος, Μπέηογλου, Τεπέμπαση, ἀρ. 109 ἀπαρτιμὴν Ρωσολύμου, Ἴον πάτωμα. Τηλέφ. 42169
 Κόντης Π., Καδήκιοῖ, Ὁσμάν ἀγά, Νουσχὲτ σοκάκ, ἀρ. 59. Τηλ. 60233
 Κασαριζόγλους Σ., Ταξίμ, Σεχίτ Μουχτάρ τζαδ Κασαριζόγλου ἀπαρ. 3 Τηλ. 43207
 Κωστόπουλος Χ., Βουγιούκδερε Χατζέτ σοκάκ ἀρ. 10 Τηλ. 32.84
 Κράνης Κ., Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδ. Γενί τσερὶ σοκ. ἀρ. 5 Ἀπαρ. Ἰβραχίμ πασᾶ. Τηλ. 49256
 Καίρης Κ. Μπέηογλου, Χαμὰλ Μπασῆ Δζαδεσὶ 56 Χιλμῆ βέη ἀπαρτιμὴν Ἴον Τηλ. 40182
 Λεοντιάδης Β., Μπέηογλου Ἰμὰμ σοκ. Ἀπ. Νουρῆ 2, Τ. 40235
 Μπέλλας Νικολ. Μπέηογλου, Σιρᾶ Σελβῆ, Καψάλη ἀπαρτιμὴν Μαναήλογλους Στ., Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδ. Ρούμελη Χάν, Ἴον πάτωμα. Τηλ. 40702
 Μαυρομιμάτης Γ., Μπέηογλου, Κουμπαρατζῆ, Κομνηνὸ ἀπαρ. Τηλ. 43917
 Νομισματίδης Ἀλ., Μπέηογλου, Φερουζ ἀγά, Ἀκὰρ Σοῦ τζαδ. Ρεφᾶχ ἀπαρ. Τηλ. 40220
 Νικολαΐδης Λεων. Σιρκετζῆ, Μουραδιὲ Δζαδδεσὶ ἀρ. 28 Τηλ. 23693
 Νικολαΐδης Ἀ., Μπέηογλου Ἀγᾶ Χαμὰμ τζαδ. 26 Τηλ. 40391
 Ὁρφανίδης Αἰμ., Μπέηογ. Σούτεραζη, Νίλ ἀπαρ. Τηλ. 43734
 Ξανθόπουλος Γ., Μπέηογλου, [ὀπισθεν τοῦ Τοκατλιάν], Νεβῆ ζαντὲ σοκάκ ἀρ. 33, Τηλ. 44555
 Παρασκευᾶς Στυλ., Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδεσὶ Ἐμίρ Νεβουζ σοκάκ, ἀπαρ. Παναγίας Τηλ. 43770.
 Παπαδόπουλος Χρ., Μπέηογλου, Λαλὲ σοκ. 16 Τηλ. 42824
 Παπιστράτος Παν., Γενίκιοῖ, Σιμιτσῆ Σαλήχ σοκάκ, ἀρ. 6 Τηλ. 34.44
 Σακελλάριδης Ἀν., Χάλκη Ἰσιμέτ Πασᾶ τζαδ. 65 Τηλ. 58418
 Σχοινᾶς Μεν., Μπέηογλου, Καλλιωντζῆ Κουλούκ ἀρ. 130 Σε- κέρογλου ἀπαρ Τηλ. 40210
 Σκούρος Φαῖδων, Μπέηογλου, Σούτεραζη ἀπαρ., Ἴον πάτωμα, ἀρ. 2. Τηλ. 40.378

Ταπτάς Ν. Μπέηογλου, Μίσκ σοκ. 12 Τηλεφ. 41617
 Τριανταφυλλίδης Ἀθ., Ταρλάμπαση 172, Ἀναδολοῦ ἀπαρτιμὴν ἀρ. 1,
 Τιβέριος Π., Μπέηογλου, Τὸπ τσεκενλέρ σοκάκ ἀρ. 18. Τηλ. 40687
 Στεφανόπουλος Σ., Μπέηογλου, Σόφιαλη σοκάκ, ἀπαρ. Μαγίδου, ἀρ. 32. Τηλ. 44599
 Ταχιντζῆς Αἰμ., [ὀφθαλμολόγος] Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδεσῆ, ἀπαρ. Παπαδοπούλου ἀρ. 48. Τηλέφ. 41310
 Φακατσέλης Νικόλαος, Μπέηογλου, ὁδὸς Τὸπ τσεκενλέρ, ἀρ. 22. Τηλέφ. 40773
 Φερμάνογλους Νικ., Φανάριον, Ἀπτησουμπασῆ σοκάκ, ἀρ. 3 Τηλ. 22987
 Χουδαβεροδῆς Γ. Μπέηογλου, Μπεικάρ σοκάκ ἀρ. 26 Τηλεφ. 41655

Χατζησάββας Μπέηογλου, Ταξίμ, Χρησοβέργεια ἀπαρτιμὴν

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΙ

Ἀμπελίδου Καίτη, Μπέηογλου, Σούτεραζη, ἀπαρ. Ριγκοδιᾶ ἀρ. 8
 Ἀγγελίδης Α., Μπέηογλου, Γαλατᾶ Σαράη, ἀπαρ. Πάσμα ἀρ. 2
 Ἀποστολίδης Ε., Ταξίμ, ἀπαρ. Ἀμάσεια ἀρ. 4 Τηλ. 40860
 Γαληνὸς Ἀλεξ., Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδεσῆ, Σούτεραζη, ἀρ. 3. Τηλ. 41216
 Κατρανίδης Ἰωαν., Μπέηογλου, Τεπέμπαση, ἀπαρ. Σαγορέδου Τσόγκα. Τηλ. 42678
 Καβάλης Νικόλαος, Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδεσὶ, 218, ἀπαρ. Στρογγυλοῦ. Τηλ. 43652
 Κικριλῆς Θεμ., Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ τζαδ., Γενί τσερὶ σοκάκ ἀρ. 5. Ἀπαρ. Ἰβραχίμ πασᾶ, Τηλ. 49256
 Λιάτης Νικόλαος, Μπέηογλου, Ἀλεὸν σοκάκ, Περίπιναν ἀπαρ. Τηλ. 41683
 Μελαγχροινὸς Στυλ., Γαλατᾶ Χαβιάρ Χάν 64/2
 Χαλεπλῆς Κ., Μπέηογλου Ἰστικλὰλ τζαδεσὶ 219 Ἀπαρτιμὴν Ἰσικ ἀρ. 1 Τηλ. 41710

ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΣΤΑΙ

Κυφίδης Α., Μπέηογλου, Ἰστικλὰλ δζαδεσὶ, γωνία Καλλαβῆ σοκάκ ἀρ. 1, Σοῦμερ ἀπαρτιμὴν, Τηλ. 41429
 Ὠραιόπουλος Ζ., Πόλις, Ἐμὶν ὀνοῦ, Ἰσιμέ σοκάκ ἀρ. 18 Τηλ. 20214

ΤΑ ΝΕΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Αρχιμηνιά κι' **Α**ρχιχροινιά,
παντοῦ χαρὰ μεγάλη,
καὶ τ' **Ἀ**ϊ-**Β**ασίλῃ τῇ Γιορτῇ
γιορτάζουμε καὶ πάλι.

Ἀγι-**Β**ασίλῃς ἔρχεται τὸν κόσμον νὰ 'βλογῇ,
καὶ φέρνει δῶρ' ἀμέτρητα 'ς τὸν κόσμον νὰ χαρίσῃ.
Ἔρχετ' ἀπ' τὴν **Ἀ**νατολή, τὴν 'ξακουσμένη χώρα,
καὶ φέρνει «νέα Κάλαντα» κι' εὐλογημένα δῶρα.
Ἐβλογώντας τὴν «**Π**ρωτοχροινιά» τὴν δέντροστολισμένη
'μᾶς εὐχεται «καλὴ χρονιά» καὶ νᾶν εὐτυχισμένη!
Ἐ' ὅλο τὸν κόσμον εὐχεται μ' εὐχὴ καὶ μ' εὐλογία
μέσ' 'ς τὴν «καινούργια» τῇ «χρονιά» χαρὰ καὶ εὐτυχία.
Εὐχεται δόξα καὶ τιμὴ γιὰ τὴ «**Δ**ημοκρατία»
καὶ δόξα 'ς τὴν Κυβέρνησι καὶ 'ς ὅλη τὴν Τουρκία.
Εὐχεται νειούς, εὐχεται νειαίς, μὰ νὰ ζευγαρωθοῦνε,
καὶ μ' ἄρραβῶνες καὶ χαραὶς νὰ καλοπαντρευθοῦνε.
Εὐχεται κι' ὅλους τοὺς **Ῥ**ωμηούς, νὰ ζοῦν καὶ νὰ
[εὐτυχοῦνε,
καὶ μὲ εἰρήνῃ καὶ χαρὰ 'ς τὸν κόσμον νὰ περνοῦνε.
Εὐχεται τὰ **Ῥ**ωμηόπουλα, μὲ τοῦ **Θ**εοῦ τὴ χάρι,
«καλὰ» νὰ μάθουν «γράμματα» νᾶναι **Γ**ονιῶν καμάρι!..
Εὐχεται, κι' ἀποχαιρετᾷ τῆς γῆς αὐτῆς τὴ σφαῖρα,
καὶ 'σάν αἰτὸς γοργοπετᾷ 'ς τὸν γαλανὸν αἰθέρα!
Δ. Κ. Μελπιδῆς

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 31. **Ἡ** ἡμέρα ἔχει ὥρ. 9.45 καὶ ἡ νύξ 14.15

Ὡνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν **Ῥ**ωμαίων, παρὰ τῶν ὁποίων
παρελάβομεν τὰ ὀνόματα τῶν 12 μηνῶν, πρὸς τιμὴν τοῦ **Θ**εοῦ
αὐτῶν **Ἰ**ανοῦ, ἐπωνύμου τῆς θήρας καὶ συμβόλου πάσης ἐνάρ-
ξεως ἐπιχειρήσεως ἐπομένως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους. **Ὑ**πῆρχεν
ἐν **Ῥ**ώμῃ μία στοά, καλουμένη **Ν**αὸς τοῦ **Ἰ**ανοῦ, ἡ ὁποία ἔμενε
κλειστὴ ἐν καιρῷ εἰρήνης, τὴν ἡνοίγον δὲ ὅταν ἤρχιζε πόλεμος.
Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ **Ῥ**ωμαῖοι σπανιώτατα ἔμενον ἄνευ πολέμου, ὁ
Ναὸς τοῦ **Ἰ**ανοῦ ἔμενε σχεδὸν πάντοτε ἀνοικτός.

1	Δ	✠ ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ . Β ασιλείου τοῦ Μ εγάλου
2	Τ	Κ οσμᾶ ἀρχ. Κ (π)όλεως, Συλβέστρου Πάπα Ῥ ώμης
3	Τ	Μ αλαχίου προφήτου, Γ ορδίου μάρτυρος
4	Π	Ἡ Σύναξις τῶν Ο ' Ἀ ποστόλων, Θ εοκτίστου ὁσίου
5	Π	+ Π αραμυῆ τῶν Φ ώτων, Θ εοπέμπτου, Θ εωνᾶ μ., (Ν ηστεία)
6	Σ	✠ ΤΑ Α ΓΙΑ Θ ΕΟΦΑΝΕΙΑ. Ῥ ωμανοῦ ἱερ. Δ όμνας μάρτυρος
7	Κ	+ Ἡ Σύναξις τοῦ Τ ιμίου Π ροδρόμου
8	Δ	Κ ύρου καὶ Ἀ ττικοῦ Ἀ ρχ. Κ (λ)εως, Δ ομνίκης τῆς ὁσίας
9	Τ	Π ολυεύκτου καὶ Εὐ στρατίου μαρτ., Β ασιλείου ὁσ.
10	Τ	Γ ρηγορίου ἐπισκόπου Ν ύσσης, Δ ομετιανοῦ ἐπισκόπου Μ ελιτηνῆς
11	Π	Θ εοδοσίου Κ οινοβιάρχου, Θ εοδώρου, Ἀ γαπίου, Β ιταλίου ὁσίου
12	Π	Τ ατιανῆς, Εὐ θασίας, Μ ερτίου μαρτύρων
13	Σ	Ἐ ρμούλου, Σ τρατονίκου μαρτύρων
14	Κ	Μ ετὰ τὰ Φ ώτα. Τ ῶν ἐν Σ ινᾷ καὶ Ρ αῦθῷ Π ατέρων (Ἀ πόδοσις
15	Δ	Π αύλου τοῦ Θ ηβαίου, Ἰ ωάννου τοῦ Κ αλυβίτου (Θ εοφανείων
16	Τ	Π ροσκύνησις ἀλύσεως ἀπ. Π έτρου, Π ευσίππου μάρτυρος
17	Τ	+ Ἀ ντωνίου τοῦ Μ εγ. Γ εωργίου νεομάρ. Ἀ χιλλέως μάρτυρος
18	Π	+ Ἀ θανασίου καὶ Κ υρίλλου Π ατριαρχῶν Ἀ λεξανδρείας
19	Π	Μ ακαρίου Αἰ γυπτίου, Μ άρκου τοῦ Εὐ γενικοῦ, Ἀ ρσενίου μάρτυρος
20	Σ	Εὐ θυμίου τοῦ Μ εγάλου, Εὐ σεβίου μάρτυρος, Β άσσου ὁσίου
21	Κ	Μ αξίμου ὁμολογητοῦ, Ν εοφύτου, Ἀ γνῆς μαρτύρων
22	Δ	Τ ιμοθέου ἀποστόλου, Ἀ ναστασίου τοῦ Π έρσου ὁσιομάρτυρος
23	Τ	Ἀ γαθαγγέλου μάρτυρος, Κ λήμεντος ἱερομάρτυρος
24	Τ	Ξ ένης ὁσίας, Φίλωνος καὶ Ἐ ρμογενους μαρτύρων
25	Π	+ Γ ρηγορίου Θ εολ. Ἀ ρχ(π)ου Κ (π)όλεως, Π ουπλίου ὁσίου
26	Π	Ξ ενοφῶντος ὁσίου, Θ εοδώρου Σ τουδίτου, Ἀ ρκαδίου ὁσίου
27	Σ	+ Ἀ νακομιδῇ Λ ειψ. Ἀ γ. Ἰ ωάννου Χ ρυσόστομον Ἀ ρχ. Κ (λ)εως
28	Κ	Εὐ φραῖμ τοῦ Σύρου , Π αλλαδίου ὁσ., Χ άριτος μάρτυρος
29	Δ	Φ ιλοθέου μάρτ. Ἀ νακομ. Λ ειψάνων Ἰ γνατίου Θ εοφύτου
30	Τ	+ Τ ῶν Τ ΡΙῶΝ Ι ΕΡΑΡΧῶΝ, Χ ρυσῆς μάρτυρος
31	Τ	Κ ύρου καὶ Ἰ ωάννου Ἀ ναγούρων, Ἀ θανασίας καὶ Εὐ δοξίας μαρτ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 29. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 10.45', ἡ νύξ 13.15'

Ἦτο ὁ τελευταῖος μὴν τῶν Ρωμαίων, διότι οὗτοι ὡς πρῶτον μῆνα τοῦ ἔτους τῶν εἶχον τὸν Μάρτιον. Τούτου ἕνεκεν ἀφιέρωσαν τὸν Φεβρουάριον εἰς τὸν Θεὸν τῶν νεκρῶν Februo (Φέβρουο), ἐξ οὗ προήχθη τὸ ὄνομα Φεβρουάριος.

1	Π	Προεόρτιι Ὑπαπαντῆς. Τρύφωνος καὶ Ἀναστασίου Ναυπλ. μ.
2	Π	✠ ὙΠΑΠΑΝΤΗ Ἰησοῦ Χριστοῦ
3	Σ	Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς Προφῆτιδος
4	Κ	Ἰσιδώρου καὶ Ἰωάννου ὁσίων
5	Δ	Πολυεύκτου Π/χου Κων/πόλεως, Ἀγάθης μάρτυρος
6	Τ	Φωτίου Π/χου Κων/πόλεως. Βουκόλου ἐπ. Σμύρνης
7	Τ	Παρθενίου ἐπ. Λαμφάκου, Λουκά ὁσίου
8	Π	Θεοδώρου Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μάρθας μάρτυρος
9	Π	Νικηφόρου μάρτυρος, [Ἀπόδοσις Ὑπαπαντῆς]
10	Σ	Χαραλάμπους ἱερομ. Πορφυρίου μάρτ.
11	Κ	Βλασίου ἱερομ. Θεοδώρου Αὐγουστῆς
12	Δ	Ἀντωνίου Ἀρχ. Κων/πόλεως, Μελετίου Ἀντιοχείας
13	Τ	Μαρτινιανοῦ, Ἀκύλλα, Εὐλογίου μάρτυρος
14	Τ	Αὔξεντιου, Μάρωνος, Αἰμιλίου τῶν ὁσίων
15	Π	Ὀνησίμου ἀποστόλου. Εὐσεβίου ὁσίου
16	Π	Φλαβιανοῦ Π/χου Κων/πόλεως, Παμφίλου μ.
17	Σ	Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Φιλίππου ὁσίου
18	Κ	+ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ, Λέοντος Πάπα Ρώμης
19	Δ	Χαρίλαου ἱαμ. Ἀρχίππου, Φιλήμονος ἀποστόλων
20	Τ	Λέοντος ἐπ., Βησσαρίωνος καὶ Ἀγάθωνος
21	Τ	Ἰωάννου Πατριάρχου Κων/πόλεως. (Κατάλυσις εἰς πάντα)
22	Π	Ἀνθούσης καὶ Συνετοῦ τῶν ἐν τοῖς Εὐγενεῖσι Μαρτύροι
23	Π	Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης. (Κατάλυσις εἰς πάντα)
24	Σ	Α' καὶ Β' εὐρεσις Τιμ. Κεφ. Προδρόμου
25	Κ	+ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ, Ταρσίου Π/χου Κων/πόλεως, Ρηγίνου ἱερομ.
26	Δ	Θεοκλήτου, Φωτεινῆς μεγαλομάρτυρος.
27	Τ	Προκοπίου Δεκαπολίτου ὁμολογητοῦ
28	Τ	Βασιλείου ὁμολογητοῦ, Νυμφᾶ ἀποστόλου. (Νηστεία)
29	Π	Κασσιανοῦ μάρτυρος

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11.50', ἡ νύξ 12.10'

Πρῶτος μὴν τοῦ ἔτους τῶν Ρωμαίων, καθιερώθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ πολέμου Ἄρην, λατινιστὶ Mars (Μάρς) ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὁ Ἄρης παρίστατο ἄγριος, αἰμοχαρής, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του καὶ συνήθως πάνοπλος. Ὑπάρχει ἐν Ρώμῃ ὥραϊον ἄγαλμα τοῦ Ἄρεως εἰς ὃ παρίσταται καθήμενος καὶ ἀφοπλιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἑρωτος, ὅστις ἐλέγετο υἱὸς αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης.

1	Π	Εὐδοκίας ὁσίου. Ἀντωνίνης. Μαρκέλλου μάρτυρος. (Νηστεία)
2	Σ	ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ, Εὐθαλίας τῆς Παρθενομαρτ. Χαρισίου μάρτ.
3	Κ	ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μ.
4	Δ	Γερασίου ὁσίου, Ἀκατίου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτύρων
5	Τ	Κόνωνος, Εὐλαμπίου, Ἀρχελαίου μαρτύρων
6	Τ	Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μ. Εὐρεσις Τιμ. Σταυροῦ
7	Π	Εὐφραίμ, Βασιλέως
8	Π	Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου
9	Σ	Τῶν Ἀγ Τεσσαράκοντα μαρτ. τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάν.
10	Κ	+ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ.
11	Δ	ΚΑΘ. ΔΕΥΤΕΡΑ, Σωφρονίου Πατρ(χ)ου Ἱεροσολύμων
12	Τ	Θεοφάνους ὁμολογητοῦ. Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου
13	Γ	Ἀνακ. Δειψάν. Νικηφόρου Κ)λεως
14	Π	Βενεδίκτου, Ἐλαιονώρας, Ἀλεξάνδρου μαρτ.
15	Π	Ἀγαπίου, Ἀριστοδοῦλου μαρτύρων. (Α' χαιρετισμοί)
16	Σ	Μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος Θεοδώρου, Χριστοδούλου ὁσ.
17	Κ	✠ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. (Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) Μαρίνου μ.
18	Δ	Κυρίλλου ἀρχιεπ Ἱεροσ. Πατρόκλου μ.
19	Τ	Χρυσάνθου, Δαρείας, Ἰάσωνος, τῶν μαρτύρων.
20	Τ	Τῶν ἐν τῇ Μονῇ Ἀγ. Σάββα ἀναίρ. Πατέρων, Κλαυδίας
21	Π	Θωμᾶ Π)χου Κ)λεως, Ἰακώβου τοῦ ὁσίου
22	Π	Δροσίδος μάρτ. Γεωργίου ἐπ. Μυτιήνης. (Β' χαιρετισμοί)
23	Σ	Νίκωνος ἱερομ. Δομετίου μ. καὶ Λουκά ὁσίου τοῦ νέου
24	Κ	Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἀρτέμονος ἐπισκ. (Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ)
25	Δ	✠ Ο ΕΥΑΓ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
26	Τ	Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ
27	Τ	Ματρώνης ὁσίας
28	Π	Ἰλαρίωνος ὁσίου Ἡρωδίωνος μάρτυρος
29	Π	Μάρκου ἐπισκόπου Κυρίλλου διακόνου, (Γ' χαιρετισμοί)
30	Σ	Ἰωάννου συγγραφέως Κλίμακος, Εὐβουλῆς, Ἰωὴλ προφήτου
31	Κ	✠ Τῆς ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ. (Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ.)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ 11

Ὁνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἐκ τῆς λατινικῆς λέξεως Aperire (Ἀπερίρε) ἥτοι ἀνοίγειν, ἀνθεῖν, διότι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἡ Φύσις ἀνθεῖ.

1	Δ	Μαρίας ὁσίας Αἰγυπτίας. Ἀχαζ δικαίου, Μακαρίου ἡγουμένου
2	Τ	Τίτου ὁσ. Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου
3	Τ	Νικήτα Ἡγουμ. Ἰωσήφ ὑμνογράφου.
4	Π	Γεωργίου τοῦ ἐν Μολεῶ, Θεοδούλου, Πλάτωνος, μαρτύρων
5	Π	Κλαυδίου, Διοδώρου. Ζήνωνος μαρτύρων, (Δ' Χαιρετισμοί)
6	Σ	Εὐτυχίου Π(χου) Κ(λεως) Πλατωνίδος ὁσίας
7	Κ	Ἰωάννου συγγ. κλίμακος. Καλλιοπίου, μ. Δ'. ΝΗΣΤΕΙΩΝ
8	Δ	Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου. Ρούφου μαρτ
9	Τ	Εὐψυχίου, Αὐδισσοῦ, Βαδίου μαρτύρων
10	Τ	Τερεντίου Πομπηίου μαρτ (Μέγας Κανών)
11	Π	Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγᾶμου
12	Π	ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ. Ἰνακομιδὴ Τιμίας Ζώνης Θεοτόκου
13	Σ	Μαρτίνου Πάπα Ρώμης ὁμολ.
14	Κ	Μαρίας Αἰγυπτ., Ἀριστάρχου, Τροφίμου μ. Ε'. ΝΗΣΤΕΙΩΝ
15	Δ	Κρησκέντος μάρτ. Λεωνίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
16	Τ	Ἀγάπης, Χιονίας, Εἰρήνης μαρτύρων
17	Τ	Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης Ἀδριανοῦ μάρτ.
18	Π	Ἰωάννου ὁσίου, Κοσμά Χαλκηδονος
19	Π	Τρύφωνος Κ(λεως) Σωκρατους μ
20	Σ	✠ ΤΟΥ ΔΑΖΑΡΟΥ. Θεοδώρου Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἁπ.
21	Κ	✠ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ Μαξιμιλιανῶ Π(χου) Κ(λεως), Ἀλεξάνδρου.
22	Δ	ΜΕΓΑΛΗ Ἰωσήφ Παγκάλου, Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου ἐπισκ.
23	Τ	ΜΕΓΑΛΗ. Τῶν 10 Παρθένων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου
24	Τ	ΜΕΓΑΛΗ Ἑλισάβετ ὁσ., Δογγίνου μ. (Τὸ ἅγ. Εὐχέλαιον)
25	Π	ΜΕΓΑΛΗ. Μακεδονίου Π(χου) Κ(λεως), (Τὰ 12 Εὐαγγέλια)
26	Π	ΜΕΓΑΛΗ. Βασιλέως ἐπισκ Ἀμασειας, (ὁ ἐπιτάφιος θρῆνος)
27	Σ	ΜΕΓΑ, ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ. Συμεών ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων
28	Κ	✠ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἐν Κυρίῳ 9 μαρτύρων
29	Δ	ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΗΜΟΥ Ἰασωνος. Σωσιπάτρου μαρτύρων, Γεωργίου τροπαιοφόρου
30	Τ	ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΗΜΟΥ Ἀργυρῆς μ., Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ.

ΜΑΪΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 14.10', ἡ νύξ 9.50

Ὁνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἐκ τῆς Θεᾶς Μαίας καὶ μετετράπη εἰς Μαΐον. Ἡ Θεὰ Μαία, κατὰ τὴν Μυθολογίαν ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Πλεόνης καὶ μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκ τοῦ Διός.

1	Τ	Ἱερεμίου προφ. Ἀκακίου μαρ.
2	Π	Ἀνακάλυψις Λειψάνων Μεγ. Ἀθανασίου, Ζωῆς μαρ.
3	Π	✠ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ Τιμοθέου, Μαύρας μ. Ροδοπιανοῦ
4	Σ	Πελαγίας μάρτυρος, Ἰλαρίου ὁσίου
5	Κ	✠ ΤΟΥ ΘΩΜΑ Εἰρήνης μεγαλομ. Γαίτου, Γαῖνου μαρτ.
6	Δ	Ἰώβ τοῦ Πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὁσίου
7	Τ	Ἀνάμνησις φανέντος ἐν οὐρ. Σταυροῦ
8	Τ	Ἰωάννου Θεολόγου, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου
9	Π	Ἡσαίου προφήτου, Χριστοφόρου μεγαλομάρτυρος
10	Π	Σίμωνος ἀποστόλου Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου
11	Σ	Μωκίου ἱερομάρτυρος, Ἐγκαίνια τῆς Κων(λεως) (ἀπόδοσις Θωμᾶ)
12	Κ	✠ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΩΡΩΝ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κων(λεως).
13	Δ	Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ
14	Τ	Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ
15	Τ	Παχωμίου μεγαλομ. Ἀχιλλίου μαρ.
16	Π	Νικολάου ἀρχιεπισκ. Κων(πόλεως)
17	Π	Ἀνδρονίκου Ἰουνίας μαρτύρων
18	Σ	Ἡρακλείου, Βενεδίκτου μαρτύρων
19	Κ	✠ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ Πατρικίου ἐπ. Προύσης, Μενάνδου μ.
20	Δ	Ἀνακάλυψις λειψάνων Ἀγ. Νικολάου
21	Τ	✠ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἰσαπ. Βασιλέων
22	Τ	✠ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Βλαδιμήρου, Μαρκέλλου
23	Π	Μιχαὴλ ὁμολ. Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ
24	Π	Συμεών, Μαρκιανῆς, Σωσάννης, Ἀνανίου μαρτ.
25	Σ	Γ' εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
26	Κ	✠ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ Κάρπου ἀποστ. Ἀλφαίου ἀποστ.
27	Δ	Ἑλλαδίου ἱερομάρτ. Ἰωάννου Ρώσου
28	Τ	Εὐτυχούς ἱερομάρτ. Ἑλικωνίδος, Δάφνης μαρτ.
29	Τ	Θεοδοσίας, Ὀλβιανοῦ μαρτύρων
30	Π	Ἰσμακίου, Βαράχου, Νατολίου μαρτ.
31	Π	Ἑρμεῖου, Εὐσεβίου, Ρωμανοῦ μάρτ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἐχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ 9.

Ὡνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν Ρωμαίων διότι ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὴν θεάν. Ἦσαν, καλουμένην λατινιστὶ Junon (Ζουνόν). Ἡ Ἦρα ἦτο, κατὰ τὴν μυθολογίαν, πρεσβυτέρα θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας ἀδελφὴ δὲ καὶ σύζυγος τοῦ Διός. Ἦτο ἡ ὑψίστη τῶν θεαινῶν καὶ ἡ σεβαστοτάτη, ταύτην δὲ συνεχῶς συνεβουλεύετο ὁ Ζεὺς. Ἦτο ἡ μόνη νόμιμος σύζυγος μεταξὺ τῶν Θεῶν, τούτου δ' ἔνεκεν ἐθεωρεῖτο προστάτις τοῦ γάμου.

1	Σ	Ιουστίνου καὶ Χαριτοῦς μαρτ.
2	Κ	✠ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ Νικηφόρου Ἀρχιεπ. Κων)λεως
3	Δ	Λουκιανοῦ μαρτ. Παύλας καὶ τῇ σὺν αὐτῇ
4	Τ	Μητροφάνους Ἀρχιεπ. Κ)λεως. Μαρίας, Μάρθας
5	Τ	ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ Δωροθέου ἐπ. Τύρου, Δευνίδου μ.
6	Π	✠ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ Παρλιώνος ὁσ. Βαλερίας μάρτ.
7	Π	Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας. Σεβαστιανῆς μαρτ.
8	Σ	Κυλλιόπης μάρτ. Θεοδώρου Στρατηλάτου
9	Κ	✠ ΤΩΝ 318 ΘΕΟΦ. ΠΑΤΕΡΩΝ τῆς ἐν Νικαία Δ' Συνόδου
10	Δ	Ἀλεξάνδρου Πανσέμνης, Ἀντωνίνης
11	Τ	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα Ἀποστόλων
12	Τ	Ὀνουφρίου, Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῶ
13	Π	Ἀκυλίνης μάρτυρος
14	Π	Μεθοδίου ἀρχιεπ. Κ)λεως, Ἐλισσαίου προφ. (ἀπόδ. Ἀναλήψεως)
15	Σ	ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ, Ἀμῶς προφ. Αὐγούστου ἐπισ. Δουλά μαρτ.
16	Κ	✠ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, Τύχωνος ἐπ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου
17	Δ	✠ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, Μανουήλ μαρτ.
18	Τ	Λεοντίου, Θεοδούλου, Ὑπάτου, Αἰθερίου
19	Τ	Ἰούδα, Ζωσίμου, Παΐσιου, (κατάλυσις εἰς πάντα)
20	Π	Μεθοδίου, Καλλίστου ἱερομ.
21	Π	Ἰουλιανοῦ, Ἀφροδίτης, Νικήτα, (κατάλυσις εἰς πάντα)
22	Σ	Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων, (ἀντιόχεια πεντηκοστ.)
23	Κ	✠ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Ἀγριππίνης, Ἀριστοκλέους μαρτ.
24	Δ	✠ Τὸ Γεν τοῦ Πρεδρμεν, (ἀρχεται Νηστ. Ἀγ. Ἀποστόλ.)
25	Τ	Φεβρωνίας ὁσιομ. Ἐρωτος, Φέρμου μαρτ.
26	Τ	Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσ)κῃ, Ἀνθίωνος ὁσίου
27	Π	Σαμψών ξενοδόχου, Ἰωάννης μυροφόρου
28	Π	Ἀνακομιδῇ λειψ. Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων
29	Σ	✠ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ τῶν πρωτοκορυφ. Ἀποστόλων
30	Κ	✠ Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων, Μελίτωνος μάρτυρος

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἐχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ 10.

Ὡνομάσθη οὕτω πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Οὗτος γεννηθεὶς τῷ 331 μ. Χ. ἐξεπαιδεύθη ἐπιμελέστατα ὑπὸ διδασκάλων Ἑλλήνων καὶ ἀνετράφη εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Τῷ 355 ἀνεκηρύχθη Αὐτοκράτωρ καὶ ἠθέλησεν γὰρ ἐπαναφέρει τὴν ἀρχαίαν εἰδωλολατρείαν.

1	Δ	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Πέτρου ὁσ. τοῦ Ἐρημίτου
2	Τ	Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμ. Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.
3	Τ	Ἀνατολίου ἀρχιεπ. Κ)λεως. Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου μ.
4	Π	Ἀνδρέου ἐπισ. Κρήτης. Λουκίας μαρτ. Θεοφίλου ἱερομ.
5	Π	Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ, Κυπριανοῦ ὁσιομ. καὶ Λαμπαδοῦ ὁσ.
6	Σ	Φιλήμονος, Ἀρχίπου ἀπ. Σισώης καὶ Ὀνησίμου μαρτ.
7	Κ	Κυριακῆς μεγαλ. Θωμᾶ ὁσ. τοῦ ἐν Μαλεῶ. Εὐαγγέλου μαρτ.
8	Δ	Προκοπίου μεγαλ. Ἀντιόχου, Παρτεμουθέου μάρτ.
9	Τ	Παγκρατίου ἐπισκόπου, Ὁρέστου ἱερομ. Ἀνδρέου, Πρόβου μ.
10	Τ	Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτ.
11	Π	Εὐφημίας μεγαλ. Νεκταρίου μαρ. Ὀλγας ἱσαποστόλου
12	Π	Βερωνίκης μαρτ. Πρόκλου Ἰλαρίου
13	Σ	Σύναξις Ἀρχαγγέλλου Γαβριήλ. Στεφάνου Σαββαΐτου
14	Κ	✠ ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΞ ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΩΝ, Ἀκύλα ἀποστ.
15	Δ	Κυρίκου, Ἰουλίτης, καὶ Ἀβουδίου μάρτυρος.
16	Τ	Ἀθηνογένους ἱερομ. Φαύστου καὶ Ὁρμιοζήλης μαρτ.
17	Τ	Μαρίνης μεγαλομαρτ. Εὐφρασίου Ἱεραπολεως
18	Π	Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος
19	Π	Μακρίνης ὁσ. Δίου ὁσ. Βαλεντίνης μαρτ.
20	Σ	✠ ΗΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ τοῦ Θεσβίτου
21	Κ	Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου ὁσ.
22	Δ	Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου, Μαρκέλλης μ.
23	Τ	Φωκά ἱερομάρτ. Ἰεζεκιήλ προφήτου. Ἀπολιναρίου μαρ.
24	Τ	Χρηστίνης μεγαλομ. Ἀθηναγόρα ὁμολογητοῦ
25	Π	Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγ. Ἀννης, Εὐπραξίας ὁσ. Ὀλυμπιάδος ὁσ.
26	Π	Παρνακευῆς ὁσιομάρτ. Ἐρμούλου ἱερομ.
27	Σ	✠ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ μεγαλομ. ἱαματικοῦ
28	Κ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, Παρμενῆ Ἀποστόλων
29	Δ	Κωνσταντίνου Π)χου Κ)πόλεως. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μ.
30	Τ	Σύλλα, Σιλουανῶ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ ἐκ τῶν Ὁ
31	Τ	Εὐδοκίμου δικαίου. Ἰωσήφ Ἀρμαθαίας, προσόρτια Σταυροῦ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 13.35', ἡ νύξ 10.25'

Ὁνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν Ρωμαίων πρὸς τιμὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Ὁκταβιανοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν τίτλον αὐτοκράτορος ἀντικατέστησε διὰ τοῦ Augustus (Σεβαστός)

1	Π	Ἡ πρόοδος τοῦ Τιμ Σταιροῦ. (ἡ νηστεία τῆς Θεοτόκου)
2	Π	Ἀνακομιδὴ λειψ. Στεφάνου πρωτομ. Ἰουστινιανοῦ Βασιλέως
3	Σ	Ἰσαακίου, Σαλώμης Μυροφοροῦ, Δαλμάτου, Θεοκλήτου
4	Κ	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων, Εὐδοκίας μάρτ.
5	Δ	Προεόρτια Μεταμορφώσεως, Νονας μητρὸς Γρηγορίου Θεολόγου,
6	Τ	✠ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ (Ἰχθύος κατάλ.)
7	Τ	Δομετίου, Ναρκίσσου ἱερομάρτ. Ἀστερίου μαρτ
8	Π	Αἰμιλιανῶ καὶ Μύρωνος ἐπισκ. Τριανταφύλλου νεομάρτ.
9	Π	Ματθία ἀπ. καὶ τῶν 10 μαρτύρων, Πατρικίως μάρτ.
10	Σ	Λαυρεντίου ἀρχιδιακ. Ἰταλίου, Εὐσίου Πάπα Ρώμης
11	Κ	Εὐπλου διακόνου, Ζήνωνος μαρτύρων
12	Δ	Φωτίου καὶ Ἀνικητίου τῶν μαρτύρων, Σεργίου καὶ Στεφάνου ὁσ.
13	Τ	Μαξίμου ὁσ. Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης (Ἀπόδοσις Μεταμορ.)
14	Τ	Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου
15	Π	✠ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
16	Π	Τοῦ Ἀγ. Μανδηλίου, Διομήδους, Σταματίου, Ἀλκιβιάδου μαρτ.
17	Σ	Μύρωνος, Κυπριανοῦ, Ἰουλιανοῦ μαρτ.
18	Κ	Ἰωάννου, Γρηγορίου Πατρ(χῶν Κ)λεως, Φλώρου, Λαύρου μαρ.
19	Δ	Ἀνδρέου Στρατηλάτου, Ἀγαπίου μάρτυρος
20	Τ	Σαμουὴλ προφ., Φωτεινῆς, Ἡλιοδώρου μαρτύρων
21	Τ	Θαδδαίου ἀποστ. Βάσσης μάρτ.
22	Π	Ἀγαθονίκου, Ζήνωνος καὶ Ἀνθούσης μαρτ.
23	Π	Καλλινίκου Πατρ(χῶν Κ)λεως Εἰρηναίου (Ἀπόδ. ἑορτῆς Θεοτόκου)
24	Σ	Εὐτυχῶς ἱερομ. Τατίωνος μ. Κοσμά νεομάρ.
25	Κ	Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου καὶ Ἰωάννου ἀρχιεπ. Κ)λεως
26	Δ	Ἀδριανοῦ, Ναυλίας, Ἰωάσαφ μαρτ.
27	Τ	Ποιμένος ὁσ. Λιβερίου, Φανουρίου νεοφανοῦς
28	Τ	Μωϋσέως Αἰθίοπος, Ἐζεκίου Βασιλέως
29	Π	✠ Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
30	Π	(νηστεία), Χαρίλαου μάρτυρος
31	Σ	Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου Πατρ(χῶν Κ)λεως

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12.20', ἡ νύξ 11.40'

Τὸν Σεπτέμβριον οἱ Ρωμαῖοι ἐκάλεσαν September, ἥτοι ἑβδομον, διότι ἦτο τοιοῦτος, ἀφοῦ πρῶτος μὴν αὐτῶν ἦτο ὁ Μάρτιος.

1	Κ	✠ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ . Συμεὼν Στυλίου
2	Δ	Ἰωάννου Νηστ. Πατρ(χῶν Κ)πόλεως, Μάμαντος. Εὐτυχίου
3	Τ	Ἀνθίμου ἐπισκόπου, Θεοκτίστου καὶ Πολυδώρου μαρτ.
4	Τ	Βαβύλα ἐπισκ., Ἐρμιόνης, Μωϋσέως προφ. Ἱερουσαλήμ μαρτ.
5	Π	Ζαχαρίου προφ., Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθύρῳ
6	Π	Ἀνάμνησις ἐν Χώναις θαύματος Ἀρχ. Μιχαήλ, Εὐδοξίου μ.
7	Σ	Σώζοντος μ. προσόρτια Γεν. Θεοτόκου
8	Κ	✠ ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
9	Δ	Ἰωακείμ καὶ Ἀννης Θεοπατόρων
10	Τ	Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μ. Πουλχερίας Βασιλίσσης
11	Τ	Θεοδώρας καὶ Διοδώρου μ. Εὐανθίας ὁσίας
12	Π	Αὐτονόμου Θεοδούλου μάρτ., (Ἀπόδ. Γεν. Θεοτόκου)
13	Π	Προεόρ. Σταυροῦ, Κορνηλίου, Ἐκατοντάρχου, Ἀριστείδου μάρτ.
14	Σ	✠ Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (Νηστεία)
15	Κ	Νικήτα μεγαλομ., Φιλοθέου πρεσβυτ. Ἀκακίου μαρτ.
16	Δ	Εὐφημίας μεγαλομ. Μελιτινῆς μάρτυρος
17	Τ	Σοφίας καὶ τῶν θυγ. Πιστεως Ἀγάπης, Ἐλπίδος, Παντολέοντος μ.
18	Τ	Εὐμενίου Ἐπισκόπου. Ἀριάδνης μ.
19	Π	Τροφίμου Σαββατίου, Δορυμέδοντος μαρτύρων.
20	Π	Εὐσταθίου μεγαλομ. Θεοπίστης. Μαρτίνου
21	Σ	Κοδράτου ἐπ. Ἰωνᾶ προφ. (Ἀπόδοσις Σταυροῦ)
22	Κ	Φωκᾶ ἱερομ. Φωκᾶ μ. κηπουροῦ, Ἡρακλέους ὁσ.
23	Δ	Σύλληψις Τιμ. Προδρόμου. Ξανθίππης, Πολυξένης μ.
24	Τ	✠ Πενταγία τῆς Μυρτιδιωίσσης, Θεκλῆς μ.
25	Τ	Εὐφροσύνης ὁσ. Παφνουτίου, Καλλιμάχου μ.
26	Π	Μετὰστασις Ἰωάννου Θεολόγου. Γεδεὼν δικαίου
27	Π	Καλλιστράτου μ. Ἰγνατίου ἡγουμένου, Ἀκυλίνης μ.
28	Σ	Χαρίτωνος ὁμολογ., Βαρούχ προφήτου
29	Κ	Κυριακοῦ ἀναχωρητοῦ. Πετρωνίας μάρτ.
30	Δ	Γρηγορίου Φωτιστοῦ ἐπ. Ἀρμενίας, Στρατονίκης μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11.10', ἡ νύξ 12.50'

Ὁ Ὀκτώβριος, λατινιστὶ October (Ὀκτόμπερ) ὠνομάσθη οὕτω ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, διότι κατ' αὐτοὺς ἦτο ὁ ὄγδοος μὴν τοῦ ἔτους, ὁ ὁποῖος ἤρχιζε κατ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Μαρτίου.

1	Τ	Ἀνανίου ἀπ. Ρωμανοῦ μελωδοῦ. Ἰωάννου Κουκουζέλου
2	Τ	Κυπριανοῦ ἱερ. Ἰουστίνης μ. Θεοφίλου ὁμολ.
3	Π	Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Θεογενοῦς μάρτ
4	Π	Ἱεροθέου ἐπισκ. Ἀθηνῶν. Καλλισθένους μ.
5	Σ	Χαριτίνης μ. Εὐδοκίμου ὁσίου
6	Κ	Θωμᾶ ἀποστ. Ἑρωτηίδας μάρτ.
7	Δ	Σεργίου, Βάκχου, Πολυχρονίου μ.
8	Τ	Πελαγίας ὁσ. Ἀγνησιλάου καὶ Ἀρχελάου μ.
9	Τ	Ἰακώβου ἀποστ. Ἀνδρονίκου ὁσ. Ἀθανασίας μ.
10	Π	Εὐλαμπίας καὶ Εὐλαμπίου μάρτ. Χηριλίου μ.
11	Π	Νεκταρίου, Ἀρσανίου, Σισινίου Π)χῶν Κ)λεως. Θεοφάνους μ.
12	Σ	Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ. Ἀνδρομάχης μ.
13	Κ	Τῶν ἁγ. Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκονμ. Συνόδου. Βενιαμὶν διακόνου
14	Δ	Ναζαρίου, Γερβασίου, Κοσμᾶ μελωδοῦ
15	Τ	Λουκιανοῦ ὁσ. Σαββίνου ὁσίου
16	Τ	Λογγίνου ἐκατοντάρχου, Δομνίκου μ.
17	Π	Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει. Ὡσηε προφήτου
18	Π	Λουκά Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου μ
19	Σ	Ἰωήλ προφ. Φίλωνος, Εὐσεβίου μ.
20	Κ	Γερασίμου ἀρχιεπ. Κεφ.λ. Ματρώνης Χιοπολ. Ἀρτεμίου μ.
21	Δ	Ἰλαρίωνος του Μεγ. Σακράτους μάρτ.
22	Τ	Ἀβερκίου ἱσακ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων
23	Τ	Ἰγνατίου Π)χου Κων)πόλεως. Ἰακώβου Ἀδελφοθέου
24	Π	Ἀρέθα μεγαλομ. Σεβαστιανῆς μ. Οὐαλεντίνου μ.
25	Π	Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μάρτ.
26	Σ	✠ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΥΡΟΒΑΗΤΟΥ, Ἀνάμν Μεγ. Σεισμοῦ
27	Κ	Κυριακοῦ Π)χου Κων)πόλεως, Νέστορος μ.
28	Δ	Τερεντίου, Νεολίνης καὶ τῶν Τέκνων αὐτῶν, Θεοδούλου
29	Τ	Ἀναστασίας Ρωμαίας, Ἀβραμίου ὁσίου
30	Τ	Ἰωσήφ Π)χου Κων)πόλεως, Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μ. Κλεόπα μ.
31	Π	Στάχους ἐπ. Βυζαντίου, Ἀριστοβούλου, Στρατονίκης

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ 14

Τὸ ὄνομα τοῦ Νοεμβρίου παρήχθη ἐκ τῆς λατινικῆς ὀνομασίας November (ἐννατος).

1	Π	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναγγύρων
2	Σ	Ἀκινδίνου Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου μ.
3	Κ	Ακεφιμᾶ. Ἀειθαλᾶ Ἰωσήφ μ
4	Δ	Ἰωαννικίου Νικάνδρου ὁσ. Ἰωάννου Βασιλέως ἐλεήμονος
5	Τ	Γαλακτίωνος, Ἐπιστήμης μ. Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας
6	Τ	Παύλου Ἀρχ. Κων)λεως, ὁμολ. Παύλου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ
7	Π	Λαζάρου ὁσ. Ἀθηνοδώρου. Ἀλίκης μ. Τῶν ἐν Μελετινῇ 33 μ.
8	Π	✠ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ
9	Σ	Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου μ. Ματρώνης ὁσίας
10	Κ	Ὀλυμπᾶ. Σωσιπάτρου, Ἐράστου ἀπ. Ὁρέιτου μ.
11	Δ	Μηνᾶ, Βίκτωρος. Βικεντίου, Στεφανίδος μ. Θεοδώρου Στουδίτου
12	Τ	Ἰωάννου ἐλεήμονος. Νείλου ὁσίου
13	Τ	Ἰωάννου Ἀρχ. Κ)πόλεως Χρυσοστόμου. Δαμασκηνοῦ νέου.
14	Π	Φιλίππου ἀπ Κωνσταντίνου Ὑδραίου (Ἀπόκρεω Χριστουγέννων)
15	Π	Θωμᾶ Π)χου Κ)λεως Γουρία, Σιμωνᾶ (Ἀρχ. νηστ. Χριστουγ.)
16	Σ	Ματθαίου ἀπ. Εὐαγγελιστοῦ, Ἰφιγενείας μάρτυρος.
17	Κ	Μαξίμου, Γενναδίου Π)χῶν Κ)πόλεως, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας
18	Δ	Πλάτωνος, Ρωμανοῦ μαρτύρων
19	Τ	Ἀβδίου προφ. Βαρλαάμ μαρτύρων
20	Τ	Πρόκλου Ἀρχ. Κ)πόλεως Γρηγορίου ὁσ. Θεσπεσίου, Ἀνατολίου
21	Π	✠ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Κατάλυσις ἰχθύος)
22	Π	φιλήμονος ἀποστόλου. Κικιλίας μαρτύρων
23	Σ	Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου, Γρηγορίου ἐπ Ἀκραγαντίνων
24	Κ	Κλήμεντος Ρώμης, Μάλχου, Χρυσογόνου μαρτύρων.
25	Δ	✠ Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος (Ἀπόδοσις Εἰσοδίων)
26	Τ	Στυλιανοῦ, Ἀλυπίου ὁσ. Γεωργίου νεομάρτ. Χίου
27	Τ	Ἰακώβου τοῦ Πέρσου Ναθαναὴλ ὁσίου
28	Π	Στεφάνου ὁμολογήτοῦ, Εἰρηνάρχου μάρτ.
29	Π	Παραμόνου καὶ Φιλουμένου, Φαίδρου μαρτύρων
30	Σ	Ἀνδρέου Πρωτοκλήτου Θεμελιωτοῦ Ἐκκλησίας Κων)πόλεως

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ 15

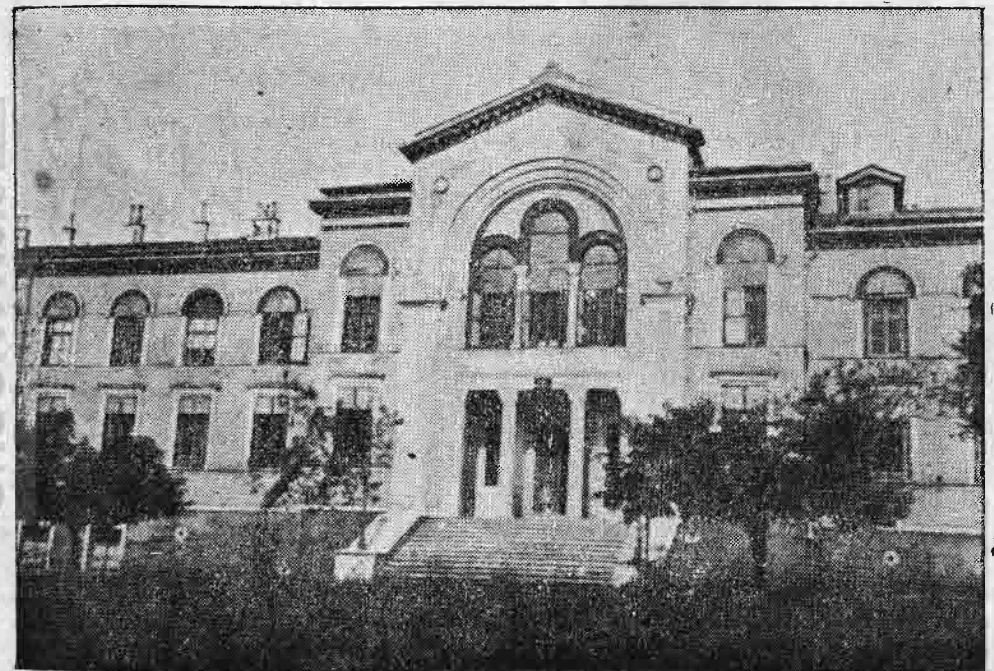
Τὸ ὄνομα τοῦ Δεκεμβρίου παρήχθη ἐκ τῆς λατινικῆς ὀνομασίας December (δέκατος) διότι τοιοῦτος ἦτο παρὰ τοῖς Ρωμαίοις.

1	Κ	Ναοὺμ προφ. Φιλαρέτου ἐλεήμονος
2	Δ	Ἀββακούμ προφ. Μυροπης μαρτ.
3	Τ	Σοφονίου προφ. Θεοδοῦλου ὁσ. Ἀγγελικῆς. Ἀγγελὴ μαρτ.
4	Τ	✠ Βαρβάρας μεγαλ. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Σεραφεῖμ ἐπισκ.
5	Π	✠ Σάββα Ἡγιασμένον, Διογένης μαρτ.
6	Π	✠ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΥΡΩΝ ΔΥΚΙΑΣ θαυματουργοῦ
7	Σ	Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μεδιολανῶν, Ἀθηνοδώρου μ.
8	Κ	Παταπίου ὁσ. Σωσθένους καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Σωφρονίου ἐπ Κύπρου
9	Δ	Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης. Ἀννης τῆς Προφήτιδος
10	Τ	Μηνά. Ἐρμογένους. Εὐγράφου μαρτύρων
11	Τ	Δανιὴλ Σιυλίτου. Τερεντίου. Μείρακος
12	Π	Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος
13	Π	Εὐστρατίου, Λουκίας. Εὐγενίου μαρτ
14	Σ	Θύρσου. Φιλημονος Λευκίου, Καλλινίκου, Ἀπολωνίου μ.
15	Κ	✠ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ. Ἐλευθερίου ἱερομ. Σωσάννης ὁσ.
16	Δ	Ἀγγαίου προφ. Θεοφανοῦς Βασιλίσσης
17	Τ	Δανιὴλ προφ τῶν 3 παίδων. Διονυσίου ἐπ Αἰγίνης
18	Ι	Σεβαστιανοῦ μ. Ζαχαρίου διακόνου. Ζωῆς μαρτ.
19	Π	Βονιφάτιου μάρτυρος. Ἀγλαΐδος
20	Π	Ἰγνατίου θεοφόρου
21	Σ	Ἰουλιανῆς, Θεμιστοκλέους μαρτ. καὶ 500 ἄλλων μαρτ.
22	Κ	✠ Πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Ἰωσήφ μνήστορος Ἀγ Προπατόρων Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας
23	Δ	Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων, Ναοὺμ φωτιστοῦ Βουλγαρίας
24	Τ	Παρθενὴ τῶν Χριστουγέννων. Εὐγενίης Παρθενομάρτυρος
25	Τ	✠ Ἡ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
26	Π	Σύναξις Θεοτόκου. Ἰωσήφ Μνήστορος
27	Π	Θεοδώρου Ἀρχ. Κων)λεως τοῦ Γραπτοῦ. Στεφάνου πρωτομάρτ.
28	Σ	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμ. μαρτ. Δημοσθένους μαρτ.
29	Κ	Τῶν Ἀγ. 14 χιλ. Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων
30	Δ	Ἀνυσίας, Ἀσημένιας, Μάλαμας μαρτ.
31	Τ	Μελάνης ὁσ. Γαλατσίας. Ὀλυμπιόδωρου. (Ἀπ Χριστουγέννων

Ἡ ΕΝ ΧΑΛΚῃ ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἡ πρώτη ἐστία τοῦ θείου πυρὸς ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Κλίματι, ἡ περιλάλητος Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης θὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς της.

Τὸ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἑσόπου, τῆς Νέας Σιών, ἡ Ἁγίας Τριάδος, ὑπὸ τοῦ μουσοτραφοῦς Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Δ. τὸ 1844 ἰδρυθὲν μοναδικὸν ὁρθόδοξον θεολογικὸν ἐκπαιδευ.

τήριον, τὸ ὁποῖον κατερειπωθὲν ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, τὸ 1896 ἀνηγέρθη δαπάναις τοῦ ἀειμνήστου Π. Στεφάνοβικ, δύναται μετ' εὐλόγου ὑπερηφανείας νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσε μέχρι τοῦδε μεταλαμπαδεῦσαν τὰ φῶτα τῆς κατὰ Θεὸν καὶ τῆς θύραθεν σοφίας εἰς τοὺς νέους λευίτας τῆς χάριτος.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης, ὅπως συνέβαινε τοῦτο καὶ ἄλλοτε, τῇ ὑποδείξει τοῦ πρώτου σχολάρχου Σταυρουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Τυπάλδου, διαπαιδαγωγεῖ μαθητὰς προσερχομένους ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Γιουγκο-σλαβίας, Ἑλλάδος, Κύπρου καὶ Ἀλβανίας.

Ἡ ἀθρόα αὕτη προσέλευσις μαθητῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν ἐξηγεῖται ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ἡ πολυμερὴς μόρφωσις τῶν μαθητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, οἱ ὅποιοι πλὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταρτισμοῦ, ἀσκοῦνται εἰς τὸ κήρυγμα καὶ ἐθίζονται εἰς τὴν τάξιν ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ἡ Χαλκίτις σχολὴ μέχρι τοῦ 1939 παρέδωκεν εἰς τὴν κοινωνίαν 625 ἀποφοίτους ἐξ ὧν οἱ 506 ἔγιναν κληρικοί.

Ἐκ τούτων ἀνῆλθον τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐξῆς ὀκτώ: Ἰωακείμ ὁ Δ', Νεόφυτος ὁ Η', Κωνσταντῖνος ὁ Ε', Ἀνθιμος ὁ Ζ', Γερμανὸς ὁ Ε', Γρηγόριος ὁ Ζ', Κωνσταντῖνος ὁ ΣΤ', καὶ Βενιαμὴν ὁ Α', ὁ Σεπτὸς Πρωθιεράρχης καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐνθέρμος ζηλωτής, ὅστις τὴν 18ην Ἰανουαρίου εἰσέρχεται αἰσίως εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς διακυβερνήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ὀλκίδος.

Ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης προέρχεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀντιοχείων Μ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθος καὶ ὁ Σ. Μητροπολίτης Τιράνων καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Πάσης Ἀλβανίας κ. Χριστόφορος καθὼς καὶ ὁ διαπρεπὴς ἀρχιερεὺς τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας Σ. Ε. Τιμόκ κ. Αἰμιλιανός.

Οἱ ἀρχαιότεροι τῶν ἐπιζώντων μαθητῶν τῆς σχολῆς εἶνε τὸ 1887 καὶ τὸ 1890 ἀποφοιτήσαντες Σ. Μ. πρώην Χίου κ. Πολύκαρπος καὶ Κασανδρείας κ. Εἰρηναῖος.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης τὸν πολυκύμαντον αὐτῆς βίον

τῶν δέκα περίπου δεκαετηρίδων διήνυσεν εἰς τρεῖς περιόδους: ὡς ἀνωτέρα θεολογικὴ σχολὴ μέχρι τοῦ 1919, ὡς ἀκαδήμεια μέχρι τοῦ 1923 καὶ ὡς εἰδικὴ σχολὴ μέχρι τῆς σήμερον.

Κατὰ τὴν τρίτην αὐτῆς περίοδον ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ὁλοκληρώθη τὸ 1930 χάρις εἰς τοὺς ἀτρύτους μόχθους καὶ τὰς ἀνυστάκτους ἐνεργείας τοῦ τότε διευθυντοῦ αὐτῆς Μ. Σταυρουπόλεως καὶ νῦν Μ. Δέρκων κ. Ἰωακείμ.

Ἀπὸ τοῦ 1932 διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διατελεῖ ὁ ἐπὶ ἐπιστημοσύνη, ἀκεραιότητι καὶ μετριοφύᾳ διακρινόμενος λιγυρὸς ἀγορητὴς τέως Θ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου καὶ ἀπὸ Σεπτεμβρίου τοῦ 1936 Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Αἰμιλιανός.

Βοηθὸς διευθυντὴς ἐπὶ τῆς τουρκιστὶ ἐκπαιδεύσεως εἶνε ὁ κ. Μουνίπ Ἀρκὰν καὶ διδάσκοντες οἱ κ. κ. Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κορωναῖος, Ι. Παναγιωτίδης, Ubeit Uce, Faik Işen, Mustafa Kömürcoğlu ὁ λοχαγὸς Selahettin (τοῦ στρατιωτικοῦ μαθήματος) Α. Ἰατρόπουλος, Σ. Στασινόπουλος, Ι. Καραγιάννης Γ. Δικδαμπάνης, Χρ. Κωνσταντινίδης, Δ. Ἀσπρόπουλος, Μιχ. Χ. Ἀθανασίου καὶ Ε. Φουντόπουλος, ὁ καὶ ἐσωτερικὸς ἱατρὸς τῆς Σχολῆς.

Τὴν Ἐφορείαν τῆς Θ. Σχολῆς Χάλκης ἀποτελοῦν οἱ Σ. Μ. Δέρκων κ. Ἰωακείμ (πρόεδρος) Πριγκηποννήσων κ. Θωμᾶς (ταμίας), Σάρδεων κ. Γερμανὸς, Χριστουπόλεως κ. Μελέτιος καὶ Θεοδοιουπόλεως κ. Λεόντιος. Ἰδρυτὴς δὲ εἶνε ὁ Σ. Μ. Προύσης κ. Πολύκαρπος.

Ἡ Χαλκίτις Σχολὴ, τὸ μόνον ἐναπομεῖναν ρωμαϊκὸν οἰκοτροφεῖον ἀρρένων ἔχει ἐφέτος 54 μαθητὰς ἐξ ὧν 1 ἐκ Γιουγκοσλαβίας 21 ἐξ Ἑλλάδος (ἐξ ὧν 2 ἐκ Κρήτης, 1 ἐξ Ἀγ. Ὄρους, 2 ἐξ Ἡπείρου, 2 ἐκ Χίου) 1 ἐκ Κύπρου καὶ 1 ἐξ Ἀλβανίας.

Πλήρη ἱστορίαν τῆς Θεολ. Σχολῆς Χάλκης συνέγραψεν ὁ ἐκ τῶν ἀποφοίτων αὐτῆς καθηγητὴς κ. Α. Μέξης ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Ἡ ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολ. Σχολή, Ἱστορικὰ Σημειώματα».

Τὸ ἐν λόγῳ ἔργον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη: Εἰς τὸ πρῶτον περιέχεται ἡ κατὰ τὰς τρεῖς περιόδους ἱστορία τῆς Θεολ. Σχολῆς, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ὑπάρχει κατάλογος τῶν μέχρι τοῦ 1935 ἀποφοιτησάντων μαθητῶν μετὰ ἐναισίμου διατριβῆς ἐκάστου

καὶ τῆς σταδιοδρομίας αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἀποφοιτήσαντες ἐκ τῆς Σχολῆς εἶναι οἱ ἑξῆς :

ΚΑΤΑ ΤΟ 1936

Αἰμιλιανὸς Πουλερόπουλος, διάκονος. Ἐναίσιμος διατριβή : «Ἡ περὶ ἀγγέλων καὶ δαιμόνων διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ἱεροκῆρυξ ἐν Ἀγία Τριάδι Πέραν.

Ἀπόστολος Παπαϊωάννου. «Ἡ ἐκλογή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀπὸ τοῦ 325 μέχρι σήμερον». Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἀγίου Ρόδου.

Βασίλειος Βασιλειάδης : «Ὁ Χριστιανικὸς Κοινωνισμὸς κατὰ Κλήμεντα Ἀλεξανδρέα». Διδάσκει ἐν Ἰμβρῳ.

Δημήτριος Κοτάκης : «Ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἐκδοχήν».

Δωρόθεος Νάσκαρης : «Οἱ μικτοὶ γάμοι ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ» Ἀρχιμανδρίτης, ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱ. Συνόδου Ἑλλάδος.

Δημήτριος Φράγκος : «Τὸ ἔκκλητον τοῦ Ρώμης καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία». Ἀρχιερατ. ἐπίτροπος τοῦ Ἀγίου Ἰμβρου.

Εὐγένιος Ψελλιδάκης : «Ἀνδρέας ὁ Κρήτης» Ἀρχιμανδρίτης. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀγίου Κρήτης ἐν Ἡρακλείῳ καὶ καθηγητὴς αὐτόθι.

Ἰωακεῖμ Ἰσιδωρίδης : «Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς τοῦ 16ου αἰῶνος ἑξεταζόμενοι ὡς λόγιοι». Ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Χίου.

Κωνσταντῖνος Βιζβίνης : «Ἡ δογματικὴ διδασκαλία Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ εἰς τοὺς πέντε θεολογικοὺς αὐτοῦ.»

Νικόλαος Κουτρομπῆς : «Τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως κατὰ τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνους». Ἱεροκῆρυξ καὶ ἱερεὺς ἐν Ταταούλοις.

Αἰμιλιανὸς Ζαχαρόπουλος : «Ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐπισκόπων» Ἱεροκῆρυξ εἰς τὸν Ἀγ. Νικόλαον Γαλατᾶ.

Χρῆστος Μαυροφρύδης : «Τὸ θεοσύστατον τῆς Ἱεραρχίας καὶ αἱ κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεις».

Χρυσόστομος Τσοκώνας : «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ». Ἱεροκῆρυξ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λευκάδος.

Χρυσόστομος Ἀποστολίδης : «Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κατὰ τοὺς Συνοπτικούς» Ἱεροκῆρυξ τῆς ἐπαρχίας Καστορίας.

ΚΑΤΑ ΤΟ 1937

Ἀθανάσιος Νότης : «Περὶ τοῦ γάμου τῶν κληρικῶν κα-

τὰ τὸ ὀρθόδοξον Δίκαιον». Ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων.

Ἀλέξανδρος Καντώνης : «Τὸ ἔργον τοῦ ἱερέως». Σύγκελος, προϊστάμενος ἐν Γαλαζίῳ καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ ἐκεῖ Γυμνασίῳ καὶ νῦν προϊστάμενος Φερήκιοι.

Ἀναστάσιος Μαυροφρύδης : «Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπισκοπικοῦ βαθμοῦ».

Δημήτριος Παπαδόπουλος : «Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ αἱ κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις», Διάκονος καὶ Ἱεροκῆρυξ τῆς Κοινότητος Φερήκιοι.

Ἰωακεῖμ Λουκάς : «Τὸ κῦρος τοῦ Βαπτίσματος τῶν αἱρετικῶν». Διάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ ἐν Ὑψωμαθείσις.

Ἰωάν. Βασίλας : «Εὐστάθιος ὁ Θεσσαλονίκης ὡς ἡθικολόγος»

Κωνσταντῖνος Δαμδάς : «Αἱ σχέσεις Ὁρθοδόξων καὶ Παλαιοκαθολικῶν» Διδάσκει ἐν Ἰμβρῳ.

Κωνσταντῖνος Πατσογιάννης : «Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ Καρδινάλιος Βησσαρίων καὶ ἡ ἐν Φλωρεντία Σύνοδος» Φοιτητὴς, διδάσκαλος καὶ ἱεροψάλτης ἐν Αὐστραλίᾳ.

Λάζαρος Λαζαρίδης : «Ἡ μετάθεσις τῶν ἐπισκόπων» Διδάσκει ἐν Ἰμβρῳ.

Μάξιμος Τσαμπάζογλους : «Τὶς ὁ συγγραφεὺς τοῦ Δ' Εὐαγγελίου» Κληρικὸς ἐν Ἀμερικῇ.

Νικόλαος Παπαχρήστου : «Ἡ καθαίρεσις ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.»

Μάξιμος Χριστόπουλος : «Τὸ χρονολογικὸν πρόβλημα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου». Ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος.

ΚΑΤΑ ΤΟ 1938

Αἰμιλιανὸς Τσακόπουλος : «Περὶ ἐκπτώσεως καὶ παραιτήσεως τῶν ἐπισκόπων κατὰ τὸ δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας», ἱεροκῆρυξ τῆς ἐπαρχίας Δέρκων.

Ἀνθίμος Παπαδόπουλος : «Χριστιανισμὸς, Σοσιαλισμὸς» ἐν Κύπρῳ.

Γεώργιος Τσούμας : «Σχέσεις Ἀγγλικανῶν καὶ Ὁρθοδόξων», διδάσκαλος ἐν τῇ προπαρασκευαστικῇ Θεολ. Σχολῇ Ἀμερικῆς.

Ἰάκωβος Στεφανίδης : «Ἱστορικότης τῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου» διάκονος τῆς Ἀγίας Εὐφημίας ἐν Χαλκηδόνι.

Νικόλαος Βαρελόπουλος : «Ἱστορία τῆς εἰκονομαχίας», διευθυντὴς τῆς ἐν Ἡλιουπόλει τοῦ Καΐρου Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἅγιος Ἀθανάσιος».

Παναγιώτης Παπαγεωργίου : «Ἡ περὶ Λόγου διδασκαλία τοῦ Κυρίου» — Διδάσκαλος ἐν Ἀμερικῇ.

Πολύκαρπος Ρετσέλλης : «Περὶ γάμου ἀπὸ δογματικῆς καὶ κανονικῆς ἀπόψεως» Διάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ Μ. Ρεύματος.
Χαράλαμπος Χαρισιάδης : «Περὶ ἀφορισμοῦ κατὰ τὸ δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας».

ΚΑΤΑ ΤΟ 1939

Χρυσόστομος Καρατζᾶς : Ἐναίσιμος διατριβὴ «Ὁ καθαγιασμός καὶ ἡ χρῆσις τοῦ Ἁγίου Μύρου». Ἱεροκῆρυξ Εὐαγγελιστρίας.

Ἀθανάσιος Ἀναστασιάδης : «Αἱ ἀπόπειραι πρὸς ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἱεροκῆρυξ Μακροχωρίου.

Γερώνυμος Κωνσταντινίδης : «Ἡ γένεσις τῆς ζωῆς». Ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Δέσμων.

Γεώργιος Ὁρφανίδης : «Ἡ θειότης τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως αὐτοῦ». Ἱεροκῆρυξ τῆς Μητροπόλεως Πρωτοκρηπυνησίων.

Ἰγνάτιος Φόρσλεϋ : «Τὰ ἀρχαῖα θρησκευτά ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Εὐαγγελίου». Ἱεροκῆρυξ ἐν Αἰγύπτῳ.

Ραφαὴλ Σαμεγῆς : «Σίλβεστρος ὁ Α΄ Πατριάρχης Ἀντιοχείας». Ἱεροκῆρυξ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Ἡλίας Μπάσυναδ : «Ἡ ἐπίδρασις τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Σχολῆς». Ἱεροκῆρυξ καὶ καθηγητὴς ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Ἄρης Κοῦνίδης : «Βησαρίων ὁ Νικαίας».

Κύριλλος Παπαδόπουλος : «Ἡ Ἀλεξανδρινὴ Σχολή». Ἱεροκῆρυξ ἐν Αἰγύπτῳ.

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1939—40

Διονύσιος Χαράλαμπος. Ἱερομόναχος. «Ἡ ποιμαντικὴ τοῦ Ἰωάννου Χρυσόστομου».

Συνέσιος Φιλοθεΐτης. Ἱερομόναχος. «Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ὡς ἀνακαινιστὴς τοῦ μοναχικοῦ βίου».

Ἀλέξ. Καρακάσης. Ἱεροδιάκονος. «Ἡ Ἱεραρχία κατὰ τὰς ποιμαντικὰς ἐπιστολάς».

Στέφ. Στεφάνοβιτς. «Αἱ πηγαὶ τῆς Θεολογίας κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον».

Ἀβραὰμ Ἀβραμίδης. «Ἡ ἐσχατολογία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου».

Συμεὼν Ἀμαριλίου. «Τὸ δυνατόν τοῦ θαύματος καὶ αἱ ἐνστάσεις τῶν νεωτέρων».

Η ΑΓΑΠΗ

Κατὰ τινα νύκτα χειμερινὴν συνηντήθησαν εἰς τὰς σκοτεινὰς ἐκτάσεις τοῦ ἀπείρου τὸ Ψῦχος, ἡ Θύελλα καὶ ἡ Πεῖνα, τὰ τρία ταῦτα ἀπαίσια φάσματα τοῦ πόνου καὶ τῆς καταστροφῆς.

Τίς ἐξ ἡμῶν εἶναι ἰσχυρότερος ; ἠρώτησεν ἡ Πεῖνα· τίς ἐξ ἡμῶν εἶναι μᾶλλον φοβερός καὶ ἀποτρόπαιος εἰς τοὺς ἀνθρώπους ;

Ἐγώ, ἀπήντησεν ἡ Θύελλα, πανταχοῦ σκορπίζω τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀγωνίαν. Οὐδεὶς ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, ὅστις νὰ μὴ τρέμῃ, ὅταν ἀπολύεται ὁ θυμός μου, ἐκπέμπων πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος τὴν φρίκην τῶν τρικυμιῶν καὶ ὅταν διασχίζω τὸ διάστημα μὲ τὰ συρίγματα μου τὰ μανιώδη. Εἰς τοὺς ἀγροὺς καταρρίπτουσα καταπατῶ τοὺς στάχεις καὶ ἐκρίζω τὰς δρυὲς τὰς αἰωνοβίους· εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία στέγας ὀλοκλήρους τῶν οἰκιῶν ἀποσπῶ καὶ παρασύρω καὶ τὸ πᾶν συνταράσσω καὶ ἀναστατῶ.

Εἰς τὴν διάβασίν μου τὰ πάντα ὑποκύπτουσιν, ἀναγνωρίζοντα τὴν ὑπέροχον καὶ φοβερὰν δύναμίν μου ! Ἐγὼ ἀκόμη γεννῶ τὰ ἀφρίζοντα οὐρανοῦσῃ κύματα τῶν θαλασσῶν, τὰ ὁποῖα ὡς μικρὸν κέλυφος καρύου ἀνατρέπουν καὶ αὐτὰ τὰ μεγαλύτερα πλοῖα καὶ θάπτουσιν εἰς τὰ ὑγρὰ μαῦρα μνήματα τῶν ὠκεανῶν μυριάνθρωπα πολλάκις πληρώματα.

Ἐγὼ ἐπίσης ἐγείρω εἰς νέφη ἀπειρομεγέθη τὴν ἄμμον τῆς ἐρήμου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν συνοδεῖται ὀλόκληροι πολλάκις εὐρίσκουσι τὸν θάνατον. Καθ' ἐκάστην δὲ ἐσπέραν ἐκεῖ κάτω εἰς τὰς ὄχθας τῶν θαλασσῶν, ὅπου τὰ κύματα ἐκβράζουσιν τὰ οἰκτρὰ θύματά μου αἱ φωναὶ τῶν ἀπορραγισμένων χερῶν, ὡς ἀπαίσιαι κατάραι ἐναντίον μου, ἀναβαίνουν πρὸς τὸν οὐρανόν !

Ἄλλ' ἐγώ, ἀπήντησε τὸ Ψῦχος, κατὰ χιλιάδας ἀριθμῶ καθ' ἡμέραν τὰ θύματά μου !

Εἰς τὰ βάθη τῶν δασῶν, εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ἐσοχὰς, πανταχοῦ σπεύρω ἀμέτρητα πτώματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνίοτε οἱ

πτω σάβανον κρυερὸν ἐκ χιόνος. Εἰς τὸ ἄκουσμα καὶ μόνον τοῦ ὀνόματός μου τὰ ὄρφανὰ σταυροῦσι μετὰ φρίκης τὰς τρεμούσας χεῖρας των, καὶ μόνον ἐνθυμούμενοί με οἱ γέροντες συμπύσσονται τρέμοντες πρὸς τῆς ἐσβεσμένης ἐστίας των! Ἀκούσατε τὰς ἀπελπιστικὰς ἐκεῖνας φωνάς, αἱ ὁποῖαι ἀναπέμπονται ἐκ τῆς γῆς; εἶναι αἱ κατάραι τῶν σπαρασσομένων ἀπὸ τὰ κτυπήματά μου!

Καὶ τί εἶναι ὅλαι αἱ καταστροφαί, τὰς ὁποίας σεῖς προξενεῖτε, παραβαλλόμεναι μὲ τὰς ἰδικάς μου, εἶπε τελευταῖον ἡ Πεῖνα! Παρατηρήσατε εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἀναβῆτε τὰ ὄρη, ἐπισκεφθῆτε καὶ τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας ἐρήμους... πανταχοῦ θὰ εὑρητε τὸ ἔργον μου τὸ καταστρεπτικόν. Γνωρίζετε πόσην φρίκην προξενῶ, πόσην ἀγωνίαν ἐγείρω, πόσα ἐγκλήματα ἐμπνέω; Πόλεις καὶ ἐπαρχίας καὶ λαοὺς ὁλοκλήρους προσβάλλω ἐνίοτε καὶ κατὰ χιλιάδας ἀριθμῶ τὰ θύματά μου.

Χωρὶς διόλου ν' ἀποκάμνω, κτυπῶ καθ' ἐκάστην στιγμήν καὶ ὦραν ἀλύπητα τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἰδικά μου ἔργα ὁ ἐκμαυλισμὸς τῆς νεαρᾶς καὶ ἀπροστατεύτου ὄρφανῆς κόρης, ἡ πτώσις τῆς χήρας, αἱ καταστροφαὶ τῶν οἰκογενειῶν καὶ καθ' ἐκάστην κάμνω ν' ἀναβλύζωσι πηγαὶ δακρύνων ἐκ τῆς γῆς!

ὦ! Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσητε μεταξὺ τῶν μαστίγων, αἱ ὁποῖαι μαστίζουσι τὸν κόσμον, ἐγὼ εἶμαι ἡ φορικωδεστέρα! Ἀκούσατε τοὺς θρήνους καὶ τοὺς κοπετούς, οἱ ὁποῖοι πανταχόθεν ἐκπέμπονται, ἀκούσατε τὰς φωνάς τῶν μητέρων, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἔχω φονεύσει... Συναυλία φορικιαστικῆ θρήνων καὶ καταρῶν, τὰς ὁποίας προσκαλῶ.

Αἰφνης Οὐράνιος Ἀγγελος ἐπιφαίνεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους, τὸ ὁποῖον διαλύει ἡ αἴγλη τοῦ θείου προσώπου του! Πλησιάζει εἰς τὴν ἀπαισίαν συνοδείαν καὶ λέγει:

Ἐγὼ εἶμαι ἰσχυρωτέρα ὅλων σας· ἐγὼ προλαμβάνω τὰ σκληρὰ κτυπήματά σας ἢ ἐκμηδενίζω τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματά των. Ἐγὼ θεραπεύω τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἀνοίγετε, ἢ γλυκαίνω τοὺς πόνους αὐτῶν. Οὐδέποτε εἰς τὸν κόσμον ἠκούσθη-

σαν οὔτε θ' ἀκουσθῶσί ποτε τόσαι ἀραὶ ἐναντίον σας, ὅσαι εὐλογίαι ἀναβαίνουνσι πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Πλάστου συνοδεύουσαι τ' ὄνομά μου.

Ἀλλὰ τίς εἶσαι σὺ ὁ κακὸς ἐχθρὸς μας; ἠρώτησαν τὰ τρία ἀπεχθῆ φάσματα.

Ὁ Ἀγγελὸς τοῦ Θεοῦ, ἀπομακρυνόμενος ἤδη, ἀπήντησε: «Εἶμαι ἡ ἀγαπητὴ κόρη τοῦ Ὑπερευλογημένου, εἶμαι ἡ Ἀγάπη».

Φιλοδοξήσωμεν νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν ὅλοι.

Ἱεροκῆρυξ

Διάκ. Α. Λαγοῦρος

— Ἔως θανάτου ἀγωνίσει ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσῃ ὑπὲρ σοῦ.

— Ἡ φιλαργυρία πάσης κακίας αἰτία ἐστίν.

— Τῇ ἀχαριστίᾳ ἔπεται ἡ ἀναισχυντία.

— Κέρδη πονηρὰ ζημίαν αἰεὶ φέρει. — Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπεινῶ.

— Ἀπὸ τὴν πολυλογίαν δὲν λείπει ἀμαρτία.

— Κάλλος νόμιζε τὴν φρενῶν εὐκοσμίαν.

— Ὁ χειρίστος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐμφωλεύει ἐν τῇ ἰδίᾳ του καρδίᾳ.

— Μὴ ἐπαίρεσθε δὲ ἐπὶ ταῖς ἐπιτυχίαις καὶ μὴ ἀπελπίζετε ἐν ταῖς δυστυχίαις.

— Κρείστων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

— Ἡ Γυνὴ ἡ λατρεύουσα τὰ τέκνα της εἶνε ὁ στολισμὸς τῆς οἰκίας της ὅσον δύσμορφος καὶ ἂν εἶνε. — Ἀλήθειαν λέγε. — Θεὸν σέβου. — Ἰκέτας ἐλέει. — Λάλει ὀλίγα. — Τίμα γονεῖς.

— Υἱοὺς παιδεύε. Ψυχῆς ἐπιμελοῦ.

— Ὁ φιλάργυρος συναθροίζει ἐπιγείους θησαυρούς, τοὺς ὁποίους ἀναποθέτει ἐν τῇ κολάσει.

— Ὁ φιλάργυρος θάπτει τὴν καρδίαν του ὑπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἕτινα θησαυρίζει.

— Ὁ ἱστάμενος ὑπὸ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἐκπληροῖ ὅλους τοὺς νόμους.

— Φθῆρουσιν ἡθὴ χρηστὰ ὁμιλίας κακαί.

— Χαῖρε μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν λυποῦ δὲ μετρίως ἐπὶ τοῖς γεγνομένοις τῶν κακῶν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Πέφτει τὸ χιόνι πάν' στὴ Γῆς, τὴν ἀσκημιὰ σκεπνάει,
Τὸ θεῖο βρέφος μὴν τὴν διῇ, σήμερα ποὺ γεννιέται,
Καὶ ἐν' ἀστέρι ἀπὸ ψηλὰ τοὺς μάγους ὁδηγάει,
Νὰ βροῦνε τὸ δυσεῦρετο, σήμερα ποὺ τιμιάται.

Ἄν κι' ὁ Χριστὸς γεννήθηκε στὴ ταπεινὴ τῇ στάνῃ,
Μέσ' στῶν βωδιῶν τὸ μούγκρισμα, μέσ' στῶν ἀρνιῶν
[τὰ χάδια

Στὴ Γῇ δὲν ζήτησε τιμές, μήτε δαφνῆς στεφάνι,
Μόν' ζήτησε τ' ἀθόρυβα, τὰ ἥσυχα τὰ βράδυα.

Κεῖ ποὺ ἡ ἀγάπη χαίρεται ἡ συμπονιὰ συντρέχει.
Στὴ μαύρη τὴν ἀνέχεια, ποὺ τὴ ζωὴ μαραίνει,
Ποιὸ χεῖλ' ἀπόψε ρώτησε τὸν ἄλλο ψωμὶ ἂν ἔχῃ;
Τῇ δυστυχίᾳ ὅλοι μας τῇ βλέπουμε σὰν ξένοι.

Γι' αὐτ' ὁ Χριστὸς πάνου στὴ Γῆς σήμερα ποδαρίζει
Καὶ λέγ' ἀγάπη σᾶς ζητῶ γιὰ τοῦ φτωχοῦ τὸν πόνο,
Ποὺ ἀπελπισμένος περπατεῖ κι' ἡ πείνα τὸν θερίζει,
Μονάχα μιὰ βοήθεια ποὺ σᾶς γυρεύει μόνο.

Θανάσης Κατραπάνης

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΜΑΣ

Γλυκοχάραξε πάλι καινούργιος χρόνος. Ξαναγύρισε πάλι ἡ
Πρωτοχρονιά. Μόνον ἡμεῖς διαβαίνουμε τὸ δρόμο τῆς Ζωῆς χωρὶς
νὰ ξαναγυρνᾶμε, καὶ σιγὰ σιγὰ τὰ χρόνια μας αὐξάνονται, κι'
οἱ λευκὲς νιφάδες μὲ τὴν ἡμέρα πληθαίνουν στὰ μαλλιά μας,
ποὺ μὲ τὸν καιρὸ θὰ πλέξουν τὸ σάβανό μας. Καὶ σὰν κάτι
τέτοιες μέρες ἔξακριβώνει κανεὶς μὲ βαθειὰ του λύπη πὼς ὅλα
τὰ περασμένα, πέρασαν σὰν ὄνειρα στιγμιαῖα...

Κι' αὐτὴ ἡ νειότης πόσο διαρκεῖ; Στέκεται στὴ ζωὴ μας
ὅσο καὶ ἡ ἀνοιξη στὸ ἔτος, φεύγουμε ἀπ' αὐτὴν, σὰν νὰ γυρ-
νᾶμε ἀπὸ δυὸ ὥρες θεάτρου. Εἶναι ἴδια μ' ἓνα ποτήρι σαμπά-
νις ποὺ ἀφρίζει γιὰ μιὰ στιγμή μονάχα καὶ ποὺ τὸ μεθύσι της
δὲν κρατάει παρὰ τόσο λίγο!...

Καὶ ἡ σκόνη τοῦ δρόμου τῆς Ζωῆς μας, ποὺ διαβαίνουμε,
κατακάθεται ὅχι μόνο στὰ μαλλιά μας, μὰ καὶ στὴ ψυχὴ μας.
Βέβαια, ὁ καινούργιος Χρόνος πολλοὺς θὰ τοὺς βρῇ εὐτυχισμέ-
νους. Πόσους ὅμως δὲ θὰ τοὺς βρῇ μὲ καρδιὰ ματωμένη καὶ
μὲ μάτια βουρκαωμένα ἀπ' τὸ μεγάλο πόνο τῆς Ζωῆς; Ὅσων
τὸν φθινοπωρινὸ ἀέρα ποὺ μ' ἓνα πένθιμο ρυθμὸ λικνίζει τὰ
χλωμὰ χρυσάνθημα, ἔτσι καὶ τὸ νέον ἔτος, πόσους δὲν θὰ λι-
κνίσῃ σ' ἓνα πένθιμο ρυθμό, ἀφοῦ θ' ἀντικρούσουνε πάλι ἐρεί-
πια τοὺς πόθους των; Πόσους δὲ θ' ἀνταμώσῃ μὲ τὰ φτερά
τῆς ἐλπίδος σπασμένα καὶ μ' ὄνειρα ἀπραγματοποίητα;

Ὑποφέρετε.... Καὶ τί σημαίνει; Τί κι' ἂν οἱ δοκιμασίες
καὶ τὰ βάσανα σᾶς ἐξουθενώνουν ἔμπρὸς στὰ μάτια τοῦ κόσμου
ὥστε νὰ θεωρῆσθε ἀνύπαρκτοι, νεκροί; Τί κι' ἂν κλαῖτε, ἐπειδὴ
τριγύρω σας ὅλα σκοτείνιασαν καὶ μέσα σας καὶ παντοῦ μου-
γκρίζει ὁ βαθὺς πόνος, καὶ τὰ μάτια σας βουρκαωμένα δὲ παύου-
νε νὰ κλαῖνε ἀκούραστα στοὺς τάφους ἀγαπημένων ὑπάρξεων,
ποὺ ἔφυγαν πρόωρα, ἢ γιὰ λικνιστοὺς σας πόθους ποὺ ἔσβυ-
σαν μυστικά;

Τὸ νὰ ὑποφέρῃ κανεὶς αἰσθάνεται ὅτι ζῇ. Ζωὴ χωρὶς πόνο εἶναι κατάστασις κτηνώδεια. Μὲ τὸν πόνο διαρκῶς γίνεται κανεὶς καὶ πειὸ λεπτός. Τὰ μαρτύρια καὶ οἱ πίκρες ποὺ μᾶς βρίσκουν, ὀργώνουν τὸν κάμπο τῆς ψυχῆς μας, ὅπως τὸ ἄλετρι, ποὺ ἀνακατεύει τὸ χῶμα γιὰ πνευματικὰς καὶ εὐγενεῖς ἐσοδεῖες. Ὁ πόνος κάμει τὸν ἄνθρωπο νὰ κατέβῃ στὰ κατὰβραθα τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς ψυχῆς του, καὶ γύρω ἀπ' αὐτὴν, στρέφει κάθε του ἐνέργεια καὶ κάθε του πρᾶξι. Κι' ἂν ὁ πόνος εἶναι τέτοιος ὥστε συχνὰ νὰ θολώνουν τὰ μάτια μας μὲ δάκρυα, καὶ αὐτὰ ἔχουν ἀξία, γιατί ἀνυψώνουν τὸ πνεῦμα ἐξαυλώνουν τὸ κορμί, καὶ μᾶς ἀνοίγουν τὸ δρόμο γιὰ κάποια ἀνωτέρα ζωὴ. Καὶ τὴν ἀνωτέρα ζωὴ θὰ τὴν πραγματοποιήσετε ἐξάπαντος, ἂν ποτε δὲ σβύσῃ στίς θλίψεις σας ἡ ἐλπίδα σας.

Ἄλλωστε χωρὶς ἐλπίδα ὁ βίος δὲν ἔχει νόημα. Θὰ ὁμοιάσουμε βαρκούλα χωρὶς τιμόνι, ἐγκαταλελειμμένη, ποὺ τὰ κύματα τῆς Ζωῆς τὴν παρασύρουν πότε ἐδῶ πρὸς τὴν ἀκρογιαλιά καὶ πότε σιὸ φουρτουνιασμένο πέλαγος. Ὅ,τι δὴποτε καὶ ἂν παθαίνουμε πάντα νὰ ἐλπίζουμε σ' ἓνα καλλίτερο μέλλον. Ἡ ἀπελπισία μαζεύει γιγύρω μας μαῦρα σύννεφα καὶ μᾶς πνίγει σὰν ἐφιάλτης. Μαζὶ ὅμως μὲ τὴν ἐλπίδα στὸν οὐρανὸ τῆς ψυχῆς μας πρέπει νὰ φεγγοβολᾷ πάντα ἡ αἰσιοδοξία.

Τίποτε νὰ μὴ μᾶς ἀπογοητεύῃ. Ἡ καρδιά μας ἄς ὁμοιάσῃ τὴν γαλανὴν θάλασσα ποὺ ὅσες καὶ ἂν ρίξουν ἀκαθαρσίες ποτὲ δὲ μολύνεται, ποτὲ δὲ χάνει τὸ γαλάζιο τοῦ χρώματος. Χωρὶς τὴν αἰσιοδοξίαν ἡ ζωὴ εἶναι θάνατος. Κι' ἀλλοίμονο σὰν τελειώσῃ ἡ ζωὴ μας πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατο!...

Μὴ γκρινιάσετε γιὰ τὶς ἀναποδιὰς τῆς τύχης σας διότι θὰ σᾶς βροῦνε πειὸ πολλές.

Δὲν εἶσθε οἱ μόνοι ποὺ ὑποφέρετε. Ἡ ζωὴ σὲ κανένα δὲν στάθηκε ἀπαλόνειρη. Μὴ γελασθῇτε νομίζοντες εὐτυχισμένους ὅλους ἐκείνους ποὺ βλέπετε μὲ τὰ πλούτη τους νὰ εὐημεροῦν καὶ θελήσετε καὶ σεῖς μὲ μέσα ἄνομα καὶ ἄδικα ν' ἀποκτήσετε τὸ χρῆμα καὶ ἐπομένως νὰ μπορέσετε ν' ἀπολαύσετε ἄνετα μ' ὅλες σας τὶς αἰσθήσεις τὴν Ἡδονή. Ἄ, νὰ εἶσθε βέβαιοι πὼς πολὺ γρήγορα θὰ ξυπνήσετε ἓνα πρωτὶ, μὲ τὸ βλέμμα θολό, με-

λανιασμένο, μὲ τὴν ψυχὴ ψυχρὴ, πονεμένη, μὲ τὸ κορμὶ ἄρρωστο, σκεβρωμένο. Ἡ ζωὴ σας θὰ καταντήσῃ δρᾶμα. Γιὰ τὰ ἄνομά σας μέσα θ' ἀντηχοῦν πάντα μέσ' τὴν συνείδησί σας κᾶποιοι λυγμοί, κᾶποιοι σπαραγμοί. Θᾶναι οἱ φωνὲς ἐκείνων ποὺ ἀδικήσατε, θᾶναι τὰ θύματά σας. Θὰ νοιώσετε ἐπίσης μὲ πίκρα πὼς ὅλες σας αἱ ἀπολαύσεις δὲν ἦσαν παρὰ μιὰ φρεναπάτη καὶ τίποτε ἄλλο. Τὸ χρῆμα δὲ φέρνει τὴν εὐτυχία. Πειὸ πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα γέλια ἀκούγονται συνήθως ἀπὸ φτωχικὰς καλύβες, παρὰ ἀπὸ φωτόλουστα παλάτια. Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι ἀντικειμενικὴ, ἀλλ' ὑποκειμενικὴ. Ἡ εὐτυχία μας ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν καρδιά μας ἀπ' τὰ ὥραϊα αἰσθήματα καὶ ἰδανικὰ ποὺ τὴν πλημμυρίζουν.

«Ἄνθρωπος, ποὺ στὸν ἐνθουσιασμό του θέτει τὸν ὑπολογισμό, στὴν πίστι του τὸ σκεπτικισμό, ποὺ ἐκμεταλλεύεται τοὺς ἄλλους, ποὺ τὴν ἀγάπη του ἀντικαταστᾷ μὲ τὸ συμφέρο, τέτοιος ἄνθρωπος καὶ ἂν ἀκόμα πλὴν σιὸ χρυσάφι, ψυχικῶς εἶναι πτωγός. Μπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἄνεσι, ποτὲ ὅμως καὶ τὴν εὐτυχία».

Λοιπὸν ὅσοι κυνηγοὶ τοῦ χαμόγελου καὶ τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς, θὰ βρῆτε τὴν εὐτυχία σας, ὅταν ἀκολουθήσετε τὸ δρόμο τῶν μεγάλων καρδιῶν, ποὺ ἐδίψασαν τὰ πλούσια συναισθήματα τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ὁραίου, τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἀγάπης... Κι' ἂν ἴσως σιὸ δρόμο σας αὐτὸν συναντήσετε τὴν Ἀχαριστία, τὴν Ἀδικίαν, τὴν Κακίαν καὶ τοὺς Διωγμοὺς τοῦ κόσμου, ὅμως ἄς μὴ λιποθυμήσῃ ἡ κανδήλα τῆς Ἐλπίδος σας, τῆς Θελήσεώς σας, τῆς Αἰσιοδοξίας σας, καὶ τότε νᾶσθε βέβαιοι ὅτι κάποιος καινούργιος Χρόνος θὰ σᾶς στεφανώσῃ μὲ τὴν ἀληθινὴν Εὐτυχίαν...

Δ. Χ.

Ἰταλικὴ παροιμία περὶ τοῦ γάμου :

Ὅταν νέος νυμφεύεται νέαν, ὁ Θεὸς παρευρίσκεται εἰς τὸν γάμον. Ὅταν γέρον νυμφεύεται νέαν, ὁ Θεὸς ἀποστέλλει τὴν εὐλογίαν του. Ἄλλ' ὅταν νέος νυμφεύεται γράϊαν τότε ὁ Θεὸς οὔτε παρευρίσκεται εἰς τὸν γάμον, οὔτε ἀποστέλλει τὴν εὐλογίαν του.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΜΕΤΑ ΠΟΝΟΥ

Σὲ χαιρετῶ, Συνάδελφε, καὶ φεύγω βιαστικὸς
ἀπὸ τῆ Γῆ, (τὸ σπῖτι μου)
Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα λήγει ὁριστικῶς
τὸ παλαιὸ συμβόλαιον μὲ τὸν ἰδιοκτήτη μου,
Καὶ φεύγω πρὶν προβάλλῃ αὐτὸς, συμφώνως μὲ τὸν νόμον
καὶ μὲ μεθόδους πολλαπλὰς
μὲ ρίζην μέσ' στὸ δρόμον
καὶ δὲν προλάβω νὰ σοῦ πῶ αὐτὰς τὰς συμβουλὰς:
«Διάδοχε Νοικάτορα!
γιά νὰ περάσῃς ὡμορφα ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς
μιμήσου ἐμέ, τὸν πάππο μου, ἀλλὰ καὶ τὸ προπάτορα
καὶ κάμνε τὰ ἐξῆς:
Τρέφε μ' ἐλπίδες πάντοτε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων
εἶναι δουλειὰ ποὺ γίνεται χωρὶς κανένα κόπον.
Προπάντων λέγε διαρκῶς σ' ἀνεβασμένο τόνο
πὼς θᾶσαι πειὸ καλλίτερος ἀπ' τὸν παλιὸν τὸν χρόνον
κι' ἄς ἦταν κεῖνος ἄριστος
σὲ λόγια, χάδια καὶ φιλιὰ
ὁ κόσμος εἶν' ἀχάριστος
καὶ δὲ θυμάται τὰ παλιὰ!

Ψάλλε πρὸς τούτοις πάντοτε
καὶ μερικὲς καντάδες,
πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας τὸ κρασί
καὶ τοὺς καλοφαγάδες.

Λέγε πολλὰ κι' ἀνάλογα, γιὰ φτήνια κι' ἐκπесμούς,
γιὰ γλέντια, γέλοια καὶ χαρὲς κι' ἄλλους παροξυσμούς.
Εἰς ὑποσχέσεις δηλαδὴ τράβα, φτωχέ, κορδέλλα
ἐλπίδες δίνε διαρκῶς κι' ὅλον τὸν κόσμον γέλα!

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβωμεν, σὰν μιὰ κινηματογραφικὴ
ταινία, περνᾷ μπρὸς ἀπ' τὰ μάτια μας τὸ δρόμον του
τὸ 1939, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμιά ἐλπίδα νὰ τὸ ξανα-
διοῦμε. Τὸ ἀποχαιρετοῦμεν, ἄλλοι μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη ἀπὸ
λύπη, γιὰτὶ μᾶς ἔφερε πολλὰ δυσάρεστα καὶ ἄλλοι μὲ τὴν
καρδιὰ γεμάτην ἀπὸ χαρὰν γιὰτὶ μᾶς ἐχάρισεν ἄφθονα ὑλικά
ἀγαθὰ. Ἀλύπητα τὸ σπρώχνουμε στὸν βαθὺ βυθὸ τοῦ χρόνου
καὶ ξαφνικὰ βρισκόμαστε στὴν ἀρχὴ κάποιου ἔτους ποὺ δὲν γνω-
ρίζουμε τί μᾶς προετοιμάζει. Ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἔτους εἶναι
ἓνα γεγονὸς σπουδαῖον ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ περάσωμεν χω-
ρὶς νὰ σταματήσωμεν μερικὲς στιγμὲς... γιὰ νὰ τὸ ἐξετάσωμεν.
Πρέπει νὰ τὸ ἐξετάσωμεν, νὰ ἐμβαθύνωμεν σ' αὐτό, καὶ νὰ
διοῦμε, γιὰ ποιὸν λόγον λέγεται «νέον ἔτος» καὶ πὼς πρέπει
νὰ τὸ περάσωμε, ἂν θέλουμε νὰ σημειώσῃ στὴν ζωὴν μας,
ἓνα σταθμὸ πνευματικῆς προόδου. Γιὰτὶ λοιπὸν ἀπ' ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους καὶ ἀπ' ὅλες τὶς γενεὲς ὀνομάζεται ἡ ἀρχὴ τοῦ
χρόνου «νέον ἔτος»; Μήπως γιὰτὶ προσετέθη ἀκόμη ἓνας ἀ-
ριθμὸς στὸ βιβλίο τοῦ χρόνου καὶ μετέτρεψεν τὸ 1939 σὲ 1940;
Μήπως εἶναι νέον γιὰτὶ τὴν ἐμφάνησιν του χαιρετοῦν πολλοὶ
μὲ ἀνταλλαγὴν δώρων; Μήπως εἶναι νέον γιὰτὶ χιλιάδες στό-
ματα εὐχονται τὸ «χρόνια πολλά»; Ὁ λόγος, ἀγαπητέ ἀναγνώ-
στα, δὲν εἶναι αὐτός, γιὰτὶ οὔτε τὰ δῶρα, οὔτε αἱ εὐχαὶ εἶναι
κάτι τι τὸ νέον. Ὅλα αὐτὰ εἶναι συνήθειαι παλαιῶν ἐποχῶν.
Τὸν λόγον δὲν πρέπει νὰ τὸν ζητοῦμε σὲ πράγματα ὑλικά, σὲ
πράγματα ποὺμποροῦν νὰ μᾶς δώσουν μιὰ ἄνετη ζωὴ, ἀλλὰ
σὲ πράγματα πνευματικά, ποὺ μᾶς κάνουν νὰ ζοῦμε τὸν δρό-
μον ποὺ ὁδηγεῖ στὴν αἰώνιον ζωὴν. Ὁ καινούργιος χρόνος
εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς καινούργιας ἠθικῆς ζωῆς ποὺ πρέπει νὰ ζοῦμε
ὅσοι φέρνουμε τ' ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ. Δυστυχῶς ὅμως, αὐτὸ
πολλοὶ λίγοι Χριστιανοὶ τὸ κατάλαβαν. Σπάνιοι εἶναι ἐκεῖνοι,
ποὺ μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ καινούργιου χρόνου, ἀρχίζουν καὶ νέαν
Χριστιανικὴν ζωὴν, ζωὴν γεμάτην ἀπὸ ἀγάπην, ἀπὸ πίστην

στον Χριστόν, καὶ ἀπὸ ἔργα συμπόνοιας καὶ ἀνθρωπισμοῦ. Οἱ περισσότεροι θεωροῦν αὐτὴν τὴν μέρα ὡς μέρα ἀφιερωμένην, σὲ παιχνίδια καὶ σὲ πράγματα ποὺ βλάπτουν τὴν ψυχὴν τους, μὴ διαφέροντες ἀπ' ἐκείνους τοὺς εἰδωλολάτρας ποὺ εἶχον μὴ ὀρισμένην μέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπετρέπετο κάθε ἀσχημία.

Τώρα μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ καινούργιου χρόνου πολλοὶ θὰ κάμουν διάφορα σχέδια, γιὰ νὰ αὐξήσουν τὴν χρηματικὴν τους περιουσίαν. Καλὸν εἶναι βέβαια τὸ χρῆμα καὶ ἀπαραίτητον γιὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου· δὲν πρέπει ὅμως ὁλότελα νὰ κυριαρχῇ στὴν ψυχὴ μας, γιατί τότε τὴν μολύνει, τὴν καταστρέφει. Τίποτε δὲν κερδίζει ἐκεῖνος ποῦ, ἐνῶ καθημερινῶς σκέπτεται τὸ πῶς θὰ αὐξήσῃ τὰ χρήματά του, ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν πνευματικὴν περιουσίαν τῆς ψυχῆς του. Αὐτὸ μᾶς τὸ διαβεβαιώνει τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ Χριστοῦ ὅταν λέγῃ «τί ὀφελήσῃ ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ».

Φίλε ἀναγνώστα, ὀφείλομε νὰ φροντίζωμε γιὰ τὴν ψυχὴν μας, γιὰ νὰ τὴν κάνωμε ἀξία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ. Οἱ εὐγενεῖς καὶ τίμιοι χαρακτηρῆρες, ὀφείλουν πάντοτε νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἠθικὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ψυχῆς των. Δὲν πρέπει νὰ παίζουμε μὲ τὰ ψυχικά μας συμφέροντα. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς μας. Τώρα μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ καινούργιου χρόνου στὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ προγράμματός μας ἂς εἶναι καὶ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν χριστιανικωτέραν κατάρτησιν τῆς ψυχῆς μας. Εἴθε λοιπὸν ὁ καινούργιος χρόνος νὰ γράψῃ στὴν ζωὴν μας μιὰ νέα περίοδο.

Πολύκαρπος Ρετσελῆς

Ἀλκοολισμός :

Οἱ περισσότεροι ἐγκληματῆται, αὐτόχειρες καὶ παράφρονες, ἦσαν καὶ εἶνε οἱ πίνοντες οἶνοπνευμα. Τὰ τέκνα τῶν ποιουμένων κατὰχρησιν τοῦ οἶνοπνεύματος γίνονται ἐκφυλα, ἡλίθια, ἐπιληπτικά ἢ ρέπουσιν εἰς τὸ ἐγκλημα. Ὁ ἀλκοολισμὸς ἀπειλεῖ καὶ τὸ παρὸν καὶ τὰ μέλλον μίᾳς φυλῆς.

Ὁ ὀργανισμὸς δηλητηριασμένος διὰ τακτικῆς χρήσεως οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ εὐκολώτερον ὑποπίπτει εἰς ἀσθενείας καὶ δυσκολώτερον θεραπεύεται.

ΤΑ ΣΤΕΡΝΑ ΦΥΛΛΑ

Στοῦ Βοσπόρου τὴ ράχη καθῶντας
Μέσ' τοὺς θάμνους βοσκοῦν τὰ ἀρνιά
Καὶ οἱ γλάροι μὲ μοιάζουν πειῶντας
Σὰν νιφάδες ἄγνες τοῦ χιονιᾶ.

Κι' ἔνα πλοῖο μ' καμάρι γλυστράει
Στὰ γαλήνια ἐκεῖνα νερά,
Παίζοντάς τιν τὴν βάρκα τραβάει
Σὰν παιδί ποῦνε ὅλο χαρὰ.

Καὶ τὰ ὄρη γελοῦνε τριγύρω
ποὺ τὸ χόρτο προβάλλει δειλὸ
Καὶ ὁ ἥλιος κυλᾷ μέσ' στ' ἀπείρου
καθρεφτίζοντας μεσ' στὸ γιαλό.

Στὴ ροδόχρυση γέρνει ἀγκάλη
Κλαῖν' τὰ δένδρα γυμνὰ στὰ βουνά,
Θρουβαλίζουν στ' ἀνέμου τὴ ζάλη
Ἄχ! τὰ φύλλα αὐτὰ τὰ στερνά.

Θανάσης Κατραπάνης

«ΜΗ ΚΛΑΙΕ»,

Μὴ κλαῖε» Εἶναι ἡ παρήγορος φωνή, εἶναι ἡ ἀνακουφιστική φράσις τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν χήραν μητέρα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τῆς Ναὶν. Εἶναι ὅμως καὶ παρηγορία τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει ὁ Ἰησοῦς καὶ σήμερον εἰς τοὺς βασανιζομένους, εἰς τοὺς πονοῦντας, εἰς τοὺς πάσχοντας.

Ἐὰν τότε ὁ Ἰησοῦς διέτρεχε τὰς κώμας καὶ πόλεις πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ πλανηθέντος, ἔὰν μετὰ προθυμίας πάντοτε προσέφερεν εἰς τοὺς πτωχοὺς τὸν πλοῦτον τῆς ἀγάπης Του, εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὴν σωτηρίαν, εἰς τοὺς δυστυχισμένους τὸ βάλαμον τῆς παραμυθίας καὶ σήμερον ἔὰν προσέξωμεν θὰ παρατηρήσωμεν παρὰ τὸ πλευρόν μας κάποιον συνοδόν, ὁ ὅποιος μᾶς παρακολουθεῖ, θὰ ἀκούσωμεν μίαν φωνὴν νὰ μᾶς λέγῃ «μὴ κλαῖε», θὰ αἰσθανθῶμεν ἓνα ἄδρατον χέρι νὰ σπογγίξῃ τὰ δάκρυά μας. Ἡμπορεῖς νὰ μετρήσῃς, φίλε ἀναγνώστα, πόσαι δύσκολοι περιστάσεις, πόσαι ἀσθένειαι, πόσοι θάνατοι προσφιλῶν προσώπων, πόσαι ἀπελπισίαι σὲ ἠπείλησαν; καὶ ἐνῶ τότε ἐπερίμενες τὴν καταστροφὴν δὲν σὲ ἐπεσκέφθη μία ἀκτίς φωτός, δὲν ἤκουσες τὴν θεῖαν ἐκείνην φωνὴν «μὴ κλαῖε»;

Κανεῖς δὲν ἀρνεῖται ὅτι ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς δυνάμεως καὶ εὐφυΐας του κατώρθωσε νὰ διασχίσῃ τοὺς αἰθέρας, νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς καὶ τοὺς βυθοὺς τῆς θαλάσσης, νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς ἀποστάσεις. Ἀλλ' ἂν ἡ φύσις ὑποτάσσεται πρὸ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου, ἂν ὁ ἄνθρωπος κατορθώνει νὰ ἐπιβάλλεται πανταχοῦ, πρὸ τῆς δυνάμεως ὅμως τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πόνου ὁ ἄνθρωπος σταματᾷ. Ἐδῶ καταθέτει τὰ ὄπλα καὶ ἀναγνωρίζει τὴν ἡτταν του. Καὶ τότε ἀπηλπισμένος στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Οὐρανὸν ὅθεν ζητεῖ βοήθειαν καὶ ὅθεν ἀκούει τὴν παρηγορίαν «μὴ κλαῖε».

Ἀναγνώστα, ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἵνα θεραπεύσῃ τοὺς συντετριμμένους, ἵνα χαροποιήσῃ τοὺς τεθλιμμένους, ἵνα ἀπολυτρώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς μικροὺς νὰ καταστήσῃ

μεγάλους, τοὺς μεγάλους μικροὺς, νὰ ταπεινώσῃ ἀνάκτορα, νὰ ἐξυψώσῃ ταπεινὰς καλύβας, νὰ παρηγορήσῃ τὸν πτωχόν, νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν χήραν, τὸ ὄρφανόν, τὸν ἀπροστάτευτον. Διὰ τοῦτο, σὺ ὁ ὅποιος κύπτεις τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ πόνου, ἔὰν ὁ θάνατος σὲ ἀφήρπασε προσφιλεῖς ὑπάρξεις, ἔὰν εἰς κάθε σου βῆμα συναντᾷς τὴν συμφορὰν, ἔὰν μὲ ἄφθονα δάκρυα βρέχῃς τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, ἔὰν ὁ πόνος ἴσταται πρὸ τοῦ κατωφλίου τῆς κατοικίας σου, στρέψε, ναὶ στρέψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Οὐρανόν, ζήτησε τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου, καὶ τότε θὰ ἀκούσῃς τὴν θεῖαν φωνὴν Του «μὴ κλαῖε». Ὅσονδήποτε μέγας καὶ ἂν εἶναι ὁ πόνος σου, μὴ ἀδημονῇς, μὴ ἀπελπίζεσαι, ἔχε θάρρος ὅσον σκοτεινὸς καὶ ἂν φαίνεται ὁ ὀρίζων τῆς ζωῆς σου, ὅσον λυσσαλαία καὶ τρικυμιώδης εἶναι ἡ θάλασσα τοῦ βίου σου. Δὲν θὰ καταποντισθῇς, δὲν θὰ ναυαγήσῃς διότι πλησίον σου ἴσταται ὁ Κυβερνήτης Χριστός. Πλησίασέ Τον καὶ σύ. Πλησίασέ Τον μὲ τὴν μελέτην τοῦ Εὐαγγελίου Του, μὲ τὴν θερμὴν προσευχὴν σου, καὶ τότε θὰ ἀκούσῃς νὰ σὲ ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ σὲ λέγῃ, «μὴ κλαῖε», ἐγὼ εἰμὶ μετὰ σοῦ».

Ὁ Δευτερεύων Μελέτιος

Πατριαρχεῖα, Δεκέμβριος 1939

-
- Ὁ ἀγνοῶν τὰ δι' αὐτὸν χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα εἶνε ἀμαθής, διότι διήποτε ἄλλο καὶ ἂν γνωρίζῃ.
 - Ὁ σπείρων ἀδικίαν θερίζει μῖσος καὶ ἐκδίκησιν.
 - Τὸ οὖς τότε μόνον ἀκούει καλῶς ὅταν ἡ καρδιά αἰσθάνεται.
 - Μὴ πιστεύεις πᾶν ὅ,τι ἀκούεις διότι ὁ πιστεύων πᾶν ὅ,τι ἀκούει, πολ-λάκις θέλει πιστεύσει πᾶν ὅ,τι δὲν ἤκουσε.
 - Μὴ λέγεις πᾶν ὅ,τι γνωρίζεις διότι ὁ λέγων πᾶν ὅ,τι γνωρίζει πολ-λάκις θέλει εἶπῃ πᾶν ὅ,τι δὲν γνωρίζει.
 - Γυνὴ σώφρων ᾠκοδόμησε οἶκον, ἄφρων δὲ κατέστρεψε ταῖς ἰδίαις χερσίν.
 - Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντας συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.
 - Μηδὲν μηδὲν ὀφείλετε ἀλλ' ἢ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.
 - Ἐμίσησεν ἡ ψυχὴ μου πτωχὸν ὑπερήφανον.
 - Οὐκ εὐδοκεῖ Ὑψίστου ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν.
 - Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας.

ΜΟΥ Τ. ΑΠΑΝΕ ΑΛΛΟΙ...

Παραμονή πρωτοχρονιάς! Ὁ κ. Μολοχίδης δὲν ἤξευρεν ἀκόμη εἰς τὸ ὑποφῶσκον ἔτος θὰ ἦτο καλὸν ἢ κακόν, εὐτυχὲς ἢ δυστυχὲς. Περὶ τοῦ δύνοντος ὁμοῦ εἶχεν ἐσχηματισμένην τὴν χειρίστην τῶν ιδεῶν, τῆς αὐτῆς ιδέας δὲ ἦτο καὶ ἡ τσέπη του, ἡ ὁποία τσέπη του διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς συζυγικοῦ βίου δὲν ἦτο εἰς θέσιν ν' ἀγοράσῃ τὸ καθιερωμένον ἀἰβασιλιάτικο δῶρον τῆς κυρίας Μολοχίδου.

Τὸ πρᾶγμα ἦτον ἐξόχως λυπηρὸν διὰ τὸν κ. Μολοχίδην, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἀναχωρῶν τὸ πρῶτ' ἀπὸ τοῦ σπίτι του καὶ ἔχων ἀκόμη τὴν ἐλπίδα νὰ τὰ ἐξοικονομήσῃ, ἐδέχθη κατὰ τὸ σῶμα ν' ἀκούσῃ τὰς περὶ δώρου ἰδιαίτερας προτιμήσεις τοῦ τρυφεροῦ του ἡμίσεος.

—Κοσμήματα δὲν θέλω ἐφέτος. Θὰ προτιμοῦσα μίαν ἀπ' ἐκεῖνες τῆς γουνένιες μπελερίνες ποὺ εἶδα κρεμασμένες στὴν βιτρίνα. Εἴν' ἀλήθεια ὅτι κοστίζουν καὶ δέκα καὶ δεκαπέντε λίρες. Ἄλλ' εἶναι ἓνα πρᾶγμα ποὺ πιάνει τόπο καὶ τῶχει κανεὶς αἰωνίως.

Ἡ αἰωνιότης διὰ τὰς γυναῖκας διαρκεῖ τὸ πολὺ ἐν ἔτοι. Εἶναι πρᾶγμα πεπερασμένον, ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην ὅλων τῶν σοφῶν, οἱ ὅποιοι τὸ θεωροῦν ἄπειρον. Τοῦ τοιούτου πεπερασμένου ἀπείρου εἶχεν ὁ κ. Μολοχίδης βαθεῖαν πείραν. Ἀλλὰ τί νὰ κάνῃ; Τέτοιες εἶναι ὅλες, ἡ δὲ δική του δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτελῇ ἐξαίρεσιν. Ἐκούνησε λοιπὸν τὸ κεφάλι καὶ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του μὲ τὴν καλὴν πάντοτε πρόθεσιν νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν καὶ περάσῃ τὸ βράδυ ἀπὸ τοῦ γουναράδικο.

Συρροή ὅμως ἀντιξόδων περιστάσεων καὶ πληθώρα «πολλῶν δεινῶν καὶ ἀφορήτων» συνετέλεσαν ὥστε τὸ βράδυ νὰ περάσῃ μὲν ὁ κ. Μολοχίδης ἀπὸ τοῦ γουναράδικο, ἀλλὰ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ θαυμάσῃ ἀπλῶς ἔξω ἀπὸ τὴν βιτρίνα τὸ ἀντικείμενον τῶν ὀνείρων τοῦ προσφιλοῦς του ἡμίσεος.

Ἦτον ὁμολογουμένως κατὰ ὥραϊον, κατὰ πλούσιον καὶ μεγαλοπρεπές, κατὰ τέλος, τὸ ὁποῖον θὰ κατεπράϋνε τὰ πάντοτε ἐν

ἐξεγέρσει νεῦρα τῆς συζύγου του τοῦλάχιστον ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια. Ἄλλ' ἡ τσέπη του ἦτο εἰς ἐλπεινὴν κατάστασιν καὶ ἀφοῦ τὸ ἐθαύμασεν ἐπὶ μακρὸν ἀνεστέναξεν ὡς κολασμένος καὶ προὐχώρησε

—Τὶ νὰ κάμουμε; ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν. Νὰ ποῦ αὐτὸς ὁ χρόνος βγῇ κατηραμένος. Ἄλλως τε ἡ γυναῖκά μου, ὅσην γυναῖκα κι' ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ μὲ δικαιώσῃ ἅμα τὴν δεῖξω τὴν τσέπη μου. Τόσα χρόνια τακτικὰ εἶχε τὸ πρωτοχρονιάτικόν της. Ἐνα χρόνον λοιπὸν ἄς περάσῃ χωρὶς δῶρον

Ποιὸς εἶδε ὅμως τὸν Θεὸ καὶ δὲν τὸν φοβήθηκε, ὅταν ὁ κ. Μολοχίδης εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ του μ' ἄδεια τὰ χέρια.

—Καὶ ἡ γοῦνα; ποῦ εἶνε ἡ γοῦνα;

—Μὰ στάσου, εὐλογημένη, νὰ σ' ἐξηγήσω πρῶτα....

—Νὰ μ' ἐξηγήσης;... Τὶ θὰ μ' ἐξηγήσης;... Ἀφοῦ σὲ εἶπα τὸ κατάστημα ποῦ τὴν πωλοῦν καὶ τὸ πόσα στοιχίζει, τί ἐξηγήσεις ἔχεις νὰ μὲ δώσης;

—Καλὰ ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ρώτησέ με πρῶτα σὲ τί χάλια εὐρέθη σήμερα ἡ τσέπη μου.

Στὸν παλῆθ καιρὸ ἐγίνοντο θαύματα καὶ εἰς τοιαύτας δυσκόλους διὰ τοὺς ἀνθρώπους περιστάσεις ἔστειλεν ὁ Ζεὺς νεφέλας καὶ τοὺς ἀνῆρπαζε. Δὲν μποροῦσε καὶ τώρα νὰ ἔλθουν μερικὰ νέφη καὶ ν' ἀρπάσουν τὸν κ. Μολοχίδην μακρὰν τῆς ὁργῆς τῆς κυρίας του;

Τίποτε ὅμως. Ἡ ἐποχὴ τῶν θαυμάτων παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί. Ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς σκληρᾶς καὶ χυδαίας πραγματικότητος. Καὶ καθ' ὃ τέκνον τοῦ αἰῶνός του ὁ κ. Μολοχίδης ἔμεινεν ἐκεῖ εἰς τὴν αὐλὴν ὡς στήλη ἄλατος καὶ ἤκουσε τὸν ἀναβαλλόμενον του.

Καὶ τί δὲν τοῦ εἶπε...καὶ τί τοῦ ἀφῆκε!... Ἀναδρομικῶς προχωροῦσα ἔφθασε μέχρι τῶν 3000 λιρῶν ποῦ τοῦ εἶχε δώσει ὡς προῖκα γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὴν ἐργασίαν του. Ἐπιστρέφουσα δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν, τὴν ἀνεν γουναρικοῦ, προὐχώρησε μέχρι τοῦ τί θὰ ποῦν τώρα ἡ γειτόνισσες, εἰς τὰς

ὁποίας ἅπ' τὸ πρωτὶ εἶχε προαγγεῖλλαι τὸ δῶρον, τὸ ὅποιον θὰ ἐλάμβανεν ἐφέτος.

Αὐτὸ τὴν ἐκόστιζε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν καταισχύνῃν τῆς γειτονίας, ἔπεσε στὴν αὐλὴν ξύλο κομμάτι ..

Ὁ κ. Μολοχίδης τὴν περιμάζεψε, τὴν μετέφερεν εἰς τὸ κρεβάτι, τὴν περιποιήθη ὅσον ἡδύνατο. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ νεῦρά της ἦσαν πολὺ πεισματωμένα, ἔσπευσεν εἰς ἀναζήτησιν ἱατροῦ.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐξήρχετο, μερικὰ παιδάκια μ' ἓνα τουμπελέκι καὶ μ' ἓνα φανάρι χάριτο ἡτοιμάζοντο νὰ κτυπήσουν τὴν πόρτα γιὰ νὰ ποῦν τὰ κάλαντα.

—Νὰ τὰ ποῦμε τσελεπῆ;

—Περιττόν... μοῦ τάπανε ἄλλοι.

II.

Σκηνὴ σὲ λεωφορεῖο :

Μιὰ κυρία, μιὰ νεαρὰ δεσποινὶς κι' ἓνα ἀγοράκι ἐβγῆκαν, σ' ἓνα ἀπὸ τὰ προάστεια τοῦ Λονδίνου, προφανῶς γιὰ πρωτοχρονιάτικα ψώνια. Ὁ μικρὸς ντυμένος ναυτικὰ μὲ μακρὰ παντελόνια, δῶρο, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, διαρκῶς καμαρώνει. Ἀνεβαίνουν καὶ οἱ τρεῖς σ' ἓνα λεωφορεῖο Πλησιάζει ὁ εἰσπράκτωρ.

Ἡ κυρία.— Δυὸ εἰσιτήρια, γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴν κόρη μου κι' ἓνα μισό γιὰ τὸν μικρό.

Ὁ εἰσπράκτωρ.— Ὁ μικρὸς, κυρία μου, θὰ πληρώσῃ ὁλόκληρο εἰσιτήριο, ἐπειδὴ φορεῖ μακρὰ πανταλόνια.

Ἡ κυρία.— Ὡλ ράτ' ! Ἄν ὅμως ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου κανονίζεται ἀπὸ τὸ μᾶκρος τῶν πανταλονιῶν, τότε ἐγὼ πρέπει νὰ πληρώσω μισό...

Ἡ νεαρὰ δεσποινὶς.— Κι' ἐγώ, μαμά... δὲν χρειάζομαι καθόλου εἰσιτήριο...

— Ὁ ἀποκτήσης ὅ,τι ἐπιθυμεῖς εὐκολώτερον δι' ἑνὸς μειδιήματος ἢ διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους.

— Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ δμοιωθῇ γένη αὐτῷ.

ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΠΟΝΟΥ ΔΑΚΡΥΑ

....Κι' ὁ νέος γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμι τῆς ἀγάπης «της» τῆς εἶπε ἀπότομα μὲ ἀδιαφορία, πὼς ἔπαυσε πιά νὰ χτυπᾷ γι' αὐτὴν ἡ καρδιά του. Τῆς εἶπε πὼς καὶ τὰ πιὸ ὥραια καὶ ἀνώτερα αἰσθήματα τὰ σκεπάζει μιὰ μέρα ἢ λησμονιά... Τῆς συνέστησε ἀκόμα νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸν ξεχάσῃ γιατί δὲν εἶναι πιά αὐτὸς ἄξιος τῆς μεγάλης τῆς ἀγάπης, τῆς λατρείας της.....

Στὰ πικρὰ λόγια αὐτὰ μιὰ πένθιμη γλωμάδα χύθηκε μὲ μιᾶς στὸ ἀγνὸ προσωπάκι ἐκείνης. Κι' ἅπ' τ' ἀθῶα ματάκια της κυλίσανε σὰν μεγάλα ἀνεκτίμητα μαργαριτάρια δύο πόνου δάκρυα. Δύο ἄλλα ἀκολούθησαν τὰ πρωτα.... Ἐνα ρυάκι σχηματίσθηκε στ' ἄχρωμα πιά μάγουλά της.... Καὶ ξάφνου κρύβοντας τὸ πρόσωπο μέσ' τὰ χεράκια της ξέσπασε σὲ λυγμοὺς καὶ ἀναφυλλητὰ πού ἔκαναν νὰ τρέμῃ τὸ γεμάτο ἀγνοὺς πόθους παρθενικὸ κορμί της....

Τότε ὁ νέος μετανοιωμένος πού πλήγωσε τὴν λεπτὴ καρδιά τῆς ἀγαπημένης του, τὴν ἀρπάζει παράφορα καὶ τὴν σφίγγει στὴν ἀγκαλιά του. Τῆς χαϊδεύει τὰ μυρωδάτα μαλλιά της. Τῆς ψιθυρίζει στὴν αἰώνια γλῶσσα τῶν ἐρωτευμένων τὸ μεγάλο πάθος τῆς καρδιάς του. Στεγνώνει τὰ δάκρυα τῶν ματιῶν της μὲ τὰ χεῖλη του. Τῆς ὀρκίζεται πίστι, ἀγάπη αἰώνια....

Ἐνα χαμόγελο πού πηγάζει ἀπ' τὰ μυστηριώδη βάθη τῆς καρδιάς ἔρχεται νὰ διώξῃ σὰν θαῦμα τὴν βαθειὰ λύπη. Γεμάτη ἐνδόμυχη, ἀμέτρητη χαρὰ ἐκείνη, τοῦ δίνει τὰ κατακόκκινα χεῖλη της. Κι' ἔτσι δύο ψυχὲς ἐνώνονται σ' ἓνα ἀτέλειωτο γλυκὸ φίλημα πού ὑπόσχεται παραμυθένια παλάτια εὐτυχίας γιὰ τὸ μέλλον.

Ἄγγελος

ΠΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ

 Ζη! Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἐδήλωσαν στὶς ἐφημερίδες ὅτι βρῆκαν τὸ μέσον νὰ κάνουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζοῦν περισσότερο ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια!

Ποιὸ εἶναι τώρα τὸ μέσον αὐτό; Οἱ Ἀμερικανοὶ βιολόγοι μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ βρέφους μὲ μιὰ εἰδική δίαιτα, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μακροζωία. Μὲ ἄλλα λόγια δηλαδή, καθυστερῶντας τὴν ἀνάπτυξι τοῦ βρέφους ἐπὶ ἓνα ὠρισμένο χρόνο διπλασιάζουν τὴν ζωὴ του! Κι' ἔτσι, ἂν τὸ βρέφος αὐτὸ ἦταν νὰ ζήσει 60 χρόνια, μὲ τὸ νέο αὐτὸ σύστημα θὰ φθάσῃ αἰσίως στὰ 120.

Μὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι καλὰ γιὰ τὰ... βρέφη. Γιὰ τοὺς μεγάλους ὅμως δὲν ὑπάρχει κανεὶς τρόπος νὰ μάθουν πόσα χρόνια θὰ ζήσουν;

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες προέβλεψαν καὶ γι' αὐτό. Κι' ἔτσι βρῆκαν μιὰ μέθοδο, ἀρκετὰ πρακτική, μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐξακριβώσῃ πόσα χρόνια θὰ ζήσει. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι μιὰ σειρά ἀπὸ ὑπολογισμοὺς, ἀπὸ προσθέσεις, ἀφαιρέσεις, πολλαπλασιασμοὺς καὶ διαιρέσεις πὺν μᾶς δίνουν στὸ τέλος ἓναν ἀριθμό. Κι' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας!

Ἀλλὰ προσοχή! Ἄν ὁ ἀριθμὸς πὺν θὰ βρῆτε εἶναι κάπως μικρὸς καὶ φυσικὰ θὰ σᾶς βάλῃ σὲ ἀνησυχία, μὴ παίρνετε τὸ πρᾶγμα κατάκαρδα! Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἓνα παιχνίδι καὶ στὰ παιγνίδια γίνονται λάθη. Γι' αὐτό, μπορεῖτε θαυμάσια νὰ ἡσυχάσετε καταφεύγοντας στὸν γιατρό σας καὶ ζητῶντας τὴ γνώμη του.

Ἡ γνώμη τοῦ γιατροῦ, ὕστερ' ἀπὸ μιὰ καλὴ διάγνωσι, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς. Ὡστόσο, ἡ ἀμερικανικὴ αὕτη μέθοδος ἔχει μιὰ ἐπιστημονικὴ βάση καὶ μπορεῖτε νὰ τὴν δοκιμάσετε ἀπὸ περιέργεια.

Ἰδοὺ λοιπόν:

1ον.—Σὲ ποιά ἡλικία πέθαναν οἱ γονεῖς τοῦ πατέρα σας

καὶ οἱ γονεῖς τῆς μητέρας σας; Ἄν ζοῦν ἀκόμη, πόσο χρόνων εἶναι; (Ἐν ἀνάγκῃ μπορεῖτε νὰ σημειώσετε μιὰ ἡλικία κατὰ προσέγγισιν). Προσθέσατε λοιπὸν αὐτὲς τὶς τέσσερες ἡλικίας καὶ διαιρέσατέ τῆς διὰ τοῦ 10.

2ον.—Σὲ ποιά κατάστασι βρίσκονται τὰ κυριώτερα ὄργανα τοῦ σώματός σας (τὸ στομάχι, ἡ καρδιά, οἱ πνεύμονες, τὰ νεφρά). Ἐχετε στὴν διάθεσί σας 25 μονάδες. Ἄν ἡ καρδιά σας, παραδείγματος χάριν, εἶναι σ' ἐξαιρετικὴν κατάστασι θὰ γράψετε τὸν ἀριθμὸ 25. Ἄν ἔχη ὅμως μιὰ ὁργανικὴ πάθησι δὲν πρέπει νὰ σημειώσετε περισσότερες ἀπὸ 10 μονάδες. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ὄργανα.

3ον.—Τὸ ἐπάγγελμά σας ἔχει κινδύνους; Ἐχει πολλοὺς, λίγους ἢ δὲν ἔχει καθόλου; Ἐχετε στὴν διάθεσί σας 25 μονάδες γιὰ νὰ τὸ βαθμολογήσετε. Ἄν εἶναι τελείως ἀκίνδυνον, θὰ γράψετε τὸν ἀριθμὸ 25. Ἄν εἶναι παραπολύ ἐπικίνδυνον, θὰ γράψετε 0 ἢ 1. Ἄν ὁδηγῆτε αὐτοκίνητο, ἀφαιρέσατε 5 μονάδες ἀπὸ τὶς 25. Ἄν ταξιδεύετε πολὺ, ἀφαιρέσατε ἄλλες 5 μονάδες. Ἄν εἴσατε τολμηρὸς, ἀφαιρέσατε ἀκόμη 5 μονάδες.

4ον.—Ἡ δουλειά σας εἶναι καθιστικὴ ἢ βρόσκεσθε σὲ διαρκὴ κίνησι; Βαθμολογήστε τὴν ἀναλόγως ἀπὸ τὸ 1 ὡς τὸ 25. Ἄν κάθεστε ὅλη τὴν ἡμέρα ἢ ἂν στέκεσθε ὀρθίος, σημειώσατε μόνο 10 μονάδες.

5ον.—Πόσες ὥρες τὴν ἐβδομάδα τὶς περνᾶτε στὸ ὑπαιθρο;

6ον.—Σημειώσατε ἀπὸ τὸ 1 ὡς τὸ 25 τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον τρέφεσθε. Ἄν τρῶτε κρέας δυὸ φορὲς τὴν ἐβδομάδα, ἂν ἔχετε κακὴ χώνευσι, δὲν πρέπει νὰ γράψετε περισσότερες ἀπὸ 10 μονάδες.

7ον.—Σημειώσατε πόσα μισὰ κιλά σᾶς λείπουν γιὰ νὰ φθάσετε στὰ 73 κιλά, ἂν εἴσατε ἄνδρας καὶ στὰ 63, ἂν εἴσατε γυναῖκα.

—8ον.—Πόσα ποτήρια οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν πίνετε τὴν ἐβδομάδα; Ἀφαιρέσατε αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ 35 καὶ σημειώσατε τὸν ἀριθμὸ πὺν θὰ βρῆτε.

Προσοχή! Ἄν πίνετε περισσότερα ἀπὸ 35 ποτήρια τὴν ἐβδομάδα, πρέπει νὰ ἀφαιρέσετε τὸν ἀριθμὸ τῶν ποτηριῶν πὺν

πίνετε ἀπ' τὸν ἀριθμὸ μὲ τὸν ὁποῖον ἀπαντήσατε στὸ δὸν ἐρώτημα.

9ον.—Σημειώσατε ἀπὸ 1 ἕως 25 τὸν χρόνον τῆς ἀναπαύσεώς σας.

Μὲ ἄλλα λόγια, βαθμολογήσατε τὴν ἀνάπαυσί σας. Εἶναι ἐπαρκής; Εἶναι λίγη; Ἄν ὑποφέρετε ἀπὸ αὐπνίες ἢ ἂν δὲν μπορῆτε νὰ ἡσυχάσετε τοῦλάχιστον 2 ἢ 3 ὥρες τὴν ἡμέρα δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ σημειώσετε περισσότερες ἀπὸ 5 μονάδες.

10ον.—Ἐχετε ἀνάγκη ἀπὸ περιπάτους ἢ ἀπὸ ἀσκήσεις στὸ ὑπαιθρον γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ κοιμηθῆτε; Σημειώσατε τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τῶν μέσων στὰ ὁποῖα καταφεύγετε γιὰ νὰ καταπολεμήσετε τὴν αὐπνία. Ὁ περίπατος ἔχει 2 μονάδες. Ἡ ἀσκήσεις 2 μονάδες κλπ.

11ον.—Πόσες φορές τὴν νύχτα κοιμᾶσθε πρὶν ἀπὸ τις 3 ἢ ὥρα τὸ πρωί; Πολλαπλασιάστε αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ μὲ τὸ 5.

12ον.—Σημειώσατε πόσες ὥρες γυμναστικῆς κάνετε τὴν ἑβδομάδα. Ἄν δὲν κάνετε καθόλου γυμναστικὴ θὰ γράψετε 0.

13ον.—Πόσους καφέδες ἢ πόσα τσάγια πίνετε τὴν ἡμέρα, κατὰ μέσον ὅρον; Ἀφαιρέσατε αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ 25 καὶ σημειώσατε τὸν ἀριθμὸ ποὺ θὰ βρῆτε.

14ον.—Βαθμολογήσατε ἀπὸ τὸ 1 ὥς τὸ 25 τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιδρατε στὶς στενοχώριες. Ἄν εἴσατε ἀλγούψυχος, δὲν ἔχετε δικαίωμα σὲ περισσότερες ἀπὸ 5 μονάδες. Ἄν εἴσατε στ' ἀλήθεια αἰσιόδοξος, σημειώσατε 25.

15ον.—Σημειώσατε τέλος ἀπὸ 1 ὥς 25 τὸν βαθμὸ τῆς ἀγάπης ποὺ ἔχετε γιὰ ἓνα ἢ περισσότερα πρόσωπα. Ἀγαπᾶτε πολὺ μιὰ γυναῖκα; Σᾶς ἐνθουσιάζει μιὰ πολιτικὴ ιδέα; Λατρεύετε ἓναν μεγάλον ἀρχηγό; Πρέπει νὰ διαλέξετε τὸ πιὸ μεγάλο τὸ πιὸ δυνατό σας αἶσθημα. Ἄν εἴσατε κυνικὸς καὶ ἐγωϊστὴς πρέπει νὰ σημειώσετε 0.

Καὶ τώρα προσθέσατε ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς μὲ τοὺς ὁποῖους ἀπαντήσατε στὰ ἀνωτέρω δεκαπέντε ἐρωτήματα καὶ διαιρέσατε τὸ ἄθροισμα ποὺ θὰ βρῆτε μὲ τὸν ἀριθμὸ 5. Τὸ πηλίκον, ὁ ἀριθμὸς δηλαδὴ ποὺ θὰ βρῆτε ἀπὸ τὴν διαίρεσι αὐτῇ, δείχνει τὰ χρόνια ποὺ θὰ ζήσετε.

Η ΥΠΟΜΟΝΗ

Ὁ ἄλλος ὁ κόσμος δὲν εἶναι προικισμένος μὲ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, μὲ αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην ἂν δύναμαι νὰ ἐκφρασθῶ οὕτω, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ πᾶν ὅ,τι ζῇ ἢ ἀναπνέει εὐρίσκει τὸν τρόπον νὰ παραμένῃ πάντοτε ἐν ἀρίστῃ ἰσορροπία. Ἡ ὑπομονὴ διπλασιάζει τὴν γενναιότητα τῆς ψυχῆς, εἶναι μιὰ δύναμις βραδεῖα ἀλλ' ἀσφαλής, ἥτις προσλαμβάνει ὡς βοηθὸν τὴν θέλησιν ἐν τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἐπιτελέσεως παντὸς σπουδαίου σχεδίου. Εἶναι λίαν ἐπωφελὴς εἰς πᾶσαν βαθμίδα τῆς κοινωνικῆς κλίμακος, ἀλλ' εἰς οὐδὲν μέρος καὶ εἰς οὐδένα κύκλον ἢ πολῦτιμος αὕτη ἀρετὴ εἶναι τόσον ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ὅσον ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ἐστίᾳ. Ἐκαστος ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἰδίου του γένους, ἢ δὲ ὑπομονὴ καὶ ἡ πραότης εἰσὶν ἐκ τῶν ἰδιαζόντων εἰς τὸ φύλον ἡμῶν προσαρμοζουσῶν ἀρετῶν.

Ὁ Θεός, λέγει ἡ σοφία τῶν ἐθνῶν, δὲν ἔκαμε τὰς γυναῖκας τόσον ἑλκυστικὰς καὶ πειστικὰς, διὰ νὰ ἦναι στρουφναὶ καὶ δύστροποι, δὲν ἔκαμεν αὐτὰς ἀδυνάτους διὰ νὰ δεσπόζωσι, δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τόσον γλυκεῖαν καὶ ἀπαλὴν φωνὴν διὰ νὰ κραυγάζωσι καὶ νὰ ἐρίζωσι, δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς χαρακτῆρας προσώπου τόσον λεπτοὺς διὰ ν' ἀσχημίζωσιν αὐτοὺς μὲ τὴν ὀργήν. Τῆς γυναικὸς λοιπὸν ἡ πρώτη ἀρετὴ δέον νὰ ἦ ἡ ὑπομονή. Ὑπομονητικὴ καὶ γλυκεῖα πρὸς τὰ πολὺ μικρά, πρὸς τοὺς πολὺ ἡλικιωμένους, πρὸς τοὺς ὑπηρέτας, ὑπομονητικὴ καὶ παρήγορος παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ πάσχοντος καὶ θρηνοῦντος παιδίου, παρὰ τὴν ἔδραν τοῦ γηραιοῦ πάππου τοῦ ἐν μέσῳ μακρῶν ἀλγηδόνων τερματίζοντος τὸν βίον, ὑπομονητικὴ καὶ καλὴ ἀπέναντι τοῦ προσφιλοῦς συζύγου της, τοῦ ὁποῖου ὀφείλει νὰ ἐλαφρύνῃ τὰς λύπας, νὰ ἐνισχύῃ τὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀγάπην, νὰ τὸν παρηγορῇ διὰ τὰς μικρὰς ἢ μεγάλας ἀποτυχίας, ὡς οὗτος δοκιμάζει ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ βοηθῇ αὐτὸν εἰς τὰς ὑποθέσεις του καὶ τέλος ὑπομονητικὴ καὶ μακρόθυμος παντοῦ καὶ πάντοτε διὰ νὰ νικᾷ καὶ βασιλεύῃ, διὰ νὰ κυριαρχῇ ἰδίᾳ καὶ θριαμβεύῃ ἐπὶ τῆς χρηστῆς καὶ εὐγε-

νοῦς καρδίας, ἥτις μίαν ἡμέραν τὴν ἐξέλεξε καὶ τῆς ἐνεπιστεύθη τὴν εὐτυχίαν ὅλης του τῆς ζωῆς.

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπομονὴ μία ἐκ τῶν μεγίστων ἀρετῶν προϋποθέτουσα αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν. ἦν μόνον ψυχὴ μεγάλη καὶ εὐγενὴς δύναται ἐπιτυχῶς νὰ ἐξασκήσῃ;

Ἐὰν δὲν τὴν ἔχωμεν ἤδη, ἅς προσπαθῇσωμεν ν' ἀποκτήσωμεν τὴν ἀξιόλογον αὐτὴν ἀρετὴν, ἥτις κατακτᾷ ἀληθῶς μέγα ἔδαφος, ἐλκύει τοὺς πάντας, κερδίζει ὅλων τὰς ψήφους καὶ ὑποτάσσει τοὺς περικυκλοῦντας ἡμᾶς.

Δὲν γνωρίζω πράγματι χαρακτηρὰ περισσότερον ἀξιαγάπητον τοῦ ὀπλισμένου μὲ γλυκύτητα καὶ πραότητα, διότι ὁ τοιοῦτος ὑποφέρει χωρὶς νὰ καταρᾶται, συμβουλεύει ἄνευ τραχύτητος, ἐξομαλύνει τὰ πάντα χωρὶς θόρυβον, ἐγκαρτερεῖ χωρὶς μνησικακίαν. Πᾶν ὅ,τι εἶπον ἴσως δὲν εἶναι πάντοτε πολὺ εὐκόλον. ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον τόσα πράγματα, ἅτινα παροργίζουν καὶ ἀπελπίζουν! Πλὴν διατί νὰ παραφερώμεθα καὶ νὰ μὴ ἐπιζητῶμεν τὸ ἀντιφάρμακον τῆς ἀδικίας ἀντιτάσσοντες εἰς αὐτὴν τὴν ἐγκαρτέριαν;

Διὰ τῆς ὑπομονῆς δυνάμεθα κάπως νὰ μετριάσωμεν τὴν ἀποτυχίαν ἢ τὴν δυστυχίαν μας, ἐνῶ διὰ τῆς ἀνυπομονησίας διπλασιάζομεν τὴν στενοχωρίαν καὶ τὴν λύπην μας.

Ὁ ἀνυπόμονος ἵππος, ὅστις μὴ ὑποφέρων τὸ φορτίον του τὸ τινάσσει ἐκ τῶν ὠμῶν του διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸ βάρος, καταστρέφει τὴν ἰσορροπίαν τοῦ φορτίου καὶ ἀνοήτως πληγώνει τὴν ῥάχιν του. Ἡ ὑπομονὴ εἶναι θυγάτηρ τῆς δυνάμεως καὶ μήτηρ τῆς ἐλπίδος, λέγουσι.

Λοιπὸν, ὑπομονὴ ἐν τῇ φώλεᾷ πλησίον τῶν ἀδελφίων νεοσσῶν τῶν προσπαθούντων πρὸς πτῆσίν των, ὑπομονὴ ἐπίσης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ζωῆς μὲ τοὺς πολυαρίθμους ἐλιγμούς καὶ τῆς ὁποίας οἱ ἐκ βάτων ἀκανθώδεις φράκται παρεμποδίζουν καὶ τὰς εὐγενεστέρας ὁρμάς, ὑπομονὴ τέλος πρὸ τοῦ βαθέος σκότους, ὁπερ μᾶς ἐμποδίζει νὰ διακρίνωμεν τὴν αὖριον...

«Καὶ ἡ μᾶλλον ζοφερά καὶ τρικυμιώδης ἡμέρα θὰ δύσῃ, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχωμεν τὴν ὑπομονὴν νὰ ζήσωμεν μέχρι τῆς ἐπαύριον!»

Δ-νὶς I I. K.

ΦΛΟΓΕΡΑ

Γιατί, Φλογέρα μου καλὴ
Τόσον πολλὰ σιωπηλὴ;
Μὴν κάκιωσες καυμένη!
Αἶ, τώρα τί νὰ γένη;
Ναί, εἶχα σφάλῃ φοβερά
Ὅτ' ἐκεῖ κάτω στὰ νερά
Στὸ κάτω 'κεῖ λειβάδι
Καθούμασταν τὸ βράδυ
Ἐγὼ κι' ἡ Φρόσω μου καὶ σὺ
Κ' εἰς τῶν κλαδιῶν τὸ σὶ, σὶ, σὶ
Τὸν ἔρωτα τὸν φίλον
Ἐψάλαμε μὲ Ζῆλον.
Ἐσφαλα δὲν τὸ σιωπῶ
Ὅτ' αὐθαδίασα νὰ πῶ
Πῶς εἶν' ἀπ' τὴν Φλογέρα,
Αὐτὴ εὐφωνοτέρα.
Πλὴν ἔκαμες καὶ σὺ κακὰ
Τί τῶψαλλες τόσον γλυκά;

Γιατὶ συντραγοῦδοῦσες,
Καὶ τὸ ἀντιλαλοῦσες;
Ναί, ἦτον κάμωμα μωρὸ
Ποῦ σ' ἔρριξα μέσ' στὸ νερὸ
Καὶ μὲ παραφροσύνην
Ἀγκάλιασα ἐκείνην,
Πλὴν πές με ποιὸς; δὲν ἦσο σὺ
Ὅπου μ' ἐλώλανες, χρυσῇ;
Μὲ τὴν παθητικὴν σου
Καὶ μαγικὴν φωνὴν σου;
Καὶ φταίγω, φαίνεται, καὶ φταῖς
Γιὰ ταῖς ἀγάπαις μας αὐταῖς
Πλὴν πάλ' ἀπ' ἐν' ἀγέρα
Φυσούμασταν Φλογέρα.
Ἐλα καὶ ψάλε μας λοιπὸν,
ἐπάνω στὸν αὐτὸν σκοπὸν
Πῶς φταίγῃ δὰ κι' ἡ Φρόσω
Ποῦ εἶν' ὠραία τόσο.

Ἡλίας Τανταλίδης

Ἡ χαρτοπαίκτρια

Ὁ ἄντρας, ποῦ ἡ μοῖρα θὰ τὸν δικάσῃ νὰ πάρῃ γυναῖκα χαρτοπαίκτρια, εἶνε ἄξιος τοῦ οἴκτου ὅλων τῶν γνωρίμων του. Σὺζυγος, παιδιὰ, οἰκογένεια, ὅλα, γίνονται θῦμα τῆς δαιμονισμένης αὐτῆς γυναίκας.

Τὸ παιχνίδι εἶνε γι' αὐτὴν κάτι ἀπαραίτητο στὴ ζωὴ της, ζῇ δὲ διαρκῶς μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ξανακερδίσῃ ὅ,τι ἔχασε, νὰ μετριάσῃ τὶς μεγάλες ἀπώλειές της. Γιὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὸ πάθος τοῦ παιχνιδιοῦ ἡ χαρτοπαίκτρια εἶνε πρόθυμη νὰ περιορίσῃ τὰ ἔξοδά της στὸ ἐλάχιστο, νὰ ὑποστῇ κάθε στέργῃ ἄλλῃ. Μπορεῖ νὰ περάσῃ ὥρες δλόκληρες γύρω ἀπ' τὸ πράσινο τραπέζι τοῦ παιχνιδιοῦ, παρακολουθώντας μὲ μάτια ποῦ πετοῦν φλόγες τὶς περιπέτειες τῆς παρτίδας, στὴν ὁποία παίζει ὅ,τι ἔχει, μὰ καὶ ὅ,τι δὲν ἔχει! Ὅλη ἡ ὑπαρξὶς της, ὅλο τὸ εἶναι της συγκεντρῶνται ἐκεῖ!

Ὁ ἄντρας, τὰ παιδιὰ της, οἱ γέροντες γονεῖς, τὰ ἀδελφία της, μπορεῖ νὰ ὑποφέρουν οικονομικῶς, νὰ δυστυχοῦν, νὰ στεροῦνται τὰ πάντα. Αὐτὴ θὰ παύσῃ ἀκόμα. Ἡ χαρτοπαίκτρια εἶνε σὺμφερά γιὰ τὸ σπῆτι. Καταστροφὴ, χαλασμός, φωτιά ποῦ τὰ πυρπολεῖ καὶ τ' ἀποτεφρώνει ὅλα. Ὁ ὕψιστος νὰ φυλάγῃ ἀπὸ μιά τέτοια γυναῖκα τοὺς ἄνδρες!

Ο ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Βρισκόμαστε σ' ένα αγώνα πού κάθε επιστήμη προχωρεί αλματικά στον δρόμο της προόδου. Κάθε μέρα, μπορούμε να ποῦμε, κάποιο δυνατό ανώτερο πνεῦμα μᾶς παρουσιάζει νέες ἐφευρέσεις, μᾶς δείχνει τὸ στενὸ καὶ σκοτεινὸ ἀκόμα δρομάκι πού θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ σὲ νέους καὶ φωτοβόλους ὁρίζοντας.

Ἀλλὰ κάθε νέα ἰδέα, κάθε καινούργια ἀνακάλυψη καὶ ἡ πιὸ μικρὴ, προϋποθέτει κόπους καὶ μόχθους, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μᾶς συνεχοῦς καὶ ἐπίπονης ἐργασίας. Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς πρέπει νὰ ἔχῃ σκοπὸ τοῦ κάποιο ὑψηλὸ ἰδεώδες, μιὰ ἰδεολογία πού θὰ τοῦ δυνάμωσῃ τὸ ἠθικόν, θὰ τοῦ τονώσῃ τὰ νεῦρα, θὰ τὸν ὠθῇ στὴν συνέχιση τοῦ αγώνα μὲ πιὸ μεγάλο θάρρος καὶ πίστη γιὰ τὸ μέλλον.

Καὶ οἱ δύο φοιτοῦν στὸ ἴδιο Πανεπιστήμιο. Καὶ οἱ δύο παίρνουν τὶς αὐτὲς βασικὰς ἱατρικὰς γνώσεις, ἀκοῦνε τὰ αὐτὰ μαθήματα. Μιὰ φορὰ πτυχιούχοι, χωρίζει ὁ ἓνας ἀπ' τὸν ἄλλον. Ὁ πρῶτος διαλέγει τὴν Ἱατρικὴν - Ἐπάγγελμα, ὁ δεύτερος τὴν Ἱατρικὴν - Ἐπιστήμην. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς τὶς πιὸ πολλὰς φορὰς οἱ νέοι ἐπιστήμονες μαγνητίζονται ἀπ' τὴν ἐπαγγελματικὴν πλευρὰ τῆς ἐπιστήμης των.

Σκοπὸς των εἶναι πιά ἡ ἀπόκτησις μιᾶς ἀνεπὶς ζωῆς, ἡ ὕλική συγκομιδὴ τῶν πολυετῶν σπουδῶν των. Τέλειωσαν πιά τὰ βάσανα, ἡ μελέτες, τὰ ξενύχτια πάνω στὰ ὀγκώδη συγγράμματα. Γι' αὐτοὺς τὸ χρῆμα εἶναι τὸ ὕψιστο τοῦ παντός. Θὰ μεταχειρισθοῦν ὡς ὄργανο τὶς γνώσεις των γιὰ νὰ φθάσουν στὴν κοινωνικὴ περιοπὴ, πού ἔφηβοι ἢ καὶ παιδιὰ ἀκόμα, ὀνειρευόντανε πάνω στὰ θρανία τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἀστικῆς.

Βέβαια καὶ ὁ ἰδεολόγος-ἐπιστήμων θὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα του γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς πόρους μιᾶς ἡσυχῆς ζωῆς. Σὰν ἐπιστήμων, τοῦ ἐπιβάλλεται μιὰ ζωὴ δίχως στέρησεις. Ἔχει ὑποχρέωση ἱερὴ νὰ χαρίσῃ τὴν χαρὰ καὶ καλοπέραση στὴ γυναικα, τὰ παιδιὰ του, πού πολλὰς φορὰς παραμελεῖ ζαλισμένος

ἀπ' τὶς τόσες του πνευματικὰς ἀσχολίας. Ἀλλ' ὁ κύριος στόχος του βρίσκεται πολὺ μακρυνὰ ἀπ' τὴν ὕλη. Αὐτὸς εἶναι ἀπ' ἐκείνη τὴν μερίδα τῶν ἀνθρώπων, πού πιστεύουν πὼς ὅταν πάρουν στὰ χέρια τὸ πολυπόθητο πτυχεῖο, ἀρχίζει γι' αὐτοὺς μιὰ δεύτερη, σκληρὴ καὶ δυσχερὴς ἐργασία πού θὰ σύρῃ σ' ὅλη τὴ ζωὴ τους..

Τέτοιοι εἶναι οἱ ἀληθινοὶ ἐπιστήμονες. Ἰδεολόγοι ἀπ' τὴ μικρὴ τους ἡλικία δὲν ζοῦν παρὰ μόνο γιὰ ἀνώτερους πνευματικούς σκοποὺς. Κλεισμένοι τώρα τὶς περισσότερες ὥρες τοῦ ἡμερονυκτίου στὸ ἐργαστήρι τους προσπαθοῦν ν' ἀνακαλύψουν κατὶ ἐκεῖ πού τόσοι ἄλλοι πρὶν ἀπ' αὐτοὺς ἀπέτυχαν.

Μερικοὶ ἴσως νὰ ποῦνε πὼς εἶναι ἡ ἰδέα τῆς μελλοντικῆς δόξης πού τοὺς ὠθεῖ νὰ συνεχίζουσιν ἀδιάκοπα, ἀκούραστα, μὲ ἀνανεωμένους κάθε τόσο τὶς δυνάμεις των. Βέβαια πάντα ὑπάρχει, ἂν ὄχι φανερά, τοῦλάχιστο ὑποσυνείδητα ἡ ἰδέα τῆς δόξης, γιὰτὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι πάντα ἄνθρωπος. Ἐκεῖνο ὅμως πού γνωρίζουμε καλὰ εἶναι πὼς ὁ πόθος ὀνειρευτῶν τιμῶν δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτούμενη δύναμι νὰ ὑποβαστάσῃ τὸ βάρος μιᾶς ἐντονης πνευματικῆς πάλης. Ὁ πόθος αὐτὸς χάνει τὴν ζωτικότητά του καὶ ἐκμηδενίζεται μπρὸς σὲ μιὰ λ.χ. ἀλτρουϊστικὴ ἰδέα.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ σημερινὴ μας κοινωνία δὲν ἐκτιμᾷ ὅσο πρέπει τοὺς ἰδεολόγους, καὶ ἂν ἀκόμα τυχαίνουν νᾶνε ἐπιστήμονες! Ὁ αἰῶνας μας αὐτός, τῆς «παραδοκρατίας» καὶ τῆς ὕλης, ἀγνοεῖ τὴν δυναμικότητά τῆς ἰδεολογίας. Ἡ «ρουτίνα» τῆς καθημερινῆς ζωῆς δολοφονεῖ καὶ ἐξουδετερώνει κάθε τάσι γιὰ κατὶ ἀνώτερο, κατὶ ἀπολυτρωμένο ἀπ' τὴν ταπεινὴ ὕλη, κατὶ πού παίρνει τὴν ψυχὴ, τὸ πνεῦμα, τὸν νοῦ καὶ τὰ μεταφέρει σὲ ὕψη γιὰ ν' ἀντλήσουν τὴν ἀκλόνητη θέλησι, τὴν ἀγάπη τῆς ἐπιστήμης, τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν τελικὴ νίκη. Παρ' ὅλ' αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν ἰδεολόγοι, ἰδεολόγοι — ἐπιστήμονες καὶ μόνον σ' αὐτοὺς θ' ἀνήκουν δίκαια τὰ σκῆπτρα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Πνεύματος.

Γεώργιος Βακαλόπουλος

Καδῆκιοϊ 27(11)939

Φοιτητῆς Ἱατρικῆς

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Τ Α Σ Π Ο Ρ

Τὰ σπόρ... Ἴδου μὲν λέξις ποὺ ἠλεκτρίζει τὰ πλήθη. Λέξις ποὺ μαγνητίζει τὰς ψυχὰς. Λέξις ποὺ ἔλκει τὰς διανοίας. Λέξις ποὺ στὸ ἄκουσμά της τραβᾷ ἀγόρια καὶ κορίτσια νέους καὶ νέας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, γέρους καὶ γρηῆς. Λέξις ποὺ προφέρεται στὰ στόματα ὅλου τοῦ κόσμου, ἀδιακρίτως φυλῆς, γένους, κοινωνικῆς τάξεως, μορφώσεως, πολιτισμοῦ καὶ παιδείας. Λέξις ποὺ καταλαμβάνει ὁλοκλήρους στήλας τοῦ ἡμερησίου ἐβδομαδιαίου καὶ μηνιαίου πολιτικοῦ καὶ περιοδικοῦ τύπου ὅλης τῆς ὑψηλῆς. Λέξις τῆς ὁποίας τὰ θέματα καὶ τὰ γεγονότα ἐκπέμπονται ραδιοφωνικῶς ἀνὰ τοὺς αἰθέρας καὶ οἱ διάφοροι ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ ἔχουν ἀφιερῶσει μέρος τοῦ προγράμματός των. Λέξις γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν χιλιάδες τόμων καὶ καθ' ἑκάστην χάριν αὐτῆς δίδονται ἐνδιαφέρουσαι διαλέξεις. Λέξις ποὺ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κυβερνήσεων καὶ χάριν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἰδρύθησαν ὑπουργεῖα καὶ ὁμοσπονδία ἀθλητισμοῦ. Λέξις ἰσοβάθμιος περίπου τῶν λέξεων θρησκεία, λατρεία, πίστις, ἔρως καὶ ἀγάπη. Τέλος λέξις διεθνῆς (internationale).

Καὶ πράγματι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἠλεκτρικὴν, μαγνητικὴν καὶ ἐλκυστικὴν δύναμιν τῆς διεθνοῦς ταύτης λέξεως καὶ νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν σημασίαν αὐτῆς. ἔάν πραγματικῶς μελετήσῃ καὶ ἐμβαθύνῃ εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς θεωρίας της, ὁπότε δικαίως θὰ πεισθῇ περὶ τῆς θέσεως καὶ τάξεως ποὺ κατέχει αὕτη ἐν τῇ συνειδήσει τῆς πρὸς τὰ πρόσσω ὁμαλῶς ἐπιταχυνομένης προόδου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν καθηκόντων ποὺ ἐπιβάλλουν αἱ νέαι ἐποχαί. Προφέροντες τὴν λέξιν σπόρ, ἐννοοῦμεν τὴν γυμναστικὴν, τὰς σουηδικὰς ἀσκήσεις, τὸν κλασικὸν ἀθλητισμὸν, ἥτοι τοὺς δρόμους, τὰς ρίψεις καὶ τὰ ἄλλα, τὰς ἀθλητικὰς παιδίας, ἥτοι τὸ ποδόσφαιρον, τὸ χερσόσφαιρον, τὸ μπάσκετ, τὸ βόλλεϋ, τὸ τέννις, τὸ πίκ-πὸγκ, τὸ γκόλφ, τὰ θαλάσσια σπόρ, ἥτοι τὴν κολύμβησιν, τὰς λεμβοδρο-

μίας τὰς ἱστιοπλοῖας καὶ τὴν κωπηλασίαν, τὴν ποδηλασίαν, τὸν μοτοσυκλετισμὸν, τὰς αὐτοκίνητοδρομίας, τὴν πεζοπορίαν, τὰς ὀρειβάσις καὶ χιονοδρομίας, τὰ ἀνδροπρεπῆ σπόρ τῆς πυγμαχίας, πάλης καὶ παγκράτους, τὴν ἀεροπορίαν, ξιφασίαν καὶ τὸ σκί καὶ τόσα ἄλλα ἀθλήματα ὠφέλιμα εἰς τὴν ἐν γένει σωματικὴν ἀγωγὴν. Ἄνδρες τῆς πολιτικῆς, ἐπιστήμονες καὶ ἐφευρέται, μεγαλοβιομήχανοι καὶ μεγαλέμποροι, συγγραφεῖς, διανοούμενοι καὶ τραπεζίται, ἡ μέση τάξις τῆς Κοινωνίας καὶ γενικῶς ὅλος ὁ πολιτισμένος καὶ ἀπολίτιστος ἀκόμη κόσμος, καθημερινῶς ἀσχολεῖται μὲ τὰ σπόρ καὶ ὅλοι πανταχοῦ καὶ ἀενάως ἀθλοῦνται. Τὰ γήπεδα τοῦ ποδοσφαίρου καὶ οἱ στίβοι τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ προσελκύνουν χιλιάδας θεατῶν κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ποδοσφαιρικοὺς καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας καὶ οἱ ἐνθερμοὶ οὗτοι ὁπαδοὶ μποροῦν νὰ ἐξισωθοῦν μὲ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, οἵτινες κατακλύζουν τοὺς ναοὺς, τὰ τεμένη καὶ γενικῶς ὅλους τοὺς οἴκους τοῦ Θεοῦ. Τὰ τεραῖν τῶν λοιπῶν ἀγωνισμάτων φιλοξενοῦν τοὺς θιασώτας των, οἵτινες ἀριθμοῦνται εἰς χιλιάδας καὶ δὴ ἑκατομμύρια πιστῶν. Τὰ λοιπὰ σπόρ κατέχουν ἀξιοζήλευτον θέσιν καὶ συμπεριλαμβάνουν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀθλουμένων καὶ τῶν ὁπαδῶν των βασιλεῖς καὶ κυβερνήτας, ἐστεμμένους τῆς διανοήσεως, τοῦ χρήματος καὶ τῶν τεχνῶν.

Ὁ ἀσύρματος, ὁ τηλέγραφος καὶ τὸ ράδιον, διαρκῶς καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μεταδίδουν τὰς καταπληκτικὰς ἐπιδόσεις τῶν ἀθλουμένων καὶ τῶν πιστῶν τῆς νέας ταύτης, οὕτως εἰπεῖν, θρησκείας καὶ ὁ τύπος μὲ τοὺς εἰδικοὺς του κριτικὰς καὶ ἀσχολεῖται ἐκτενῶς μὲ τὴν περιγραφὴν καὶ διεξαγωγὴν αὐτῶν. Αἱ σχολαὶ πρώτης, μέσης, γυμνασιακῆς, πανεπιστημιακῆς καὶ ἀνωτέρας παιδείας, δίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, αἱ δὲ συναντήσεις αἱ διεξαγόμεναι μεταξὺ ξένων κρατῶν, συντελοῦν πολλάκις εἰς τὴν λύσιν ἐδαφικῶν ἀκόμη διεκδικήσεων καὶ διαφορῶν, αἵτινες καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς, διπλωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπαφῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λυθοῦν. Τελευτῶν ἀντιπαρέρομαι τὰς πολλαπλὰς ὠφελείας ποὺ προσφέρουν τὰ σπόρ εἰς τὴν ἐν γένει σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγίαν τῶν τε ἀθλουμένων καὶ ὁπαδῶν αὐτῶν καὶ κατα-

λήγων διερωτῶμαι ἂν ἡ λέξις σπὸρ κατέχει ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν καὶ ἂν ἀνταποκρίνεται ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὠφελιμότητος μὲ τὰς λέξεις ὑγεία, τροφή, ὕπνος καὶ ἂν δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς λέξεις θρησκεία, λατρεία, πίστις, ἔρως καὶ ἀγάπη. Τὰς κρίσεις καὶ τὴν ἀπάντησιν ἐπαφίεμαι εἰς τὰ σχόλια τοῦ ἀναγνώστου.

Ε. Α. Ἰορδανίδης

Ἡ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἐπιτρέπατέ μοι, ἀγαπητοὶ φίλαθλοι νὰ σᾶς ἐξηγήσω ὀλίγα τινὰ περὶ Γυμναστηρίου καὶ Γυμναστικῆς καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας εἰς τὰ σώματα καὶ τὴν ψυχὴν.

Τὸ Γυμναστήριον οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον Γυμνάσιον. Τὰ γυμναστήρια εἶχον σχῆμα τετράγωνον ἢ ὀρθογώνιον ἐπίμηκες. Περιεῖχον τὸν ὑπαίθριον χώρον, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ νέοι φέροντες ἄπλοῦν περικάλυμμα ἢ καὶ ἄνευ αὐτοῦ ἡσκοῦντο, ἔτρεχον, ἐπήδων, ἔρριπτον τὸν δίσκον καὶ τὸ ἀκόντιον, ἐπάλαιον ἢ ἐξετέλουν διάφορα ἄλλα γυμνάσματα. Πέριξ τοῦ χώρου τούτου ἦσαν τὰ θεωρεῖα, ἀπὸ τῶν ὁποίων καθήμενοι οἱ θεαταὶ ἐβλέπον τοὺς γυμναζομένους.

Εἰς τὰ ἀρχαῖα γυμναστήρια ὑπῆρχον διάφορα παραρτήματα τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευον ἵνα ἀποδύωνται οἱ νέοι καὶ ἐκαλοῦντο ἀποδυτήρια, νὰ ἀλοιφῶνται δι' ἐλαίου καὶ ἐκαλοῦντο ἐλαιοθέσια, νὰ θερμαίνωνται καὶ ἐκαλοῦντο πυριατήρια καὶ λουτήρες διὰ νὰ καθαρίζωνται οἱ νέοι μετὰ τοὺς ἀγῶνας.

Εἰς τὰ γυμναστήρια ὑπῆρχε καὶ βωμὸς ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν Ἡρακλέα καθὼς καὶ ἀγάλματα αὐτῶν. Πρὸ τῶν γυμναστηρίων ὑπῆρχον στοαὶ καὶ αἵθουσαι, χρησιμεύουσαι διὰ τοὺς φιλοσόφους, διδασκάλους καὶ ρήτορας, ὅπως συναθροιζόμενοι εἰς αὐτὰς διδάσκουσι τοὺς νέους.

Πέριξ τῶν γυμναστηρίων ὑπῆρχον τόποι κατάφυτοι μετὰ δροσερῶν καὶ κατασκίων ὁδῶν, ὅπου εὕρισκον ἀναψυχὴν οἱ πολῖται περιπατοῦντες ἢ ἐξηπλώνοντο ὑπὸ τὰ σκιερὰ δένδρα.

Ὁ ἀρχὼν τοῦ γυμναστηρίου ὠνομάζετο Γυμνασιάρχης, ἔχων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἀρκετοὺς ὑπαλλήλους, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν κατεγίνοντο μὲ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν ἀθλητῶν καὶ ἐλέγοντο γυμνασταί, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ νὰ μέμφωνται τὰς παρεκτροπὰς αὐτῶν καὶ ἐλέγοντο σωφρονισταί.

Εἰς τὰ γυμναστήρια ἐβλέπε κανεῖς πλείστους καλλιέχνας, γλύπτας, καὶ ζωγράφους μελετῶντας τὴν εὐρυθμίαν καὶ ἁρμονίαν τῶν μελῶν τοῦ σώματος τῶν ἀθλητῶν.

Εἰς τὰ γυμναστήρια αὐτὰ ἡσκοῦντο καὶ ἔπαιζον ἐπὶ πολλὰς ὥρας καθ' ἑκάστην ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, ἐκτὸς δὲ τῆς γυμναστικῆς ἐμάνθανον μουσικὴν διὰ νὰ παίζουν ὄργανόν τι καὶ γραμματικὴν, γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀπέδωσαν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν. Ἐγυμνάζοντο καὶ κατὰ τὴν ἀνδρικήν καὶ πρεσβυτικὴν ἡλικίαν, εἶχον νεῦρα, μυῶνας καὶ μέλη ἄδρὰ καὶ εὐγράμμα, ἰσχυρὰ καὶ ἄνοσα μέχρις ἀκόμῃ καὶ τοῦ γήρατος.

Τὴν γυμναστικὴν τῶν ἀρχαίων ἐμιμήθησαν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, παραμεληθεῖσαν κατὰ τὸν μεσαῖωνα. Κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα ἐκ νέου οἱ λαοὶ ἐνεκολπώθησαν τὴν γυμναστικὴν, καὶ εἶνε ἐν χρήσει ἔκτοτε μέχρι σήμερον εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη.

Διὰ τῆς γυμναστικῆς καλλιεργεῖται ἡ ὑγεία, ἡ εὐκαμψία καὶ ἡ εὐρυθμία τοῦ σώματος. Οἱ νέοι ὁμῶς οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἐνὸς ἐκγυμνάζονται, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκτρέπονται εἰς τὸν ἔκλυτον βίον, τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἀσωτείαν οὐδεμίαν καρποῦνται ἐκ τῆς γυμναστικῆς ὠφέλειαν, διότι διὰ τῆς γυμναστικῆς κτίζουσι καὶ διὰ τῆς φθορᾶς κρημνίζουσι τὴν ὑγείαν των. Ὡστε ἂν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν νεολαίαν ἀκμάζουσαν πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν τοῦτο ὄχι μόνον διὰ τῆς γυμναστικῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐγκρατείας.

Φώτιος Οἰκονομίδης

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ Τ.Γ.Γ. ΚΟΥΡΤΟΥΛΟΥΣ

 ετινάζοντας απ' επάνω μου την νωχέλεια, πού ύστερα απ' πò την εξαήμερον πολύμοχθο εργασία μας έρχεται νά μās περιβάλλη κάθε πρωί, ξεκίνησα διαθέτοντας τόν πρωϊνό μου περίπατο στην πρόσκλησιν κάποιου φίλου μου διαμένοντος στο Κουρτουλούς.

Και δέν τò μετάνοιωσα. Γιατί πάνω σ' αυτό τόν λόφο πού ξεχωρίζει περίφανα από τούς άλλους της Πόλεως και πού ορθώνεται άγέρωχος, άγκαλιασμένος από τις καταπράσινες τριγυρινές του φυτείες και πού τὰ νεόκτιστα σπιτάκια του πρόβαλλαν μέσα από την πρωϊνή γάζα της δρόσου, άσπρα, κοκκινόχρωμα σάν κοπάδι προβάτων έτοιμο νά ξεκινήση προς τὰ άπέναντι βουνά από τὰ όποια φθάνει τò ποτισμένο με θυμάρι δροσερό άεράκι, βρήκα την χαρά της ζωής στο ξέσπασμα της νέας γενεάς προς όρίζοντας πιò αϊθρίους, πιò γαλανούς, εργαζομένης με έλπίδα και θάρρος για μιá καλύτεραν αύριον.

Η ιδέα του άθλητισμού, ή διεθνής αύτη θρησκεία, πού απ' τò βωμό της σκορπούν τὰ νειάτα, ή υγεία, ή γνώσις, τò θάρρος, ή έλπίδα πού στερεώνουν τὰ θεμέλια της υπόλουπης ζωής σέ βάθρα άκλόνητα, ήλθε και θρόνιασε έδω σάν άετός πού διαλέγει τò πιò ψηλό κορφοβοῦνι για νά χτίση την φωληά της, νά γεννήση νεοσσούς πού ύστερα περίφανοι για την γεννιά τους νά σκορπίσουν παντού τὰ ιερά της δόγματα.

* *

Ο φίλος μου με περίμενε και έπειδή γνώριζε την αδυναμία μου προς τόν άθλητισμό δια νά με εύχαριστήση με έφερε στο γήπεδο του Αγίου Έλευθερίου όπως παρακολουθήσω την μεγάλη εργασία πού γινόταν σ' αυτό.

Νέοι όλο ζωή και σφρίγος πού θά βγοῦν αύριο στον στίβο της ζωής και πού ή κοινωνία περιμένει απ' αυτούς νέας δυνάμεις στον καθαρόν άέρα του υπαίθρου, έτρεχαν δεξιά και αριστερά, πετοῦσαν δίσκους, σφαίρας, παίζαν ποδόσφαιρο, πηδοῦσαν, και ξεχύνετο παντού μιá χαρά, μιá εύθυμία, ένα γέλιο.

Στάθηκα σάν ένθερμος λάτρης θρησκείας πού άφίνει τὰ γήινα για νά μιλήση με την ψυχή του στο Θεό και μεταρσιώθηκα από τόν ύμνο προς την ζωή και νεότητα.

Κατόπι πίσω από ένα μικρό αλλά καλοδουλεμένο κηπάκι αντίκρυστα μιá κυψέλη εργαζομένη ρυθμικά, πού δέν γνωρίζει κυψήνας και πού ή ακούραστες εργάτριές της φέρουν τò νέκταρ των καλύτερων λουλουδιών.

Στάθηκα στο κατώφλι για νά θαυμάσω την πρόσοψι πού με τούς μαρμαρίνους στύλους της και τò ακοίμητο πουλί της θεάς Άθηνάς δίδει στον επισκέπτη την έντύπωσιν ότι εισέρχεται σ' ένα αρχαιολογικό μνημείον — και είναι — διότι έδω έμφωλεύει τò δόγμα «Νούς υγιής έν σώματι υγιεί».

Ο φίλος μου άρχισε νά μου λέγει :

— Πάνε είκοσι έννέα χρόνια, ή Φιλεκπαιδευτική Άδελφότης «Πρόοδος» ή όποία είχε ως σκοπό της νά σπουδάξη και νά ιρέψη τούς πτωχούς μαθητάς της ένορίας, με διαφόρους δωρεάς και συνδρομάς κατώρθωσε νά συλλέξη έν άρκετόν ποσόν και νά αναθέση άφιλοκερδώς τόν Μάϊον του 1910 εις τόν αρχιτέκτονα Νικόλαον Πάρον — του όποιου τò όνομα βλέπεις εκεί στην γωνία — την άνέγερσιν του κτιρίου. Σ' αυτό έστεγάσθησαν άποροι, έδούλεψαν όρφανά και περιεθάλησαν γέροι και άσθενείς, έργο πού ακολουθει σήμερα ή Φιλόπτωχος του Κουρτουλούς σέ μιá του αϊθουσα.

Πίσω απ' αυτό τò κτίριον όπου τώρα κάμνουν υπαίθριον γυμναστικήν υπήρχε παλαιόν σχολείον τò όποιον είχε πάρη ό τότε Άθλητικός Σύλλογος Ηρακλής — και τò είχε έδρα του. Όταν λοιπόν διελύθη ή Φιλεκπαιδευτική Άδελφότης έδόθη τò κτίριον στους νέους αυτούς πού είχαν τιμήσει τò Κουρτουλούς για νά γίνη στέγη μιās έξ ύσου άνθρωπιστικής ανάγκης, της ήθικής και σωματικής άννψώσεως των νέων. Άπ' έδω τò γραφείον.

Ένα μικρό κομποτέχνημα, καθαρότατο, στολισμένο με πολυάριθμα κύπελλα και είκόνες, κειμήλια ιερά του Συλλόγου, πού κρύβουν μιá ιστορία δράσεως με επί κεφαλής τούς διαπρέψαντας όπως τούς κ. Μ. Καροτσιέρην — πατέρα του γυμνα-

στηρίου, — τὸς πολυθρῦλῆτους ἀδελφούς Ν. καὶ Γ. Ἀλμπράντη διακριθέντας, τοῦ μὲν ἐνὸς εἰς τὸ ἀθλητικὸν πένταθλον τοῦ δὲ ἄλλου εἰς τὴν ἀναρρίχῃσιν ἐπὶ κάλῳ εἰς τοὺς διὰ δευτέραν φορὰν ἐν Ἀθήναις γενομένους IV Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ μὲ ἓνα σωρὸ ἀπὸ ἄλλους παλαιούς καὶ νέους πού μὲ ἀκμαῖον ἡθικὸν εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν πρόοδον τῆς νεολαίας.

Εἶτα ὁ φίλος μου μὲ ὠδήγησε σὲ μιὰ κλίμακα πρὸς τὰ ἐπάνω, φέρουσιν σὲ μιὰ μεγάλην αἴθουσαν στολισμένην μὲ πολυποικίλους πίνακας Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ πρωταθλητῶν.

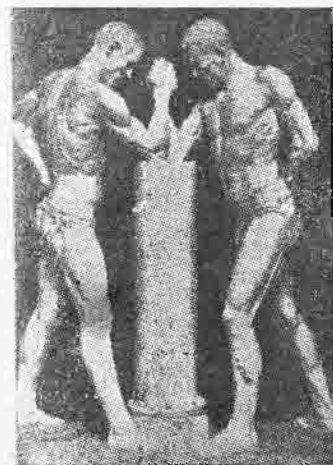
Ἐδῶ σκορπᾷ μιὰ χαρὰ, βλέπω πρόσωπα πού σκεπτικὰ ὄλην τὴν ἐβδομάδα, σκυμμένα στὴν βιοποριστικὴν τους ἐργασία, νὰ λάμπουν ἀπὸ χαρὰ βρίσκοντας λήθη στὰ παιγνίδια καὶ στὴν συναναστροφὴν, ἀφήνοντας πίσω τοὺς μολυσμένους χώρους τῶν καφενείων καὶ τὸ δηλητήριο τῶν ποτῶν.

Σκορπισμένοι σὲ διάφορα τραπέζια μικροὶ καὶ μεγάλοι συζητοῦν καὶ παίζουν μὲ διάφορα παιγνίδια, διασκεδάζοντες καὶ εὐθυμοῦντες μ'αὐτὰ.

Καταβαίνουμε δύο κλίμακας γιὰ νὰ βρεθῶμεν σ' ἓνα λαβύρινθο αἰθουσῶν κρατῶντας γιὰ μίτο τῆς Ἀριάδνης τὸν φίλον μου. Ἀπ' ἐδῶ τὸ ἱατρεῖον. Μιὰ μυρωδιὰ ἰωδίου ἀνάμικτη μὲ αἰθέρα ἦλθε νὰ κτυπήσῃ τὴν ὄσφρησίν μου. Πάνω σ' ἓνα ὀλόλευκο ἱατρικὸ κρεβάτι ξαπλωμένος ἓνας ἀθλητὴς ἐξητάζετο διὰ τὴν μηνιαίαν θεώρησιν ἀπὸ τὸν ἱατρὸν τοῦ Συλλόγου, ἐνῶ ἄλλος σὲ μιὰ ἄκρῃ ἐντύνετο, παρὰπονούμενος διὰ τὴν τρίμηνον ἔνεκα κοπώσεως ἀποχὴν ἀπὸ τὰς ἀσκήσεις. Εὗγε διὰ τὴν προκαταρκτικὴν αὐτὴν φροντίδα.

— Ἀπ' ἐδῶ ἡ ἀποθήκη ὅπου εὐρίσκονται ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ὄργανα καὶ λοιπὰ χρειώδη τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀπέναντι τῷ θυρωρεῖον, πλάγι ἡ ἔξοδος πρὸς τὸ ὑπαίθριον γυμναστήριον. Ἀπ' ἐδῶ τὰ ἀποδυτήρια, αἴθουσα ὀλοκάθαρη, μὲ ἡριθμημένα κιβώτια διὰ τὰ ἐνδύματα τῶν γυμναζομένων καὶ καλοδουλεμένα καθίσματα. Ἀπέναντι σ' αὐτὴν ἡ αἴθουσα τῶν ντούς, αἴθουσα ἀρκετὰ μεγάλη μὲ πολλοὺς κρουνοὺς διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν ἀθλητῶν μετὰ τὰς προπονήσεις καὶ ἀγῶνας.

Ἀπ' ἐδῶ ἡ παλαίστρα. Πολλὰ ζεύγη βουτηγμένα στὸν ἰδρώτα κατέβαλον ὑπερανθρώπους προσπάθειας, ἐπροπονοῦντο. Παρέκει δὲ ἄλλοι μὲ τὰ στιβαρὰ τους χέρια ὑψωνον διάφορα βάρη καὶ ἔβλεπε κανεὶς μῦς τεταμένους καὶ χαλύβδινα ἀπαστράπτοντα ἀπ' τὸν ἰδρὸ σώματα. Ἐχει δίκαιον τὸ κράτος μας νὰ ἐπερηφανεύεται καὶ νὰ θεωρῇ ὡς τιμὴν του τὴν νίκην πού ἐπετύχαμεν σιτοὺς τελευταίους Ὀλυμπιακοὺς, γιατί ἡ πάλῃ στὴν χώρα μας εἶνε πολὺ προηγμένη.

Ἀπ' ἐδῶ τὸ ἀναγνωστήριον. Ἐνὰς προθάλαμος μὲ ὠραία μιὰ βιβλιοθήκη γεμάτη ἀπὸ ἐγκυκλοπαιδικὰ βιβλία καὶ μιὰ αἴθουσα σιτὸ μέσον τῆς ὁποίας μακρὰ τραπέζι ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον σκορπισμένα διάφορα ἀθλητικὰ περιοδικὰ. Κάθησα νὰ ξεφυλλίσω ἓνα βιβλίο καὶ νὰ θαυμάσω τὴν λεπτότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐστολίσθη ἡ αἴθουσα αὕτη, ὅταν ἤκουσα ἓνα δυνατὸ σφύριγμα καὶ μία βοή, ἔστρεψα πρὸς τὸν φίλον μου, τί νὰ συμβαίνει; — Ἀρχίζει ἡ γυμναστική, μοῦ λέγει.

Ἀνῆλθαμε τὴν κλίμακα καὶ βρέθηκα μέσ' στὴν τελευταία ἐκπληξι πού μοῦ ἔκρυψε ὁ φίλος μου, στὴν σάλα τοῦ γυμναστηρίου. Μιὰ μεγάλη σάλα μὲ ἄπλετο φῶς ἀπὸ τὰ πολυάριθμα παράθυρα, καὶ μὲ ποικίλα ὄργανα, κατάμεστος ἀπὸ νέους ζωηροὺς παρουσιάσθη ἐμπρός μου. Καὶ ἡ μυσταγωγία ἤρχισε. Τὰ παραγγέλματα ἐδόθησαν καὶ εἶδα τὰ καλύγγραμμα σώματα συγχρόνως καὶ ρυθμικὰ νὰ τὰ ἐκτελοῦν.

Καὶ ὡς ἐπ' αὐτῷ ἦλθαν στὸν νοῦ μου τὰ σοφὰ λόγια σεβαστοῦ μου καθηγητοῦ: «Καλλιέργει τὴν νεότητα νάχῃς εὐδαίμονα γηρατειὰ διότι νεότης ἀκόλαστος γῆρας βδελυρὸν παρουσιάζει». Εὗγε στὸν ἀκάματο πόθο τῆς νεολαίας. Εὗγε στὸν νέο πυρῆνα πού θὰ δώσῃ κατάμεστον στάχυν. Εὗγε στὴν εὐγενῆ ἀμίλλα τὴν ὠδηγοῦσαν τὸ πλοῖον τῆς ζωῆς πρὸς λιμένας εὐτυχίας. Μὰ πλάι σ' αὐτὰ εὗγε στάς εὐγενεῖς ψυχὰς τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ ἀλληλεγγύης πού παραλείπουν τὰ ὑλικά συμφέροντα

καὶ ἀφιλοκερδῶς συντείνουν εἰς τὸν μεγάλον σκοπὸν ὧς καὶ σ' ἐκείνους ποὺ μὲ τὴν συνδρομὴ τους συντηροῦν τοιαῦτα ἰδρύματα.

—Καὶ τώρα ἄς φύγωμεν διότι ἡ σάλα θὰ καθαρισθῇ, διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ γυναικεῖον τμήμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔλθῃ μετὰ δύο ὥρας. Ἐχει καὶ γυναικεῖον τμήμα.

Εὐγε εἰς τοὺς ἰθύνοντας αὐτὸ διότι ἐγκαίρως ἐσκέφθησαν ὅτι γυμναζόμεναι αἱ νέαι μας ἀποκοτῶν ὅλα τὰ προσόντα ποὺ κατόπιν, ὡς μητέρες, θὰ ἐκπαιδεύσουν καὶ θὰ ὁδηγήσουν τὰ τέκνα τους ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχουν κίνδυνοι, ἐκεῖ ποὺ σφυρηλατεῖται ἡ νεολαία, ἐκεῖ ποὺ στηρίζονται τὰ κράτη καὶ αἱ κοινωνίαι, ἐκεῖ ποὺ ἀνατέλει ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς.

Ἐφυγα κομίζοντας τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων καὶ εὐχαριστῶν τὸν φίλον μου ποὺ μοῦ ἐχάρισε μία ἀληθομόνητη Κυριακή, ἴσως τὴν καλύτερη ἀπ' ὅσες ἔζησα.

ΕΓΧΑ.

Τυχερὰ πράματα

— Εἰς ὑγείαν
παιδιά, μὴ στενοχωριέστε, θάνατος
δὲν εἶναι, φάγαμε
5 γκόλ, τί εἶναι;
Τὴν ὑγεία μας
νᾶχουμε νὰ φᾶμε
καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ ἄλλα πέντε.
Πιέστε τὴ μπύρα
σας νὰ πάῃ ἡ πίκρα κάτω.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΝΑΟΥΤΚΙΟΙ

Ὁ συμπαθὴς Ἀθλητικὸς Σύλλογος Ἀρναούτκιοι Σπόρ Κ्लοуп ἰδρύθη τὸ 1929 πρωτοβουλία φιλοτίμων καὶ μὲ ἀθλητικὰς ἰδέας ἐμπεποτισμένων νέων, ἐδρεύει δὲ εἰς τὸ ἐν Μεγ. Ρεύματι μεγαλοπρεπὲς εἰς ἐμφάνισιν καὶ μὲ πλουσίαν ἐπίπλωσιν κίριον τῆς Λέσχης. Ὁ Σύλλογος ἐκτὸς τοῦ ποδοσφαιρικοῦ τμήματος ἔχει καὶ τμήμα ἀθλητικοῦ στίβου, ἀνωμάλου δρόμου καὶ ὁμάδας Βόλεϋ, Μπάσκετ καὶ Πίγκ Πόγκ, τὰ δὲ μέλη του ἀνέρχονται εἰς 300 περίπου.

Τὸ προεδρεῖον του καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Συλλόγου, διοργανώνει λαμπρὰς ἑορτάς, τεῖα καὶ χοροὺς, ἀθλητικὰς συναντήσεις καὶ διάφορα ἄλλα, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀντώνιον Κουκουλομάτην πρόεδρον, Γεώργ. Κων)τινίδην ἀντιπρόεδρον, Ἀποστ. Καλεντζόγλου ταμίαν, Χαρ. Μποσταντζόγλου γεν. γραμματέα, Ἐμμ. Ἀλεξάνδρου εἰδ. γραμματέα. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δημ. Ἡλιάδην, Ν. Πανᾶν, Γ. Κρασσᾶν, Δημ. Μάστραν, Κ. Ἀσκιτίδην καὶ Ι. Ροδοκανάκην. Ἀρχηγὸς τοῦ ποδοσφαιρικοῦ τμήματος εἶναι ὁ κ. Γ. Ἀχῆς, τοῦ δὲ Ἀθλητικοῦ ὁ κ. Κ. Ἀσκιτίδης. Αἱ μέχοι τοῦδε ἐπιτυχίαι τοῦ καλοῦ καὶ φιλοπροόδου τούτου Συλλόγου καὶ αἱ ὑπὸ τῶν διοικούντων αὐτὸν καταβαλλόμεναι προσπάθειαι προοικονίζονται λαμπρὰν καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον σταδιοδρομίαν του.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΑΛΑΤΑ ΣΠΟΡ

Ὁ καλὸς Ἀθλητικὸς Σύλλογος Γαλατᾶ Σπόρ ἰδρύθη ὑπὸ φιλοτίμων φανατικῶς φιλάθλων τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος κατὰ τὸ 1933 τῇ συνεργασίᾳ καὶ τινων κοινοτικῶν παραγόντων μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ οἱ κ.κ. Πέτρος καὶ Ν. Κλεινόπουλοι, Ι. Παπανικήτας, Β. Βεζαδὲς, Ι. Κουκουλάρης, Ν. Κατσιρέλης καὶ Φ. Καλαράκης, ὁ δὲ ζῆλος αὐτῶν ἀνέδειξε τὸν Σύλλογον συντόμως ἓνα τῶν ἰσχυροτέρων τῆς πόλεώς μας. Ἐδρεύει ἐν Πέρᾳ Τεπέμπαση ἀρ. 65 παραπλεύρως τῆς διόδου Χατζοπούλου καὶ συμπεριλαμβάνει ἐκτὸς τῶν 2 ποδοσφαιρικῶν τμημάτων καὶ ἰδιαίτερον ἀθλητικὸν ὧς καὶ μουσικὸν τμήμα, ὡσαύτως δὲ ἔχει ὁμάδας τοῦ Βόλλεϋ, Μπάσκετ, Πίγκ, Πόγκ, καὶ εὐρεῖαν αἵθουσαν Γυμναστηρίου. Τὰ μέλη του ἀνέρχονται περὶ τὰ 400.

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἀθλητ. Συλλόγου ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς

κ.κ. Μιχ. Σεφέρογλου, πρόεδρον, Ὁθωνα Ἀνδρεάδην ἀντιπρόεδρον, Δημ. Συμεωνίδην ταμίαν, Χρ. Κατραπάνην γεν. γραμματέα, Χαρισόπουλον εἰδ. γραμματέα. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Γ. Κασαπίδην, Κυρ. Ἀντωνιάδην, Ν. Κλεινόπουλον, καὶ Μηλιάδην. Ἡ δὲ τεχνικὴ καὶ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Κ. Σῆμα, Ἀλ. Παπαδόπουλον, Θαν. Μαγκίνα καὶ Δημ. Βουτσαδόπουλον. Ἐπίτιμος πρόεδρος εἶναι ὁ κ. Βασίλειος Βεηζαδὲς.

Κατόπιν τῶν τόσων προσπαθειῶν τοῦ προεδρείου καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν μελῶν, ὁ Σύλλογος οὗτος προώριστα νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Θ. Π.

ΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ ΤΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ

Μὲ γλυκὲς γλυκὲς κουβέντες
ἐνυχτώθηκα μιὰ μέρα
᾿ς ἓνα σπίτι φιλικό,
καὶ νὰ φύγω δὲν μποροῦσα,
τὶ χαλάζι! τὶ ἀέρας!
τὶ κακὸ ἔξαφνικὸ!

Μοῦδωσαν ἓνα κρεββάτι
ποῦ ᾿ντρεπόμουν νὰ πλαγιάσω,
τὶ κρεββάτι εὐγενικὸ!
τί ωραία κουνουπιέρα!
τὶ σεντόνια! τὶ μεγάλο!
τὶ ζεστὸ! τὶ μαλακὸ!

Πλάγιασα τὸ κάτω κάτω,
κ' ἐλογάριαζα ὁ καϋμένος
πῶς θὰ κοιμηθῶ καλὰ,
Ὅταν ἔξαφνα μὲ πιάνει
μιὰ φαγούρα, ποῦ πετιοῦμαι
πέντε πιθαμὲς' ψηλὰ!

Σὰν νὰ μοῦπιναν τὸ αἷμα
χίλιοι ψύλλοι, χίλιαι σκνίπες,
καὶ κουνούπια καὶ κοριοί,
τὶ νὰ κάμω, τὶ νὰ γίνω,
ποῦ νὰ φύγω, ποῦ νὰ μείνω,
τὶ κατάρα, τὶ ὀργή!

Τὶ τοὺς ἔκαμα, τὶ θέλουν—
συλλογίστηκα μοῦ φάνη
ἢ αἰτία φυσικὴ
Τοῦτοι ὅλοι οἱ διαβόλοι
ποῦ μὲ πολεμοῦνε τόσο
ἴσως θᾶνε ἀρσενικοί.

Κ' ἐπεὶ εἶνε μαθημένοι
κάθε βράδυ νὰ θαυμάζουν
κοριτσίστικο κορμί,
ἐθυμώθησαν οἱ φίλοι,
καὶ τὰ γένεια μου θὰ εἶνε
τοῦ θυμοῦ των ἀφορμή.

Πάλι κύτταζα τὸ στῶμα
καὶ δὲν εὗρισκα κανένα...
δὲν ἤξεύρω τὶ νὰ πῶ...
Εἶδα πῶς κανεῖς δὲν φταίει
τὴ φαγούρα πῶς τὴν ἔχει
τὸ κρεββάτι μοναχό...

Φίλοι μου, σᾶς ἐξορκίζω,
ἂν καὶ τύχη ᾿ς τὴ ζωὴ σας
νὰ πλαγιάσετε ἀλλοῦ,
ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φυλάξῃ
νὰ μὴ κοιμηθῆτε, ὅχι,—
σὲ κρεββάτι κοριτσιοῦ.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Ὁ φόρος οὗτος λαμβάνεται ὡς ἑξῆς :

Ἐκαστον κιλὸν καφὲ 30 γρ., τεῖου 60, κακάου 60, βουτύρου κακάου 120, χάρτου τυπογραφικοῦ 3, ἄλλου εἶδους χάρτου [μουκαβᾶ] 5, ὑελοπινάκων (τζάμια) 4, δέρματος (μεσὶν) 10, κιοσελὲ καὶ βακέτ 15, βαμβασκερῶν κλωστῶν 1315—22, ἀκατεργάστου καουτσούκ 100 γρ. Δι' ἓνα τόνον τσιμέντου 250, εἰς τὰ εἶδη τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ 447 ἄρθρον τοῦ τελωνειακοῦ τιμολογίου 50 γρ.

Δι' ἕκαστον κιλὸν τῶν εἰδῶν τοῦ 39 καὶ 40 ἄρθρου τοῦ τελων. τιμολογίου 55 γρ., δι' ἕκαστον κιλὸν μαλλίνων κλωστῶν 35 γρόσια.

ΚΕΡΔΩΝ

Νόμος τῆς 22/3/34 καὶ 20/6/38 :

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς παντὸς εἶδους κυβερνητικὰς ἐργασίας πληρώνουν φόρον 50/o ἐπὶ μισθοῦ μέχρι 100 λιρῶν. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς καταστήματα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ πληρώνουν φόρον κερδῶν μὲ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν.

Ἐπὶ μισθοῦ μην. 1—100 λιρῶν, 70/o

» » » 101 λιρῶν καὶ ἄνω 90/o

Οἱ ἐργαζόμενοι μὲ ἡμερομίσθιον 80 γρ. ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου κερδῶν.

Οἱ ἔχοντες ἡμερομίσθιον μέχρις 120 γρ. πληρώνουν φόρον κερδῶν μόνον διὰ τὸ πέραν τῶν 80 γρ. πλεόν.

ΚΡΙΣΕΩΣ

Νόμοι ὑπὸ ἡμερομ. 30/10/931, 26/4/34, 7/6/38.

Οἱ πληρώνοντες φόρον κερδῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ φόρου τούτου πληρώνουν φόρον κρίσεως μὲ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν :

Ἐπὶ μην. μισθοῦ μέχρις 100 λιρῶν 100/o

» » » 101—350 » 120/o

Ὁ φόρος οὗτος ὑπολογίζεται ἀφαιρουμένων 30 λιρῶν ἐπὶ τοῦ ὅλικοῦ μισθοῦ μέχρις 150 λιρῶν.

Ἀπὸ τοὺς μισθοδοτούμενους ἐκ διαφορῶν μερῶν αἱ 30

λίραι αφαιρούνται μόνον μίαν φοράν. Δηλ. από μισθὸν τὸν ὁποῖον λαμβάνει τις ἀπὸ ἓν μέρος.

Οἱ ἔχοντες μισθὸν κάτω τῶν 30 λιρῶν δὲν πληρώνουν φόρον κρίσεως.

ΦΟΡΟΣ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἰσοζυγίου οἱ ἔχοντες μισθὸν κάτω τῶν 20 λιρῶν μηνιαίως.

Οἱ ἔχοντες μισθὸν ἄνω τῶν 20 λιρῶν πληρώνουν φόρον ἰσοζυγίου (μουβαζενέ) 10 % ἀφαιρουμένων ἀπὸ τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν φόρων κερδῶν καὶ κρίσεως.

ΦΟΡΟΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

Φόρον αεροπλοΐας 2 % ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας ἢ τοῦ ἡμερομισθίου των πληρώνουν ἅπαντες οἱ ἐργαζόμενοι. Τοῦ φόρου τούτου ἐξαιροῦνται μόνον οἱ ἐργάται γεωργοί.

ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Δένδρα τοῦ κάμπου, ἐλιά πικρὴ καὶ μαῦρο κυπαρίσσι,
πόσο δειλὰ μοῦ ὑψώνεστε καὶ παρσπονεμένα!
Χίλια φαρμάκια γύριο σας τ' ἀνθρώπινα τὰ μίση,
καὶ τὰνασαίνετε βαθειὰ — σὰν τὴν καρδιά μου ἐμένα.
Μὰ ὦ δέντρα τοῦ βουνοῦ, ψηλὰ κι' ἀπὸ τὰ πάθη πέρα
πεῦκ' ἀλαφρά, βαρεῖς ὀξεῖς, ἐλάτια ὄνειρεμένα
μὲ τὸ βορριά, μὲ τὴ νοτιά, μὲ τὸν κακὸ ἀγέρα
πῶς τραγουδάτε ἀνέγνιαστα—σὰν τὴν ψυχὴ μου ἐμένα!

Ρήγας Γκόλφης

ΕΡΥΘΡΑ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΣ

Τὸ κατ' ἐξοχὴν φιланθρωπικὸν σωματεῖον τοῦ ἐπισήμου κράτους. Ἡ δρᾶσις του εἶναι ποικίλη καὶ πολυσχιδῆς. Ἡ χεὶρ τὴν ὁποίαν τείνει ἐκτείνεται πρὸς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς εὐπορίας, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδεεῖς ἄνευ ἐλαχίστης διακρίσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυλὴν καὶ τὸ Θρήσκευμα.

Εἶναι ὀργανισμὸς πλήρης ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Οἰκονομικῶς καὶ διοικητικῶς. Οἰκονομικῶς διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι εἶναι κρατικὸς ὀργανισμὸς, ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἀγάπη μεθ' ἧς τὸ περιβάλλουν ὅλοι οἱ πολῖται ἀνεξαιρέτως, ἐκδηλώνεται μὲ τὰς γενναιοτάτας των προσφορὰς, αἱ ὁποῖαι διαρκῶς γίνονται πρὸς αὐτήν.

Ἡ ἐμπιστοσύνη ὅμως αὕτη εἶναι δικαιολογημένη διότι προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως καὶ τῆς λειτουργίας του δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ τὰς διοικήσεις καὶ λειτουργίας τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατικῶν ὀργανισμῶν καὶ διεξάγεται μὲ μαθηματικὴν ὄντως ἀκρίβειαν.

Τὸ ἔργον τοῦ σωματείου τούτου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰς ὀλίγας γραμμάς τοῦ παρόντος σημειώματος δεδομένου ὅτι κατ' ἔτος ὀλόκληροι τόμοι ἐκδίδονται ἀναγράφοντες λεπτομερῶς τὴν δρᾶσιν του ἢ ὁποῖα ἐκδηλώνεται μὲ οὐσιώδη ἀποτελέσματα μέχρι καὶ τῆς ἐσχάτης γωνίας τοῦ Τουρκικοῦ ἑδάφους.

Τὸ Σωματεῖον τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως τῆς Γενεύης ιδρύθη τὴν 14ην Ἀπριλίου 1877 ὑπὸ τὸν τίτλον Σωματεῖον Ὁθωμανικῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου καὶ κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας μετωνομάσθη «Τουρκικὴ Ἐρυθρὰ Ἡμισέληνος».

Ἡ Ἐδρα του εἶναι ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ ἔχει τμήματα εἰς τὰς Νομαρχίας, τὰς ὑποδιοικήσεις καὶ τοὺς δήμους τῆς χώρας.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐδρα τοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖται ἀπὸ 30 μέλη, ὑπάρχει δὲ καὶ ἰδιαίτερον Δ. Συμβούλιον.

Πρόεδρος τῆς γενικῆς ἐδρας εἶναι ὁ βουλευτὴς Ἀγρῆ Δόκτωρ Χουσμετὶν Κυυράλ.

Ἡ Ἐρυθρὰ Ἡμισέληνος ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐφόσον ὑπάρχει ἀνάγκη ἀσχολεῖται μὲ σκευασίας εἰδικὰς διὰ τὴν υγείαν, ἔρχεται ἐπίκουρος εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ τὰ συσσίτια καὶ βοηθεῖ κατὰ τὰς καταστροφάς. Ἐν καιρῷ πολέμου ἰδρύει νοσοκομεῖα.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Παραλλήλως πρὸς τὴν ιδιωτικὴν ἐξάσκησιν τῆς φιλανθρωπίας, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἐξεδηλοῦτο εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς ὁμογενείας, ἡ ὀργανωμένη φιλανθρωπία ὑπῆρξεν ἐν ἀπὸ τὰ κυριώτερα μελήματα τῆς Ρωμαϊκῆς Κοινότητος. Ἀπὸ μακροτάτων χρόνων ἐμφανίζονται τὰ ἑσνάφια τὰ ὁποία ἐξειλίχθησαν εἰς ἀδελφότητας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς ἔργον τὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καὶ ἐν γένει τὴν φιλαλληλίαν. Σὺν τῷ χρόνῳ ἡ φιλανθρωπικὴ κίνησις ἔγινε ζωηρότερα, περισσότερον συστηματικὴ, τελείως ὀργανωμένη καὶ πλουσία εἰς ἐκδηλώσεις κοινωνικῶν ἔργων.

Τὰ φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα καὶ αἱ Ἀδελφότητες ἀνέκαθεν δὲν εἶχον ὠρισμένους παγίους πόρους, ἀλλὰ συνετηροῦντο ὅχι μόνον ἀπὸ τὰς γενναίας συνεισφορὰς τῶν μεγαλοπλούτων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας καὶ τῆς ἀνεξαντλήτου εἰς πλοῦτον αἰσθημάτων λαϊκῆς τάξεως.

Θὰ μᾶς ἦγε πολὺ μακρὰν ἐὰν ἐπεχειροῦμεν νὰ ἀναλύσωμεν ἐν ὅλαις αὐτῆς ταῖς λεπτομερείαις τὴν εἰς παρωχημένους χρόνου; φιλανθρωπικὴν κίνησιν τῆς πόλεώς μας καὶ διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν κυριωτέρων σημείων τὰ ὁποῖα καίτοι κεφαλαιώδη καὶ σύντομα εἶνε ἀρκετὰ, νὰ ἀναδείξουν τὸ συντελούμενον μέγα ἔργον ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τῆς κατ' ἐξοχὴν ἀρετῆς, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων τῆς Δημοκρατίας μας συνεχίζεται καὶ σήμερον σύντονος καὶ εὐεργετικῆς.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

Τὰ Νοσοκομεῖα Βαλουκλῆ ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς των συνεκέντρωσαν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὁμογενείας. Τρανὴ ἀπόδειξις τῆς στοργῆς μὲ τὴν ὁποίαν τὰ περιέβαλλεν αὕτη, εἶναι αἱ μεγάλαι (ἐκ τοῦ περισσεύματος) καὶ αἱ μικραὶ (ἐκ τοῦ ὑστερήματος) δωρεαί, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν κατέπληξιν καὶ τὴν συγκίνησιν.

Μεγάτοιμοι ὁμογενεῖς καὶ ἀπλοῖ ἀλλ' ἐνθουσιώδεις ἰδιῶται συνηγωνίζοντο εἰς ἐνδείξιν ἀγάπης πρὸς τὰ ἄσυλα ταῦτα τοῦ πόνου, τὰ ὁποῖα ἡ λαϊκὴ ψυχὴ τὰ θεωρεῖ ὡς τιμαλφῇ κειμήλια καὶ ἡ τύχη των τὴν συνεκίνει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς εὐμαρείας καὶ τῆς δόξης καὶ τὴν συγκινεῖ καὶ σήμερον ἔτι.

Κατὰ τὰς «Ἱστορικὰς Σημειώσεις», αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν τὸ 1926, τὸ πρῶτον, τὸ 1753 ἡ συντεχνία τῶν Ὁρθοδόξων Πανοπωλῶν ἵδρυσεν ἐν Ἑπταφυργίῳ Νοσοκομεῖον καὶ μετὰ τὴν πυρπόλησίν του ἀνηγέρθη τὸ 1793 νέον, λειτουργήσαν μέχρι τοῦ 1837. Καὶ ἐν Πέραν ἰδρύθη Νοσοκομεῖον καθὼς καὶ ἐν Γαλατῇ διὰ τοὺς ναυτικούς. Τοῦτο ἀκολούθως κατεδαφίσθη καὶ ἐκτίσθη εἰς τὸν χώρον αὐτὸν διὰ λογαριασμὸν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ τὸ σημερινὸν Μεγ. Μπαλικλῆ Χὰν δι' ὃ ἐδαπανήθησαν 14.415 χρυσαὶ λίραι. Ἐν συνεχείᾳ, διὰ συνδρομῶν τῆς ὁμογενείας, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον εἰς 9303 χρυσᾶς λίρας, ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις νέων νοσοκομειῶν κτιρίων, ἀγορασθέντος ἔξωθεν τοῦ Ἑπταφυργίου, ἐναντι τῆς Πύλης τοῦ Ρηγίου [Βελιγραδίου] μεγάλου γηπέδου ἔξ 8000 τετραγωνικῶν πήχεων.

Ἀνεγείρονται δὲ οὕτω τὸ 1839 τὰ Νοσοκομεῖα Βαλουκλῆ, τὰ ὁποῖα περιελάμβανον 12 μεγάλας αἰθούσας, φαρμακεῖον, μαγειρεῖον, πλυντήριον, ἱματιοφυλάκιον, λουτρῶνα, ἀποθήκας καὶ ἱερὸν Νᾶον (τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους).

Ἐδῶ συνεκέντρώθησαν ὅλοι οἱ εἰς διάφορα μέρη ἐγκατεσπαρμένοι ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι. Ἀλλ' ἡ κυριώτερα δρᾶσις εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Βαλουκλῆ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 1853, ὅποτε ἡ γενναιοδωρία τῆς ὁμογενείας ἐγείρει νέα περίπτερα, οὕτως ὥστε κατὰ τὰς «Ἱστορικὰς Σημειώσεις» εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Βαλουκλῆ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 1926 εἶχον ἔκτασιν 63.000 τετραγωνικῶν μέτρων, περιλαμβάνοντο τὰ ἑξῆς τμήματα: Γραφεῖον, ἀποθήκαι τροφίμων, τμήμα ἀνησυχῶν φρενοβλαβῶν, δύο μεγάλαι πτέρυγες φρενοκομείου (1886) ἀνεγερθεῖσαι ὑπὸ Ἰωάν. Χαριτωνίδου, Δαμαλοστάσιον, Ἀπολυμαντικὸς κλίβανος δωρηθεὶς τὸ 1886 ὑπὸ Στεφάνου Ζαφειροπούλου, 3 οἰκίσκοι ψυχιατρείου (1896) ὑπὸ Στεφάνου Ζαφειροπούλου, 3 οἰκίσκοι ψυχιατρείου (1896) τοῦ Ἰδίου, μηχανικὸν πλυντήριον (1896) τῇ ἀρωγῇ Ἀν. Συγγροῦ, Ἱματιο

φυλάκιον (1896), μηχανοστάσιον (1896), ἐγκαταστάσεις ἡλεκτρομοῦ (1925), Τμήμα ἐπιληπτικῶν καὶ ρυπαρῶν φρενοβλαβῶν γυναικῶν (1901), τμήμα ἡσυχῶν καὶ ἐργαζομένων φρενοβλαβῶν ἀνδρῶν (1902), Χειρουργικὴ πτέρυξ (1902) εἰς μνήμην Ἀν. Συγγροῦ στοιχίσασα λ. χρ. 6.025, Ἀσηπτικὸν ἐγχειρητήριον (1902) ὑπὸ οἰκογενείας Μαυρογορδάτου στοιχίσαν λ. χρ. 3150, Ἱατρικὸς σταθμὸς (Πολυκλινικὴ 1902), Νεκροστάσιον (1902), Ἀμαξοστάσιον καὶ Ἱπποστάσιον (1903), Χειρουργικὴ πτέρυξ εἰς μνήμην Γεωργίου Ζαρίφη (1904) στοιχίσασα λ. χρ. 5168, Χειρουργικὴ πτέρυξ (1904) ὑπὸ τῶν τέκνων Λοξ. Μαυρογορδάτου στοιχίσασα 5849 λ. χρ. Χειρουργικὸν τμήμα (1904) στοιχίσαν λ. χρ. 1147, 5 περίπτερα εἰδικῶν νοσηλευτηρίων (1905—1906) ὑπὸ Λοξ. Μαυρογορδάτου καὶ Ἰωάννας Σκυλίτση, στοιχίσαντα λ. χρ. 14.416, Χειρουργικὴ πτέρυξ (1907) ὑπὸ Αἰκ. Ζερβουδάκη στοιχίσασα λ. χρ. 5582, Εὐλογιοκομεῖον (1907) ὑπὸ Λοξ. Μαυρογορδάτου στοιχίσαν λ. χρ. 4.459, ἐπιστημονικὸν τμήμα ὑπόπτων μολυσματικῶν νοσημάτων (1907) στοιχίσαν λ. χρ. 1750, ἐργαστήριον ἀκτινοθεραπείας καὶ ἡλεκτροθεραπείας (1907) ὑπὸ Μ. Παπάζογλου λ. χρ. 750, τμήμα συντηρήσεως (1907), τέσσαρες οἰκίσκοι ψυχιατρείου (1908) ὑπὸ Ξένης Μαυρογορδάτου λ. χρ. 1320, ἀρτοποιεῖον (1908), Γηροκομεῖον (1909) ὑπὸ Θεοδ. Μαυρογορδάτου λ. χρ. 16357, φαρμακεῖον, χημεῖον καὶ μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον (1910) ὑπὸ Εὐσταθίου Εὐγενίδου λ. χρ. 3.100, μηχανικὸν μαγειρεῖον (1911) ὑπὸ Λοξ. Μαυρογορδάτου λ. χρ. 5170, παθολογικὴ κλινικὴ (1912) ὑπὸ Ἀλεξ. Νελίδωφ καὶ οἰκογ. Μαυρογορδάτου λ. χρ. 22.479, ὀφθαλμιατρεῖον ὑπὸ Στεφ. Σκουλούδη (1912) λ. χρ. 3200, ἀπολυμαντήριον (1923) λ. Τ. 4604, στεγνωτήριον (1923) λ. Τ. 1233.

Ἀπὸ τοῦ 1900, παραλλήλως πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν κτιρίων, ἐπετεύχθη ὁ καθαρισμὸς εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων ἀκτινολογίας, ἡλεκτροθεραπείας, μικροβιολογίας καὶ χημείας, ἰδρυθέντος μαιευτηρίου καὶ γυναικολογικῆς κλινικῆς. Ἐκ τῶν τελευταίων δωρεῶν σημαντικωτέρα εἶναι ἡ τῆς ἀνεξάντλητου εἰς ἔργα εὐποιίας εὐγενεστάτης κυρίας Βασιλικῆς Σαρόγλου ἡ ὁποία τὰ ἐπλούτισε μὲ τέλειον ἀκτινοσκοπικὸν θάλαμον.

Μεγάλοι Εὐεργέται

Παραλλήλως πρὸς τοὺς ἀφανεῖς δωρητὰς οἱ ὅποιοι διέθηκαν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν των εἰς τὰ ἄσυλα ταῦτα τοῦ πόνου, εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Βαλουκλῆ ἐχορήγησαν μεγάλας δωρεὰς ἀναδειχθέντες διὰ τοῦτο Μ. Εὐεργέται οἱ ἑξῆς :

Χατζῆ Χάνας Φάχρης, Ἰωσήφ Δημητριάδης, Γεώργιος Ζαρίφης, Ζαννῆς Στεφάνοβικ Σκυλίτσης, Στέφανος Ζαφειρόπουλος, Νικ. Ζαρίφης, Ι. Χαριτωνίδης Ἀλέξ. Γεωργιάδης, Παῦλος Στεφάνοβικ Σκυλίτσης, Ἀνδρέας Συγγρός, Γ. Χρυσοβέργης, Χαρίκλεια Ζαφειροπούλου, Ἑλένη Ν. Ζαρίφη, Μαρία Ν. Ἀλεξιάδου, Λοξάνδρα Α. Μαυρογορδάτου, Θεόδ. Μαυρογορδάτος, Πανταλέων Μαυρογορδάτος, Στέφ. Μαυρογορδάτος, Ε. Μαυρογορδάτου, Ἀλεξάνδρα Νελίδωφ, Μαρία Μαυρογορδάτου, Ἀμβρόσιος Μαυρογορδάτος, Ἰωάννα Σκυλίτση, Αἰκατερίνη Ζερβουδάκη, Σπυρ. Σιδερίδης, Δημ. Κανάκης, Ἀλέξ. Ποριάζογλους, Μιχαὴλ καὶ Ἀναστασία Πιατζόγλου, Κων. καὶ Χαρ. Ἀραβανοπούλου, Εὐστάθιος Εὐγενίδης, Στέφ. Σκουλούδης, ὁ Ἀμερικανικὸς Ἑρ. Σταυρός, καὶ τὸ Ἀμερικανικὸν Νοσοκομεῖον.

Αἱ δωρεαί, ὅπως ἤδη ἐτονίσθη, ἐσυνεχίσθησαν καὶ μετὰ τὸ 1900. Οἰκίσκοι καὶ περίπτερα κατὰ τὰ νεώτερα ἐν Εὐρώπῃ συστήματα ἀντεκατέστησαν τὰ προηγούμενα κτίρια καταστήσαντα τὰ Νοσοκομεῖα Βαλουκλῆ ἐφάμιλλα πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ. Εἰς 85 ἀνέρχονται τὰ μέχρι τοῦ 1923 θύματα τοῦ καθήκοντος ἱατροὶ καὶ ὑπάλληλοι οἱ ὅποιοι ἀπέθανον εἰς τὰ Νοσοκομεῖα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τόσον ἡ Ἐφορεῖα τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ὅσον καὶ τὸ ἱατρικὸν προσωπικὸν τῶν Νοσοκομείων συνεκέντρωνεν ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ κοινότης τῆς πόλεώς μας, τοὺς ἀριστεῖς τῶν κοινοτικῶν παραγόντων καθὼς καὶ τοὺς πλέον ἐπιφανεῖς ὁπαδοὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1853 καθωρίσθη εἶδος ἱεραρχίας μεταξὺ τῶν ἱατρῶν, καθ' ἣν ὁ ἀρχαιότερος ἱατρὸς κατεῖχε θέσιν παθολόγου ἣτις ἐθεωρεῖτο τιμητικὴ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης συστηματοποιεῖται καὶ ἡ θέσις ἐσωτερικοῦ ἱατροῦ.

Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1923 τὴν Προεδρείαν τῆς Ἐφορείας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Βαλουκλῆ ἀνέλαβε

λαϊκὸς ἀντὶ τοῦ τέως κληρικοῦ τοιούτου. Τελευταῖος κληρικὸς πρόεδρος διετέλεσεν ὁ τότε Καισαρείας καὶ ὡς Χαλκηδόνος ἀποθανὼν Νικόλαος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1874 μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1924 εἰσῆλθον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Βαλουκλῆ 251907 ἀσθενεῖς [189973 ἄρρενες καὶ 47395 γυναῖκες], ἡ δὲ θνησιμότης ἔφθασε τὰ 15—25 ο)ο.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰσῆλθον ἐπίσης 13.703 φρενοβλαβεῖς ἄνδρες καὶ γυναικες). Γηροκομούμενοι 8497 (1864 ἄνδρες καὶ 1037 γυναῖκες). Ἀπὸ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ 1903 εὗρον ἄσυλον 5204 ὁρφανά. Ἀπὸ τοῦ 1927—1929 ἐπὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ἦτο ὁ διαπρεπὴς ἱατρὸς καὶ ἐκλεκτὸς κοινοτικὸς παράγων κ. Ν. Φερμάνογλου, ἐνοσηλεύθησαν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα 3370 ἀσθενεῖς, 440 φρενοβλαβεῖς καὶ 336 γηροκομούμενοι, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθησαν ἱατρικαὶ συμβουλαὶ καὶ φάρμακα ἀνῆλθον εἰς 8975.

Σήμερον ἡ Ἐφορεία τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Α. Κιουρκτζόγλου, Στ. Ὁζταμάρ. Β. Παπαθεοδώρου, Χ. Ἀγνιάδου, Ἰ. Παπανικήτα, Ἀ. Παπαδοπούλου, Σ. Σταυρίδου, Γ. Μουμπαγιατζόγλου, Σ. Δημητριάδου.

Κατ' ἀνάγκην σταματοῦμεν ἕως ἐδῶ τὰ κατὰ τὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καθόσον μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν ὑπάρχουν πληροφορίαι δημοσιευθεῖσαι. τὸ δὲ Γραφεῖον τῶν Νοσοκομείων μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐφορείας δὲν δύναται νὰ μᾶς χορηγήσῃ τὰς ζητηθείσας πληροφορίας.

ΕΝΟΡΙΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

Εἰς τὴν μεγαλῶνυμον ταύτην Κοινότητα ὑπῆρχον ἄλλοτε αἱ ἐξῆς ἀδελφότητες :

Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ, Ζωοδόχος Πηγὴ, Φιλαδελφεία, Ἀγίου Ἐλευθερίου, τῆς Παναγίας τῶν Ἰβήρων «Σύμπνοια», τοῦ Ἀγ. Νικολάου «Ὁμόνοια», τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος τῶν Κερκυραίων, τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ

Ἐλεήμονος (τῶν ἐπαιτῶν), τὸ Ἄσυλον τῶν Μητέρων καὶ τὸ Συνσῆτιον τοῦ Παντιᾶ Εὐγενίδου.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἐξ ὅλων τῶν ἀγαθοεργῶν Ἀδελφοτήτων λειτουργεῖ μόνον ἡ πρεσβυγενὴς Φιλόπτωχος τῶν Κυριῶν τῆς ὁποίας ἡ ἀθόρυβος καὶ οὐσιαστικὴ δρᾶσις ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν ὅχι μόνον τοῦ Πέραν ἀλλ' ὁλοκλήρου τῆς ἐν τῇ πόλει μας ὁμογενείας. Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ τις διὰ τὴν συμπαθῆ ταύτην ἀδελφότητα, ἡ ὁποία ἰδρυθεῖσα τὸ 1860 στεγάζεται εἰς ἰδιόκτητον κτίριον, εἶναι ὀλίγη ἀπέναντι τῆς φωτεινῆς δράσεως, διότι εἰς τὰ διάφορα τμήματα αὐτῆς λειτουργεῖ πλυντήριο, τμήμα ἐργοχείρων λεπτῆς τέχνης καὶ ἐδίδετο οὕτω ἀφορμὴ εἰς πολλὰς γυναῖκας τοῦ λαοῦ νὰ κερδίζουν ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου των τὸν ἄρτον των. Ἐπίσης ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ἡ Φιλόπτωχος τοῦ Πέραν διατηρεῖ ἱατρὸν παρέχοντα τὴν ἱατρικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκείας εἰς τοὺς προστρέχοντας ἀπόρους, δίδει δὲ καὶ φάρμακα δωρεάν.

Εἶναι ἀξία πάσης ἐξάρσεως ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν αἱ ὑπέροχοι ἱέρειαι τῆς φιλανθρωπίας, αἱ Κυρίαι τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τοῦ Πέραν βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ πάντοτε μὲν πρὸ παντός δὲ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Νέου Ἑτους καὶ τοῦ Πάσχα, ὅποτε ἀνέρχεται εἰς σεβαστὸν τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διανέμουν εἰς χοῖμα καὶ εἰς εἶδη καὶ ἀνακουφίζουν ἀφ' ἑνὸς ἀναξιοπαθούσας οἰκογενείας, ἀνήλικα ὁρφανά, χήρας, γέροντας καὶ ἀναπήρους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοὺς ἀπόρους, οἱ ὁποῖοι παρορυσιάζονται εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Φιλοπτώχου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν εὐγλωττοτέραν ἐκδήλωσιν τῆς ἰδανικῆς φιλαλληλίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τοῦ Πέραν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Κυριῶν Ἑλένης Ταπτᾶ (ἱατροῦ) προέδρου, Κλεοπάτρας Παπαρρούση ἀντιπροέδρου, Ἀγγελικῆς Παλάσωφ Γραμματέως, Ἀσπασίας Δάνδρια Ταμίου, Μαρίας Ἀνανιάδου, Μαρίας Δημητριάδου, Αἰκ. Νομισματίδου, Φ. Ταχινδζή καὶ Κ. Ντούλου.

ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΕΡΑΝ

Ἡ ὑπαρξίς Συσσιτίου καὶ εἰς τὴν Μεγαλὸν Κοινότητα Σταυροδρομίου ἀνεγνωρίζετο γενικῶς ὡς ἀνάγκη ἐπιτακτικῇ μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ τόσον εὐεργετικοῦ Συσσιτίου τὸ ὁποῖον εἶχεν ἰδρύσῃ ὁ Μέγας Φιλάνθρωπος Ε. Εὐγενίδης εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Παντιᾶ.

Τὸ μέγα τοῦτο κενὸν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ τότε ἱεροκῆρυξ τοῦ ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Πέραν ἱερολ. κ. Πολύευκτος Φινφίνης, ὅστις εἰργάσθη ἐντάτικῶς, μετὰ χαλυβδίνην θέλησιν καὶ ἐπιμονήν, ἔπεισε τοὺς διστάζοντας, ἐτόνωσε τοὺς ἀμφιβάλλοντας καὶ ἔφερεν εἰς πέρας τὸ παρὰ πολλῶν ὡς δυσκατόρθωτον θεωρούμενον θεάρεστον καὶ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον. Ἡ Κοινότης περιέβαλε μετὰ ἰδιαιτέραν στοργὴν τὸ ἐξόχως φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ὁποίου εἰργάσθησαν ἐκλεκτοὶ παρὰγοντες καὶ εὐγενεῖς δέσποιναι καὶ δεσποινίδες. Τὸ σχέδιον τοῦ ἱερολ. κ. Πολυεύκτου Φινφίνη νὰ ἰδρύσῃ παιδικὸν σταθμὸν καὶ ἄσυλον τῶν μητέρων ἔμεινεν ἀπραγματοποίητον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Ἄς εὐχηθῶμεν ὅτι οἱ συνεχίζοντες τὸ ἔργον τοῦ ἐμπνευσμένου λευίτου θὰ φροντίσουν διὰ τὴν πλήρωσιν ἐνὸς τόσον μεγάλου κενοῦ εἰς τὴν πόλιν μας.

Εἶναι ἄξιος ἐξάρσεως ἰδιαιτέρας, ὁ ζῆλος τὸν ὁποῖον ἀναπτύσσει διὰ τὸ Συσσίτιον ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς Ἀγίας Τριάδος κ. Αἰμιλιανὸς Πουλερόπουλος καὶ ἡ θερμουργὸς ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐκθρονοῦντος προέδρου κ. Νικ. Τσαγκοπούλου καὶ τῶν κ. κ. Νικ. Πιστώφ, Π. Χιωτάκη, χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τῶν ὁποίων εὗρισκουν θερμὴν τροφήν ὑπὲρ τοὺς 155 ἄποροι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι καὶ χορηγοῦνται βοηθήματα εἰς πολλοὺς ἀπόρους.

ΕΝΟΡΙΑ ΚΟΥΡΤΟΥΛΟΥΣ

Εἰς τὴν ἀνθοῦσαν ταύτην Κοινότητα ἡ ὁποία διακρίνεται ὡς μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον οἰκοκυρεμένας ὑπάρχον αἰ. ἐξῆς ἀδελφότητες: Φιλόπτωχος [1862], Ἀγίου Ἐλευθερίου Κυριῶν [1872], Εὐεργετικὴ καὶ Ἐλπίς [1873], καὶ Πρόδοσις [1897].

Ἐκ τούτων ἐξακολουθεῖ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς δρασὶν ἡ

Φιλόπτωχος τῆς ὁποίας τὸ προεδρεῖον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Α. Ὁραιοπούλου, Ι. Παϊσίου, Β. Καλπακτζόγλου, Γ. Ζάμπουλου.

Ἡ «Φιλόπτωχος» λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς πᾶσαν φιλανθρωπικὴν κίνησιν εἰς τὴν Κοινότητα καὶ διανέμει βοηθήματα οὐσιαστικὰ κατὰ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων καὶ κατὰ τὸ Πάσχα.

Ἀπὸ τοῦ 1934 χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς θερμουργοῦ ἐφορευτικῆς ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Α. Γεωργιάδου [Προέδρου], Ἐπαμ. Πανταζίδου, Πλάτωνος Χατζάκη, Ἀντ. Παπαδοπούλου, Ἀναστ. Λαγουδάκη καὶ Γρ. Μαγίδου καὶ τῇ συνεργασίᾳ εὐγενῶν δεσποινίδων τῶν ὁποίων ἡγήθη ἡ εὐγενεστάτη κ. Μαγίδου ἰδρύθη συσσίτιον τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς 40 μαθητὰς καὶ μαθητρίας μεσημβρινὸν γεῦμα. Τοῦτο παρασκευάζεται ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν φιλοτίμων οἰκογενειῶν τῆς Κοινότητος, δεικνύει δὲ ἀμέριστον δι' αὐτὸ ἐνδιαφέρον ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἀντ. Παπαστράτος τὸν ὁποῖον βοηθοῦν ἡ κ. Ἀργυρῶ Ἀργυροπούλου καὶ ὁ κ. Π. Καραχανίδης.

Μεταξὺ τῶν δωρητῶν τοῦ συσσιτίου εἶναι ἀρκετοὶ μουσουλμᾶνοι καὶ ἰδιαιτέρως ὁ κ. Βεντὰτ Ντιτμάν.

Ἀξία μνείας εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ συναντίληψις τοῦ φιλανθρώπου κ. Δ. Παλαβίδη ὅστις κατ' ἔτος κατὰ τὸ Πάσχα προσφέρει φορέματα καὶ ὑποδήματα εἰς ἄνω τῶν 50 παιδίων.

ΕΝΟΡΙΑ ΦΕΡΗΚΙΟΥ

Εἰς τὴν φιλοπρόοδον ταύτην Κοινότητα τὴν πλήρη ζωτικότητος ὑπάρχον ἄλλοτε αἰ. ἐξῆς ἀδελφότητες: Φιλόπτωχος ἀδελφότης Ἀγ. Βαρβάρα, Σύλλογος Σωκράτης καὶ τὰ φιλέορτα ἀδελφὰτα Ἀγ. Μηνᾶ καὶ Ἀγ. Νικολάου.

Ἀπὸ τριετίας λειτουργεῖ συσσίτιον ἰδρυθὲν, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κοινότητος, τὸ ὁποῖον παραθέτει καθημερινῶς γεῦμα εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῆς κοινοτικῆς σχολῆς καὶ εἰς 50 περίπου ἀναξιοπαθούσας οἰκογενείας. Ἐπίσης πρωτοβουλία τῶν κυριῶν Α. Ἀγγελίδου, Β. Μέτση καὶ Ἀννης

Βερβέρογλου κατὰ τὰς Ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος διενεργεῖται ἔρανος καὶ συναθροίζονται τρόφιμα καὶ χρήματα ἅτινα διανέμονται εἰς πτωχὰς οἰκογενείας. Ἐπικρατεῖ ἡ σκέψις ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τὸ συστηματικώτερον διοργανουμένης τῆς φιλανθρωπίας χορηγηθῇ εἰς 25 περίπου ἀναξιοπαθούσας οἰκογενείας μηνιαία ἐπιχορήγησις, ἀναλόγως τῆς ἀντοχῆς τοῦ ταμείου. Ἡ δρᾶσις τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου τμήματος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐφοροεπιτροπὴν τῆς κοινότητος, ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ.κ. Χρ. Ἀγγελίδου προέδρου καὶ τῶν μελῶν Γ. Θεοδωρίδου, Β. Μέτση, Β. Πολυκαρπίδου, Γ. Χρηστίδου, Κ. Παπαγεωργίου Δ. Καλούδη καὶ ἐνισχύεται ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς κοινότητος, ὅστις ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προϊσταμένου πανοσιολογιωτάτου κ. Ἀλεξ. Καντώνη καὶ τοῦ ιερολογιωτάτου κ. Δημητρίου Παπαδοπούλου οἵτινες θέτουν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐργατῶν τῆς φιλανθρωπίας πολλὰ ἀπὸ τὰ τυχερὰ των. Μαζὶ μὲ τὰ εἰλικρινῆ ἡμῶν συγχαρητήρια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους διὰ τὸ κοινωφελὲς αὐτὸ ἔργον, ὑποσημειοῦμεν καὶ τοὺς κόπους εἰς οὓς ὑποβάλλεται χάριν τῶν σιτιζομένων καὶ ἡ ἐλλόγιμος διευθύντρια τῆς σχολῆς δνὶς Δ. Γιοργανιζόγλου.

ΕΝΟΡΙΑ ΓΑΛΑΤΑ

Εἰς τὴν ἀνθηρὰν καὶ πάντοτε πρωτοστατοῦσαν εἰς ἔργα εὐποιίας φιλοπρόοδον ταύτην Κοινότητα ὑπῆρχον ἄλλοτε αἱ ἑξῆς Ἀδελφότητες. Τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου, τοῦ Μυριοφύτου (Φιλεκπαιδευτικῆ), τῆς Γάνου ὁ «Ταξιάρχης» (Φιλόπτωχος), τῆς Σινασοῦ ὁ «Ἅγιος Νικόλαος» (Φιλόπτωχος). Τῆς Παναγίας Καφφατιανῆς ἡ «Ὁρθοδοξία». Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῶν Χίων, ἡ «Ἁγία Ματρώνη», ἡ «Ἁγία Μαρκέλλα», ἡ «Ἐλπίς» τῶν Ταξιαρχῶν ἡ «Ἐνωσις», τῆς «Μεταμορφώσεως» (τῶν ἐπιπλοποιῶν) τοῦ «Ἀγίου Νικολάου τῶν Ἀφθονιατῶν.

Οὐδεμία τῶν Ἀδελφοτήτων τούτων ὑφίσταται τώρα καὶ τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας συνεκεντρώθη εἰς τὴν εὐποιᾶν ἡ ὁποία ἐξασκεῖται κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, ὁπότε διατίθεται ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσὸν δι'

ἀναξιοπαθούσας οἰκογενείας ἄνω τῶν 40 ζευγῶν ὑποδημάτων καὶ ἀναλόγων καλτσῶν εἰς ἄπορα παιδιὰ. Τὴν ζωηρὰν ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς φιλαλληλίας πλαισιώνει τὸ Συσσίτιον τὸ ὁποῖον δίδει θερμὴν καὶ οὐσιυστικὴν τροφήν εἰς ὑπὲρ τὰ 65 παιδιὰ ἄρρενα καὶ θήλεα.

Ὁ κυριώτερος μοχλὸς τῆς φιλανθρωπικῆς κινήσεως ἦτο ὁ τότε ἱεροκῆρυξ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Γαλατᾶ καὶ νῦν Παν. Δευτερεύων κ. Μελέτιος, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη ἀκαταπονήτως διὰ τὴν ἀναζωπύρῃσιν τοῦ ἔργου τῆς φιλανθρωπίας, ἔθυσεν τὰς βάσεις τοῦ Συσιτίου, τὰς ὁποίας ἐνίσχυσαν ἀκολούθως οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ἱερ. κ.κ. Νικόδημος Χαρβαλιᾶς καὶ Αἰμ. Ζαχαρόπουλος.

Τὸ φαγητὸν παρασκευάζεται εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Συσιτίου τὸ ὁποῖον περιβάλλει μὲ ἰδιαίτεραν σιοργὴν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ἰωάννου Παπανικήτα (προέδρου) Ν. Χατζηγεωργίου, Π. Κλεινοπούλου, Εὐστρ. Κωνσταντινίδου Θ. Θωμαΐδου, Στ. Σταυρίδου, Σ. Δημητριάδου, ἐπιστατεῖ δὲ μὲ παραδειγματικὸν ζῆλον εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν κοσμητεία ἀποτελουμένη ἐκ τῆς κ. Χρυσούλας Μιχαηλίδου καὶ τῶν δεσποινίδων Πίτσας Δημητριάδου, Σουσάνας Καλαϊτζόγλου, Ἀλεξ. Πετσαροπούλου, Φωφῶς Στεργιώτου, Μαρ. Κουνάδη, Ἀναστ. Καμπᾶ, καὶ Μαρ. Δάμπα.

ΕΝΟΡΙΑ ΑΡΝΑΟΥΤΚΙΟ'Ι (Μ. ΡΕΥΜΑΤΟΣ)

Εἰς τὴν συμπαθῆ ταύτην ἐνορίαν ἡ ὁποία χάρις εἰς τὴν ἐνδελεχῇ μέριμναν τοῦ ρηξικελεύθου καὶ ἀκαταπονήτου αὐτῆς Προέδρου κ. Δ. Ἡλιάδου καὶ τῶν συνεργατῶν του κ. κ. Μεν. Κωνσταντινίδου, Δημ. Ξανθοπούλου, Α. Καριεντέ, Ἡλ. Λιάτσου, Γ. Θεοδωρίδου καὶ Νεσ. Ἰωαννίδου διατηρεῖται ἀνθηρὰ καὶ ἀκμάζουσα, ὑπῆρχον ἄλλοτε 5 ἀδελφότητες: τῆς Μαυρομολτίσσης, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ Ἀγίου Τρύφωνος.

Ἀπὸ ὁλοκλήρου τριακονταπενταετίας δρᾷ ὅλως ἀθορύβως φιλανθρωπικὸν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν». Τὸ σωματεῖον τοῦτο ἰδρυθὲν τὸ 1904 ὑπὸ τῶν κυριῶν Μ. Μουσούρου, Ἐ. Γλωσσότη,

Ἐ. Κωνσταντινίδου, Ἰωσηφίδου καὶ Καραθεοδωρῇ κατεπράυνε μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου τὸν πόνον τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀναξιοπαθουσῶν οἰκογενειῶν τῆς Κοινότητος. Ὁ πόλεμος καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα διέκοψαν περιδικῶς τὴν δρασίμην του. Ἀπὸ τοῦ 1928 ὅμως καὶ μετέπειτα ἐλείτουργησε κανονικῶς καὶ κατὰ τὰς παρουσιαζομένας περιστάσεις ἐβοήθει καὶ ἀνεκούφιζε τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης καὶ τὰς πτωχὰς οἰκογενείας τῆς περιφερείας ταύτης. Τὸ Σωματεῖον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 75 μέλη, μὲ τὰς συνδρομὰς τῶν ὁποίων, τὰς ἐκάστοτε προσφορὰς τῶν φιланθρωπῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν διδομένων πρὸς ὄφελος αὐτοῦ θεατρικῶν παραστάσεων καὶ χορημερίδων, διατηρεῖ ἰατρὸν ὅστις δις τῆς ἐβδομάδος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ σωματείου ὅλως δωρεὰν περιθάλλει τοὺς ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους δίδονται καὶ δωρεὰν φάρμακα, γάλα, καὶ κρέας. Ἐπίσης βοηθεῖ καθημερινῶς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, κατὰ δὲ τὰς ἐορτὰς διανέμει τρόφιμα, κάρβουνα, καὶ χρηματικὰ βοηθήματα εἰς πολλὰς πτωχὰς οἰκογενείας. Ἡ φιλάνθρωπος δρασίμην τοῦ σωματείου τούτου ἐπεξετάθη πρωτοβουλία τῶν κ. κ. Ἐλ. Μαυρομμάτη, Ἐλ. Καριεντέ, Μ. Σκόρδου, Α. Ἐμμανουηλίδου καὶ τῶν δεσποινίδων Εὐθ. Ἀρπατζόγλου καὶ Ἐλ. Ἀποστολίδου εἰς τὴν ἰδρυσιν μαθητικοῦ συσσιτίου τὸ ὁποῖον ἤρchiσε νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τριετίας καὶ οὕτω προσφέρεται τακτικῶς γεῖμα εἰς πολλοὺς πτωχοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας τῆς κοινοτικῆς σχολῆς. Κατὰ τὸ ἔτος 1937 - 38 ἔτρωγον 30 μαθηταί, τὸ ἔτος 1938 - 39 παρεκάθηντο εἰς τὸ συσσίτιον 35 μαθηταί ἐφέτος δὲ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα καὶ δίδεται τροφή εἰς ὑπὲρ τὰς δέκα οἰκογενείας. Ὑπογραμμίζομεν ἰδιαιτέρως τὴν λεπτομέρειαν ὅτι τὰ φαγητὰ παρασκευάζονται ὑπὸ τῶν κυριῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ σερβίρονται ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ φιλάνθρωπου τούτου σωματείου, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀξία πάσης ἐξάρσεως ἡ φιλάνθρωπική δρασίμην. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς κυρίας κ. Ἐλ. Μαυρομμάτη, Ἐλ. Καριεντέ, Μ. Σκόρδου, Ἀν. Ἐμμανουηλίδου, Σωτ. Κουκουλομάτη, Ἐλ. Κυριοπούλου, Ἐλ. Κωνσταντινίδου Ἀν. Βασιλειάδου καὶ τὰς δεσποινίδας Εὐθ. Ἀρπατζόγλου καὶ Ἐλ. Ἀποστολίδου.

ΕΝΟΡΙΑ ΤΖΙΒΑΛΙΟΥ

Ἡ ἄλλοτε ἀκμάζουσα κοινότης τοῦ Τζιβαλίου, ἥτις συνεκέντρωνεν ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως μας καὶ διεκρίθη διὰ τὴν ἀγαθοεργὸν καὶ φιλάνθρωπον αὐτῆς κίνησιν, διατηρεῖ συσσίτιον ἰδρυθὲν τὸ ἔτος 1905 καὶ ἔκτοτε λειτουργεῖ σιτίζον καθ' ἐκάστην (πλὴν τῶν Κυριακῶν) 60 μαθητὰς τῶν Ζαφειροπουλείων Ἐκπαιδευτηρίων, 10 τῆς σχολῆς Μαρασλῇ καὶ 10 τῆς Μεγάλης Σχολῆς ὁρφανοὺς καὶ ἀπόρους, καθὼς καὶ μερικὰς πτωχὰς καθ' ὅλα οἰκογενείας. Τὸ συσσίτιον διατηρεῖται διὰ προσφορῶν τῶν φιλοπτόχων ὁμογενῶν τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς. Διοικεῖται ὑπὸ βοηθητικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ἀτζέμογλου, Γ. Ἀναστασιάδου, Δ. Δανηλίδου, Δ. Παπάζογλου, Π. Μιστιλόγλου, Β. Μιχαηλίδου καὶ ἐκ τῶν κυριῶν Ἀναστασίας Σεβαστοπούλου, Ἀμαλίας Τσακίρη, Κυριακῆς Ἀναστασιάδου καὶ Ραχὴλ Ἀντωνιάδου τῶν κοσμητριῶν. Τόσον ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἡ κοσμητεία ὅσον καὶ οἱ φιλάνθρωποι ἔμποροι τῆς ἀγορᾶς μας, εἶναι ἀξιοὶ θερμῶν συγχαρητηρίων διότι συντελοῦν εἰς τὴν συνεχῇ καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Συσσιτίων τῆς πόλεως μας.

ΕΝΟΡΙΑ ΚΟΝΤΟΣΚΑΛΙΟΥ

Ἡ φιλαλληλία καὶ ἡ φιλάνθρωπία εἶναι ἀρετὰ ἐκδηλος καὶ πολὺ ὀργανωμένη καὶ τὴν φιλότιμον ταύτην Κοινότητα ἐν τῇ ὁποίᾳ τῆς φιλάνθρωπικῆς κινήσεως ἡγεῖται φιλόπτωχος Ἀτὴ ὁποία τῆς φιλάνθρωπικῆς κινήσεως ἡγεῖται φιλόπτωχος Ἀτὴ δελφότης. Ταύτης τὸ προεδρεῖον κατηρτίσθη ἐσχάτως ὡς ἑξῆς : Μιλτ. Ἀθανασιάδης πρόεδρος, Θεοφ. Νικολαΐδης ταμίας, Ἰωάννης Μουμπαγιατζόγλου ἀντιπρόεδρος, Ἰ. Ἀράμπογλου γεν. γραμματεὺς, Διαμ. Μητσόπουλος εἰδ. γραμματεὺς. Μέλη : οἱ κύριοι καὶ αἱ κυρίαι Ζηνοβ. Κυριακίδης, Οὐρανία Παναγιωτίδου, Μαρ. Τουρατσόγλου, Μαριάνθη Περίδου, Θεόδ. Ἀμαξόπουλος, Ν. Φωτιάδης καὶ Στ. Νικολαΐδης.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν ἀπόρων εἶναι ὁ κ. Ζηνοβ. Κυριακίδης καὶ μέλη ἡ κ. Οὐρανία Παναγιωτίδου καὶ ὁ κ. Θεόδ. Ἀμαξόπουλος.

Φροντίδι τῆς Ἀδελφότητος ταύτης ἡ ὁποία ἰδρύθη τὸ 1930,

συντίζονται ἄνω τῶν 40 παιδίων καὶ δίδονται κατ' ἔτος ὑπο-
δήματα εἰς ὑπὲρ τὰ 150 ὀρφανὰ.

ΕΝΟΡΙΑ ΚΑΔΗΚΙΟΥ Γ'

Ἡ φιланθρωπία εἰς τὴν πολυάνθρωπον καὶ ἐκλεκτὴν ταύ-
την Κοινότητα εἶναι περισσότερον ὀργανωμένη.

Τὴν ὅλην κίνησιν ἐπιβλέπει καὶ κανονίζει ἡ Κεντρικὴ ἐφο-
ρεία τῆς Κοινότητος Χαλκηδόνος ἡ ὁποία εἶναι ὁ ἀνώτερος
ρυθμιστὴς τῆς Κοινότητος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Εἰς τὴν Κεντρι-
κὴν ταύτην ἀρχὴν τῆς ὁποίας ἡ ἔδρα εἶναι εἰς τὸν ναὸν τῆς
Ἁγ. Εὐφημίας ὑπάγονται αἱ τέσσαρες ἐπιτροπαὶ τῶν ἐκκλη-
σιῶν, τοῦ νεκροταφείου καὶ τῆς ἐφορείας τῆς σχολῆς.

Τὴν Κεντρικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Χαρ.
Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Χατζησταυρίδης, Χαρ. Ἀϊμέλογλους καὶ
Κων. Δημητριάδης μὲ γραμματέα τὸν κ. Ἀλ. Ἀρσενίου.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων βοηθημάτων τὰ ὁποία ἀφθόνως χορη-
γοῦνται κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς φροντίδι τῆς Φιλοπτώχου
Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν χορηγεῖται μεσημβρινὴ τροφή εἰς 80
παιδιά καὶ σιτίζονται 80 γέροντες.

Διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ συσσιτίου τούτου φροντίζουν
ἀόκνως αἱ κ. κ. Ἑλ. Ἐλευθεροπούλου, Εὐφρ. Καμπούρογλου,
Δόμνα Παπαδοπούλου, Δεσπ. Σταυροῦδου καὶ ἄλλοι φιλόανθρω-
ποι δέσποιναι καὶ δεσποινίδες.

Ἐκεῖνο τα ὁποῖον χαρακτηρίζει ἰδιαιτέρως τὴν φιλανθρω-
πικὴν κίνησιν ἐν Καδήκιοι εἶναι τὸ ὅτι αὕτη γίνεται ἀθορύβως,
χωρὶς ἐπίδειξιν καὶ μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἀκακούφισιν
τῶν πασχόντων καὶ τῶν ἀπόρων.

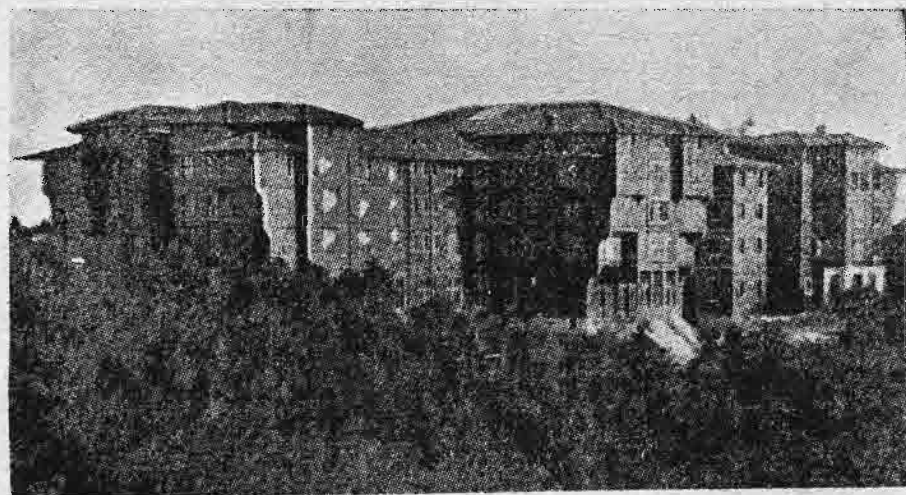
ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ

Πρῶτος ὁ Πατριάρχης Γερμανὸς ὁ Δ' τὸ 1853 ἱδρυσε συ-
στηματικὸν ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων ἐν Ἑπταφυρσίᾳ τὸ ὁποῖον
ἐβλάβη καιρίως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ 1894 συμβάντος σεισμοῦ.

Καὶ ὑπεσχέθη μὲν ὁ αἰδιδιμος Ἀνδρέας Συγγρός νὰ ἀνε-
γείρῃ νέον κτίριον διὰ τὸ ὀρφανοτροφεῖον, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθα-
σε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν του. ἀποθανὼν ἐν τῷ
μεταξὺ πλὴν μεριμνήσας διὰ τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἄσυλον κα-

θόσον διὰ διαθήκης διέθεσε 15 χιλ. λιρῶν ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα
τὸ νέον ὀρφανοτροφεῖον ἰδρυθῇ μακρὰν τῶν Νοσοκομείων Βα-
λουκλῆ. Τὸ σχέδιον τοῦ αἰδιδιμου Α. Συγγροῦ ἐπραγματοποίη-
σεν ἀκολούθως ἡ σύζυγος τοῦ Μ. εὐεργέτου Γεωργίου Ζαρίφη,
Ἑλένη. ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν ἀγορὰν καὶ διαρρύθμισιν εἰς Ὀρ-
φανοτροφεῖον μεγαλοπρεποῦς κτιρίου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Μο-
νῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν Πριγκήπῳ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγείρει ξένη
ἐταιρεία διὰ ξενοδοχεῖον.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἀρρένων ἔγιναν
τὴν 21 Μαΐου 1903 προεξάρχοντος τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ

τοῦ Γ', ὁ ὁποῖος συνετέλεσε τὰ μέγιστα διὰ τὴν πραγματοποίη-
σιν τῆς ἐν λόγῳ ἀγορᾶς.

Μαζὶ μὲ τὴν παροχὴν γνώσεων ἀστικῆς παιδείας οἱ τρώ-
φιμοι τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐξησκούντο εἰς τὴν ραπτικὴν, τὴν
ὑποδηματοποιίαν, ἐπιπλοποιίαν καὶ σιδηρουργικὴν.

Σήμερον τὸ ἐν Πριγκήπῳ Ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων
ἂν καὶ ἔχει ἄδειαν πενταταξίου σχολῆς, λειτουργεῖ μόνον ὡς
τετρατάξιος, γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ δεκτὰ ὀρφανὰ ἀπὸ τοῦ βου-
ῆτους συμπεριλαμβανομένου, μέχρι τοῦ 14ου ἔτους, ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σήμερον διαττωμένων ὀρφανῶν εἶναι
70. Τὴν Σχολὴν διευθύνει ἡ δ-νὶς Ἀναστασία Νικολαΐδου, δι-
δάσκουν δὲ ἐν αὐτῇ αἱ δεσποινίδες Δέσποινα Ἡλιάσκου καὶ
Σοφία Κιακίδου.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Συστηματικὸν Ὁρφανοτροφεῖον θηλέων ιδρύθη ταῖς ἐνεργείαις τοῦ Μεγάλου Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ χορηγία τοῦ αἰδίδιμου Συμεὼν Σινιόσογλου εἰς τὴν ἐν Πρώτῃ Μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως.

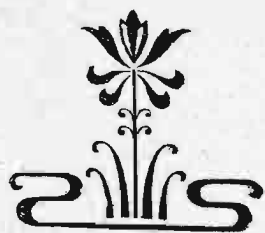
Κατὰ τὸν γενικὸν πόλεμον τὸ ἐν λόγῳ Ὁρφανοτροφεῖον μετεφέρθη εἰς μίαν πτέρυγα τοῦ Γηροκομείου Βαλουκλή καὶ τὸ 1934 συνεχωνεύθη μετὰ τοῦ ἐν Χάλκῃ Ὁρφανοτροφείου τῶν Θηλέων.

Τὰ ὀρφανὰ μανθάνουν τὰ πρῶτα γράμματα εἰς τὴν πεντάταξιον ἀστικὴν σχολήν, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ἐφέτος μόνον μετὰ τριῶν τάξεων.

Αἱ τρόφιμοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν χειροτεχνίαν καὶ τὴν οἰκοκυρικὴν ὑπὸ τὴν μητρικὴν καθοδήγησιν τῆς ἀκαμάτου ἱερείας τοῦ ἀσύλου τούτου δεσποινίδος Μαρίας Ι. Ξηρουδάκη, τῆς ὁποίας πανθομολογεῖται ὁ θερμὸς ζήλος καὶ ἡ μεγάλη ἀφοσίωσις. Εἰς τὰ βαρέα καθήκοντα τὴν διευθύντριαν βοηθοῦν αἱ διδασκάλισσαι Χαρίκλεια Θεοδωρίδου καὶ Ἑλένη Ἀποστολίδου.

Ἀμφότερα τὰ Ὁρφανοτροφεία τὰ ὁποῖα ἡ ὁμογένεια περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν στοργήν, ἐπιδεικνυομένην δι' ἔργων καὶ διὰ συνεχῶν δωρεῶν, διοικοῦνται ὑπὸ θερμουργοῦ Ἐφορείας ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Βλαδ. Μιρμίρογλου, Προέδρου, Ν. Καραμάνογλου, Τ. Μαρίνου, Ι. Βαφείδου καὶ Ι. Κοζαδίνου.

Εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἡ συμβολὴ τοῦ ἀκαμάτου διευθυντοῦ τῶν γραφείων τῶν Ὁρφανοτροφείων κ. Δ. Δεβετζῆ ὅστις ἐκτελεῖ τὸ λεπτὸν καὶ ἐπίπονον αὐτοῦ ἔργον μετὰ ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

Μερικὰ ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα μὲ τὰ ὁποῖα προικίζει ἡ φύσις τοὺς ἀνθρώπους εἶνε καὶ ἡ ὠμορφιά, τὸ βλέμμα, ἡ καλὴ παράστασις, ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις καὶ ἄλλα.

Ὅλα ταῦτα καθιστῶσι τὸν οὕτω προικισθέντα ἄνθρωπον ἱκανώτερον καὶ συντελοῦν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν εὐκολωτέραν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιδράσεώς του ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Πρὸς διάκρισιν τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων εἶνε ὡσαύτως ἀπαραίτητα εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ζωτικότης καὶ ἡ αὐτοκυριαρχία.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς ταῦτα σπουδαίως συντελεῖ διὰ τὴν εὐκολωτέραν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν ἄλλων καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ συμπαθητικοῦ ἤχου τῆς φωνῆς. Ἡ φωνὴ ἐπηρεάζει διὰ τοῦ ἤχου τῆς. Ἐχει φωνὰς ποὺ δημιουργοῦν ἀμέσως τὴν ἀντιπάθειαν, ἔχει ὅμως καὶ ἄλλας ποὺ προξενοῦν τὴν συμπάθειαν. Ρήτορες δεινοὶ καὶ κήρυκες φημισμένοι κάτοχοι μεγάλης καὶ ἐξαιρετικῆς μορφώσεως οἵτινες στεροῦνται σταθερᾶς καὶ συμπαθητικῆς φωνῆς γίνονται πολλάκις ἀκατάληπτοι μὴ κατορθώνοντες νὰ ἐπηρεάσουν διὰ τῶν κηρυγμάτων των τὸ ἀκροατήριόν των. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς τοὺς ἡθοποιούς, ἱεροψάλτας, τραγουδιστάς, ἀγορητάς, ραδιοφώνων, δικηγόρους καὶ ἄλλους πολλοὺς οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ κατηρτισμένοι θεωρητικῶς δὲν εἶνε ὅμως καὶ προικισμένοι διὰ συμπαθητικῆς φωνῆς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποδίδουσιν ἐλαττωματικῶς τὴν τέχνην ἢ ἐπιστήμην αὐτῶν προξενοῦντες οὕτω τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ ἀκροατηρίου των. Ἡ καθαρὰ ὁμιλία, ἡ εὐκρίνεια τῆς προφορᾶς ὅλων τῶν συλλαβῶν ἐκάστης λέξεως, ὁ ἔγχρονος καὶ χρωματιστὸς τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν εἶνε ἀπόρροια τῆς συμπαθητικῆς φωνῆς.

Εἶνε ὅθεν πρόδηλον ὅτι ἓνας συμπαθητικὸς ἤχος καὶ γλυκὺς τόνος τῆς φωνῆς δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν τὸν συνομιλήτην καὶ ἐν γένει τὸ ἀκροατήριον.

Ἡ συμπαθητικὴ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου φανερώνει τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, ἀντικατοπτρίζεται δὲ μὲ ὅλα τὰ ἐπιλοιπα πλεονεκτήματα ποὺ τοῦ ἐδώρισεν ἡ φύσις.

Ἰωάννης Κόδδας (Ἀσφαλιστικὸς Πράκτωρ)

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Χειμῶνας. Ἐξω τὰ δέντρα ἦσαν χιονισμένα. Ὁ τρελλο-
βορρηᾶς φυσοῦσε δυνατὰ καὶ ἑμεῖς ἀπὸ τῆ μεγάλης
σάλα τῶν «Εἰδικῶν τοῦ Βαλουκλῆ» βλέπαμε ἀπ' τὰ
παράθυρα τοὺς διαβάτες ποὺ περνοῦσαν ἀραιὰ-ἀραιὰ ἀπ' ἔξω
τρεχάτους, βιαστικούς, φορτωμένους μὲ κάθε τι γιὰ τὸ σπίτι τους,
γιὰ τὰ παιδιά τους.

Ἐκείνη τὴ μέρα ἦμουν ἀρκετὰ καλά. Ἐν τοσούτῳ δὲν ἤ-
ξευρα γιατί ἐνοιωθα νὰ μὲ κυριεύῃ μιὰ λύπη καὶ στενοχώρια.
Ἴσως ἐπειδὴ εἶδα στὸ ἡμερολόγιόν μου πὼς ἦτο ἡ ἡμέρα ἐ-
κείνη παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς. Θυμύμουν τὸ σπίτι μου,
τὸν πατέρα μου, τὴ γοηούλα τὴ γιαιγιά
μου μὲ τὸ μαῦρο τῆς φακιόλι, τοὺς πολυ-
πληθεῖς φίλους καὶ τοὺς γνωστούς μου, καὶ
σὲ κάθε ἀνάμνησή τους ὑπέφερα καὶ μὲ
ἔπερνε τὸ παράπονο. Ἐγὼ ὁ τόσο ζωηρὸς
ἀθλητὴς ποὺ τόσο ἀγαποῦσα τὰς ἀθλητικὰς
συγκεντρώσεις, τὶς συναναστροφές καὶ λοι-
πὰς ἐορτὰς, ἐγὼ ποὺ θὰ τὸ ἔρριχνα ὅπως
ὅλοι ἐκείνο τὸ βράδυ στὸ γλέντι τῆς πρω-
τοχρονιάς, βρισκόμουν μακριὰ ἀπ' ὅλους,
ἔρημος στὸ νοσοκομεῖο Βαλουκλῆ μέσα σὲ
μιὰ ἀτμόσφαιρα ὅχι καὶ τόσον εὐχάριστη. Ἐνας βαρεῖα ἀρρω-
στος φίλος μου ποὺ κοίτουνταν ἐκεῖ μοῦ ξερίζωνε τὴν καρδιά.
Μὲ τὰ γυαλένια του μάτια ποὺ μὲ κύτταζε φαίνονταν σὰ νὰ
ἠθελε νὰ μοῦ πῇ: Καϋμένε Θωμᾶ, ἐσὺ συντόμως θὰ βγῇς
πάλι ἔξω θὰ ἐορτάσης τὰς λοιπὰς ἐορτὰς μὲ τοὺς φίλους σου,
ἑμένα ὅμως ἀλλοίμονον! θὰ μὲ φάῃ τοῦτο δῶ τὸ κρεββάτι.

Αἱ νοσοκόμοι πηγαينوερχοῦνταν, ἐβιάζονταν νὰ τελειώσουν
τὴν ὑπηρεσία γιὰ νὰ φύγουν τὸ βράδυ, νὰ γιορτάσουν καὶ
αὐταὶ τὴν καλὴ βραδυὰ μὲ τοὺς δικούς τους, νὰ κόψουν τὴν
πήττα. Πέντε ἡ ὥρα κτυποῦσε βαρεῖα τὸ ρολόγι τοῦ νοσοκο-
μεῖου ὅταν ἀνοίγει ἡ πόρτα τῆς σάλας καὶ μπαίνει μέσα ὁ διη-

μερέων ἱατρὸς, ἡ ἀρχινοσοκόμος καὶ 3 νοσοκόμοι μὲ τὶς ἄσ-
πρες μπλουζες γιὰ νὰ κάμουν τὴ βραδυὴ τους ἐπίσκεψη. Γρή-
γορα καὶ βιαστικὰ ἐθερμομετρήθημεν ὅλοι, ὁ ἱατρὸς ἐκύτταξε
τὸν σφυγμὸ μερικῶν καὶ στὸ τέλος λέγει πρὸς τὴν ἀρχινοσοκόμο.

—Πάγο στὴν κεφαλὴ καὶ στὴν κοιλιά στὸ νούμερο 8, ἐνα-
δυὸ βελονιὲς στὸ νούμερο 4, ἰωδοφόρμιο στὸ νούμερο 10 καὶ
ἂν χειροτερέψῃ τὸ νούμερο 13 μὴ ξεχνᾶτε νὰ ἔρθῃ ὁ παπᾶς νὰ
τὸ μεταλάβῃ.

Ὅλα αὐτὰ μοῦ φάνησαν περίεργα καὶ ἀποροῦσα μὲ τὸν
ἱατρὸ ὁ ὁποῖος διέταξε τὸν πάγο μέσα σ' ἐκείνη τὴ βαρυχει-
μωνιά. Ἐτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ, ὅταν τὸ μάτι του μὲ διέκρινε.

—Πῶς πᾶς ἀγαπητὲ, μὲ εἶπε

—Ἀρκετὰ καλὰ, τοῦ εἶπα. Ἄν ἔφευγα ὅμως ἀπ' ἐδῶ μέσα
ἀπόψε γιὰ τὴν θὰ ἦμουν καλλίτερα.

—Τρελλὸς εἶσαι, μοῦ ἀπήντησε, μὲ τέτοιο κρούο ποὺ κά-
μει ἔξω!

Ἐγὼ συγκρατήθηκα καὶ δὲν τοῦ εἶπα πὼς ἔξω θὰ ἐκρύω-
νε μόνον τὸ σῶμα μου, ἐνῶ ἐκεῖ μέσα ἀπὸ ὅσα ἔβλεπα καὶ
ἄκουα ἐκρύωνε καὶ τὸ σῶμα μου καὶ ἡ ψυχὴ μου.

Μᾶς εὐχήθηκε λοιπὸν καλὴ βραδυὰ καὶ ὅταν πίσω του
ἐκλείσε ἡ πόρτα ἕνα ἄχ! ξέφυγε ἀπὸ τὰ στήθια μας.

Ἡ νύχτα μᾶς ἔχει καταλάβει. Τὰ φῶτα τοῦ νοσοκομεῖου
ὅλα ἦσαν ἀναμμένα. Ἀπὸ μακριὰ ὁ ἀέρας μᾶς ἔφερε τὶς φω-
νὲς τῶν παιδιῶν ποὺ ἔλεγαν ἔξω ἀπὸ τὸ Γεδηκουλὲ τὰ κάλανδα.

Τὸ ρολόγι τοῦ νοσοκομεῖου κτυπᾷ ἀργὰ-ἀργὰ τὰ μεσάνυ-
χτα. Μετρῶ χωρὶς νὰ πάρω ἀναπνοή. Μιὰ, δυὸ, τρεῖς... δέκα,
ἐνδεκα, δώδεκα. Ἀναπνέω.

Ἡ ὥρα ἀκριβῶς ποὺ, ἐσκέφθηκα, στὰ μέρη μας πιστεύουν
πὼς ἔρχεται ὁ Ἅγιος Βασίλης καὶ παίρνει κάτι ἀπ' τὰ στρωμ-
μένα τραπέζια. Αἰφνης ὅμως ἐννοίωσα ν' ἀνοίγῃ ἡ πόρτα τῆς
σάλας καὶ νὰ μπαίνη μέσα κάποιος. Τὸν γνώρισα εὐθὺς
(ὥρα του καλῆ) ἀσπρομάλλης, ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τμήμα-
τος κ. Νικ. Πρινάρης ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ
νοσοκομεῖου.

Ὅλοι ὅσοι ἦσαν καλλίτερα ἔτρεξαν στὴν ἐξώθυρα τῆς σά-

λας ὅπου ἐστάθηκαν σὲ παράταξι καὶ σὲ μένα ἔπεσε ὁ κλῆρος
νὰ τοῦ ἐκφράσω ἐκ μέρους τῶν ἀρρώστων τὰς εὐχαριστίας των
διὰ τὰς ὑπερανθρώπους προσπάθειας ἃς καταβάλλει διὰ
τὴν ταχεῖαν περίθαλψιν τῶν νοσηλευομένων καὶ συγκεκινημένος
τοῦ ἀπήγγειλα τὸν ἐπόμενο στίχον :

Εἰς αὐτὸ τὸ νέον ἔτος
εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς
ἦλθα νὰ σᾶς χαιρετήσω
δοῦλος σας ὁ ταπεινός.
καὶ Βασίλειος ὁ Μέγας
ἀρχιερεὺς ὁ θαυμαστός
εἰς τοὺς νοσηλευομένους νᾶναι
προστάτης τε καὶ βοηθός.

Στὸ πρόσωπον τοῦ διακεκριμένου ἱατροῦ ἐφαίνεται ἡ μεγάλη
του συγκίνησις. Ἐκοψε κατὰ τὴν εὐγενῆ του συνήθεια τὴν
πῆττα καὶ ἠνύχθη εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς περαστικά καὶ τὸ
Νέον Ἔτος εὐτυχισμένο. Τὸ δέντρο τ' Ἀηβασιλιάτικο στημένο
στὴ μέση ἔκαμε τοὺς παραμένοντα στὰ κρεββάτια των ἀρρώ-
στους νὰ ἐνθαρρυνθοῦν καὶ νὰ ἐλπίζουν ὅτι τοῦ χρόνου θὰ
ἐξώρταζαν μὲ τὰς οἰκογενεῖας των τὴν πρωτοχρονιά.

Θωμᾶς Κ. Πανάκης

ΦΙΛΤΑΤΟΙ

Διὰ τὴν περιποίησιν τοῦ προσώπου σας ὡς καὶ
διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν κόψιμον τῶν μαλλιῶν σας τρέξα-
τε στὸ πασίγνωστον Κουρεῖον τοῦ κ. Φραντζέσκο Ν.
Καλαράκη. Καθαριότης ἄμεπτος. Περιποίησις τελεία.

Γαλατᾶ, Ἀϊναλῇ Σοκάκ,
κάτωθεν Μεγάλου Βαλουκλῇ Χάν.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ

ΗΛ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ (Τ' ἀηδονιοῦ τῆς Χάλκης)

Ποιὸς δὲν τὸ ξέρει τὸ νησί μὲ τῶν τσαμιῶν τὰ δάση
ποὺ βρίσκει ὁ ἔρωτας σκιά, π' ἀνθεῖ τὸ καραμπάσι,
ποὺ τὸ στολίζει φορεσιά μὲ πράσινο ἀτλάζι,
κι' ἔχει τὴν σκέψη τ' ἀγοριοῦ, τοῦ κοριτσιοῦ τὸ νάζι;

Σάμπως παιδὶ στὴν κλίνη του, ἀγγελοκαμωμένο,
κοιμάται, μέσ' στοῦ Μαρμαρά τὸν κόρφο ξαπλωμένο,
κι' ἡ στρώση του μοσχοβολάει ἀπ' τ' ἄνθια τοῦ ἀλαδάνου,
κι' ἔχει γιὰ κουνουπιέρα του, τὸν οὐρανὸ ἀπὸ πάνου.

Αὐτὸ τὸ θεόχτιστο νησί, ποὺ δυὸ φορές γεννήθηκα,
(ἡ δεύτερη... σὰ, μιὰ βραδυὰ, μὲ κείνη ἀπαντήθηκα)
ἄχ! εἶνε ἡ Χάλκη μάγισσα! τῆς πόλης τὸ καμάρι,
τυφλός! κοντὰ ποὺ πέρασε, χωρὶς νὰ ξεμπαρκάρη!...

Καὶ ποιὸς δὲν εἶδε τὸ χωριὸ ποὺ λάμπει στ' ἀκρογιάλι,
σὰ μιὰν ἰδέα πρόφαντη, σὲ παιδικὸ κεφάλι ;...
ποὺ κρύβει ἀγάπη ἀπλοϊκιά, σὲ κάθε του σπιτάκι ;...
κι' ἀνθ' βολεῖ, πορτὶ πορτὶ, κι' ἀπ' ἴνα νησιωτάκι;
Σ' αὐτὸ τ' ἀθῶο τὸ χωριὸ, ποῦδα κι' ἐγὼ τὸ φῶς μου,
Σ' αὐτὸ ποὺ πρωτοδέχθηκα τὸ θεῖο ρυθμὸ τοῦ κόσμου,
καὶ τὸ πλευρό μ' υ στολίσα, μὲ τὴν ξανθὴ τῆς χάρη,
σ' αὐτό, κι' ὁ χάρος, ἤθελα νὰ στρέξῃ νὰ μὲ πάρῃ.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΙΝΟΥ

Εἶνε παρατηρημένον ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀρέσκον-
ται ὅταν τοὺς ἐπαινοῦν ἢ τοὺς κολακεύουν, πικραίνον-
ται δὲ ὅταν τοὺς ἐπιπλήττουν ἢ τοὺς συμβουλεύουν.
Μὲ ἄλλους λόγους συναγωνίζονται δύο κακαὶ ἔξεις, ἡ φιλαντία
μετὰ τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἔπαινοι ποῦ καταν-
τοῦν νὰ εἶνε χειρότεροι καὶ ἀπὸ τὰς ὕβρεις, διότι συχνώτατα αἱ
ὕβρεις ἢ αἱ πικραὶ παρατηρήσεις εἶνε προτιμότεραι ἀπὸ τοὺς ἐ-
παίνους καὶ τὰς κολακείας.

Συνήθως ὁ ἔπαινος προέρχεται ἀπὸ φίλους εἰλικρινεῖς καὶ
ἀπὸ προσφιλεῖς πρόσωπα συχνώτατα ὅμως ἀπὸ ἄτομα ὀπισθό-
βουλα καὶ ἀπὸ κόλακας ἀνθρώπους.

Εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ ἔπαινος τῶν ὀπισθοβούλων καὶ
κολάκων ἀνθρώπων ἰσοδυναμεῖ μὲ εἰρωνείας καὶ ὕβρεις, διότι
ἀμφότεροι ψεύδονται, ὑποκρίνονται καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιτύ-
χουν κάτι μὲ τὸ θύμισμα τῶν ἐπαίνων καὶ τῶν κολακείων των,
τὸ κάτι δὲ αὐτὸ εἶνε νὰ ἀποσπάσουν τὴν εὐνοίαν ἢ τὴν ἐμπι-
στοσύνην τῶν ἄλλων πρὸς ἑαυτῶν των συμφέρον. Τόσον οἱ κό-
λακες ὅσον καὶ τὰ ὀπισθόβουλα ἄτομα ποῦ κάποτε συμβαίνει
νὰ λέγονται καὶ φίλοι ἐπαινοῦν μὲ τὰ χεῖλη των μόνον παχνύ-
νομενοι διαρκῶς εἰς βάρος τῶν ἄλλων.

Δι' ὅλου ὅμως κατάλληλος δὲν εἶνε καὶ ὁ ἔπαινος τῶν εἰ-
λικρινῶν ἐκεῖνων φίλων καὶ προσφιλῶν ἀτόμων ὅταν οὗτοι ἐ-
παινοῦν ἀκόμη καὶ ἀπὸ πραγματικὴν στοργὴν ἢ ἐκτίμησιν δια-
φημίζοντες καὶ διαλαλοῦντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ προτερήματα
τῶν ἄλλων εἰς ἐπίκοον πολλῶν. Ὁ πομπώδης οὗτος ἔπαινος κα-
ταντᾷ ρεκλάμα, ἐξογκώνει δὲ τὰς περισσοτέρας φορὰς τὴν ἀ-
λήθειαν εἰς βαθμὸν ὥστε ἡ ὑπερβολὴ φθάνουσα εἰς παραποή-
σιν νὰ εἶνε εἰς ὅλους φανερά. Ἡ κακὴ αὕτη ἔξις παραινεῖται
συχνὰ εἰς πολλοὺς τῶν γονέων οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς οἰκογενεια-
κὰς καὶ φιλικὰς συγκεντρώσεις των ἐπαινοῦν πομπωδῶς τὰς ἀρε-
τὰς τῶν τέκνων των καὶ μάλιστα τῶν θυγατέρων των μὴ δια-
φέροντες διόλου ἀπὸ τοὺς πλανοδίους ἐμπόρους οἱ ὅποιοι διαλα-

λοῦν τὴν πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων των διὰ νὰ καταστήσῃσι
εὐκολωτέραν τὴν πώλησιν αὐτῶν.

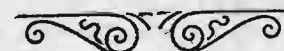
Μία ἄλλη ἐπίσης ἀσχημία συνηθίζεται κατὰ τὰς ἐκφωνή-
σεις ἐπικηδείων καὶ ἐπιμνημοσύνων λόγων καθ' οὓς ἐξαίρονται
αἱ μέτραι καὶ πολλάκις ἀνύπαρκτοι ἀρεταὶ ἢ προσόντα τῶν
πλουσίων μεταστάντων.

Γελοία καὶ εἰς ἄκρον κωμικωτάτη ὡσαύτως εἶνε ἡ ἐντύπω-
σις τὴν ὁποίαν προξενεῖ ὁ αὐτεπαινέτης εἰς τοὺς συνομιλητάς
του καὶ ἐν γένει εἰς τὸ ἀκροατήριόν του.

Ὁ βαθμὸς τοῦ ἐπαίνου εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀνταποκρίνεται
μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πραγματικότητά. Ἐξογκωμένος καὶ
ὑπερβολικὸς ἔπαινος φθάνει εἰς παραποίησιν τῆς πραγματικότη-
τος, ἡ δὲ παραποίησις ὡς κακὴ πράξις βλάπτει γενικῶς ὅλους.

Εἶνε λοιπὸν πρόδηλον ὅτι οἱ πομπώδεις ἔπαινοι, καὶ κο-
λακευτικοὶ λόγοι διαλαλούμενοι εἰς ἐπίκοον πολλῶν, ἀκόμη καὶ
ἀπὸ εἰλικρινεῖς φίλους ἐὰν προφέρωνται δὲν καταλήγουν εἰς εὐ-
χάριστον ἐγκώμιον τῶν ἄλλων καὶ δὲν διαφέρουν διόλου ἀπὸ
τὰς ὕβρεις ἐνδὸς φανεροῦ ἐχθροῦ.

Ἰωάννης Κόδδας
ἀσφαλιστικὸς Πράκτωρ

Μεταξὺ

ἀναφορτζήδων

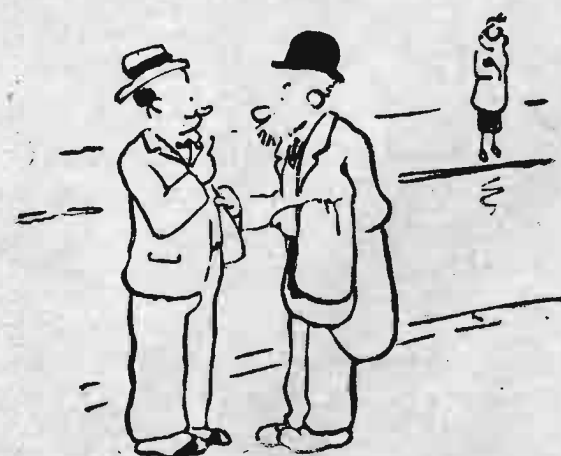
— Πῶς τὰ πᾶς συνάδελφε
βρίσκεις ἀναφόρι γεύματα :

— Δυστυχῶς φίλε μου μᾶς
πῆραν πρέφα ποῦ δὲν εἴμαστε ἐν
ἐνεργείᾳ καὶ μᾶς γυρίζουν τώρα
ὅλοι τὴν πλάτη.

— Μὴν ἀπελπίζεσαι ἔχουμε με-
ρικὲς μέρες ἀκόμη ὥσπου νὰ
φθάσουμε στὴν Ὑπαπαντὴ ὁπό-
τε, δυστυχία μας.

— Γιατί ;

— Γιορτεὺλὰρ καπαντί.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΡΑΤΩΝ

Ἀγγλία: Ἐπιφάνεια 50.874 τετραγ. μίλια. Πληθυσμός 47.453.000. Θρήσκευμα: Διαμαρτυρόμενοι. Κυβερνᾶται ὑπὸ δύο βουλῶν. Τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Λόρδων. Νόμισμα: Λίρα στερλίνα ὑποδιαιρουμένη εἰς 12 τελλίνια.

Γαλλία: Ἐπιφάνεια 212.749 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 41.900.000. Πυκνότης πληθυσμοῦ 75 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. μίλιον. Θρήσκευμα, Καθολικόν. Νόμισμα, Φράγκον=100 σαντίμ.

Γερμανία: Ἐκτασις, 633.425 τ. χιλιόμετρα. Πληθυσμός, (Μετὰ τῆς Αὐστρίας, Τσεχοσλοβακίας (=Μοραβίας, Βοημίας, Σιλεσίας) 84 500.000. Νῦν κατέχει καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Πολωνίας ἀλλὰ δὲν καθωρίσθησαν ὁριστικῶς τὰ σύνορα μετὰ τῆς Ρωσσίας. Πυκνότης πληθυσμοῦ 143 κάτ. ἀνὰ τετ. χιλιόμ. Θρήσκευμα, διαμαρτυρόμενοι καὶ καθολικοὶ, Νόμισμα μάρκον=100 πφένιχ.

Ρωσία: Ἐπιφάνεια, 8.300.227 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 170.000.000. Πυκνότης 7 κάτοικοι κατὰ τετραγ. χλμ. Νόμισμα τσερβόνες=100 καπίκια. Τὸ κλίμα τῆς εἶναι ψυχρότατον τὸν χειμῶνα καὶ θερμὸν τὸ θέρος. Εἶναι ἐφοροτάτη ἰδίως εἰς δημητριακοὺς καρπούς. Ἐχει πλούσια μεταλλεῖα πλατίνης χρυσοῦ καὶ γαιανθράκων. Κατέλαβε τὸν Σεπτέμβριον (1939) τὴν Οὐκρανίαν καὶ Λευκορωσίαν ἣν κατεῖχον οἱ Πολωνοί.

Ἰταλία: Ἐκτασις 119.944 τετραγ. μίλλια Πληθυσμός 44.200.000. Πυκνότης 125 κάτοικοι κατὰ τετραγ. χιλιόμ. Θρήσκεια, Καθολικοὶ. Ἐθνικότητες, Ἰταλοὶ, Σλοβένοι, Γερμανοὶ. Ἕλληνες, Γάλλοι καὶ Ἀλβανοὶ. Νόμισμα, λιρέττα=100 τσεντέζιμι. Κτήσεις, Τριπολίτις, Κυρηναικὴ, Ἐρυθραία καὶ Ἀβυσσηνία κατακτηθεῖσα ἐξ ὁλοκλήρου τῷ 1936. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1939 προσήρτησε τὴν Ἀλβανίαν μὲ πληθυσμὸν (1.100.000).

Βουλγαρία: Ἐπιφάνεια 39.884 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 6.100.000. Πυκνότης πληθυσμοῦ 50 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. χιλιόμετρον. Ἐθνικότητες, Βούλγαροι, Ἀτσίγγανοι, Πομάκοι, Ρουμῶνοι, Ἰσραηλῖτες, Ἕλληνες, Ἀρμένιοι. Θρήσκευμα, Ὁρθόδοξοι. Νόμισμα, Λέβι.

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς Ἐπιφ. 7.839.100 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 122.800.000. Πυκνότης 13 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. χιλιόμ. Διοικεῖται ἀπὸ ἓνα πρόεδρον καὶ τὸ Κογκρέσσον (Βουλὴν καὶ Γερουσίαν). Διάφορα θρησκευτά, γλῶσσαι

καὶ ἔθνη. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουν πολλοὶ μετανάσται. Νόμισμα δολλάριον 100=σέντς.

Γιουγκοσλαβία: Ἐκτασις 86.134 τετραγ. μίλια. Πληθυσμός 14.700.000. Περιλαμβάνει τὰς χώρας, τὴν Σερβίαν, τὴν Κροατίαν καὶ τὴν Σλοβενίαν. Πυκνότης, 48 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. χιλιόμ. Ἐπίσης θρησκεία εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος ἀνατολικὴ Χριστιανικὴ. Νόμισμα, δηνάριον=100 παρᾶ.

Ἑλλάς: Ἐπιφάνεια 49.022 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 7.000.000. Πυκνότης 47 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον. Θρήσκευμα: Ὁρθόδοξοι 6.000.000, Καθολικοὶ 36.000. Διαμαρτυρόμενοι 10.000, Μουσουλμάνοι 125000, Ἰσραηλῖται 75.000. Νόμισμα δραχμὴ=100 λεπτά. Τὸ καλύτερον κλίμα τῆς γῆς.

Ρουμανία: Ἐπιφ. 124.282 τετραγ. μίλλια Πληθυσμός 19.003.000. Πυκνότης, 61 κάτοικοι κατὰ τετραγ. χιλιόμ. Θρησκευτά διάφορα. Ἡ πλειονότης Χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι. Νόμισμα, λεῖ=100 μπάνοι. Χῶραι ἐξ ὧν ἀποτελεῖται, Βλαχία Δοβρουτσά, Βεσσαραβία, Μολδαυία, Τρανσυλβανία καὶ Βουκοβίνα. Χώρα γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ.

Οὐγγαρία: Ἐπιφ. 35.911 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 8.849.000. Πυκνότης, 86 κάτοικοι κατὰ τετραγ. χλμ. Πολλὰ ἐθνικὰ μειονότητες. Θρησκευτά διάφορα. Νόμισμα, Πέγκυ=100 Φίλλερ. Ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ τέλειον δίκτυον σιδηροδρόμων καὶ μὲ πλωτὰ πλοῖα εἰς τὸν Δούναβιν. Διοικεῖται δημοκρατικῶς ὑπὸ δύο βουλῶν. Προσήρτησε μέρος τῆς διαλυθείσης Τσεχοσλοβακίας.

Ὀλλανδία: Ἐκτασις 12.582 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 7.937.000. Ἡ πλέον πυκνοκατοικημένη χώρα τοῦ κόσμου. 232 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. χιλιόμετρον. Θρήσκευμα καθολικοὶ. Νόμισμα, γκοῦλδεν=100 σέντς. Λέγεται Κάτω Χώρα ἐπειδὴ τὸ ἔδαφός τῆς εἶναι χαμηλότερον τῆς θαλάσσης. Ἐχει πολλὰς ἀποικίας εἰς τὴν Ἀσίαν, Αὐστραλίαν καὶ Ἀμερικὴν μὲ συνολικὸν πληθυσμὸν 50 ἑκατομμυρίων.

Σουηδία: Ἐπιφάνεια 173.157 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 6.230.000. Πυκνότης, 15 κάτοικοι κατὰ τετραγ. χιλιόμ. Θρήσκευμα, διαμαρτυρόμενοι. Νόμισμα, Κορώνα=100 ἔρε. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ παιδεία εἶναι πολὺ προηγμένα. Εἰς τὴν Σουηδίαν ἀνήκουσι καὶ αἱ ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσει νῆσοι Ἀλαντ καὶ Γολλάνδη.

Βέλγιον: Ἐπιφάνεια 11 852 τετραγ. μίλλια. Πληθυσμός 8.888 000. Πυκνότης πληθυσμοῦ 254 ἀνὰ τετραγ. χιλιόμ. Θρήσκευμα: Καθολικόν. Ἐθνικότης: Φλαμανδικὴ καὶ Οὐαλονικὴ.

τητον πρὸς σωματικὴν εὐεξίαν ψυχικὴν γαλήνην, ἀκατάσχετος δ' ἐρρίφθη εἰς τὴν τρικυμίαν, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ, εἰμὴ ὡς οἰκτρὸν ναυάγιον πολυκυμάντου καὶ ταραχώδους βίου.

Οὐδαμοῦ εὐρίσκει ὁ ἄνθρωπος ἡσυχίαν, δυσφορεῖ, μεμψιμοιρεῖ, δυσανασχετεῖ, ἐξάπτεται. Οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα τῷ πταίουσιν. Πολυσύνθετοι καὶ παντοειδεῖς βιωτικαὶ μέριμναι ἐμβάλλουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς κατάστασιν διηνεκοῦς νευρικῆς διεγέρσεως, εἰς κατάστασιν ἀληθοῦς ψυχικοῦ πυρετοῦ, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου τήκεται, μαραίνεται, καταρρέει σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς.

Τὸ ἔμβλημα τοῦ ἀνειμένου βίου τῶν πεπολιτισμένων κοινωνιῶν τῆς σήμερον, ἔμβλημα ἐμφαῖνον τὴν ἀξιοθρήνητον κατὰπτωσιν αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἡθους, ἀνατροφῆς, ἀγωγῆς καὶ χαρακτῆρος, εἶναι ἡ διασκέδασις.

Ὁ ἄνθρωπος τῶν πεπολιτισμένων κοινωνιῶν τῆς σήμερον, οἰστρηλατούμενος ὑπὸ τῶν πονηρῶν καὶ ψυχοφθόρων ἐνστίκτων τὰ ὁποῖα ἐκαλλιέργησεν ἐπιμελῶς ἐν αὐτῷ πλημμελῆς καὶ ἐκτεθλυμένη οἰκογενειακὴ ἀνατροφή ὑποθάλλουσα τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰ πάθη καὶ διεγείρουσα σκανδαλωδῶς καὶ ἀνοικείως τὴν φαντασίαν διὰ τῆς ἀκωλύτου κυκλοφορίας καὶ ἐκθέσεως φθοροποιῶν ἀναγνωσμάτων καὶ θεαμάτων, ἀκατάσχετος ρίπτεται εἰς πολλαπλὰς καταχρήσεις, καταχρήσεις περὶ τὰς ἡδονάς, περὶ τοὺς πότους, περὶ τὰς τροφάς, περὶ τὴν περιβολὴν, ἐξηθρομένους δὲ πλέον καὶ ὑποσκάζων μὲ ὑποτρέμοντα τὰ σκέλη, εἶναι ἔτοιμος νὰ πέσῃ καὶ ὑπὸ τὴν ἐλαφρὰν τοῦ ἀνέμου πνοήν. Κατεσκληκῶς δὲ καὶ ὀστεώδης τὴν ὄψιν, παρίσταται αὐτόχρομα ὡς φάσμα ὀργανικόν, ὡς σκελετός μόνον κινούμενος, διασκορπίζων ὅπισθὲν τοῦ τὴν πικρίαν, τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἐρήμωσιν, ἐκεῖ δὲ ἔνθα ὥφειλεν ἐπιχαρίτως ν' ἀπαστρέπῃ ἀκτινοβολοῦσα ἡ χαρὰ καὶ ἡ αἴγλη τῆς ζωῆς, περιπίπτει ἀπαισίως ἡ σκιά τοῦ θανάτου.

Ὅθεν ὁ βίος τῶν πεπολιτισμένων κοινωνιῶν τῆς σήμερον, εἶναι βίος τρικυμιώδης, ἐν μέσῳ θυελλῶν καὶ καταιγίδων, εἶναι βίος ταραχώδης πλήρης διαβρωτικῶν μερμινῶν καὶ μεγάλων

φροντίδων, μεστὸς συγκινήσεων, πικριῶν, φόβων, ἐξάψεων, παροξυσμῶν, θλίψεων, στενοχωριῶν καὶ ἀμηχανιῶν, μακρὰν πάσης γαλήνης, μακρὰν πάσης ἡρεμίας ἐν μέσῳ κοχλαζόντων παθῶν καὶ ψυχικῶν διεγέρσεων, ἐν μέσῳ παντοειδῶν καταχρήσεων καὶ ἀχαλινώτων ὁρμῶν, εἶναι βίος τῶν ἀνειμένων διασκεδάσεων, τῶν ἀγρυπνιῶν, τῆς ἀσωτίας, τῆς κραιπάλης, τῆς ἀκολασίας, ἀδιάλειπτος διανοητικὴ ὑπερκόπωσις καὶ διηνεκῆς σωματικὴ ἐξάντλησις, ἐν ἐνὶ λόγῳ, εἶναι βίος ἀτάσθαλος καὶ παρὰ φύσιν.

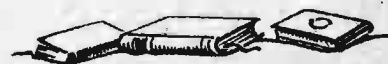
Ὁ βίος οὗτος, ὡς μὴ ὥφειλεν, ἐμμέσως προάγει τὴν αὐτοδηλητηρίασιν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ μας ἐν γένει καὶ τῆς οὕτω διαταράξεως τῆς ζωτικότητος τῶν ἰστῶν τοῦ σώματός μας καὶ τῆς χαλαρώσεως τῆς αὐτοαμυντικῆς αὐτῶν ἱκανότητος, ἐξ οὗ ὁ ἀνθρώπινος ὁργανισμὸς καθίσταται ἔδαφος πρόσφορον διὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν μικροβίων καὶ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν.

Γινόμεθα νευρικοὶ, διότι ἀπομακρυνόμεθα τοῦ κατὰ φύσιν βίου. Ὁ ἀνωτέρω γάλλος φυσιολόγος κ. Charles Richet εἶχε διακηρύξει διατόρως ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ «ὅτι τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τὰς φυλὰς αἵτινες δὲν θυσιάζουσι τὸ σῶμά των».

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ τις. Ποῖος οὗτος ὁ κατὰ φύσιν βίος; Ἡ ἀπάντησις προβάλλει σαφῆς καὶ κατηγορηματικὴ... Ὁ κατὰ φύσιν βίος, εἶναι ὁ λιτός, ὁ αὐτάρκης, ὁ χρηστὸς, ὁ ἐγκρατὴς μὲ τοὺς διαφοροὺς ἡθικοὺς περιορισμοὺς τοῦ καὶ μὲ τὰς τόσας ἀρετάς του, ὁ ἐπαγγελλόμενος τὴν διαρκῆ εὐτυχίαν. Πρὸ πάσης δὲ γνώσεως τῶν ὄρων τῆς ὑγιεινῆς, εἶναι ἀνάγκη νὰ ποτίσωμεν τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς ἡθικῆς, διότι οὐδέποτε ἐπὶ κοινωνίας ἡθικῶς ἐκλελυμένης δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὅροι ὑγιεινῆς.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ δρόμος ὁ ἄγων εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα καὶ μόνον νὰ κατευνάσωμεν τὰ παραγμένα καὶ εὐερέθιστα νεῦρά μας.

Βασίλειος Δ. Βεηζαδῆς

ΜΗ ΞΕΧΝΑΣ

Μή ψυχρά με κυττάζεις. Θυμήσου πῶς πετούσα χθές βράδυ μαζί σου στο χορό—μὴ ξεχνᾶς!

Χθές τὸ βράδυ σὲ εἶχ' ἀγκαλιὰ κι' οἱ καρδιές μας κοντὰ ἐκτυποῦσαν,

κι' εἰς τὰ χεῖλη μ' ἐμπρὸς κυματοῦσαν

τὰ εὐώδη ξανθὰ σου μαλλιά, καὶ τὰ ἔδιδα χίλια φιλιὰ μυστικά—μὴ ξεχνᾶς!

* *

Ἄκουσέ με! Χθές βράδυ, θυμήσου σ' ἐρωτοῦσα νὰ πῆς ἡ ψυχὴ σου τί ποθεῖ;—μὴ ξεχνᾶς!

Μὲ φωνὴ ντροπαλὴ καὶ γλυκεῖα μὲ ἐρώτησες τότε κι' ἐμένα τί ποθεῖ κι' ἡ δική μου καρδιά.

Κι' ἀποκρίθηκα λόγια θερμά, μυστικά, μὴ ξεχνᾶς!

Δ. Βικέλας

Φιλὰ πράγματα

—Ναὶ καϋμένη Κικὴ δὲν λέγω τὸ ἐναντίον, εἶναι μὲν ὁ Γιώργος καλὸς γαμβρὸς ἀλλὰ ἐγὼ ἔμαθα ὅτι εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του. Τὸ ξεύρεις;

—Βέβαια. Τὴν συνέλαβε μὲ κάποιον παντοπώλην.

—Ἄ! Τότε καλὰ. Δὲν πειράζει, ἀλλὰ πρέπει ἐσὺ τοῦλάχιστον νὰ εἶσαι προσεκτικὴ καὶ νὰ λαμβάνῃς τὰ μέτρα σου.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

—Μὴ τρῶγε ποτὲ χωρὶς προηγουμένως νὰ σαπωνίσῃς τὰς χεῖράς σου, καὶ μάλιστα ἂν ἐκράτησες χαρτονομίσματα, ἢ ἐν γένει νομίσματα.

—Ἀρίστη συνήθεια καὶ τὸ πρῶτον μέσον κατὰ τῆς δυσπεψίας εἶνε νὰ πλύνῃς τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας σου πρὶν καθίσῃς εἰς τὴν τράπεζαν, διὰ νὰ μὴ καταπίνῃς μὲ τὰς τροφὰς καὶ ὅσα μικρόβια βρίθουσιν εἰς τὸ στόμα.

—Μετὰ τὸ φαγητὸν πλύνε πάντοτε τὸ στόμα σου μὲ νερόν, καὶ ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας τοὺς ὀδόντας σου μὲ βούρτσαν καὶ ὀδοντόπασταν.

—Ἄν θέλῃς νὰ μὴ προσβάλλῃς ποτὲ ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ λαιμοῦ, πλύνε καλὰ κάθε πρωὶ ἐκτὸς τοῦ προσώπου σου καὶ τὸν λαιμὸν σου.

—Τὰς Κυριακὰς ἀντὶ νὰ κλείσῃς ἐντὸς τῆς οἰκίας σου ἢ τοῦ καφενεῖου, κάμνε, ἂν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπη, περιπάτους καὶ ἐκδρομὰς εἰς τὴν ἐξοχὴν διὰ ν' ἀναλάβῃς νέας δυνάμεις διὰ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐργασίαν.

—Τὸ πρωτὶ ἅμα σηκωθῆς ἀπὸ τὸν ὕπνον πίνε ἀμέσως ἐν ποτήριον ψυχροῦ νεροῦ. Τοῦτο καθαρίζει τὸν στόμαχον, διεγείρει τὰ πεπτικά ὄργανα καὶ κρατεῖ τὸν ἄνθρωπον εὐκοίλιον.

—Ὅσον ὀλιγώτερα ποτῆρια οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν πίνῃς εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ ὅσον περισσότερα ποτῆρια γάλακτος, τόσον περισσότερας ἡμέρας θὰ ζήσης.

—Μὴ ξεσκόνιζε ποτὲ τὰ ἐνδύματά σου μέσα εἰς τὰ δωμάτια, διότι τοιοῦτοτρόπως καθαρίζονται μὲν τὰ ἐνδύματα σκονίζονται ὅμως οἱ πνεύμονές σου.

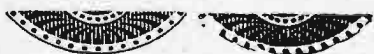
—Ποτὲ μὴ φοβοῦ ἀπὸ φθίσιν ἐὰν τρέφῃς καλῶς καὶ τακτικῶς, κοιμᾶσαι ὅσον πρέπει, ἀναπνέεις πάντοτε καθαρὸν ἀέρα καὶ δὲν κάμνεις καταχρήσεις.

—Συνεθίσσε, ἐὰν εἶνε δυνατόν καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὸν Μάιον νὰ κοιμᾶσαι μὲ ἀνοιχτὸν παράθυρον, ἀλλὰ νὰ προφυλάσῃς καταλλήλως ἀπὸ τὰ ρεύματα.

Η ΑΡΕΤΗ

Ἐχεις ὁδὸν πολλήν νὰ διανύσης
ἕως οὗ φθάσης εἰς τὸ τέρμα τῆς ζωῆς
Κινδύνους καθ' ὁδὸν θὰ συναντήσης
πλήν ἔσο ὁπαδὸς τῆς ἀρετῆς.
Ἡ ἀρετὴ τὰ πάντα ὑπερβαίνει
ὑπερτερεῖ πολὺ τῆς καλλονῆς
Εὐδαίμων λοιπὸν κόρη ἥτις βαίνει
εἰς τὴν λαμπρὰν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς.
εἶν' ὡμορφο ἀλήθεια ν' ἀγαπᾷς
εἶνε χαρὰ πολλὴ νὰ σ' ἀγαποῦνε
Μὰ εἶνε εὐτυχία ἀληθινὴ
σᾶν δύο καρδιὲς τὸ ἴδιο ἀγαπηθοῦνε.

Θ. Π.

Ἀποφθέγματα

- Ἐρως εἶναι ἀνοησία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέχονται πάντοτε δύο.
- Μὴ παραφέρεσαι ποτὲ μὲ τὴν γυναῖκα, σιώπα καὶ ἀκούε την, ἔστω καὶ παραλογιζομένην.
- Εἰς τὸν ἔρωτα ἡ μόνη νίκη εἶναι ἡ φυγή.

Μεταξὺ φίλων :

- Παντρεύθηκες ἐπὶ τέλους ἐκείνην ποὺ ὠνόμαζες τὸ φῶς τῆς ζωῆς σου ;
- Ὅχι, ἐπροτίμησα νὰ μείνω εἰς τὸ σκότος.

Δύο φίλοι ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ ἐστιατόριον.

- Τί ἔπαθες, βρέ ἀδελφέ, νὰ δώσης στὸ γκαρσόνι τόσα πολλὰ πουρμπουάρ ;
- Μὰ δὲν βλέπεις τί ὠραῖο ἐπανωφόρι μοῦ ἔδωκε ;

Ἐκεῖνος καὶ ἐκείνη

- Ἐκεῖνος. — Θὰ ἀντισταθῇς, ἀγάπη μου ἂν θέλω νὰ σὲ φιλήσω ;
- Ἐκείνη. — Βέβαια, μ' ὅλην τὴν δυνάμιν μου. Μά... ἀφοῦ εἶσαι δυνατώτερός μου !

Ζύγισμα.

- Ἔλα νὰ ζυγισθοῦμε.
- Ἐγὼ δὲν θὰ ζυγισθῶ σήμερα. Αἰσθάνομαι βάρος στὸ κεφάλι μου ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ μετάβληθῇ τὸ βάρος μου.

Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Η τρομερὴ αὐτὴ ἀσθένεια, ὁ καρκίνος, παρουσιάζεται μ' ἓνα ὄγκο σὲ κάποιο μέρος ἢ ὄργανο τοῦ σώματος. Ὁ ὄγκος αὐτὸς εἶναι ἓνα νεόπλασμα ποὺ αὐξάνει παρουσιάζοντας διακλαδώσεις, σὲ ὠρισμένο δὲ σημεῖο τῆς πορείας του καρκινωματικὰ κύτταρα μεταφέρονται μὲ τὸ λεμφικὸ ἢ ἀγγειακὸ σύστημα εἰς τὰ διάφορα ὅργανα, καὶ ἔτσι ὁ καρκίνος παίρνει πᾶς θανατηφόρο μορφή.

Ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἡ φοβερὴ ἀρρώστεια εἶχεν ἐλκύσει τὴν προσοχὴ τῶν μεγάλων σοφῶν. Ὁ Ἰπποκράτης γνώριζε πολὺ καλὰ τὸν καρκίνο, τὸν θεράπευε δὲ μὲ πυρακτωμένο σίδηρο. Σήμερα παρ' ὅλη τὴν καταπληκτικὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης μυστήριον ἐξακολουθεῖ νὰ σκεπάζῃ τὴν γέννησιν καὶ τὴν αἰτιολογίαν τοῦ καρκίνου. Ἄν ἀνακαλυφθῇ ἡ πηγὴ τοῦ καρκίνου θὰ καταστῇ ριζικὴ ἡ θεραπεία του καὶ πῶς εὐκόλῃ ἢ προφύλαξιν ἀπ' αὐτόν. Κλινικὰ γεγονότα μᾶς παρουσιάζουν ὡς αἰτία τοῦ καρκίνου πότε τὸ μικρόβιον, πότε τὴν πίεσιν, πότε τὸν ἐρεθισμόν... Κι ἔτσι οἱ ἰατροὶ ἀδυνατοῦν, ν' ἀποφανθοῦν κατηγορηματικὰ γιὰ τὴν ὁριστικὴν αἰτιολογίαν τοῦ καρκίνου. Ἀγνοοῦντες λοιπὸν τὴν αἰτιολογίαν εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ ἓνα ἄορατον ἐχθρὸν ποὺ εἶναι ἄγνωστο ἀπὸ ποῖο μέρος θὰ μᾶς ἐπιτεθῇ. Πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε τὴν τακτικὴν τοῦ καλοῦ καὶ προνοητικοῦ στρατηγοῦ ποὺ λαμβάνει σὲ καιρὸ εἰρήνης ὅλα τ' ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα ἔχοντας πάντοτε ὑπ' ὄψιν του ἐνδεχομένη ἐχθρικὴ ἐπίθεσις. Ὁ ἰατρὸς σὺν ἐμπνευσμένος στρατηγὸς μελετῶντας ὅλες τὰς πιθανὰς αἰφνιδιαστικὰς εἰσβολὰς τοῦ καρκίνου μᾶς δίνει διάφορες ὁδηγίες, ποὺ μᾶς προφυλάττουν κάπως ἀπὸ τὸν ἄμεσο κίνδυνον.

Εἶναι ἄραγε μικρόβιον ὁ καρκίνος ! Τὰ πειράματα ἀποδεικνύουν τὸ ἀντίθετον μὲ λίγες ἐξαιρέσεις. Ἡ μεταμόσχευσις εἰς τὰ ζῶα δὲν παρουσιάζει ἐδῶ παρὰ μόνον 3% ἐπιτυχία. Πολὺ σπάνια βλέπουμε χειρουργοὺς καρκινοπαθεῖς. Παρ' ὅλα αὐτὰ

πρέπει ν'ἀκολουθήσουμε μερικούς κανόνες υγιεινῆς, πού ἀπομακρύνουν καὶ πολεμοῦν τὸ μικρόβιο: καθαριότης τοῦ σώματος, πλύσιμο τῶν δοντιῶν, τοῦ στόματος, τῶν χειρῶν πρὶν καὶ μετὰ τὸ γεῦμα, κόψιμο τῶν νυχιῶν. Πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι μόνον ὁ νέος, ὁ υγιῆς ὁργανισμὸς μπορεῖ ν'ἀντιτάξῃ ἄμυνα καὶ νὰ ἐξέλθῃ νικητῆς. Σπάνια ὁ καρκίνος προσβάλλει τὴν νεότητα, τοῦναντίον εὐρίσκει γόνιμο ἔδαφος διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του εἰς μὲν τοὺς ἄνδρας μεταξὺ 35—70 ἐτῶν, εἰς δὲ τὰς γυναῖκας μεταξὺ 45—60 ἐτῶν, δηλαδή ὅταν ὁ ὁργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου παρουσιάζει ὑφασιν στὴν ζωτικότητά του. Ἐξ ἄλλου ὁ καρκίνος συχνὰ ἐμφανίζεται ὕστερα ἀπὸ χρονία καὶ βαρεῖα νόσο πού ἐπέφερε γενικὴν ἐξασθένησιν τῆς ἀνθρωπίνης μηχανῆς.

Συχνὰ ἀκοῦμε νὰ λέγουν πὼς ἡ θλίψις, ἡ μελαγχολία, ὁδηγοῦν στὸν καρκίνο. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια διότι τὰ ψυχικὰ αὐτὰ φαινόμενα ἐπιφέρουν πάντα σωματικὰς καὶ φυσιολογικὰς διαταραχὰς πού κάνουν τὸν ἀνθρώπινον ὁργανισμὸ νὰ μὴ μπορῇ ν'ἀντιδράσῃ ἀποτελεσματικὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Τὰ ἴδια καταστροφικὰ καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐπιφέρει ἡ ὑπέρμετρον πνευματικὴ καὶ σωματικὴ κόπωση.

Ἐνα μεγάλο μέρος ἱατρῶν ὑποστηρίζει πὼς ὁ καρκίνος ἔχει αἰτίαν τὸν συνεχῆ ἐρεθισμὸ σὲ ὠρισμένο μέρος ἢ ὄργανο τοῦ σώματος. Ἐδῶ αἱ παρατηρήσεις καὶ τὰ πειράματα πιστοποιοῦν κατὰ μέγα μέρος τὴν γνώμην αὐτὴν τῶν ἱατρῶν. Μία συνεχὴς πίεσις, ἕνας χρόνιος ἐρεθισμὸς συμβάλλει πολὺ στὴν ἐμφάνισιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ κακοήθους ὄγκου. Ὅσοι καταναλίσκουν μεγάλη ποσότητα οἶνοπνεύματος καὶ ὅσοι καπνίζουν ἀκατάπαυστα, πάσχουν πολὺ συχνὰ ἀπὸ καρκίνο τῆς γλώσσης καὶ τῶν χειλέων διότι ὁ ἐρεθισμὸς πού προκαλοῦν τὸ οἶνόπνευμα καὶ ἡ νικοτίνη καταλήγει σὲ καρκίνο. Οἱ χημικοὶ πού ζοῦν νύχτα-μέρα στὸ ἐργαστήριό τους πάσχουν συχνὰ ἀπὸ καρκίνο διότι τὰ πειράματα τῆς χημείας ἐπιφέρουν συνεχῆ καὶ ἔντονον ἐρεθισμὸ σὲ διάφορα ὄργανα τοῦ σώματος. Ἡ καλτσοδέτες, ἡ ζῶνες, ἡ κορσέδες, μὲ τὴν πίεσί τους ὑποβοηθοῦν πολὺ τὴν ἐμφάνισιν καρκινωματικοῦ ὄγκου. Τὰ ζεστά φαγητὰ ἢ ποτὰ ἔχουν συχνὰ ἀποτέλεσμα τὸν καρκίνο τοῦ στομαχοῦ. Τροφὴ ἐρεθιστι-

κή, σὰν τὰ μπαχαρικά, τὶς σάλτσες, ὅχι μόνον βλάπτει τὸν ὁργανισμὸ, ἀλλὰ συνάμα τὸν προδιαθέτει στὴν νόσο. Ἡ πολυφαγία, στὴν ὁποία πολλοὶ παραδίδονται, ἐπιφέρει τοπικὰς διαταραχὰς στὸ στομάχι, στὰ ἔντερα, καὶ σ'ἄλλα ὄργανα, ἢ ὁποῖες ἀποβαίνουν πηγὲς καρκίνου. Ἡ ὑπερβολικὴ κρεωφαγία ἀπεδείχθη ὀλέθρια ἀπὸ τοὺς ἱατροὺς τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Τὸ κρέας ἐπιτρέπεται νὰ τρώγεται χωρὶς φόβον στὴν νεαρὰ ἡλικία, ἀλλὰ νὰ ἐλαττώνεται ἡ ποσότητά του μετὰ τὰ 30—35, ὅταν δηλαδή ἐμφανίζονται ἡ διάφορες ἀσθένειες. Δυστυχῶς ὅμως πολλοὶ ἐξακολουθοῦν τὴν ἴδια τακτικὴ τῆς κρεωφαγίας καὶ πέραν τοῦ ὁρίου αὐτοῦ τῆς ἡλικίας, ἀφίνοντας ἔτσι ἐλεύθερον τὴν εἵσοδον σὲ πολλὰς ἀρρώστειες. Οἱ πρὸ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς καρκινοπαθεῖς εἶναι κρεωφάγοι καὶ πολυφάγοι. Ὅλοι οἱ ἱατροὶ εἶναι τῆς γνώμης πὼς εἶναι δυνατὴ ἡ προφύλαξις ἀπὸ τὸν καρκίνο. Ἐδῶ γεννιέται τὸ ζήτημα ἂν ὁ καρκίνος εἶναι κληρονομικὸς ἢ ὄχι. Ὁλος ὁ κόσμος γνωρίζει οἰκογένειες πού τὰ μέλη τους πεθαίνουν ἀπὸ καρκίνο. Ὑπάρχουν κράτη πού μαστίζονται ἀπὸ καρκίνο τοῦ μαστοῦ καὶ τῆς μήτρας ὅπως ἡ Ἀγγλία, ἄλλα ἀπὸ καρκίνο τοῦ ἥπατος, ὅπως ἡ Ἑλβετία, ἄλλα τέλος ἀπὸ καρκίνο τοῦ στομάχου ὅπως ἡ Ἑλλάς. Ὅλ'αὐτὰ δὲν ἀρκοῦν ὅμως κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν, νὰ πιστοποιήσουν τὴν κληρονομικότητα τοῦ καρκίνου. Ἐτσι λοιπὸν μᾶς παρουσιάζεται ἕνα ἄλλο σκοτεινὸ σημεῖο πού παίζει μεγάλο ρόλο στὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὸν καρκίνο. Ἀλλὰ ἂν ὑποθέσουμε πὼς ὁ καρκίνος εἶναι κληρονομικὸς ἔχουμε στὴ διάθεσίν μας τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν ν'ἀποτινάξουμε μὲ τοὺς κανόνες υγιεινῆς τὴν ὀλεθρίαν κληρονομικότητα, διότι γνωρίζουμε πὼς ὁ καρκίνος παρουσιάζεται μόνον μετὰ τὰ 30—35.

Ἡ ζωὴ στὴν ὑπαιθρο, ἡ θρεπτικὴ καὶ ἀγνὴ τροφή, ἡ ἀποφυγὴ ἀπὸ τὰς θλίψεις, συγκινήσεις, ἀπογοητεύσεις, ἡ ἀποφυγὴ ἀπὸ τοὺς χρόνιους ἐρεθισμοὺς, τὰς πιέσεις, τὰ ἐγκαύματα, ὑποβιβάζουν κατὰ πολὺ τὸν κίνδυνον τοῦ καρκίνου, πού μαστίζει ἀλύπητα τὴν σημερινὴ κοινωνία μας.

Γ. Βακαλόπουλος

ΕΙΣ ΤΑ ΕΞ ΩΝ ΣΥΝΕΤΕΘΗ...

Πρό τινων ἐτων εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν ιδρύθη σύλλογος δεσποινίδων, μὲ προορισμὸν τὰ μέλη του νὰ μείνουν ἄγαμα ἔφ' ὅρου ζωῆς. Ἐδόθη δὲ καὶ ὁ νενομισμένος ὅρκος.

Τὰ πράγματα κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη ἐπῆγαιναν πολὺ καλὰ. Ἀλλὰ ἄλλαι μὲν βουλαι ἀνθρώπων ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει.

Κάποιο περιστατικὸν ἐπέπρωτο νὰ κάμῃ τὸν σύλλογον μαλλιά κουβάρια. Μίαν ἡμέραν ἡ πρόεδρος μὲ μίαν φίλην της περιεπάτουν εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον καὶ εἶχον κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν γυναικῶν φοβερὴ κουβέντα. Ὅπισθεν ἤρχετο ὁλοταχῶς αὐτοκίνητον. Ματαίως ὁ σωφὲρ μὲ τὸ γκλάξον τὰς εἰδοποιεῖ. Θὰ κατεπατεῖτο δὲ ἡ δεσποινὶς πρόεδρος ἔὰν παρατυχὼν νέος δὲν τὴν ἤρπαζε εἰς τὰς χεῖρας του καὶ τὴν μετέφερε εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Ἡ πρόεδρος λίαν συγκεκινημένη, ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν ἠσθάνθη διὰ τὸν σωτῆρα της φλογερὸν ἔρωτα. Ἀλλὰ πῶς νὰ καταπατήσῃ τὸν ὅρκον της; Τί λόγον θὰ δώσῃ εἰς τὰ μέλη τοῦ συλλόγου; Πόσα σχόλια θὰ γίνουν εἰς βάρος της; Εὐρίσκειτο εἰς δύσκολον θέσιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπερνικήσῃ τὸν πειρασμὸν μίαν ὥραίαν πρωίαν ἀφοῦ ἔστειλε γραπτὴν τὴν παραίτησίν της ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος της, εἰσῆλθε εἰς τὸν συνοικιακὸν ναὸν καὶ ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς τοὺς γάμους της μετὰ τοῦ σωτῆρος της.

Ἀμέσως συνῆλθεν ὁ σύνδεσμος εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν καὶ ἡ γραμματεὺς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς γραπτῆς παραίτησεως ἐξιστόρησε τὸ γεγονὸς. Ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε βαθεῖα. Μετὰ σφοδρὰς συζητήσεις ἀπεφασίσθη εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀγανακτήσεώς των καὶ πρὸς τιμωρίαν τῆς προέδρου, ἡ ὁποία δὲν ἐκράτησε τὸν ὅρκον της (ἔστω καὶ γυναικεῖος) νὰ νυμφευθοῦν πάσῃ θυσίᾳ καὶ τὸ συντομώτερον ὅλα τὰ μέλη. Τοιουτοτρόπως ὁ σύλλογος διελύθη εἰς τὰ ἑξ ὧν συνετέθη.

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Σὰν ἔρθ' ἡ βαρυχειμωνιά στὸν οὐρανὸ μας μαύρη
δὲν κλαίω τὸ γοργὸ πουλὶ ποῦ πάει μὲ τὰ πουλιὰ
ναῦρη στὰ ξένα ἄλλη φωλιά
καὶ καλωσύνη ναῦρη.

Μὰ κλαίω τὸ φτωχὸ δεντρί ποῦ θὲ νὰ μένῃ ἀκόμα
καὶ μ' ὅλα τὰ χιονόβροχα καὶ μ' ὅλο τὸ βοριά
πάντα στὴν ἴδια τὴ μεριά,
πάντα στὸ ἴδιο χῶμα.

Κ' ὅταν χωρίζῃ δυὸ καρδιὲς ἡ τύχη ἡ ὠργισμένη,
δὲν κλαίω ἐκείνη τὴν καρδιά ποῦ θὰ ξενιτευθῇ
μὰ κλαίω καὶ πονῶ γι' αὐτὴ
ποῦ μοναχὴ θὰ μένῃ.

Γ. Δροσίνης

—Καλὴ μέρα γιατρέ·
—Καλὴ μέρα.
—Τί νέα γράφει ἡ ἐφημερίδα σήμερα;
—Ἄφησε τὰ νέα καὶ κύτταξε τὰ μοῦτρα σου πῶς εἶναι ἀπ' τὸ κρασί.
—Νὰ μὲ συγχωρήσῃς γιατρέ μου καὶ σὺ χαμένα τᾶχεις. Μὲ λὲς νὰ μὴ πίνω κρασί καὶ νὰ τρώγω πολλὰ σταφύλια. Καλά, τὸ κρασί ἀπ' τὰ σταφύλια δὲν γίνεται; Καὶ σὺ παπᾶς γίνεσαι; πού σέ λέγει φάγε ἑληές καὶ μὴ τρῶς λάδι.

ΜΟΥΣΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΞΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

Οσοι μαθαίνουν ευρωπαϊκὴν μουσικὴν πρῶτα - πρῶτα διδάσκονται ὅτι ἡ κλίμαξ ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 διαστήματα: τόνους καὶ ἡμιτόνια. «Ἡ μείζων διατονικὴ κλίμαξ (do, re, mi, fa, sol, la, si καὶ do.) ὁδεύει ὡς ἑξῆς:

«2 τόνοι, ἡμιτόνιον, 3 τόνοι, ἡμιτόνιον», ἔτσι μᾶς ἔλεγε ὁ μακαρίτης Ζαχαριάδης, καθηγητὴς τότε τῆς μουσικῆς στὸ Ζωγράφειον — αὐτὸ λένε ἄλλωστε καὶ ὅλοι οἱ μουσικοδιδάσκαλοι καὶ ὅλα τὰ θεωρητικὰ βιβλία τῆς ευρωπαϊκῆς μουσικῆς.

Ἐν τούτοις αὐτὸς ὁ ὁρισμὸς δὲν εἶναι παρὰ ἓνας τρόπος τοῦ λέγειν, μιὰ ἀπλὴ παράστασις τῆς μουσικῆς κλίμακος, πέραν τῶν ὁρίων τῆς ὁποίας δὲν μπορεί νὰ ἔχη ἀπόλυτον ἐφαρμογὴν.

Ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ δὲ τούτου ὁρμώμενοι καὶ παρασυρθέντες πολλοὶ διανοούμενοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ευρωπαϊκὴ μουσικὴ μεταχειρίζεται μόνον τόνους καὶ ἡμιτόνια, ἐν ἀντιθέσει δηλαδὴ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας μουσικὴν, ὅπου ὑπάρχουν ὑποδιαίρέσεις μικρότεραι τοῦ τόνου καὶ τοῦ ἡμιτονίου. Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι μιὰ πλάνη πού ἀποδεικνύεται εὐκόλως μὲ τὴν ἀκόλουθο σκέψιν:

Ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν πρῶτο καὶ θεμελιώδη φθόγγο Do καὶ προχωροῦντες πρὸς τὰ ἄνω συναντῶμεν ἀμέσως τὸν δεῦτερο φθόγγο Re ὅπου ἔχουμε: Do μέχρι Re = ἓνας τόνος μείζων.

Ἀλλά, μέσα σ' αὐτὸ τὸ τονικὸν διάστημα Do - Re ὑπάρχει θέσις διὰ 2 τουλάχιστον ἀκόμη ξεχωριστοὺς ἐνδιαμέσους φθόγγους οἱ ὅποιοι εἶναι: ὁ Do διέσις καὶ ὁ Re ὑφέσις πρᾶγμα πού ἀποδεικνύει ὅτι τὸ τονικὸν διάστημα Do - Re διηρέθη ὅχι εἰς δύο ἡμιτόνια ἀλλὰ εἰς τρία μέρη καθότι τὸ μὲν Re ὑφέσις κεῖται μὲν μεταξὺ τῶν φθόγγων Do - Re ἀλλὰ πλησιέ-

στερον πρὸς τὸ Do ἐνῶ τὸ Do διέσις κεῖται πρὸς τὸ μέρος καὶ πλησίον τοῦ φθόγγου Re.

Φυσικὰ εἰν δὲν ὑπῆρχον τριτημόρια καὶ τεταρτημόρια δὲν θὰ εἴχαμε μπεμόλ (υφέσεις) καὶ ντιέζ (διέσεις), παρὰ θὰ ἦτο ἀρκετὸν ἓνα μόνον σημεῖον ἀλλοιώσεως τὸ ὅποιον θὰ ἀνέβαζε ἢ θὰ κατέβαζε ἓνα φθόγγον κατὰ ἓν ἡμιτόνιον ὁπότε καὶ θὰ ὑπῆρχε συνταυτισμὸς διέσεων καὶ υφέσεων εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Ἡ διαφορὰ αὐτὴ μεταξὺ υφέσεως καὶ διέσεως 2 διαδοχικῶν φθόγγων γίνεται ἀντιληπτὴ ὅχι μόνον εἰς τὴν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, στὸ βιολί καὶ στὰ ἄλλα ἑγχορδα ὄργανα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πνευστὰ ἀκόμη ὅπου μιὰ διέσις λ. χ. βγαίνει πειὸ ἀκριβῆς, ὅταν φυσηχθῇ κάπως ἐντονώτερα τὸ μοναδικὸ ἡμιτόνιον πού ὑπάρχει σ' αὐτὰ τὰ ὄργανα (φλάουτο, κλαρινέτο, φαγόδα, ὀξυβόας κ. τ. λ.)

Τώρα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ πιάνο πού εἶναι καὶ τὸ πειὸ γνωστὸ σ' ὅλο σχεδὸν τὸν κοσμάκη, ἔστω καὶ ἐξ ὀψεως μόνον, ὑπάρχουν σ' αὐτὸ, ὅπως ξεύουμε, τὰ μαῦρα πλήκτρα πού χωρίζουν τοὺς τόνους εἰς δύο ἴσα μέρη δηλαδὴ εἰς ἡμιτόνια μόνον.

Τί συμβαίνει ὅμως;

Ἐπειδὴ ἐδῶ ἡ διαίρεσις τοῦ τόνου εἰς τρία μέρη θὰ ἀπαιτοῦσε διπλάσιον ἀριθμὸν μαῦρων πλήκτρων, πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ ἐδυσκόλευε τὸ παίξιμο του, γι' αὐτὸ σ' αὐτὸ τὸ ὄργανο καθὼς καὶ στὰ ὅμοιά του (ἀρμόνιον, ἀκορδεόν,) καταχρηστικῶς καὶ κατ' ἀνάγκην δεχόμεθα καὶ συγχωνεύουμε σὲ μιὰ καὶ τὴν αὐτὴ θέσιν τὰς διέσεις καὶ τὰς υφέσεις (dieses καὶ bemol) ὅλων τῶν φθόγγων του.

Εἶναι γνωστὸ καὶ ἀναμφισβήτητο ἄλλωστε ὅτι πολλὰς μελωδίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς δὲν ἀποδίδονται μὲ τὸ πιάνο, παιζόμεναι δὲ παραφωνοῦν. Αὐτὸ δὲ ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ πιάνο καὶ τὰ ὅμοιά του δὲν διαθέτουν ὅλα τὰ διαστήματα πού εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν ἀνατολικὴν μουσικὴν καὶ σ' αὐτὴν τὴν ευρωπαϊκὴν ἀκόμη, τὰ ὅποια εἶναι μικρότερα τοῦ τόνου καὶ τοῦ ἡμιτονίου. Μιὰ ευρωπαϊκὴ συμφωνικὴ ὀρχήστρα κλασι-

κῆς μουσικῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ ἔγχορδα καὶ τὰ πνευστὰ ὄργανα ἐκτὸς τοῦ πιάνου. Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς μελωδίας καὶ αὐτοῦ τοῦ μείζονος διατονικοῦ γένους τὸ ὁποῖον θεωρεῖται τὸ τελειότερον καὶ φυσικώτερον σύστημα κλίμακος, συμβαίνουν μερικαὶ ἀλλοιώσεις ὁρισμένων φθόγγων ἀναλόγως τοῦ πῶς ἀπαιτεῖ τὸ μέρος: λόγου χάριν ὁ ἔβδομος, ἰδίως, φθόγγος Si ἐν ἀναβάσει εὐρισκόμενος ἔλκεται καὶ πλησιάζει πρὸς τὸν ὑψηλότερόν του Do εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῆς τοῦ ἡμιτονίου. Τὸ ἀντίθετον συμβαίνει μὲ τὸν τέταρτον φθόγγον Fa ὁ ὁποῖος ἐν καταβάσει μιᾶς μελωδίας ἔλκεται πρὸς τὸν κατώτερόν του Mi εἰς ἀπόστασιν πάλιν μικροτέραν τῆς τοῦ ἡμιτονίου καὶ ἰδίως ὅταν τὸ μέλος συμβαίνει νὰ κάμῃ ἡμικατάληξιν στὸ Mi—Αὐτὸ οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ὀνόμαζαν ἔλξιν.

Ὁ ἔβδομος αὐτὸς φθόγγος Si στοὺς Εὐρωπαίους ὀνομάζεται χαρακτηριστικὸς ἢ εὐαίσθητος φθόγγος (note sensible) Φανερόν ὅμως ὅτι αὐταὶ αἱ λεπτομέρειαι δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἀντιληπτὰ καὶ ἐφαρμόσιμοι στὸ πιάνο ὅπου οἱ φθόγγοι εἶναι ἀκίνητοι καὶ οὔτε ὑψηλώνουν οὔτε χαμηλώνουν. Σημειωτέον ἀκόμη ὅτι τὸ πιάνο θεωρεῖται ὡς ὄργανον ἀτελές, τουλάχιστον θεωρητικῶς. Σήμερα δὲ στὴν Εὐρώπῃ κατασκευάζουν ὄργανα σχήματος πιάνου μὲ 2 καὶ 3 ὑποδιαίρέσεις τοῦ τόνου εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται τοιούτου εἶδους μελέται καὶ ἂν δὲν ἀπατῶμαι πρῶτος πὺ κατασκεύασε τοιοῦτον ὄργανον στὴν Γερμανία εἶναι ὁ συμπολίτης μας μουσικὸς Κος Ψάχος, καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς στὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν.

Μ' ὅλα αὐτὰ ἄς μὴ παρεξηγηθῶ καὶ ἄς μὴ νομίσετε ὅτι κατηγορῶ τὸ πιάνο, τὸ ὁποῖον τόσον συμπαθῶ καὶ τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς πολυφωνίας του καὶ τῆς ἁρμονικότητος τῶν φωνῶν του εἶναι τόσον εὐχάριστον εἰς τὸ εἶδός του. Στὸ πιάνο ἐγράφησαν τόσα ἀριστουργήματα τῆς μουσικῆς φιλολογίας καὶ μ' αὐτὸ ἄλλωστε θὰ κάμῃ τὰ πρῶτα βήματα στὴν μουσικὴ κάθε κορίτσι καλοῦ σπιτιοῦ πὺ θέλει νὰ μορφωθῇ καὶ καλλιτεχνικῶς. Μὲ τὴν παροῦσα μελέτη σκοπὸς μου ἦτο νὰ ἀποδείξω καὶ νὰ ὑποδείξω ὅτι σφάλλουν ὅσοι νομίζουν ὅτι στὴν εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ ὑπάρχουν μόνον τόνοι καὶ ἡμιτόνια.

Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἁρμονία ὑπάγονται εἰς ὁρισμένους φυσικοὺς νόμους πὺ εἶναι ἴδιοι γιὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσι, γιὰ τὴν Εὐρώπῃ καὶ τὴν Ἀμερικὴ.

Ἐκεῖνο πὺ διαφέρει στὴν μουσικὴ εἶναι τὰ συστήματα καὶ τὰ εἶδη τῶν μελωδιῶν, οἱ ἥχοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνάλογοι τῆς ψυχολογίας, τοῦ κλίματος καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῶν διαφόρων λαῶν.

Κ. Δ. Παλάσης

Ζεστὰ καὶ κρύα

Κάποιος βασιλεὺς σταμάτησε μιὰ μέρα ἓνα ὑπῆρέτη τῶν ἀνακτόρων καὶ τοῦ εἶπε :

— Δὲν μοῦ λές, παιδί μου, τί δουλειὰ κάνεις καὶ πόσα παίρνεις ;

— Βοηθῶ στὸ καθάρισμα τῶν σταύλων, ἀπάντησε ἐκεῖνος καὶ δὲν παίρνω ἄλλο παρὰ τὸ φαγητό μου καὶ τὰ ρούχα μου.

— Μὴ στενοχωριέσαι γι' αὐτό, τοῦ εἶπε ὁ βασιλεὺς. Κι' ἐγὼ δὲν παίρνω περισσότερα !...

* * — Ὁ, τι μοῦ λές φίλε μου, εἶνε ἱκανὸς λόγος γιὰ νὰ χωρήσῃς τὴ γυναῖκά σου. Ἀλλὰ πότε ἔγινεν αὕτη ἡ ἱστορία ;

Χωρικός. — Τὸν περασμένο Ἰούλιο !

Δικηγόρος. — Τὸν Ἰούλιο ; Τώρα ἔχομε Δεκέμβριο... Γιατί δὲν ἦρθες εὐθύς νὰ ζητήσῃς τὸ διαζύγιο ;

Χωρικός. — Ἐσκέφθηκα νὰ τὸ κάνω κύρ Δικηγόρε, ἀλλὰ κατόπι εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου: « Ἀσπὴν πρῶτα νὰ θερίσῃ καὶ νὰ ὀργώσῃ τὰ χωράφια καὶ ὕστερα τὴ χωρίζεις... τὴ στρίγγλα... »

* * Δυὸ σύζυγοι περπατοῦσαν στὴν ὄχθη ἐνὸς ποταμοῦ. Ἐξαφνα ἡ σύζυγος ρωτᾷ τὸ σύζυγο :

— Ἄν ἔπεφτα, ἡγάπη μου, στὸ νερό, θὰ ἔπεφτες καὶ σὺ γιὰ νὰ μὲ σώσῃς ;

— Ὡ ναί, ἀγαπημένη μου...

Ἀπ' τὸν καιρὸ πὺ σὲ πῆρα, δὲν κάνω παρὰ ἡλιθιότητες, ὥστε θὰ μπορούσα νὰ τὴν διαπράξω κι' αὕτη...

* * Ἐνα χαμῖνι πέντε χρόνων ζητιανεύει σ' ἓναν κεντρικὸ δρόμο τῆς πρωτευούσης. Κάποιος κύριος τὸ πλησιάζει καὶ τοῦ δίνει πέντε γρόσια λέγοντάς του :

— Μοῦ φαίνεται παιδί μου, πὺς ἄρχισες ἀπὸ πολὺ μικρὸς νὰ ζητιανεύῃς.

— Ἄ ! ἔρετε, κύριε, ἀπαντᾷ τὸ ζητιανάκι, ὁ μπαμπᾶς μου θέλει νὰ μάθω καλὰ τὸ ἐπάγγελμα !..

ΤΑ ΑΓΙΑΡΑ ΤΗΣ ΚΑΠΡΟΝΟΜΙΑΣ

 ἐν ὑπάρχει μεγαλειτέρα συμφορὰ τὸ νὰ εἶσαι πλούσιος καὶ νὰ ἔχῃς κληρονόμους πτωχοὺς. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εὐχονται τὸν θάνατόν σου. Καὶ τόσαι εὐχαὶ δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ εἰσακουσθοῦν κάποτε. Καὶ ἂν πάλιν με τόσας εὐχὰς τὸ φέρῃ ὁ διάβολος καὶ δὲν πεθάνῃς, τότε δὲν εἶνε δύσκολον νὰ σὲ πεθάνουν καὶ νὰ σὲ κηδεύσουν ἀκόμη, ἐνῶ σὺ θὰ πίνῃς τὸν καφέ σου εἰς τὸ καφενεῖον, μὴ γνωρίζων ὅτι ἀπέθανες. Εἶνε μάλιστα ἐνδεχόμενον νὰ συναντήσης καὶ τὴν κηδεῖάν σου εἰς τὸν δρόμον καὶ νὰ ἀποκαλυφθῇς. Δὲν γράφω μυθιστόρημα.

Αὐτὰ ὅλα τὰ παράξενα συνέβησαν κάποτε. Οἱ κληρονόμοι ἑνὸς πλουσίου γέροντος, ἐπειγόμενοι νὰ πάρουν τὴν κληρονομίαν — ἄνθρωποι εἶναι, ἀνάγκας ἔχουν — ἀφοῦ εἶδαν ὅτι με τὰς εὐχὰς των πρὸς τὸν Ὑψιστον δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπισπεύσουν τὸ τέλος τοῦ πλουσιωτάτου συγγενοῦς, ἐσκέφθησαν νὰ τὸν... πεθάνουν. Ἐπρωμηθεύθησαν... λοιπὸν ἕνα ἄλλον γέροντα ἐτοιμοθάνατον, τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὑγιεστάτου συγγενοῦς των καὶ ἐκάλεσαν ἐπειγόντως ἕνα ἱατρόν.

Ὁ γέρον ἀπέθανεν ὁ ἱατρὸς ἐπιστοποίησε τὸν θάνατον καὶ τὸ Ληξιαρχεῖον συνέταξε τὴν σχετικὴν ληξιαρχικὴν προᾶξιν. Ἀφοῦ ἔγινε καὶ ἡ κηδεῖα τοῦ... ζῶντος συγγενοῦς καὶ ἀφοῦ ἐδέχθησαν συλλυπητήρια τῶν φίλων καὶ τῶν γνωστῶν, ἀπεφασισαν νὰ μεταγράψουν ἐπ' ὀνόματί των ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ γέροντος καὶ νὰ τὴν πωλήσουν. Κληρονόμοι ἦσαν, δικαίωμα εἶχαν νὰ διαθέσουν ὅπως ἤθελαν τὴν κληρονομίαν.

Ἐπερίμεναν ὅμως νὰ περάσουν λίγες ἡμέρες γιὰ νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν θλίψιν... Δὲν ἦταν καὶ μικρὸ προᾶγμα νὰ χάσουν ξαφνικὰ ἕνα τόσο προσφιλὲς πρόσωπο! Μόλις λοιπὸν «συνῆλθον ἐκ τῆς πληξάσης αὐτοὺς συμφορᾶς», ὅπως γράφουν καὶ τὰ «Εὐχαριστήρια», ἤρχισαν με δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς νὰ μεταγράφουν καὶ νὰ πωλοῦν συγχρόνως.

Ὁ καυμένος ὁ θεῖος, ἔλεγαν ὅταν ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ ἕνα σπίτι, αὐτὸ τὸ σπιτάκι τὸ ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως.

Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ ἄλλοιως ἢ διανομή. Καὶ ἔτσι ἀπαρηγόρητοι ἐπώλησαν καὶ τὸ τελευταῖον κτῆμα.

Κατόπιν ὁ ἀποθανὼν... συγγενὴς ἐπῆγε εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον γιὰ νὰ συντάξῃ κάποιον συμβόλαιον. Ὁ συμβολαιογράφος, ὁ ὁποῖος εἶχε πληροφορηθῇ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν θάνατόν του, μόλις εἶδε τὸν νεκρὸν πελάτην του νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖον του, ἐτοιμάσθηκε νὰ τὸ βάλῃ στὰ πόδια. Ἀλλ' ὁ μακαρίτης... ἔσπευσε καὶ τὸν συνεκράτησε.

— Τὶ ἔπαθες;

— Τὶ θέλεις;

— Νὰ συντάξω ἕνα πωλητήριον συμβόλαιον.

— Ἐχεις πεθάνει... Δὲν μπορεῖς.

— Τὶ λές, ἄνθρωπέ μου;

— Μάλιστα. Καὶ ἡ περιουσία σου ἔχει ὁλόκληρος μεταβιβασθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους σου!

Ὁ κατάπληκτος ἄνθρωπος κάνει τὸ πᾶν διὰ νὰ πείσῃ τὸν συμβολαιογράφον ὅτι ζῇ, ἀλλ' ὁ συμβολαιογράφος δὲν πείθεται.

— Ἐσὺ μπορεῖ νὰ ζῇς. Ἀλλὰ τὸ πιστοποιητικὸ ποῦ ἔχω ἐγὼ στὰ χέρια μου λέει ὅτι πέθανες.

Εἶνε λοιπὸν ἢ δὲν εἶνε κίνδυνος μία περιουσία, ὅταν ὑπάρχουν βιαστικοὶ κληρονόμοι; Τὸ νὰ ἀποθνήσκῃ κανεὶς καὶ φυσικὸν εἶνε καὶ ἀναπότρεπτον, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀποθνήσκῃ καὶ ἐν τούτοις νὰ κηδεύεται καὶ αὐτὸς καὶ ἡ περιουσία του, αὐτὸ βέβαια δὲν εἶνε διόλου φυσικόν! Καὶ ὅμως συμβαίνει.

— Ἠλθα γιὰ ἕνα σπίτι ποῦ πρόκειται νὰ πωλήσω.

— Πῶς λέγεσθε;

— Ἀναξαγόρας Κολοκυθόπουλος.

Ὁ συμβολαιογράφος ζητεῖ τοὺς τίτλους, τοὺς ἐξετάζει καὶ ἐκπληκτος παρατηρεῖ:

— Μὰ σεῖς ἔχετε ἀποθάνει, κύριε, πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ σπίτι σας ἔχει πωληθῇ ἐπίσης πρὸ πολλοῦ!

— Ἀστειεύεσθε, κύριε;

— Δὲν ἀστείεύομαι καθόλου. Ἐδιάβασα καὶ τὴν κηδεῖα σας.

— Πότε;

— Πρὸ μηνός. Ἔμαθα μάλιστα ὅτι ἐπήγατε ἀπὸ πλευρίτιδα, τὴν ὁποῖαν παρομελήσατε. Γιατὶ νὰ τὴν παραμελήσετε;.. Θὰ ζούσατε ἀκόμα. Πολὺ λυπήθηκα γιὰ τὸν θάνατόν σας. Τὰ συλλυπητήριά μου.

Ὁ ἄνθρωπος παγώνει, ζαλίζεται καὶ πίπτει ἀναίσθητος. Τὴν φορὰν αὐτὴν εἶναι πράγματι νεκρός. Εἰδοποιοῦνται οἱ κληρονόμοι καὶ πωλοῦνται καὶ τὰ ρέστα...

T. M.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ἢ ΟΙ ἈΝΔΡΕΣ;

Εἰς μίαν δυναναστροφὴν εὗρισκοντο περισσότεροι ἄνδρες, παρὰ γυναῖκες. Μεταξὺ ἄλλων ἡ ὁμιλία περιεστράφη καὶ εἰς τὸ ζήτημα ἂν αἱ γυναῖκες ἢ οἱ ἄνδρες εἶναι κενόδοχοι. Ὡς ἦτο ἐπόμενον οἱ ἄνδρες ἐβεβαίωνον, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι κενόδοχοι καὶ ἐπειδὴ ἦσαν περισσότεροι ἐπεκράτησαν.

Μιὰ ὁμῶς τῶν κυριῶν δὲν ἀπηλπίσθη καὶ ἐζήτησε τὸν λόγον.

— Ὁμολογεῖτε, εἶπε, κύριοι, ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι κενόδοχος. Ἐν τούτοις θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ κάμω μίαν μικρὰν παρατήρησιν καὶ νὰ φανερώσω μίαν παράλειψιν εἰς τὴν ἐνδυμασίαν ἐνὸς ἐκ τῶν παρόντων κυριῶν!

Λοιπὸν εἰς ἐξ ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν ἐδῶ ὅλαι μας ὡς τὸν ὠραιότερον καὶ εὐγενέστερον ἐλθουμένην νὰ φερέσῃ τὸν λαιμοδέτην του.

Μόλις ἤκουσαν τοῦτο οἱ ἄνδρες, ὅλοι μὲ μίαν κίνησιν ἔφερον τὴν χεῖρα εἰς τὸν λαιμόν των, διὰ νὰ ἐξακριβώσουν, ἂν ἐφοροῦσαν λαιμοδέτην...

— Καὶ τώρα....., ἐξηκολούθησεν ἡ πνευματώδης γυνὴ μειδιῶσα, ἐξακολουθεῖτε, κύριοι, νὰ φρονῆτε ὅτι ἡ γυνὴ μόνη εἶναι κενόδοχος;

Οἱ ἄνδρες δὲν ἠμπόρεσαν ν' ἀπαντήσουν.

Η ΕΛΠΙΣ

Ὅλοι μιλοῦν ἀδιάκοπα γιὰ εὐτυχισμένα χρόνια καὶ πλάττουν ὄνειρα χρυσᾶ καὶ μὲ γοργὰ φτερὰ τοὺς βλέπεις ὅλους νὰ πετοῦν καὶ ἀποζητοῦν αἰώνια σὲ κόσμους ἄλλους μιὰ ἀφθαστη μιὰ ἀτέλειωτη χαρὰ. Γερνᾷ ὁ κόσμος μὲ καιρὸ καὶ πάλι ξανανεώνει, μὰ τὴν ἐλπίδα ἀπ' τὴν ψυχὴ κανεὶς δὲν ξερριζώνει. Ἡ ἐλπίδα μέσα σ' τὴ ζωὴ καθένα συνοδεύει· ἐκείνη τὸ φαιδρὸ παιδί γιὰ πάντα τριγυρνᾷ· ἡ μαγικὴ τῆς ἡ μορφὴ τὸ νέο σαγηνεύει· τὸ γέρο καὶ ὡς τὸν τάφο του ἐκείνη κυβερνᾷ· γιατί καὶ ἂν κλῇ σ' τὸν τάφο του τοῦ πόνου τὴ ρυτίδα, καὶ ἐκεῖ σιμᾷ σ' τὸ μνήμά του φυτεύει τὴν ἐλπίδα. Δὲν εἶναι πόθος μάταιος, ὄνειρο ποὺ δὲ μένει, οὐδὲ φυτρώνει ἀνώφελα σὲ ἀνόνη καρδιά· γιὰ κάτι τι καλλίτερο εἴμαστε γεννημέν· τέτοια φωνὴ σ' τὰ στήθη μας ἀκούεται βαθειά. καὶ ὅ,τι ἐκείνη ἡ μυστικὴ φωνὴ μᾶς ψιθυρίζει, δὲν εἶναι πλάνη τῆς ψυχῆς, ποὺ ἀδιάκοπα ἐλπίζει.

A. Σ.

Ἀραδικὴ παροιμία

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ξεύρει καὶ δὲ ξεύρει πῶς δὲν ξεύρει, εἶναι μωρός — ἀποφευγέ τον.

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ξεύρει καὶ ξεύρει πῶς δὲν ξεύρει, εἶναι ἀπλοϊκός — δίδαξέ τον.

Ἐκεῖνος ποὺ ξεύρει καὶ δὲν ξεύρει ὅτι ξεύρει, εἶναι κοιμισμένος — ξύπνησέ τον

Ἐκεῖνος ποὺ ξεύρει καὶ ξεύρει πῶς ξεύρει, εἶναι σοφός — ἀκολούθησέ τον.

Προνοητικότης.

— Σὰς προειδοποιῶ ὅτι ἂν ὁ τάφος μου δὲν εἶναι ἑτοιμός... δταν ἀποθάνω δὲν θὰ τὸν δεχθῶ.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Μέ την ψυχὴ βαρεῖα ἀπὸ τὸν πόνο, ἀνηφόριζα ἐκεῖνο τὸ δειλινό, τὸ γνωστὸ φειδωτὸ δρομάκι μὲ τὰ ψηλά καὶ πένθιμα κυπαρίσσια τοῦ βγάζει στὸ μικρὸ ἐρημοκλήσι, γιὰ τὸ συναπάντημά της.

Ὁ ἥλιος ἔγερνε πρὸς τὴ δύσι του βάφοντας τὶς γύρω βουνοκορφές καὶ τὸν ὀρίζοντα μὲ τὸ γλυκὸ πορφυρὸ τοῦ χρώμα, τὸ φθινοπωρινὸ ἀεράκι ἔφερεν μέσ' ἀπ' τὶς φυλλωσιές τῶν δένδρων τὸν παραπονεμένο σκοπὸ μιᾶς φλογέρας τοῦ θαρρεῖς κι' ἀποχαιρέταγε τὴν μέρα γιὰ στερονὴ φορὰ.

Πόσο ὠραῖα ἦταν ἐδῶ!... Τὶ ἀνακούφισι ἔννοιωθε ἡ πονεμένη μου ψυχὴ, μέσ' αὐτὸ τὸ μαγευτικὸ τοπίο, πὺν ἀποζητοῦσε ἀνώφελα τόσον καιρὸ μιὰ σκιερὴ γωνιὰ μέσ' τὸ ἥλιο-πύρι... ἢ ἓνα λιμάνι μέσ' τὴν τρικυμία τῆς ἐφήμερης ζωῆς.

Κάθισα ἀποκαμωμένος σ' ἓνα κορμὸ πεσμένου δένδρου παρακολουθώντας τὸ τιτίβισμα τῶν πουλιῶν τοῦ ἀποχαιρετοῦσαν κι' αὐτὰ τὸ σβύσιμο τῆς μέρας, λίγο τρομαγμένα ἀπ' τὸ σούρουπο τοῦ κατέβαινε ἀργά-ἀργά, κι' ἔτρεχαν σ' τὶς φωλιές τους, πρὶν ἢ νύκτα τὰ πλακώσῃ.

Μέσ' τὴν ἀπέραντη ὁμορφίᾳ τῆς φύσης ποὺ ξεκουράζει πραγματικὰ καὶ τὴν ἀπόλυτη γαλήνη ποὺ ἀπλωνόταν γύρω, κάποιο θρόϊσμα φύλλων... κάποιο παραμέρισμα θάμνων καὶ τρίζιμο κλαδιῶν μ' ἔσυρε ἀπ' τὸν ρεμβασμὸ μου.... ναί... ἦταν Ἐκεῖνη... πρὸβαλε ὅπως πάντα μέσ' ἀπ' τὸ ἀντικρυνὸ μονοπάτι.

Πόσο κτυποῦσε ἡ πτωχὴ μου καρδιὰ στὸ ἀντίκρυσμά της! Κι' ὅμως ἀπόψε τῷθελα πολὺ νὰ βρεθῶ κοντά της, νὰ τῆς πῶ τὸ πόσο τὴ λαχταρῶ χρόνια τώρα... περιμένοντας νὰ μοῦ δώσῃ κι' ἐκεῖνη κάτι.... ἄραγε τί ;.. τὴν λύτρωσι; ἢ καὶ τὸν πόνο ;..

Πέρασε ἀνάλαφρα ἀπὸ μπροστά μου μ' ἓνα θεῖο χαμόγελο στὰ χεῖλη ἔκαμα νὰ σηκωθῶ, κάτι πῆγα νὰ τῆς πῶ... μὰ ἡ φωνή μου κόπηκε ἀπότομα... τότε ἄπλωσα τὰ χέρια μου ξωπίσω της γιὰ νὰ σταματήσω τὸ διάβα της... χαμένη προσπάθεια.. μὲ εἶχε προσπεράσει !...

N. A. M.

Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ ΤΩΝ ΠΕΛΑΡΓΩΝ

Ο Αἴλιανὸς ἀναφέρει ὅτι οἱ πελαργοὶ (λελέκια) τιμωροῦσιν τὴν συζυγικὴν ἀπιστίαν διὰ θανάτου. Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς μῦθος, καὶ ὁμως ἀπεδείχθη ἀληθεστάτη, ταύτην δ' ἐπεκύρωσαν πολλὰ πρόσφατα παραδείγματα.

Εἰς καθηγητὴς διηγεῖται ὅτι κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα 100 περίπου πελαργοὶ συνήλθον εἰς ἓνα λειμῶνα, συνεσκέφθησαν ἐπὶ δύο περίπου ὥρας καὶ κατόπιν ἐπιτεθέντες κατὰ μιᾶς ἀπίστου πελαργοῦ, τὴν ἐφόνευσαν.

Ὁ Γάλλος πρόξενος Flachet ἀναφέρει ὅτι εἶδε πολλοὺς πελαργοὺς συνηθροισμένους κυκλοτερῶς, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ κύκλου ἵστατο μία πελαργὸς ἔχουσα ταπεινωμένην τὴν κεφαλὴν. Πάντες οἱ πελαργοὶ ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐξερχόμενοι τοῦ κύκλου ἐπλησίαζον καὶ ἐρράμφιζον τὴν ἔνοχον, μέχρις οὗ αὕτη κατέπεσε νεκρά.

Ἑλλήν στρατιωτικὸς ἰατρὸς διηγεῖται ὅτι εἶδεν ἐν Στυλίδι τὰ ἑξῆς:

Ἐνῷ ἐκάθητο εἰς ἓν καφενεῖον, παρετήρησε σιμὴν πελαργῶν διαρκῶς καὶ μεγαλοφώνως πλαταγούντων καὶ ἱπταμένων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συνερχόμενοι ἅπαντες εἰς ὀρισμένον μέρος, ἀπεχωρίζοντο ἀλλήλων μετὰ πεντάλεπτον χρονικὸν διάστημα ἵνα καὶ πάλιν ἀναλάβωσι τὴν ἐν τῷ ἀέρι πτήσιν των. «Τὸ τοιοῦτον, λέγει ὁ ἰατρὸς, διηγείρε τὴν περιέργειάν μου, ἔμαθον δὲ μετ' ἐκπλήξεως παρὰ τινος τῶν κατοίκων, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πελαργικῆς συζυγικῆς ἀπιστίας.

«—Πρὸσέξατε, μοὶ εἶπεν ὁ μετ' οὗ συνδιελεγόμενος, ἡ ὑπόθεσις θὰ λήξῃ βεβαίως εἰς τὸν θάνατον ἐκείνης τῆς θηλείας, ἡ ὁποία μένει ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς φωλεᾶς της, μεμονωμένη καὶ ἐγκαταλειμμένη

» Ἐγνώριζον τὴν μονογαμίαν τῶν χελιδόνων, ἀλλ' ἐπειδὴ

οὐδέποτε ἔδωκα πίστιν εἰς τὰς διηγήσεις περὶ αὐστηρᾶς τηρήσεως τῆς συζυγικῆς πίστεως τῶν πελαργῶν, παρηκολούθησα μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ συμβαίνοντα. Μετὰ νέον μακρὸν καὶ ἰσχυρὸν πλαταγισμόν, τὸ σμήνος τῶν πελαργῶν ἐπέπεσε κατὰ τῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ φωλεᾷ, αὕτη δὲ μετ' ὀλίγον κατεκρημνίσθη κατεσπαραγμένη καὶ μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσεν ἐν τῷ μέσῳ σφαιδασμῶν. Τὸ αὐτὸ παρτήρησα τρεῖς καὶ κατὰ τὴν ἐν Λαμία πενταετῇ διαμονήν μου».

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος Ἄγγλος ζῶν ἐν τῇ ἐξοχῇ διηγείται τὰ ἑξῆς. «Ζεῦγος πελαργῶν εἶχε κατασκευάσει τὴν φωλεάν του ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας μου. Ἐν αὐτῇ οἱ πελαργοὶ ἔζων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἐπανερχόμενοι κατὰ πᾶσαν ἀνοιξίν. Θαυμάζων τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τοῦ ζεύγους τῶν πελαργῶν, καὶ θέλων νὰ δοκιμάσω ἂν ἦτο δυνατόν τι νὰ διαταράξῃ αὐτὴν ἔπραξα τὸ ἑξῆς. Ἀντήλλαξα τὰ αὐγὰ τῆς πελαργοῦ μὲ αὐγὰ γλαυκός. Ὅταν τὰ αὐγὰ ἐξεκολάφθησαν, καὶ ἀντὶ μικρῶν πελαργῶν ἐξηλθον ἐξ αὐτῶν μικραὶ γλαῦκες, ἐξύπνησα μίαν πρωίαν ἀπὸ τρομακτικὸν θόρυβον, πρὸερχόμενον ἀπὸ τὴν φωλεάν. Ἐξηλθον τῆς οἰκίας καὶ παρτήρησα τὸν ἄρρενα ἐν μεγίστῃ ἐξάψει πλαταγοῦντα καὶ πετιῶντα πέριξ τῆς φωλεᾶς, ἐνῶ ἡ θηλυκὴ συνεκάλυπτε μὲ τὰς πτέρυγας τῆς τοὺς νεοσσούς, τοὺς ὁποίους ὁ ἄρρην κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἠθέλε νὰ ἀναγνωρίσῃ. Ὁ πατὴρ μετὰ ἐπανελημμένους πλαταγισμοὺς ἔφυγεν ἐξωρισμένος, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἄλλων. Οὗτοι ἀφοῦ ἐπεθεώρησαν τοὺς νεοσσούς ἐπετέθησαν κατὰ τῆς θηλυκῆς πελαργοῦ καὶ τὴν ἐφόνευσαν, τὰς δὲ μικρὰς γλαῦκας ἐκρήμνισαν ἀπὸ τὴν φωλεάν».

Λέγουσιν ὅτι ὁ πελαργὸς ζῇ πολλάκις μέχρις 100 ἐτῶν, εἶνε δὲ παραδειγματικὴ ἡ πρὸς τὰ μικρὰ αὐτοῦ στοργή. Εἶνε πασίγνωστος ἡ ἱστορία τῆς πελαργοῦ ἡ ὁποία, ἐπειδὴ ἑκαίετο ἡ οἰκία ἐφ' ἧς ἦτο ἐκτισμένη ἡ φωλεὰ τῆς, προσεπάθησε νὰ σώσῃ τὰ μικρὰ τῆς. Καὶ ἔσωσε μὲν αὐτά, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπρόφθασε νὰ σώσῃ καὶ τὸ τελευταῖον, τὸ ἐκάλυψε μὲ τὰς πτέρυγας τῆς καὶ ἐπροτίμησε νὰ κατῇ μετ' αὐτοῦ ἀντὶ νὰ σωθῇ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τέκνου τῆς.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

—Μὴ ἀγρύπνει συχνὰ χωρὶς ἀνάγκην. Καὶ μιᾶς ὥρας ὕπνον ἂν ἀφαιρέσῃς ἀπὸ τὰς τακτικὰς ὥρας, εἶνε πάντοτε ἐπιζήμιος διὰ τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦ.

—Ἀμέσως μετὰ βιαίαν ἠθικὴν συγκίνησιν καὶ ἰδίως μετὰ σύγχυσιν ἢ ὀργὴν μὴ καθίσης νὰ φάγῃς, διότι ἀφεύκτως θὰ πάθῃς σοβαρὰν δυσπεψίαν.

—Ἡ θηλάζουσα ἂν τυχὸν τρομάξῃ αἰφνιδίως ἡ πάθῃ σφοδρὰν συγκίνησιν, ἅς μὴ θηλάσῃ ἀμέσως τὸ τέκνον τῆς, διότι ἐνδέχεται νὰ τὸ δηλητηριάσῃ.

—Οἱ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀναγινώσκοντες ἢ γράφοντες ἀναπαύετε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ὄρασίν σας προσβλέποντες ἀπομεμακρυσμένα ἀντικείμενα εἰς τὸν ὁρίζοντα.

—Ὅταν ἀπομύτεσαι μὴ πῖζε καὶ φράττε καὶ τοὺς δύο μυκτῆράς σου συγχρόνως, ἀλλὰ μόνον τὸν ἕνα, διότι ἄλλως κινδυνεύει βαθμηδὸν ἡ ἀκοή σου.

—Ὅλοι ὅσοι φθάνουν εἰς βαθὺ καὶ ἀκμαῖον γῆρας βεβαιοῦσιν ὅτι ἐσυνειθίζαν πάντοτε νὰ κατακλίνωνται ἐνωρίς ἀφ' ἑσπέρας καὶ νὰ ἐγείρωνται πρωί.

—Μὴ εἴσαγε ποτὲ τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὴν ρίνα, διότι οἱ ὄνυχες εἶνε συνήθως φωλεαὶ μικροβίων καὶ μολύνουν τὰς ρινικὰς κοιλότητας αἱ ὁποῖαι οὕτω ἐρεθίζονται καὶ ὑπεραιμοῦσιν.

—Μὴ πίνε ψυχρὸν νερὸν ἐνῶ εἶσαι ἰδρωμένος ἀπὸ κίνησιν, ἢ ἂν πῖης ἐξακολούθησον τὸν δρόμον ἢ τὴν κίνησίν σου.

—Τὸ πρωὶ συνείθισον νὰ τρώγῃς κάτι τι, ἔστω καὶ ὀλίγον ψωμί μόνον, μὲ τὸν καφὲν ἢ τὸ γάλα σου, διὰ νὰ μὴ ἀρχίσῃς τὴν ἐργασίαν σου μὲ κενὸν στόμαχον.

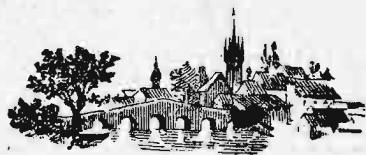
—Μὴ πίνε ποτὲ τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ὕδατος ὑδρίας ἢ σταμνίου, διότι ὅλαι αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ ὕδατος καὶ τὰ περισσότερα μικρόβια κατασταλάζουν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ὕδατος.

—Μὴ σφίγγε ποτὲ τοὺς κνημοδέτας σου (καλτσοδέτας), διότι μὲ αὐτὴν τὴν παρεμπόδισιν τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας κινδυνεύεις νὰ πάθῃς ἔλκη τῶν κνημῶν.

Σ Π Ι Τ Α Κ Ι Α

Σπιτάκια τοῦ βουνόπλαγος καὶ πυκνερὰ κι' ἀνάγια
πρὸς τὰ νεράκια ὀλογυρτὰ τῆς λίμνης τὰ καϊτάρια,
σπιτάκια λευκοπράσινα, κοντὰ εἶναι σκοτιάδι·
ἀνάψτε τὰ λυχνάρια σας μὲ τὸ περίσσο λάδου
τὸ μάτι θὰ ρωτᾷ γιὰ σᾶς καὶ δὲ θὰ σᾶς ξανοίγῃ,
κ' ὕστερα τίποτε ἀπὸ σᾶς μέσ' τῇ νυχτιᾷ πού πνίγει,
κ' ὕστερα τίποτε ἀπὸ σᾶς μακάρια δὲ θὰ μείνῃ,
παρὰ ἓνα φέγγος ἄπνιχτο στῆς νύχτας τῇ γαλήνῃ.

Κωστῆς Παλαμῆς

Πικρὴ ἀλήθεια

- == Ἐγὼ ἔχω πολὺ μακρυνούς συγγενεῖς !
- == Ὡστε οἱ ἄλλοι ἐπέθαναν ὅλοι :
- == Ὁχι. Ἐγιναν πλούσιοι !

Διακριτικὴ ὀξεία.

Ὅταν ὁ καρδινάλιος Ρισελιέ, ἄκουε νὰ ἐπιτίθενται μὲ μανία, ἐναντίον κανενός, ἔλεγε :

— Φέρτε μου νὰ γνωρίσω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Δὲν θὰ εἶνε, ἀσφαλῶς, χωρὶς ὀξεία, γιὰ νὰ τὸν βρίζουνε τόσο πολὺ !

Τὸν ὀξείζε

Κάποιος φοιτητῆς σπάταλος εἶχε καταξοδεύσῃ τόσα χρήματα τοῦ πατέρου του, ὥστε δὲν τολμοῦσε πειὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ἄλλα

Κάθησε λοιπὸν καὶ τοῦ ἔγραψε :

• Ἀγαπητέ μου πατέρα. Λέν τολμῶ νὰ σοῦ πῶ τί θέλω Ἀλλὰ κλείσε τὸ χέρι σου, σφίξε τὴ γροθιά σου. ἔπειτα ἄνοιξε τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δείκτη, τρίψε τους καὶ θὰ καταλάβῃς τί θέλω».

Ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς μέρες πῆρε τὴν ἐξῆς ἀπάντησι τοῦ πατέρα του.

• Ἀγαπητέ μου γυιέ. Ἐκλείσα τὸ χέρι μου, ἔσφιξα τὴ γροθιά, ἄνοιξα τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δείκτη, τοὺς ἔτριψα καὶ ... παρήχθη τόσος ἡλεκτρισμὸς πρὸς ἃν ἦσαν ἐδῶ παρών, θὰ σὲ κεραυνοβολοῦσε».

ΑΣ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΑΣ ΠΑΛΑΙΩΜΕΝ ΠΑΝΤΟΤΕ...

« Ἡ ἀφελεστέρα ἐλπίς εἶναι ἐγγύτερον τῆς ἀληθείας ἢ ἡ ἀπόγνωσις ἢ ἡ μάλλον λογικὴ ».

Κ. Βάγνερ.

Πόσον εἶναι τις ἐνθουσιώδης καὶ πόσα ὄνειρα δὲν πλάττει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου του καὶ ὅταν δὲν ἀριθμῇ οὔτε εἴκοσιν ἔτι ἀνοίξεις !

Ἡ ζωὴ, ἣτις ἀνοίγεται πρὸ αὐτοῦ, ἐμφανίζεται εἰς τὰ βλέμματά του ἐλκυστικὴ καὶ ὠραία.

Αἰσθάνεται μέσα εἰς τὴν καρδιά του μίαν μεγάλην δύναμιν θελήσεως καὶ ἐνεργείας.

Ὁνειροπολεῖ ἐν μέλλον ἐργασίας καὶ δράσεως στεφομένων ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ἀμοιβῆς.

Εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς νέας ζωῆς του, ἔχων τὴν ψυχὴν εὐθυμον, τὸ μέτωπον γαλήνιον, ἐν ἄσμα φαιδρὸν εἰς τὰ χεῖλη ..., βέβαιος ὅτι θὰ φθάσῃ πολὺ ἐνωρὶς εἰς τὸν σκοπὸν, πρὸς ὃν κατευθύνεται.

Τὰ ἔτη παρέρχονται, πλὴν ὁ σκοπὸς ὀπισθοχωρεῖ..., ἡ ζέσις ἐξασθενεῖ καὶ τὸ θάρρος ἀκόμη μειοῦται, καθόσον δὲν εὐρίσκει περὶ αὐτὸν εἰμὴ ἀδιαφορίαν ἢ ἀδικίαν.

Τότε ἡ ἀπογοήτευσις ἔρχεται... Καταρᾶται τὸ ἄχαρι ἔργον του, τὸ μισεῖ, τὸ ἐκτελεῖ μετ' ἀποστροφῆς καὶ δυσαρεσκείας, ἡ πικρία καὶ ἡ θλίψις δηλητηριάζουν ὅλας τὰς σκέψεις.

« Διὰ τί λοιπὸν νὰ ἐργαζώμεθα καὶ νὰ παλαιώμεν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, τὴν πλήρη ἀπογοητεύσεων καὶ δοκιμασιῶν; » μοῦ ἔλεγε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν νεαρά τις ὑπαρξίς δεινῶς δοκιμασθεῖσα. Καὶ ἐν τῷ συναισθηματι τῆς δικαίας τῆς ἀγανακτήσεως, ἐξηκολούθησε: « Πῶς! ἐργάζομαι νυχθημερόν, ἐπιτελῶ τὸ καθήκον μου μετ' ἀκριβείας καὶ ζήλου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἀναγνωρίσεως καὶ ἀμοιβῆς ..., τίποτε δὲν ἐπιτυγχάνω, οἱ κόποι μου παραγνορίζονται καὶ... εἰμαι δυστυχής ».

Ἀληθέστατον αὐτὸ, συμβαίνει ἐνίοτε, πλὴν θάρρος! Ὁ κόσμος ἀνήκει εἰς ἐκείνους, οἵτινες γνωρίζουν νὰ ὑπομένουν καὶ

να ἐλπίζουν, εἰς ἐκείνους, οἵτινες γνωρίζουν να ἀναμένουν καὶ να ἐπαναρχίζουν ἐνεργοῦντες.

«Ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν μας, ἐνῶ ἡ παραμεληθεῖσα εὐκαιρία στρέφεται καθ' ἡμῶν. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι καὶ ἐν καιρῷ ναυαγίου ἐν μόνον τεμάχιον σανίδος δύναται να μᾶς σώσῃ.

Θὰ ἐπεθύμουν να εὕρισκον λόγους ἀρκετὰ ἐνθαρρυντικοὺς διὰ να εἶπω πρὸς ὅλους ἐκείνους, εἰς τῶν ὁποίων τὰς καρδίας εἰσεχώρησεν ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀπογοήτευσις: Ἔχετε θάρρος βασιζέσθε ἐπὶ τῆς αὐριον, προχωρεῖτε διαρκῶς πρὸς τὰ πρόσω, ἀνίστασθε ἐκ τῶν καταστροφῶν, ἀγωνίζεσθε δι' ὅλου σας τοῦ βίου καὶ φέρετε πάντοτε μαζύ σας τὸ ἡθικὸν ἐκείνο δυναμικὸν φάρμακον, τὸ ὁποῖον θέτει εἰς κίνησιν πᾶσαν ἐν ἡμῖν δύναμιν καὶ τὸ ὁποῖον λέγεται: «Ἐλπίς»! Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ὡς ἐπικεφαλίδα τῆς μικρᾶς μου ταύτης μελέτης, ἔθεσα τὴν ὁραίαν σκέψιν τοῦ διαπρεποῦς κοινωνιολόγου Βάγνερ: «Ἡ ἀφελεστέρα ἐλπίς εἶναι ἐγγύτερον τῆς ἀληθείας ἢ ἡ ἀπόγνωσις ἢ μᾶλλον λογικὴ»

Ἄς ἐλπίζωμεν λοιπὸν καὶ ἄ:.... παλαίωμεν πάντοτε. Καὶ ἂν νικηθῶμεν ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ κατὰ τοῦ Πεπρωμένου, τοῦλάχιστον θὰ ἔχωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς δυστυχίας μας τὴν πικρὰν εὐχαρίστησιν, ὅτι ἔξετελέσαμεν τὸ καθήκον μας ἄνευ λιποψυχίας καὶ μέχρι τέλους.

Ἄλ. Παπαδ.

- Καλὴ ὄρεξι κουμπάρε.
- Εὐχαριστῶ, νᾶσαι καλά.
- Οὐτ' ἓνα ὀρίστε δὲν λές;
- Δὲν εἶναι τῆς μόδας.

ΔΙΑΒΑΤΑΡΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ

Στὸν αὐγουστιάτικο οὐρανὸ διαβαίνουν τὰ μεσάνυχτα, σὰν ἀπὸ κάποιαν ἄλυτη κατάρρα ἀποδιωγμένα, τὰ διαβατάρικα πουλιὰ μὲ τὰ φτερὰ ὀρθάνοιχτα, ποὺ φεύγουν ἀπ' τὴν ξενητεῖα καὶ πάλι πᾶν στὰ ξένα, Μέσ' τὸ σκοτάδι, ἀθώρητα χωρὶς ν' ἀναταράζονται σύννεφα ἀλαφροῖσκιωτα, πετᾶνε ταίρια-ταίρια καὶ ἀκούοντάς τα μὲ φωνὲς πονετικὲς νὰ κράζονται θαρρεῖς ἀγάπης στεναγμοὶ πῶς ἔρχονται ἀπ' τ' ἀστέρια...

Γεώργιος Δροσίνης

«ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ»

Ἴδως ὅλοι σχεδὸν να γνωρίζουμε τὸ κυανοῦν ἐκεῖνο λουλουδάκι τὸ ὀνομαζόμενον «Μὴ μὲ λησμόνει», τὸ ὁποῖον φύεται παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀλλὰ διατὶ ὀνομάσθην «Μὴ μὲ λησμόνει» ἴδως ἐλάχιστοι να τὸ γνωρίζουν.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὀνομασίας του εἶναι τὸ ἑξῆς:

Ζεῦχος μνηστῆρων ὀλίγας ἡμέρας πρὶν νυμφευθοῦν ἐξῆλθον εἰς περίπατον θαυμάζοντες τὴν καλλονὴν τῆς φύσεως. Ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ἀρκετὰ εὐρέθησαν πρὸ ἐνὸς ποταμοῦ εἰς τὸ πέριξ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε τὸ κυανοῦν αὐτὸ λουλουδάκι. Ἡ μνηστὴ τὸ ἤρεσε πολὺ καὶ ὁ μνηστὴρ διὰ να τὴν εὐχαριστήσῃ ἐπεχείρησε να σκαρφαλώσῃ καὶ να τὸ κόψῃ. Ὅποια ὅμως δυστυχία τὸν ἀνέμενε, διότι ἔκοψε μὲν τὸ ἄνθος ὀλισθήσας ὅμως ἔπεσε εἰς τὸν ποταμὸν. Ματαίως προσπάθει να σωθῇ καὶ παρασυρόμενος ὑπὸ τοῦ ρεύματος τοῦ ποταμοῦ ἐπέταξε τὸ κυανοῦν λουλουδάκι εἰς τοὺς πόδας τῆς ὀλοφύρουμένης μνηστῆς του κράζων: «Μὴ μὲ λησμόνει».

Ἐκτοτε τὸ ἄνθος αὐτὸ ὀνομάσθην «Μὴ μὲ λησμόνει».

Ἐλ. Γδοντέλη.

Η ΜΥΤΗ ΜΗΣΟΝ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ

Ενας σύζυγος διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὴν ἄπιστον σύζυγόν του τῆς ἔκοψε μὲ ἓνα ξυράφι ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν μύτην της. Τὶ τοῦ ἔφταιξε πράγματι ἡ μύτη τῆς ἄπιστης συμβίας του ὥστε νὰ τῆς τὴν κόψῃ ὁ μαινόμενος σύζυγος; Ἡ μύτη στὸν ἔρωτα δὲν παίζει κανένα ρόλον. Κανένας ποιητὴς δὲν τὴν ἐτραγούδησε καὶ δὲν ὑπάρχει παράδειγμα ἀνδρός, ποὺ νὰ ἔχῃ ἐρωτευθῇ μιὰ γυναῖκα γιὰ τὴν ὥραία της τὴ μύτη. Γιὰ τὰ μαῦρα ἢ τὰ γαλανὰ της μάτια μάλιστα. γιὰ τὰ κερασένια της χεῖλη — ὅλα τὰ χεῖλη εἶναι σήμερα κερασένια — ὁμοίως. Ἀλλὰ γιὰ τὴ μύτη μιᾶς ὥραίας ποτὲ δὲν ἔχασε κανεὶς τὰ μυαλά του. Πολλοὶ εἶπαν: «μὲ τρέλλαναν τὰ μάτια σου» ἢ «μὲ τρέλλαναν τὰ χεῖλη σου», κανεὶς ὅμως δὲν ἀκούσθηκε ποτὲ νὰ πῇ: «Μὲ τρέλλανε ἡ μύτη σου». Ἄν ἡ μύτη ἔπαιζε σπουδαῖον ρόλον στὸν ἔρωτα, τὰ μακρὰ καὶ ἀτελείωτα φιλήματα τοῦ κινηματογράφου δὲν θὰ ἀνθοῦσαν ἐπάνω στὰ χεῖλη. Ὁ γόης θὰ φιλοῦσε τὴν μύτη τῆς γοήσεως καὶ ἀντιθέτως. Ἡ καὶ μὲν ἡ μύτη ὅμως ποτὲ δὲν ἔλαβε τέτοιαν τιμὴν καὶ τέτοιαν εὐτυχίαν.

Γιὰ τὴ τῆς ἔκοψε λοιπὸν τὴν μύτη; Ἦτο ἡ μόνη ἀθώτης ἐπάνω στὸ ἁμαρτωλὸν της σῶμα. Διότι ἡ μύτη στὸν ἔρωτα κρατεῖ ἄψογον στάσιν. Μεταξὺ τῶν ματιῶν καὶ τῶν χειλῶν, ὅπου τὴν ἐτοποθέτησεν ἡ φύσις, βλέπει πολλά, ἀκούει πολλά, μυρίζεται πολλά, ἀλλὰ δὲν ἐξέρχεται ποτὲ ἀπὸ τὴν οὐδετερότητά της. Γιὰ τὴ τῆς ἔκοψε λοιπὸν; Διότι, ἀπλούστατα, οἱ ἀθῶοι πληρώνουν συνήθως τῆς ἁμαρτίας τῶν ἐνόχων.

Ὑπάρχουν βεβαίως περιπτώσεις ποὺ δικαιολογεῖται ὅπως-δήποτε τὸ κόψιμο μιᾶς μύτης. Νὰ κόψῃ κανεὶς τὴ μύτη ἑνὸς ὑπερφιάλου ἀνθρώπου, ἔχει κάποιον λόγον. «Τοῦ τὴν κόβω γιὰ νὰ μὴν τὴν ψηλῶνῃ ἄλλοτε». Νὰ κόψῃ κανεὶς τὴ δική του μύτη, ὅταν βασανίζεται ἀπὸ ἀτέλειωτα συνάχεια, ἐξηγεῖται: Θὰ τὴν κόψω, ἐπὶ τέλους, αὐτὴ τὴ μύτη — λένε ὅλοι οἱ συναχωμένοι — νὰ ἡσυχάσω». Ἀλλὰ νὰ κόψῃ ἓνας ἀνθρώπος τὴ μύτη μιᾶς γυναίκας διότι ἐπρόδωσε τὸν ἔρωτά του, εἶνε ἀκατα-

Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Πολλὲς φορές χωρὶς νὰ προσέξετε θὰ ἔτυχε νὰ πῆτε ἓνα μικρὸ ψέμμα μπροστὰ στὸ παιδί σας. Ἡ ἀκόμη καὶ νὰ τὸ εἶπατε καὶ στὸ ἴδιο, θέλοντας νὰ τοῦ κρύψετε κάτι ἢ ἔστω γιὰ μιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία. Καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει τὸ κακό.

Τὸ ἴδιο θὰ κάνῃ καὶ τὸ παιδί μόλις θὰ βρεθῇ σὲ δύσκολη θέσι καὶ ὅταν μάλιστα διαισθάνεται πὼς θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ σχετικὴ τιμωρία ἂν πῇ τὴν ἀλήθεια. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ φροντίσουν οἱ γονεῖς νὰ μεγαλώσῃ τὸ παιδί μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα εὐλικρινείας καὶ ἀλήθειας, γιὰτὶ ἄλλοιῶς ἡ ἀνελικρινεία καὶ τὸ ψέμμα θὰ τοῦ γίνῃ ἔξις ποὺ δύσκολα θὰ τοῦ φύγῃ. Αὐτὸ ξέρουμε πόσο ταπεινωτικὸ ἐλάττωμα εἶναι καὶ πόσο χαμηλὰ βάζει κοινωνικῶς τὸν ἄνθρωπο, μὰ καὶ ἠθικῶς. Στὶς συναναστροφὰς τὸν εἰρωνεύονται, στὶς ἐργασίες του, στὶς ὑποθέσεις του δὲν τοῦ ἔχουν καμμιὰ ἐμπιστοσύνη, πράγμα ποὺ θὰ γίνῃ ἓνα μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴ σταδιοδρομία του καὶ τὴν ἐν γένει θέσι του μέσα στὸν κόσμον. Μὰ καὶ πόσον οἱ γονεῖς πάλιν πταῖουν γιὰτὶ ἂν τὸ παιδί φιλάληθες, ἐτόλμησε νὰ τοὺς ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθεια γιὰ ἓνα σφάλμα του, κατόπιν ἐπιμόνων βασανιστικῶν καὶ παραπειστικῶν ἐρωτήσεών τους, παρὰ τίς ὑποσχέσεις τους ὅτι δὲν θὰ τὸ μαλώσουν ἢ δὲν θὰ τὸ δείρουν, ἀμέσως τοῦ ἐπιβάλλουν μιὰ σκληρὴ τιμωρία «γιὰ νὰ μάθῃ ἄλλοτε νὰ κάνῃ αὐτὰ τὰ πράγματα». Ἰότε τί γίνεται; Σκεφθῆκατε ποτέ, γονεῖς, τί συντελεῖται μέσα στὴν τρυφερὴ αὐτὴ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, ποὺ πρέπει μὲ τὸ γάντι νὰ τὴν ἐγγίζετε; Ἴδου λοιπὸν. Ἐνα συναίσθημα παραπόνου γεμᾶτο πείσμα καὶ ἀγανάκτησις πλυμμυρίζει αὐτὴ τὴ μικροσκοπικὴ ὑπαρξὶ καὶ ὀρκίζεται τρόπον τινὰ μέσα του, ὅτι ποτὲ πιά δὲν θὰ ξαναπῇ τὴν ἀλήθεια. Κ' ἔχει δίκαιο, γιὰτὶ αὐτὸ τὸ συναίσθημα εἶναι καὶ ἓνα εἶδος αὐτοσυντηρησεως, ἐπειδὴ τὸ ἄκριτο αὐτὸ πλάσματάκι δὲν μπορεῖ νὰ σκεφθῇ ὅτι πρέπει νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια οἵασδήποτε συνεπειᾶς καὶ ἂν ἔχωμε. Αὐτό, ἓνα συλλογίζεται: Πὼς νὰ μὴ τὸ μαλώσουν, νὰ μὴ το τραβήξουν ἀπὸ τὸ αὐτί, νὰ μὴ τὸ δείρουν.

Πόσο καλλίτερα όμως θα ήταν αν όταν έκανε ένα σφάλμα όσον μεγάλο και αν είναι και πεισθῇ να σᾶς τὸ ἀποκαλύψει, να τὸ νουθετήσετε, να τὸ πάρετε με τὸ καλό, να τὸ συμβουλέψετε ὅτι και αὐτὸ εἶναι κακὸ γι' αὐτοὺς και γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, να τοῦ ἐξηγήσετε ποίας συνεπειᾶς μποροῦσε να ἔχη και τέλος να τοῦ ἀναπτύξετε λεπτομερῶς, χωρὶς να τοῦ ἀφήσετε καμμιά ἀμφιβολία, πόσο κακὸ εἶναι αὐτὸ πὸν ἔκανε. Ἀπὸ τὴν πειστικότητα σας και τὸν καλὸ και εἰλικρινῆ τρόπο πὸν θα τοῦ μιλήσετε ἐξαρτᾶται αν θα ἐπαναλάβῃ τὸ ἴδιο σφάλμα ἢ ὄχι. Μὴ τοῦ μεγαλοποιῆτε κατὰ κωμικὸ τρόπο τοὺς κινδύνους πὸν πιθανὸν να διατρέχῃ κάνοντας μιὰ κακὴ πράξι. Θα σᾶς καταλάβῃ και θα σᾶς κοροϊδέσῃ. Σήμερα, ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι τὰ παιδιὰ εἶναι πάρα πολὺ ἔξυπνα και δὲν μπορεῖτε να τὰ λέτε ψευτιὲς και παραγεμισμένα πράγματα, γιατί δὲν θα σᾶς πιστέψουν και δὲν θα λάβουν ὑπ' ὄψιν τὴν διδασκαλία σας πὸν ἀσφαλῶς στὸ φόντο θα εἶναι ἡ πραγματικότης, ἀλλὰ με πάρα πολλές ὑπερβολές.

Ἐπειτα ἐξηγεῖτε πάντα στὸ παιδί γιατί εἶναι κακὴ μιὰ πράξι πὸν τοῦ ἀπηγορεύσατε και μὴν ἀρκῆσθε μόνο στὸ «μὴ αὐτό, εἶναι πολὺ κακό». Τότε θα τὸ ξανακάνῃ, γιατί με τὴν ἀκρισία του δὲν καταλ βαίνει γιατί εἶναι κακό. Ἐπειτα συνηθίσατέ το να σᾶς κυττάζῃ στὰ μάτια και μάθειτέ του να μιλάῃ καθαρὰ και ἐλεύθερα χωρὶς δισταγμοὺς και ὑπεκφυγές. Εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ να μεγαλώσῃ με ὑγιεῖς ἀρχὰς και με τὸ θάρρος τῆς γνώμης του πὸν εἶναι ἕνας σπουδαῖος παράγων τῆς προόδου του.

Μία ἄλλη κακὴ συνήθεια μερικῶν γονέων εἶναι και τὸ φόβισμα τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν. Μόλις ἡ μητέρα ἢ ἡ τροφὸς ἢ ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας ἐνοχληθοῦν ἀπὸ τὰ κλάμματα ἢ τὶς ἀταξίες τοῦ παιδιοῦ, ἀφοῦ εἶδαν ὅτι με τίποτε δὲν μποροῦν να τὸ σωφρονίσουν, ἐπικαλοῦνται μυστηριώδεις και ἀοράτους δυνάμεις και κάθε μέσον ἐκφοβισμοῦ γιὰ να προκαλέσουν μιὰ ταραχὴ στὸν ἐγκέφαλο τοῦ παιδιοῦ, ἕναν τρόπο γιὰ να ἡσυχάσῃ. Αὐτὸ πιά δὲν ἔχει καμμιά δικαιολογία.

Ὁ «μπαμπούλας», ὁ «ἀράπης», ἡ «ἀρκούδα» και δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί ἄλλο, ἀρκοῦν γιὰ να κλονίσουν τὰ ἀδύνατα νευράκια τοῦ παιδιοῦ και τὴ μικρὴ του καρδούλα πὸν θα ζαρῶσουν γέμᾶτα ἀγωνία και θα ἡσυχάσῃ. Ἡ ζημία όμως αὐτὴ εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα ἐκείνης πὸν προξενοῦσαν στὰ εὐαίσθητα νεῦρα τοῦ ἐκφοβισμοῦ τοῦ παιδιοῦ, τὸ κλάμα και οἱ ἀταξίες.

Αὐτὸ φυσικὰ ἐπαναλαμβάνεται και τὸ παιδάκι βέβαιο ὅτι θα εἶναι κάτι τρομερὸ τὸ ὄν, με τὸ ὁποῖο τὸ ἀπειλοῦν, πάσχει και ὑποφέρει ἐνῶ ἀρχίζει ἔτσι πρόωρα ἡ φθορὰ και ὁ κλονισμὸς τῶν νεύρων.

Ἀπὸ ἕνα παιδί πὸν ἔζησε μέσα στὸν ἐκφοβισμό και πὸν μεγαλώνοντας φοβᾶται να πάῃ ἀπὸ τὸ ἕνα δωμάτιο στὸ ἄλλο, δὲν πρέπει να περιμένη κανεὶς και πάρα πολλά. Ὁ τρόμος αὐτὸς πὸν ἀπέκτησε κατὰ τὴν παιδικὴ του ἡλικία θα ἔχη γίνῃ φύσις πλέον σ' αὐτὸ και θα τὸ παρακολουθήσῃ σ' ὅλη του τὴ ζωὴ, σὲ κάθε του βῆμα.

Δὲν θα λέγεται όμως τρόμος, τότε θα λέγεται «τράκ» και ὅλοι θα ἀποροῦν πῶς και γιατί τὸ ἔχει ἀποκτήσει. Δ. Μ.

ΦΟΥΤ ΜΠΩΛ

—Μὲ φούρκωσες πειά. Γιρ-γιρ-γιρ. Θέλεις τὸ ἕνα, θέλεις τὸ ἄλλο, θέλεις τὸ πιὸ ἄλλο. Θελιά και φούρκα να σὲ κόψῃ. Ἄμε στὸ διάαβολο πρωὶ-πρωὶ.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΥΓΗ

Καινούργια αύγή! Όπως κάθε πρωϊ, ανακαλύπτω την μεγαλοπρέπεια του κόσμου και θλίβομαι που δεν μπορώ να ευχαριστήσω τον δημιουργό του.

Πόσα ρόδα με παρηγορούν και πόσα χείλη σμίγουν με τα δικά μου!

Άσε το λαούτό σου αγαπημένη, μου. Τα πουλιά αρχίζουν το τραγούδι τους....
Όμαρ Καγιάρμ

Το πάθημα της δουλείας

Ό διάσημος ηθοποιός Μπαρού είχε έρωτικές σχέσεις με μια δούκισσα, η οποία όμως δεν τον δεχόταν παρά μόνον τη νύχτα, για να μην εκτεθῇ πως είχε σχέσεις μ' έναν «θεατρίνο».

Ό Μπαρού, πειραγμένος γι' αυτό, αποφάσισε μια μέρα να πάει να την επισκεφθῇ το απόγευμα, την ώρα που δεχόταν τις επισκέψεις της.

Η δούκισσα, μόλις τον είδε να μπαίνει στο σαλόνι της, όπου ήταν συγκεντρωμένη η αφρόκρεμα της κοινωνίας, τᾶχασε και κοκκίνισε... Άμέσως όμως συνήλθε και, με περιφρονητικό ύφος, του είπε :

= Τί γυρεύετε εδώ, κύριε ;

= Τόν.. νυχτικό μου σκούφο λησμόνησα χθές το βράδυ ! απήντησε ο ηθοποιός.

Ό εϊλικρινής πελάτης

Σ' ένα καφενεϊο, όπου συχνάζουν όλο καλλιτέχναι πετᾶ το γκαρσόνι ένα πελάτην έξω γιατί δεν ἔχει να πληρώσει.

Όταν το γκαρσόνι ἐγύρισε, ἀκούεται ἀπὸ τὸ διπλανὸ τραπέζι ἑνὸς φτωχοντυμένου πελάτης νὰ τοῦ φωνάζη :

= Κι' ἐμένα, παρακαλῶ !....

Έτερον - ἐκάτερον.

= Μοῦ ἔχασες ἕνα ὑποκάμισο καὶ θέλεις νὰ σοῦ πληρώσω καὶ τὰ πλουσι-
κά του ;

= Προτοῦ τὸ χάσω ὅμως, τὸ εἶχα πλύνει, κύριέ μου !

Μεταξὺ σωφέρ.

= Τὸν γνωρίζεις αὐτὸν ἐκεῖ πέρα ;

= Ναί, νομίζω ὅτι.. τὸν παρέσυρα κάποτε !

ΜΑΚΡΗΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΡΑΨΙΜΟ

ΓΑΛΑΤΑ,

ΧΑΡΑΤΖΗ ΣΟΚΑΚ ΑΡΙΘ. 2

ΜΑΚΡΗΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΡΑΨΙΜΟ

ΓΑΛΑΤΑ,

ΧΑΡΑΤΖΗ ΣΟΚΑΚ ΑΡΙΘ. 2

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΜΒΟΥΧΑΙ

—Ένα από τὰ μυστικά τῆς ὑγείας εἶνε καὶ ἡ ἀνοικτὴ καρδιά, ἡ φαιδρὰ καὶ εὐθυμος διάθεσις καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ μὴ συγχύζεσαι εὐκόλως.

—Μὴ τρῶγε ποτὲ ὀπωρικά καὶ λαχανικά χωρὶς νὰ τὰ πλύγῃς καλὰ προηγουμένως μὲ καθαρὸ νερό.

—Συνείθισε ἀπὸ τοῦ θέρους τὰς ψυχρὰς πλύσεις τοῦ στήθους καὶ τοῦ λαιμοῦ κάθε πρωὶ διὰ νὰ μὴ φοβῇσαι ποτὲ ἀπὸ κρυολογήματα.

—Μὴ βάλῃς στενὰ περιλαίμια, διότι τοιουτοτρόπως εὐρίσκεται εἰς διηνεκὴ ὑπεραιμίαν ὁ ἐγκέφαλος.

—Ἄν ὑποφέρῃς τὸ θέρος ἀπὸ κοιλιακὰς ἐνοχλήσεις, κράτει τὴν κοιλίαν σου πάντοτε θερμὴν μὲ ζώνην ἀπὸ φλανέλαν φορουμένην κατάσαρκα.

—Μὴ παρημέλει ποτὲ τὸ ἐλάχιστον τραῦμα ἢ νύγμα ἀπεριποίητον, διότι ἐνδεχόμενον νὰ μολυνθῇ καὶ ἔχει σοβαρὰς ἐπιπλοκάς.

—Μὴ καθάριζε ποτὲ τοὺς ὀδόντας σου μὲ βελόνην καὶ ἄλλα μετάλλινα ἀντικείμενα, διότι τοιουτοτρόπως φθείρεται ἡ ἀδαμαντίνη αὐτῶν οὐσία.

—Νησιεύων Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν δὲν τηρεῖς μόνον θρησκευτικὸν τύπον ἀλλὰ καὶ σπουδαιότατον κανόνα ὑγιεινῆς.

—Μὴ πίνει πολλοὺς καφέδες, διότι ἡ κατάχρησις τοῦ καφέ φέρει νευρικὴν καὶ κεφαλικὴν διέγερσιν καὶ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ὀκνηρόν.

—Μάθε νὰ κολυμβᾷς παιδιόθεν. Τὸ κολύμβημα εἶνε ὑγιεινοτάτη ἀσκήσις ὥς ἐκ τῶν ποικίλων κινήσεων τοῦ κολυμβῶντος καὶ τῆς τονωτικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ψυχροῦ ὕδατος.

—Μὴ λησμόνει νὰ καθαρίζῃς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἀκαθαρσίαν (κυψελίδα) τῶν ὠτων, ἀλλ' οὐδέποτε μὲ αἰχμηρὸν ἀντικείμενον.

—Μὴ φυλλοδίφει βιβλία μεταχειρισμένα καὶ μὴ μέτρα χαρτονομίσματα, ὑγραίνων τὸν δάκτυλον εἰς τὸ στόμα.

ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Σύρωπαϊκὸν περιοδικὸν ἠρώτησε τὰς ἀναγνώστριάς του ποῖα εἶναι τὰ δέκα μεγαλειότερα ἐλαττώματα τῶν ἀνδρῶν.

Ἴδου ποῖα ἐλαττώματα ἀνεγνώρισαν αἱ ἀπόγονοι τῆς Εὐας εἰς τοὺς ἄνδρας κατὰ λόγον πλειοψηφίας :

Ἐγωϊσμὸν 2637 ψῆφοι, ζηλείαν 2118, ἀπιστίαν 1893, ἀκολασίαν 1597, ἀνανδρίαν 1420, ἀνυθικότητα 1150, δεσποτισμὸν 1118, ὀργὴν 1101, μωρίαν 1000, καὶ ὀκνηρίαν 966.

Συμφωνοῦσιν ἄραγε, ὅλαι αἱ γυναῖκες διὰ τοὺς ἄνδρας τῶν :

Ἅλτερον ἐκάτερον

Ἐκείνη. — Σὲ παρακαλῶ καϋμένη Μίμη, πῆγαινε νὰ μοῦ φέρῃς τὸ φουστάνι μου ἀπὸ τὴν ράφτρα νὰ τὸ βάλω σήμερα σὺν χορῷ.

Ἐκεῖνος. — Τί λὲς; μ' αὐτὸν τὸν καιρὸ; δὲν βλέπεις ἔξω τί βροχὴ, τί κοσμοχαλασιὰ κάμει;

Ἐκείνη. — Καὶ τί πειράζει; ἐσὺ πάντοτε μοῦ ἔλεγες ὅτι γιὰ μένα καὶ στὴ φωτιὰ πέφτεις.

Ἐκεῖνος. — Μάλιστα, σὺ ἔλεγα δὲν ἀρνοῦμαι, ἀλλὰ στὴ φωτιὰ ὄχι καὶ στὴ λάσπη.

ΤΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΝ ΚΙΛΙ

Ἐνῷ ὁ κύριος Ἀνακρέων Ξυγκολαίμης ἔκαμνε τὸν συνηθισμένον του περίπατον εἰς τὸ δάσος, διέκρινε ἀόριστα, ἀνάμεσα εἰς τὰ κλαδιά, νὰ κινῆται μία γυναικεῖα σιλουέττα. Ἐπλησίασε περισσότερον καὶ ἐπείσθηκε ὅτι ἐπρόκειτο διὰ κάποιαν κυρίαν ἢ δεσποινίδα, ποὺ ἔπαιρνε τὸ μπάνιο της εἰς τὸ ποτάμι.

— Θεέ μου, μιὰ γυναῖκα !... ἐπιθύρισε. Νέα, καὶ ὡραία, χωρὶς ἄλλο !... Νὰ πάρῃ ἡ ὀργὴ τὴν μυωπία μου, ποὺ δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὴν ἰδῶ καλλίτερα !

Ἐκύτταξε γύρω του καὶ διέκρινε μίαν τοῦφα θάμνων, ποὺ τοῦ ἐφάνηκε ἰδεῶδες παρατηρητήριον. Ὅταν ὅμως ἐφθασε ἐκεῖ, εὗρηκε ἓνα παιδί, ἕως 16 ἐτῶν, ξαπλωμένον ἀνάμεσα εἰς τοὺς θάμνους, μὲ ἓνα κιάλι κολλημένον εἰς τὰ μάτια του.

Ἀκούοντας τὰ βήματά του, τὸ παιδί ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ τοῦ εἶπε, χαμογελῶντας πονηρά :

Μπα ! Καὶ σεῖς ἐδῶ ; ..

Ὁ κύριος Ἀνακρέων ἐκάθησε δίπλα του, ἀποφασισμένος νὰ εὗρῃ τρόπον διὰ νὰ τὸ διώξῃ ἀπὸ ἐκεῖ.

— Τί συμβαίνει, νεαρό μου; τὸ ἐρώτησε.

— Ἐδῶ ἀπὸ κάτω, στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, βρίσκεται μία ὡραιότατη γυναῖκα ! ἀπήντησε τὸ παιδί, ἑξακολουθώντας νὰ κυττάζῃ μὲ τὸ κιάλι.

— Ἀλήθεια; εἶπε ὁ Ἀνακρέων μὲ προσποιητὴν ἀδιαφορίαν.

Καί, ἔπειτα ἀπὸ μίαν μικρὴν διακοπὴν, προσέθεσε, μὴ μπορῶντας νὰ συγκρατηθῇ περισσότερον :

— Δὲν μοῦ δανεῖζεις, μικρέ, γιὰ μιὰ στιγμὴ μόνον, τὸ ὡραῖο κιάλι σου;

— Ἄ, ὄχι ! ἀπήντησε τὸ παιδί. Δὲν τὸ ἐπῆρα ἐγὼ γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν θεία μου....

— Μόνον μιὰ στιγμὴ ! ἐπανελάβε ἱκετευτικὰ ὁ κύριος Ξυγκολαίμης.

‘Αλλὰ αἱ παρακλήσεις του δὲν ὠφέλησαν σὲ τίποτε. Τὸ παιδί ἐξακολουθοῦσε νὰ κυττάζῃ μὲ τὸ κιάλι, βγάζοντας μικρὰς κραυγὰς θαυμασμοῦ. Ὁ Ἀνακρέων ἐδοκίμασε νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλο ὕφος.

— Δὲν ντρέπεσαι, τοῦ εἶπε αὐστηρά, νὰ κυττάζῃς ἔτσι τῆς γυναῖκες πὺν παίρνουν τὸ μπάνιο τους;

— Καὶ σεῖς δὲν ἐντρέπεσθε, εἰς τὴν ἡλικία σας, νὰ θέλετε νὰ μὲ διώξετε γιὰ νὰ ἰδῇτε τὸ ἴδιο θέαμα; ἀπήντησε τὸ παιδί.

— Δὲν μοῦ μένει τότε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ σοῦ πάρω διὰ τῆς βίας τὸ κιάλι καὶ νὰ σοῦ δώσω μερικὲς καλὲς ξυλιές!

— Χμ., Ἀμφιβάλλω ἂν εἴσθε σεῖς ὁ πειὸ δυνατός.... Πάντως, δὲν σὰς φοβᾶμαι, διότι θὰ ἀρχίσω τῆς φωνῆς. Θὰ μαζευθῇ ἔτσι κόσμος ἐδῶ καὶ θὰ ἐξηγήσω σὲ ὅλους τὶ συνέβη.

* *

«Χρειάζεται ἄλλο τροπάριο!...» εἶπε μὲ τὸν νοῦν του ὁ κύριος Ἀνακρέων.

Καὶ προσέθεσε μὲ δυνατὴν φωνήν, μὲ ἔκφρασιν γλυκεῖα καὶ χαμογέλαστὴν:

— Μὰ δὲν ἐκατάλαβες λοιπόν, μικρέ μου, ὅτι ἀστειεύθηκα; Γιατὶ ἐπῆρες τόσον τραγικὰ τὸ ζήτημα;

— Τὶ ὠμορφη πὺν εἶναι! ἐφώναξε τὸ παιδί, χωρὶς νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ. Τώρα βγάζει τὸ κοστοῦμί της! Νομίζει ὅτι δὲν τὴν βλέπει κανεὶς...

— Πὺν νὰ σὲ πάρῃ ὁ διάβολος! εἶπεν ὁ Ἀνακρέων, ξεχνῶντας κάθε ἀξιοπρέπειαν. Πούλησέ μου αὐτὸ τὸ κιάλι!

— Καὶ τὶ θὰ πῇ ἔπειτα ἡ θεία μου;...

— Τὶ τὴν μέλλει τὴν θεία σου γιὰ μιὰ τέτοια ἀρχαιολογία; Ἐλα, μικρέ, σοῦ δίνω 200 γρόσια... ἓνα χαρτζηλίκι οὐρανοκατέβατο..

— Νά, πάρε 300, δώσέ μου τὸ κιάλι καὶ ξεκουμπίσου ἀπὸ ἐδῶ!

— Ἦσυχα, κύριέ μου, ἦσυχα... Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ κιάλι μοῦ ἀνῆκει ἀκόμη...

— Πάρε 500 γρόσια, ζῶν! Δὲν ἔχω οὔτε μιὰ πεντάρα περισσότερη...

— Ἄς εἶναι, δέχομαι... Νὰ ξέρετε ὅμως ὅτι τὸ ἀγοράσατε πολὺ φθηνά...

Τὸ παιδί ἐτσέπωσε τὰ χαρτονομίσματα πὺν τοῦ ἔδωσε ὁ Ἀνακρέων, καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ τὴν ἡσυχίαν του.

Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρόν, ὁ κύριος Ευγκολαίμης ἔφερε τὸ κιάλι εἰς τὸ μάτι του...

Τὶ ἐκπληξὶς τεραστία καὶ ἀπογοητευτική!... Εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἔβγαζε τὸ μαγιὼ της διὰ νὰ φορέσῃ τὰ ροῦχά της, ἡ Πελαγία, ἡ ἀξιοσέβαστη καὶ νόμιμος σύζυγός του!...

Νέος μὲ μετριοφροσύνη.

Ἐκεῖνι: Ὁ μέλλων σύζυγός μου πρέπει νὰ εἶνε ὠραῖος, ἔξυπνος, καλοῦ χαρακτῆρος, νὰ εἶνε διτλαδὴ τὸ ἰδεώδες ἑνὸς ἀνδρός.

Ἐκεῖνος: Μὰ γιὰτὶ δὲν λέτε, δεσποινίς, χωρὶς πολλές διατυπώσεις ὅτι θέλετε ἑμένα;

Τὸ παραμῦθι

— Μαμά, σοῦ ἀρέσουν τὰ παραμῦθια;

— Ναί, παιδί μου.

— Νὰ σοῦ πῶ ἓνα; Θὰ χαρῆς;

— Βέβαιον, ἀγάπη μου.

— Ἀλλὰ δὲν εἶνε μεγάλο.

— Δὲν πειράζει, πῆς το.

— Ἦταν μιὰ φορὰ ἓνα βίξο, τὸ ὅποτον πρὸ ὀλίγου ἔσπασα!..

Διάφορα ἐπαγγέλματα

— Ὁ ἄνδρας μου κάνει τὸ δικηγόρο. Κι' ὁ δικός σου!

— Ὁ δικός μου κάνει... ὅτι θέλω ἐγώ!

Τὶ θὰ χαρίσουν στοὺς γάμους τοῦ φίλου των

Ὁ πρῶτος.— Εγὼ θὰ τοῦ χαρίσω ἓνα σερβίτσιο γιὰ 20 πρόσωπα.

Ὁ δεύτερος.— Κ' ἐγὼ ἓνα σερβίτσιο τοῦ καφέ, γιὰ 12 πρόσωπα.

Ὁ τρίτος.— Κι' ἐγὼ ἓνα σερβίτσιο τοῦ τσαγιοῦ γιὰ 18 πρόσωπα.

Ὁ φιλάργυρος.— Κι' ἐγὼ θὰ τοὺς χαρίσω ἓνα τρυπητὸ τοῦ τσαγιοῦ γιὰ 36 πρόσωπα!..

Μεταξὺ φιλενάδων

— Τὶ θὰ ἔδινες ἂν εἶχες τόσο ὠραῖα μαλλιά σὰν κ' ἑμένα;

— Δὲν ξεύρω... Τὶ ἔδωσες σύ;

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Ὁ ἐγωϊσμός εἶναι ἡ ἀχίλλειος πτέρνα σ' ὅλους σχεδὸν τοὺς ἄνδρες.

Οἱ ἄνδρες εἶναι ἀλλόκοτοι: Ποτὲ δὲν ἀρνιοῦνται τὸ παραμικρὸ σὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ τοὺς εἶναι ἐντελῶς ξένη. Κι' ὅμως βάζουν συνήθως σὲ δεύτερη μοῖρα μιὰ γυναῖκα ποὺ ἀξίζει νὰ κινήσῃ τὴν προσοχή τους καὶ τίς περιποιήσεις τους.

Οἱ ἄνδρες εἶναι τρελλοί, ἀνέκων νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ νοιώσουν τὴν εὐτυχία τους.

Χιλιάδες ἄνθρωποι μποροῦν νὰ συμβουλέψουν τοὺς ἄλλους, ἐλάχιστοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ συμβουλέψουν τὸν ἑαυτὸ τους.

Θεὶ περισσότεροι ἄνδρες μεταχειρίζονται τὴν μισή ζωὴ τους μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ καταστήσουν δυστυχισμένη τὴν ἄλλη μισή.

Ἡ λέξις «Τὶ κρίμα!» βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα μας, ὅταν μιλάμε γιὰ τίς ἀποτυχίες ἐκείνων ποὺ θαυμάζουμε περισσότερο.

Οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι σκέπτονται λίγο, πιστεύουν στὰ λόγια καὶ ἐνεργοῦν ἐξ ἐνστίκτου.

Εἶναι πλάνη νὰ πιστεύουμε ὅτι οἱ ἄνδρες γιννιόυνται καθολοκληρίαν κακοί, ὅπως εἶναι πλάνη νὰ πιστεύουμε ὅτι μποροῦν νὰ γεννηθοῦν καθολοκληρίαν καλοί.

Οἱ ἄνδρες εἶναι κατὰ βάθος οἱ ἴδιοι, σ' ὅλους τοὺς τόπους καὶ σ' ὅλες τίς ἐποχές. Ἔχουν τίς ἴδιες κακίες καὶ τὰ ἴδια πάθη.

Οἱ ἄνδρες ἐνεργοῦν καὶ σκέπτονται σὰν νὰ ἔχουν πλασθῇ γιὰ νὰ ὑπάρχουν μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους.

Ἐκεῖνος. — Καὶ ποῦ ἐνοικιάζετε τὸ δωμάτιον αὐτό;

Ἡ ξενοδόχος. — 250 γρόσια τὴν ἡμέραν

Ἐκεῖνη. — Γιατί τόσο ἀκριβὰ;

Ἡ ξενοδόχος. — Δὲν εἶναι ἀκριβὰ. Ἐχει κρεβάτι γιὰ δύο.

Ἐκεῖνος. — Καὶ ὅταν ἔχει κρεβάτι γιὰ ἕνα;

Ἡ ξενοδόχος. — Τότε 150 γρ. τὴν ἡμέραν.

Ἐκεῖνη. — Νὰ μᾶς δώσετε ἕνα ἀπ'αὐτὰ διότι ἡμεῖς ὅταν μπαίνομε στὸ δωμάτιο εἴμεθα οἱ δύο ἕνας.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΜΑ

Μὲ ἕνα κομπριμέ 5 μερίδων (χωρὶς νὰ σκεφθῇτε νὰ προσθέσετε καμμίαν ἄλλην οὐσίαν πλὴν τῆς χρησιμοποίησεως νεροῦ καὶ φωτιᾶς) καὶ ἔναντι 15 γροσίων ἔχετε μέσα εἰς τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα τῶν 15 λεπτῶν πλούσιον καὶ ὁρεκτικὸν φαγητόν.

Καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ γνωστὰ καὶ φημισμένα ἐστιατόριά μας δὲν θὰ εὑρετε πάντοτε σοῦπαν τόσον ἐκλεκτὴν.

Θὰ διαπιστώσετε ὅτι τὰ συμπεπιεσμένα [κομπριμέ] ὀσπρίων καὶ λαχανικῶν διὰ σοῦπες ποὺ παρασκευάζομεν καὶ τῶν ὀσπρίων ἢ ὠφελιμότης καὶ ἡ μεγάλη πρακτικότης εἶναι κατάδηλοι διατηροῦν ἀπὸ ἐτῶν τὴν ἐκλεκτικότητα καὶ τὴν νωπότητά των.

ΤΣΑΠΑ ΜΑΡΚΑ

Πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἔχετε εἰς τὸ σπιτί σας κομπριμέ φακῆς, μπιζελίων, ρεβιθίων καὶ ἄλλων ὀσπρίων καὶ λαχανικῶν διὰ σοῦπες.

Ἀπόθεμα τροφίμων ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐξοικονομηθεῖσαν περιουσίαν. Κυρίως ἡ ἀξία τοῦ ἀποθέματος ἐκτιμᾶται περισσότερον εἰς δυσκόλους στιγμὰς.

Τόσον διὰ τὰς οἰκογενείας ὅσον καὶ διὰ τοὺς ταξειδιώτας καὶ τοὺς ἀθλητὰς εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλισθῇ παντοῦ καὶ πάντοτε θερμὴ τροφή. Δύνασθε νὰ προμηθευθῇτε ἀπὸ τὸν παντοπώλην σας ἕνα κομπριμέ τῶν 50 γραμμαρίων πρὸς 9 γρόσια καὶ τῶν 100 γραμμαρίων πρὸς 15 γρόσια.

Βεσιτὰς: ΤΣΑΠΑ ΜΑΡΚΑ

Ἔτος ἰδρύσεως 1915

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΗΔΕΙΩΝ

Π. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ ΑΡ. 60 ΣΕΙΡΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Τηλέφωνον: 41852

Ἀδειαί ἐνταφιασμοῦ, φέρετρα, στέφανα ἐκ φυσικῶν καὶ τεχνητῶν ἀνθῶν, νεκροφόρα αὐτοκίνητα, ἐκτύπωσις ἀγγελτηρίων, ταφιερίδες, φωτογραφίαι ἐκ προσελάνης διὰ τάφους,

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία βενζινακίων διὰ τὰς νήσους καὶ τὰ προάστεια, ταριχεύσεις καὶ ἀποστολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νεκρῶν ἢ τῶν ὀστέων αὐτῶν κ.τ.λ.

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ μόνον τελειοποιημένον ὁμογενὲς κατ'ἀσθημα εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν

Τὸ κατ'ἀσθημα λειτουργεῖ ἀπὸ τῆς 6 π. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου

ΖΗΤΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΑΣΤΕΣ

MIKA

ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΑΙΡΕΤΑ ΦΙΟΓΓΑΚΙΑ

ROYAL

τῶν ἐργοστασίων **A. MIKA** καὶ **K. ΠΑΛΑΣΗ**

Πολλὴ ἀλήθεια—λίγα λόγια

Κεντρικὸν πρατήριον Γαλατᾶ Νετζατῆ τζαδισὶ δρ. 72

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Ἴδου ποίας συμβουλὰς δίδει εἰς τοὺς ὁμοφύλους τοῦ ἑνα θῦμα σκληρᾶς καρδιάς τοῦ ὠραίου φύλου, τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ τοῦ «ἐκάφε τὴν γοῦνα» κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν:

Θῦμα καὶ ἐγὼ τῆς γυναικείας πανουργίας, διότι ὁμιλῶ ἐξ ἰδίας πικρᾶς πείρας, ἀποκαλύπτω τὸν τρόπον, δι' οὗ οἱ γυναῖκες ἀλιεύουν συνήθως τοὺς ἀνδρας, καθιστῶσαι αὐτοὺς, μετὰ τὴν κατάκτησιν, ἀπλᾶ παίγνια τῶν.

Ἦμπορεῖ, καθόλου νὰ μὴ συμμερίζεσθε τὰς ἰδέας μου. Συννοήζω τὸ ἀρθρῖδιον τοῦτο ἐνταῦθα, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, διὰ τὸ περίεργον τῶν σκέψεών μου:

Φίλε μου, ἄκουε τὰς συμβουλὰς μου καὶ φύλαττε αὐτάς ὡς κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, διὰ νὰ μὴ περιπλεχθῇς καὶ σὺ ὡς ἐγὼ εἰς τὰ δίκτυα τοῦ πολυμηχάνου ὄντος ὅπερ καλεῖται «Γυνή».

* *

Ἀπόφευγε τὴν γυναῖκα ὅσον δύνασαι, διότι αὕτη εἶναι πανουργοτέρα τῆς ἀλώπεκος καὶ ὑποσκάπτει πάντοτε τὴν εὐτυχίαν σου. Μὴ πείστε εἰς τὰς κολακείας τῆς, διότι ἐκάστη τῆς γλυκεῖα λέξις θὰ διατρουπᾷ μετ' οὗ πολὺ ὡς βέλος τὴν καρδίαν σου.

Ὁ τρόπος, μεθ' οὗ σὲ αἰχμαλωτίζει, ἂν καὶ ἀθῶος, ἀγγελικὸς ἐν πρώτῃ ὄψει, εἶναι σατανικώτατος: ἔσο προσεκτικὸς εἰς πᾶν τῆς κίνημα.

Ἴδου πῶς στήνει διὰ σὲ τὴν παγίδα τῆς:

Σὲ συναντᾷ εἰς τὴν ἐξοχὴν, προσελκύει μὲ τοὺς τρόπους τῆς τὴν προσοχὴν σου καὶ ἐπιτυχάνει τέλος νὰ γνωρισθῇ μετὰ σοῦ.

Σὲ ζητεῖ ὡς καβαλλιέρον τῆς εἰς τὸν χορὸν, σὲ παρακαλεῖ νὰ πιᾷς τὸ παλτὸ τῆς καὶ νὰ φυλάξης τὴν τσάντάν της. Φοβεῖται τὸν σκύλον ποὺ γαυγίζει ἢ τὸ ἄλογον ποὺ τρέχει, καὶ ζητεῖ τὴν προστασίαν σου. Σὺ δὲ μὲ ἱπποτισμὸν ἀνδρικὸν τὴν καθησυχάζεις. Ἐκείνη ἐν τῷ μεταξύ κατορθώνει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν βραχίονά σου.

Αἱ ἡμέραι παρέρχονται καὶ αἱ σχέσεις σας καθίστανται στενότεραι. Ἡ νέα σου φίλη ἀνοίγει τὴν καρδίαν της καὶ ἀρχίζει νὰ κάμνη ἐκμυστηρεύσεις. Σοὶ λέγει!

—Δὲν θὰ σοῦ ἔλεγα ὅλα αὐτὰ, μὰ ξεύρεις πῶς σὲ ἐμπιστεύομαι.

Ὅριζει συχνὰ συνεντεύξεις, στενοχωρεῖται μέχρι λιποθυμίας ἂν δὲν τὴν συναντήσης καὶ ὅταν τὴν ἀποχαιρετᾷ σὲ ἐρωτᾷ πότε θὰ ξαναέλθῃς.

Ἐνώπιον ξένων σὲ κρυφομιλεῖ. Σὲ ὑπενθυμίζει «ἐκεῖνα ποὺ ξεύρεις». Ἐνδιαφέρεται διὰ κάθε σου ζήτημα καὶ σὲ ἐρωτᾷ διὰ τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰς ἀγοραπωλησίας σου. Ζητεῖ τὴν φωτογραφίαν σου καὶ τὴν ἀσπάζεται ἐνώπιόν σου.

Φροντίζει διὰ τὴν ὑγείαν σου καὶ σὲ παρακαλεῖ νὰ προσέχῃς, νὰ διατηρῇς τὴν ὡραιότητα τοῦ προσώπου σου. Σὲ ἐπισκέπτεται ὅταν ἀσθενεῖς, προθυμοποιεῖται νὰ πλύνῃ τὸ μετωπὶόν σου ὑποκάμισον, δένει τὸν λαιμοδέτην σου καὶ σκουπίζει τὰ ροῦχα σου.

Σὺ δὲ ὁ ἀνόητος τὴν οἰκαιοποιεῖσαι, μακαρίζεις τὴν στιγμήν ποὺ τὴν ἐγνώρισες καὶ τὴν θεωρεῖς πλέον ὥς ἰδικὴν σου. Ἀλλ' αὐτὴ ἀνακρούει πρῦμναν ἀμέσως καὶ ἀλλάζει τρόπους καὶ πρόγραμμα. Σὲ ἔχει κατακτήσει ἤδη καὶ πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ νέον θήραμα.

Ἀρχίζει νὰ θαυμάζῃ τὴν ὡραιότητα ἄλλου τινός, δεικνύει ἀντιζηλίαν ὅταν ὁμιλεῖς πρὸς ἄλλην, περιφρονεῖ τοὺς φίλους σου καὶ ἀποφεύγει τὴν συνάντησίν σου.

Ὁ ἔρως ἔχει στήσει πρὸ πολλοῦ τὴν ἔδραν του εἰς τὴν καρδίαν σου. Τὴν ἀγαπᾷς, τὴν λατρεύεις, ἀλλ' αὕτη σὲ μισεῖ καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τότε ἀρχεται τὸ μαρτύριον τῆς ζωῆς σου, Κατεδικάσθης εἰς ἰσόβια δεσμὰ, ἐνέπεσες εἰς τὴν παγίδα της καὶ ἀδύνατον πλέον νὰ ἀπαλλαγῇς.

Π. Α.

—Εἶσαι ἀρραβωνιασμένος, ἀλήθεια, ἢ παντρεμένος;

—Στὴν ἀρχὴ ἀρραβωνιάστηκα γιὰ νὰ τὴν γνωρίσω, ἔπειτα μὲ παντρεύτηκε γιὰ νὰ μὲ γνωρίσῃ, καὶ τώρα ὅπου γνωριστήκαμε, πήραμε διαζύγιο!..

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ

Μὲ βλέμ' ἀλλόκοτο διαβαίνει
μ' ἀπεριποίητο κορμί,
πὸτ' ἀγριεύει, πότε μπαίνει
στὰ συγκαλά του μιὰ στιγμή.

Κάμετε τόπο νὰ περάσῃ
—εἶναι τρελλὸς ὁ δυστυχής!
Τὸν νοῦ του ἢ τὸν ἔχει χάσει
ἢ δὲν τὸν εἶχεν ἐξ ἀρχῆς.

Γι' αὐτὸ τί λέγει πειὰ δὲν ξέ-
[ρει—
Δὲν ἔχει, βλέπεις, λογικὸ.
Κι' ὅταν ἡ φούρια του τὸν
[εὔρῃ
μπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ κακὸ.

Κι' αὐτὸ τὸ λέω, ὅχι τάχα
γιατὶ φοβᾶμαι σ' ἂν περνᾷ
Γιὰ νὰ προσέχουνε μονάχα
κάτι παιδάκια τόσα νά....

Μὴν τύχη καὶ τὸν ὁμιλήσουν
μὲ λόγια ποὺ δὲν ἀγαπᾷ,
μὴν τύχη καὶ πετροβολήσουν
γιατὶ γυρνᾷ καὶ τὰ χτυπᾷ.

Γιατὶ χτυπᾷ χωρὶς νὰ ξέρῃ
πῶς τὸν πειράζεις χωρατά,
κι' ὁ χτύπος ποὺ σοῦ κατα-
[φέρνει
σὲ κάνει, ιδέες, τοῦ θανατᾷ.

Γι' αὐτό, ἂν τύχη ἀπ' τοῦ δρόμου
νὰ τὸν ξανοίξῃς τὴν ἀρχή,
γυρνῶ καὶ κάνω τὸ σταυρόμου
καὶ λέω κρυφὰ μιὰ προσευχή:

Νὰ μᾶς φυλάξῃ ὁ Θεὸς μου
ἀπ' τὰ οὐράνια τ' ἀψηλὰ
καὶ νὰ γιατρέψῃ ὅλου τοῦ
[κόσμου
τ' ἀρρωστημένα τὰ μυαλά.

Γ. Μ. Βιζυηνός

Ἐξυπνα καὶ κουτὰ

—Δὲν θὰ πᾶς εἰς τὸ γάμο τοῦ φίλου σου;
—Ὁχι. Δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ βλέπω σκηνές ποὺ θὰ μοῦ ὑπενθυμίσουν
θλιβερὰ ἡμέρα...

Ἐνας γαμπρὸς συναντᾷ τὸν πεθερὸν τοῦ ὕστερ' ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ γάμου
ποὺ ἔκανε μὲ τὴ γυναῖκα του.

—Ἔ! πῶς περνᾷς μὲ τὴ γυναῖκά σου; τὸν ρωτᾷ ὁ πεθερὸς του.
—Τὶ νὰ σᾶς πῶ! ἀπαντᾷ τότε ἐκεῖνος Δὲν σᾶς ἐζήτησα τὴ χεῖρα τῆς
κόρης σας... γιὰ νὰ μὲ μπατοῦζῃ!

Ο ΚΑΦΕΣ ΒΛΑΠΤΕΙ ;

Η φαρμακολογία ασχολείται με την έρευναν και διαλεύκανσιν της ενεργείας τῶν χημικῶν οὐσιῶν ἐπὶ τοῦ ζωντανοῦ ὁργανισμοῦ. Συνήθως ἐρευνᾶται ἡ ὕλη ποὺ εἰς ἓνα ὁρισμένον προϊόν, ἀσκεῖ τὴν κυρίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ. Ἐπειτα δὲ ἐξετάζονται διάφοροι συμπληρωματικαὶ δευτερεύουσαι ὕλαι.

Τί ἀποδεικνύει ἡ φαρμακολογία ἐν σχέσει με τὸν καφέ; Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάζει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ὁ καφὲς ἔχει μεγίστην διάδοσιν. Ἡ κυρίως ἐπιδρωσα ὕλη τοῦ καφέ εἶνε ἡ καφεΐνη. Ἡ καφεΐνη ἤρχισεν εὐθὺς σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως της, πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, χρησιμοποιουμένη καὶ ὡς φάρμακον. Καὶ ἕως σήμερον διατηρεῖ τὴν θέσιν της αὐτῇ. Ὡς φάρμακον ἡ καφεΐνη χρησιμοποιεῖται κυρίως εἰς περιπτώσεις ἀνεπαρκείας τῆς καρδιάς, χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς περιπτώσεις ἡμικρανίας, καὶ ὡς διεγερτικὸν εἰς περιπτώσεις ἐξαντλήσεως. Ἡ καφεΐνη ἐπιδρᾷ καὶ ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος: Ἀπομακρύνει τὴν κούρασιν, ἐντείνει τὴν διαίσθησιν πρὸς ἐργασίαν. Διὰ τὴν ἐπίδρασιν της αὐτὴν ἐπὶ τῶν νεύρων εἶνε ποὺ ἡ καφεΐνη καταναλίσκεται μετὰ τὸν καφέ ὅχι πλέον ὡς φάρμακον, ἀλλ' ὡς μέσον ἀπολαύσεως.

Διὰ νὰ εἶνε ὁμως πραγματικὴ καὶ πλήρης ἡ ἀπόλαυσις χρειάζονται καὶ αἱ ὕλαι ποὺ καθιστοῦν τὸν καφέ εὔγευστον. Ἡ χημικὴ ἀνάλυσις ἀποδεικνύει εἰς τὸν καφέ τὴν ὑπαρξίν διαφόρων γνωστῶν, ἀλλὰ καὶ ἀγνώστων ἐξαμιζομένων οὐσιῶν ἢ αἰθερίων ἐλαίων, ὡς ἡ ὕλη τοῦ ἀρώματος τοῦ βουτύρου, τῆς κανέλλας, τῶν γαρυφάλλων. Αἱ ἀρωματικαὶ αὗται ὕλαι ἐπενεργοῦν διὰ τῶν αἰσθήσεων τῆς ὁσφρήσεως καὶ τῆς γεύσεως ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ αὐξάνουν τὴν διεγερτικὴν ἐπίδρασιν. Δὲν ἔχει ὁμως ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ ὕλαι αὗται ἐπιδρῶν ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος κατὰ τὸν ἄμεσον τρόπον ποὺ ἐνεργεῖ ἡ καφεΐνη. Τὰ ἀρωματικὰ προϊόντα ὑπάρχουν εἰς τὸν ὁμὸν καφέ, ὅπως μεταφέρεται ἀπ'

εὐθείας ἀπὸ τὴν φυτεῖαν, μόνον εἰς ὑποτυπώδη κατάστασιν. Χρειάζεται τὸ καβούρισμα τοῦ καφέ διὰ ν' ἀναπτυχθῶν. Διαρκοῦντος τοῦ καβουρντίσματος προκύπτουν καὶ ἄλλα προϊόντα ποὺ συντελοῦν εἰς τὴν γευστικότητα τοῦ καφέ, ἀλλ' ἔχουν τὴν ἰδίαν αὐτῶν χωριστὴν ἐπίδρασιν. Ἐρεθίζουν τὰ τοιχώματα τοῦ στομάχου καθὼς καὶ τὰ ἔντερα καὶ προκαλοῦν ἀφθονωτέραν ἔκρισιν.

* *

Ἀπὸ τὰ ἐκτεθέντα ἕως τώρα δὲν εὐρίσκομεν ν' ἀσκῇ ὁ καφὲς καμμιὰ ἐπικίνδυνον ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ. Πράγματι δὲ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ γίνεται κατάχρησις αὐτοῦ, ὁ καφὲς δὲν προκαλεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον οὔτε δυσάρεστα φαινόμενα, οὔτε μονίμους ζημίας. Εἰδικῶς μάλιστα ὡς πρὸς τὰς μονίμους ζημίας, ὁ καφὲς δὲν εἶνε γνωστὸν νὰ προκαλῇ αὐτάς, ἔστω καὶ ὅταν καταναλίσκεται εἰς μεγάλας ποσότητας. Ὑπάρχουν ὁμως ὑπερευαίσθητοι ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ὑποφέρουν τὸν καφέ, καὶ ἀσθενεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ὁ καφὲς ἀπαγορεύεται. Ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαγορεύεται εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ὁ καφὲς, ὁφείλεται εἰς τὰς διαφορὰς ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ ἐπιδράσεις του, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλήσαμεν ἀνωτέρω.

Ἡ καφεΐνη ἐπηρεάζει κυρίως τοὺς νευρικοὺς. Τὸ καλλίτερον κριτήριον, ὁ καλλίτερος γνώμων διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῆς ποσότητος τοῦ καφέ ποὺ μπορεῖ νὰ σηκώσῃ ἓνας ὁργανισμὸς, εἶνε ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπὸ μόνος του εἶνε εὐκόλόν νὰ καταλάβῃ κανεὶς πέραν ποίου ὁρίου τὸν πειράζει ὁ καφὲς. Ἐνα χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα δυσμένου ἐπιδράσεως εἶνε λ.χ. ἡ ταχυπαλμία τῆς καρδιάς. Τοῦτο δὲν εἶνε σημεῖον ὑπερκοπώσεως ἢ παθήσεως τῆς καρδιάς καὶ οὔτε συνεπάγεται καμμιὰ μόνιμον ζημίαν, ἀλλ' ἀπλῶς εἶνε ἔνδειξις ηὔξημένου, ὑπὲρ τὸ δέον, ἐρεθισμοῦ. Ἡ καρδιὰ κτυπᾷ ταχύτερον καὶ περισσότερον εἰς κάθε σωματικὴν ὑπερκόπωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβαλλόμεθα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰς περισσοτέρας φορὰς δὲν τὸ καταλαβαίνομε. Μετὰ τὴν ἐπίδρασιν ὁμως τῆς καφεΐνης συμβαίνει τὸ ἐξῆς: Αὐξάνει ἡ εὐαίσθησις τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἔτσι ἀντιλαμβανόμεθα περισσότερον διάφορα τέτοια πε-

ριφερειακά φαινόμενα. Τὸ σύμπτωμα τοῦτο καθίσταται ἐνοχλη-
τικὸν εἰς περιπτώσεις παθήσεως τοῦ θυροειδοῦς ἀδένους, εἰς πε-
ριπτώσεις δηλαδή τῆς λεγομένης ἀσθενείας τοῦ Μπασέντοφ. Ἀλ-
λὰ καὶ μόνον ἡ ἐνόχλησις ἀπὸ τὸ δυσάρεστον σύμπτωμα ἀρκεῖ
διὰ νὰ συγκρατῇ τοὺς ἀσθενεῖς τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀπὸ τὴν
χρῆσιν τοῦ καφέ. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ με τοὺς πάσχοντας
ἀπὸ ὑψηλὴν πίεσιν τοῦ αἵματος, Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς ὅ,τι
συμβαίνει διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ τοῦ θυροειδοῦς των ἀδένους,
ὁ καφὲς δὲν ἀπαγορεύεται κατ' ἀρχὴν εἰς τοὺς ἔχοντας μεγάλην
πίεσιν. Ἀπὸ τὸν ἱατρὸν καὶ τὸν πάσχοντα ἐξαριτᾶται ὁ καθο-
ρισμὸς τῆς ποσότητος τοῦ καφέ πού ἡμπορεῖ νὰ λαμβάνεται
ἀκινδύνως.

Εἰς μερικοὺς ἀνθρώπους, ἰδίως τοὺς νευρικοὺς, ὁ καφὲς
κόβει τὸν ὕπνον, ἰδίως ὅταν πίνεται τὸ βράδυ, μετὰ τὸ γεῦμα.
Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς καφεΐνης ἀπὸ τὸν
καφέ, μπορεῖ νὰ μὴ στερηθοῦν τὴν ἀπόλαυσίν του οὔτε καὶ
οἱ νευρικοὶ ἢ οἱ ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπαγορεύεται ὁ
καφὲς.

Ὁ καφὲς ἀπαγορεύεται καὶ εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ στο-
μαχικὰ ἢ ἐντερικὰ νοσήματα. Ὅπως ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, εἰς
τὴν ἔκρισιν ἀφθονωτέρων ὑγρῶν ἐκ μέρους τοῦ στομάχου δὲν
συντελεῖ ἡ καφεΐνη, ἀλλὰ τὰ προϊόντα πού σχηματίζονται κατὰ
τὸ καβούρντισμα τοῦ καφέ, καὶ πού ἐνεργοῦν ἐπὶ τῶν τοιχω-
μάτων τοῦ στομάχου καὶ ἐπὶ τῶν ἐντέρων. Δι' αὐτό, εἰς τὰς
περιπτώσεις αὐτὰς χρησιμοποιεῖται καφὲς παρασκευασμένος
κατὰ τρόπον εἰδικόν, ὥστε νὰ περιέχῃ μὲν καφεΐνην, ἀλλ' ὅχι
τὰ βλαβερά, εἰς τὴν συγκεκριμένην αὐτὴν περίπτωσιν, προϊόντα
τοῦ καβουρντίσματος.

Στὸ βαφεῖο

—Αὐτὸ τὸ φόρεμα δὲν πηγαίνει στὸ χρῶμα τοῦ προσώπου μου. Μπο-
ρεῖτε νὰ μοῦ τὸ βάψετε;

—Μάλιστα, κυρία, θὰ κοστίσῃ περίπου 150 γρόσια.

— 150 γρ. ; Εἶνε πολὺ ἀκριβὰ. Ἀλλάζω καλύτερα τὸ χρῶμα .. τοῦ
προσώπου μου!...

ΣΕ ΜΙΑ ΠΕΘΑΜΕΝΗ

Στὸν τάφο σου θάλλῳ καὶ θὰ φυτέψω
δροσάτη, κατακόκκινη μηλιά,
γιὰ νᾶρχουνται τὸ Μάρτη τὰ πουλάκια,
νὰ χτίζουν τὴ χρυσὴ τους τὴ φωλιά.
Νὰ χτίζουνε φωλιά, νὰ κελαῖδουνε
κ' ἐσὺ μέσ' ἀπ'τὸ μνήμα νὰ ξυπνᾷς,
ν' ἀκοῦς τὸ ἐρωτικό τους τὸ τραγοῦδι,
τὰ τραγουδάκια μου νὰ μὴν ξεχνᾷς!
Κι' ἀνίσως καὶ τὰ μάτια σου γυρίσης
στὰ κλώνια, με λαχτάρα, με χαρά,
τὰ κόκκινα μηλάκια νὰ σοῦ λένε,
πῶς μάτωνε ἡ καρδιά μου, μιὰ φορά!

Ἄγγελος Σημ.ηριώτης

Ἐξηγημένο ἀνδρόγυνο

Ἐκεῖνη. Μὰ, μὴ ἀνη-
συχῆτε κύριε, καθήστε.

Ἐκεῖνος. — Καὶ ὁ σύζυ-
γός σας πού εἶναι πα-
ρακαλῶ ;

Ἐκεῖνη. — Ἀααα! ταξι-
δεύει, εὐτυχῶς.

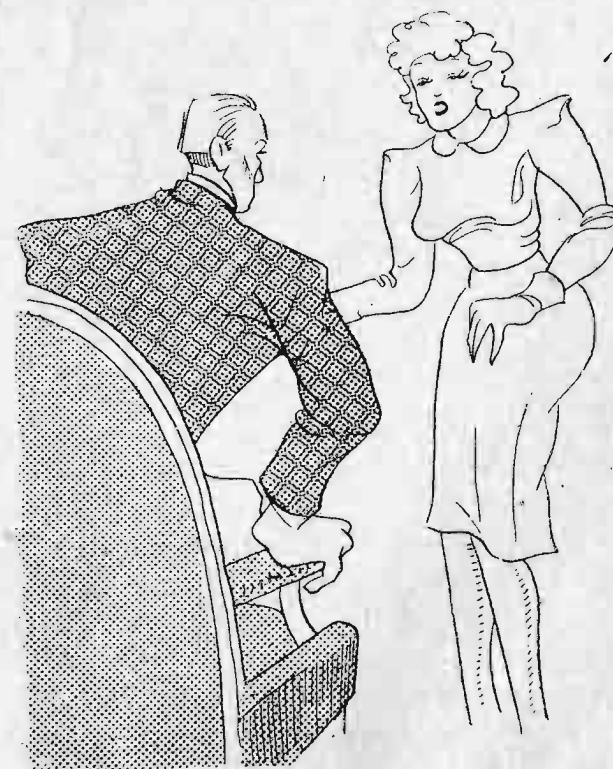
Ἐκεῖνος. — Ἐσεῖς διατί
δὲν τὸν συνοδεύσατε ;

Ἐκεῖνη. — Τὸ ἐθεωρή-
σαμεν περιττόν.

Ἐκεῖνος. — Θὰ ταξιδεύῃ
φαίνεται χάριν τέρψεως.

Ἐκεῖνη. — Μάλιστα, κύ-
ριε, καὶ ἰδικῆς του καὶ
ἰδικῆς μου.

Ἐκεῖνος. — Ἐν τάξει.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΗ Η ΓΥΝΗ ΟΠΩΣ Ο ΟΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΙΝΕ ΕΥΤΥΧΗΣ

Ἡ κόρη ὅταν νυμφευθῇ πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ κάμῃ τὸν οἶκον τῆς εὐχαριν. Δὲν εἶνε καλὸν ν' ἀφίνη ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ νὰ μὴ φροντίζῃ περὶ αὐτοῦ· πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ τῷ ἀρέσκει, πρέπει νὰ τῷ παρουδιάζῃ πάντοτε ὄψιν εὐχαριστομένην. Δὲν εἶνε ὁδὸν νομίζει τις δύσκολον νὰ κατορθώσῃ ἡ γυνὴ, ὥστε ὁ σύζυγός τῆς νὰ φέρεται πρὸς αὐτὴν μετὰ φιλτρῶν· πρὸς τοῦτο πρέπει πάντοτε νὰ παρουδιάζῃται πρὸς αὐτὸν καθαρά, καλοενδεδυμένη, εὐθυμὸς, νὰ ὑποφέρῃ χωρὶς νὰ παραπονῆται τὰς ἀναποφεύκτους εἰς ἓνα οἶκον μικρᾶς δυστροπίας, πρὸ πάντων δὲ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐπιδεικνύῃ ὅτι τιραννεῖται. Τὸ δάκρυ ἐπὶ τῆς παρειᾶς κόρης, λέγει παλαιὸς τις, ὁμοιάζει πρὸς σταγόνα δρόσου ἐπὶ ἄνθους, ἀλλ' ἐνθυμοῦ πάντοτε, ὅτι τὸ δάκρυ ἐπὶ τῆς παρειᾶς γυναικὸς ὑπάνδρου εἶνε διὰ τὸν σύζυγόν τῆς σταγὼν δηλητηρίου. Προσπάθει νὰ λαμβάνῃς πάντοτε τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν καλὴν των ὄψιν, πάσχιζε νὰ εἶδαι πάντοτε εὐχαριστομένη καὶ οὕτω θὰ κατορθώσῃς νὰ εἶδαι καὶ πράγματι, ὁ δὲ σύζυγός σου βλέπων δε εὐτυχῇ θὰ δὲ ἀγαπᾷ πλείονον. Δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον νὰ κολακεύῃ πλείονον τὸν ἄνδρα, ὅσον ἡ εὐτυχία τῆς γυναικὸς του. Εἶνε ὑπερήφανος ὅταν νοῇ, ὅτι ἡ σύζυγός του εἶνε εὐτυχὴς ζῶσα μετ' αὐτοῦ, τότε δὲ αὐξάνει ἔτι μᾶλλον τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην του.

Εἴσπρα καὶ κουτὰ

Στὸ ξενοδοχεῖο ἓνας πελάτης, βλέπει ἓνα κύριο, νὰ τοῦ πέρνῃ τὸ καλὸ καὶ νὰ φεύγῃ.

—Συγγνώμην, κύριε, ἐπιτρέψατέ μου νὰ πάρω ἓνα τσιγάρο... ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ μου !...

* * * Ἡ μαμὰ: Περτέργο, κάθε φορὰ πὺ μπαίνω στὸ δωμάτιο, σὲ βρίσκω νὰ φιλιέστε.

Ἐκεῖνος: Μὰ ἐμεῖς φιλιόμαστε κι' ὅταν δὲν μπαίνετε στὸ δωμάτιο.

* * * Κυρία (στὴ νεοφερμένη ὑπηρετρία)—Τώρα ἔχω νὰ σοῦ πῶ καὶ τοῦτο: Ἡ ἐρωτοδουλειὰς ἐμένα δὲν μοῦ ἀρέσουν... Δὲν θέλω φίλους καὶ σούρτα-φέρτα...

Ἐπηρετρία.—Αὐτὸ εἶναι εὐχάριστο. Ἡ ἄλλη μου κυρία εἶχε τρεῖς !

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Μοδέλλα Βιεννέζικα καὶ
Παριζιάνικα γυναικείων
καπέλλων εἰς ὅλα τὰ
χρώματα

Ὅλαι αἱ κομψαὶ Κυρίαι καὶ
Δεσποινίδες ὀφείλουν νὰ ἐ-
πισκεφθοῦν τὸ Κατάστημα

ΑΡΗΣ

Ἐκεῖ θὰ εὑρουν ΚΑΠΕΛΛΑ
τῆς τελευταίας Μόδας
Παρισίων καὶ Βιέννης

Τιμαὶ λογικαὶ

Πέραν, ἔναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας
παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου «Τούριγκ», ἀρ. 61

ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΑΝΝΗΣ ΠΕΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀριστοῦχου τῆς Σχολῆς Τεχνῶν Σελτσούκ καὶ
ἀποφοίτου τῆς μεγαλυνύμου Σχολῆς Ζαππείου

Τελεῖα ἐκμάθησις ἐντὸς ὀλίγου
χρονικοῦ διαστήματος διὰ τῆς γαλ-
λικῆς μεθόδου «Napolitano» τῆς
πλέον ἐν χρήσει διὰ τὴν καλὴν ἐ-
φαρμογὴν τῆς χωρὶς πολλὰς δο-
κιμίας.

Τὰ διπλώματα ἐπικυρώνονται
ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
τῆς Παιδείας

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται καθ' ἐκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν
Πέραν, Μποστὰν Μπασῆ τζαδεσῆ ἀρ. 23
Μουνὲπ ἀπαρτεμὰν, διαμέρισμα 5ον

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

— Λ Α Λ Ε —

Πέραν, Ἰμάμ σοκάκ
ἀρ. 13. Τροχιοδρομι-
κὸς σταθμὸς Παρμάκ
καποῦ

Εἶναι τὸ μόνον οἰ-
κογενειακὸν κέντρον
εἰς τὸ ὁποῖον μπο-
ρεῖτε νὰ περάσετε τὶς
πιο εὐχάριστες στιγ-
μὲς τοῦ βίου σας.
Θὰ ἀκούσετε τὰ πειὸ
ντερμπεδέρικα καὶ
μοντέρνα τραγουδά-

κια, καθὼς καὶ πλήρη ὀρχήστρα.

ΤΙΜΑΙ ΛΑ·Ι·ΚΩΤΑΤΑΙ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον

ΜΠΟΥΤΡΓΑΖ ΑΔΑ

τοῦ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΙΧΑΪΛΙΔΟΥ

Μπέηογλου Καλιοντζή Κουλοῦκ

ἀρ. 85.

Θὰ εὑρετε ὅλα τὰ εἶδη ζαχαροπλαστικῆς παρὰσκευασμένα
μὲ τὰ καλλίτερα ὕλικά καὶ σὲ τιμὰς ἐκτὸς οὐναγωνισμοῦ.

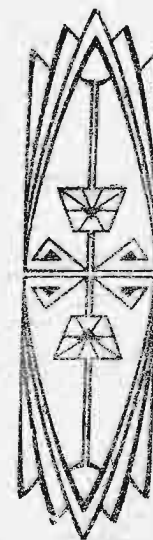
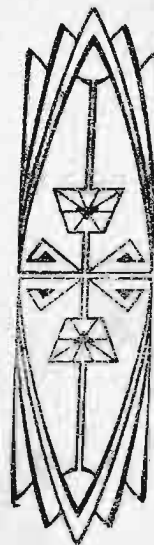
ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τρέχετε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ
βοῇτε κάθε εἶδους καπέλλα τοῦ γούστου σας μοντέρνα

καὶ σὲ τιμὴ συγκαταβατικῇ.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ κατάστημα τῆς κ.

Ε. ΞΥΔΑ

Μπέηογλου, Ἰστικλάλ τζαδεσί ἀρ. 214

(παραπλεύρως τῆς διόδου Χατζοπούλου)

καὶ θὰ βοῇτε ὅλα αὐτὰ πὺν ζητεῖτε

μη προβαίνετε

εις αγοράς τροφίμων

αν δεν επισκεφθῆτε τὸ παντοπωλεῖον

ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ ΠΑΖΑΡΙ

Μπέηογλου Καλιοντζή Κουλούκ, ἀρ. 41. Τηλ. 40948

Ὅπου θὰ εὑρετε τὰ καλλίτερα τρόφιμα

σὲ τιμὰς ἀσυναγωνίστους

ΦΩΤΟ ΤΑΞΕΙΜ

Ἐκτελοῦνται κάθε εἶδους φωτογραφίαι

καὶ μεγεθύνσεις (Ἀγκρονησιμὰν)

Εἰκόνες ἀναλλυίωτοι

ἐπάνω εἰς πορσελάνην

ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ — ΜΠΕΗΟΓΛΟΥ

Ἰστικλάλ τζαντεσί, στάσις τραμ Παρμάκαπου 117

ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΗΣ...!!

Ετσι, λοιπόν! Ὁ κύριος ἔχει πάντοτε δίκη κι' ἐγὼ πάντοτε ἄδικο! Ὁ κύριος δὲν πέφτει ποτὲ ἔξω καὶ τὰ προβλέπει ὅλα! Πολὺ καλά! Φεύγω! Φεύγω, γιὰ νὰ μὴ ξαναγυρίσω! Νὰ καὶ κάτι ποὺ δὲν τὸ εἶχε προῖδει ὁ κύριος!

Καὶ ἡ Μαρινέττα φόρεσε τὸ καπέλλο της, χωρὶς νὰ σιάξῃ τὰ μαλλιά της καὶ νὰ μακιγιάρῃ τὸ πρόσωπό της. Καθὼς προχωροῦσε πρὸς τὴν πόρτα ἀγεστέναξε:

—Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατί ἔρχονται καὶ μᾶς ζητοῦν οἱ ἄνδρες, ἀφοῦ ἔχουν σκοπὸ ὕστερα νὰ μᾶς κάνουν τὸν βίον ἄβιωτο!...

Πράγματι, ὁ Μάριος τὴν εἶχε χιλιοπαρακαλέσει γιὰ νὰ γίνῃ γυναῖκα του καὶ εἶχε δῇ τὴν ζωὴ του νὰ κρέμεται ἀπὸ ἓνα ναι ἢ ἀπὸ ἓνα ὄχι τῶν χειλιῶν της, ποὺ οὔτε κἂν τὰ εἶχε φιλήσει. Καὶ ὅμως, ἡ συζυγικὴ τους ζωὴ δὲν κράτησε περισσότερο ἀπὸ δέκα ὁκτὼ μῆνες.

Τώρα, τὴν κύτταζε ἀμίλητος, εὐχαριστημένος κατὰ βάθος ποὺ τὴν ἔβλεπε νὰ μὴ φροντίζῃ γιὰ τὴν περιποίησιν τοῦ προσώπου της. Αὐτὸ ἦταν μιὰ ἀπόδειξις ὅτι ἡ γυναῖκα του δὲν εἶχε ἔραστή.

Τὴν ὥρα ποὺ ἀνοίγε τὴν πόρτα, ἡ Μαρινέττα κοντοστάθηκε, λέγοντας:

—Χαίρετε! Δὲν πρόκειται νὰ ξαναγυρίσω ἔδῳ μέσα, ὅπου ἡ ζωὴ κατήντησε ἀνυπόφορη!

Κι' ἔφυγε, χτυπώντας δυνατὰ τὴν πόρτα.

—Θὰ ξανάρτῃ! ψιθύρισε ὁ Μάριος, χωρὶς νὰ κουνηθῇ ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του.

Τὸν περασμένο χρόνο, ὕστερ ἀπὸ ἓνα παρόμοιον καυγᾶ, ἡ Μαρινέττα εἶχε φύγει τρέχοντας καὶ φωνάζοντας ὅτι θὰ πήγαινε νὰ πέσῃ στὸν Σηκουάνα. Ὁ Μάριος δὲν εἶχε κάνει τὴν παραμικρὴ κίνησιν γιὰ νὰ τὴν συγκρατήσῃ. Τὴν παρακολουθοῦσε ὅμως πίσω ἀπὸ τὶς κουρτίνες τοῦ παραθύρου. Τὴν εἶδε ν' ἀπομακρύνεται, γυρίζοντας διαρκῶς πίσω της καὶ ὕστερα νὰ στέκεται

στη γωνιά τοῦ δρόμου. Ὑστερ' ἀπὸ ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας, ἡ Μαρινέττα βρισκόταν ξανά στὸ σπίτι, λέγοντας:

—Θὰ σ' εὐχαριστοῦσε πολὺ ἂν πνιγόμουνα. Ὁμολόγησέ το..Δὲν ἔκανες τίποτε γιὰ νὰ μ' ἐμποδίσης. Αὐτὸ δείχνει καθαρὰ τὸ πόσο μ' ἀγαπᾷς!

Κι' ὁ Μάριος τῆς εἶχε ἀπαντήσῃ μὲ τὸ αἰώνιο ἐκεῖνο εἰρωνικὸ χαμόγελο, πὺν τόσο τὴν ἐξενεούριζε:

—Ἦμουν βέβαιος ὅτι θὰ ξαναγύριζες. Ξέρω ὅτι φοβάσαι πολὺ τὸ κρύο νερό..

Αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως ἡ Μαρινέττα δὲν ξαναγύρισε. Πέρασαν ὀκτώ, δέκα, εἴκοσι μέρες. Ὁ Μάριος ἄρχισε νὰ συγκινῆται. Στὴν ἀρχὴ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ φυγὴ τῆς γυναίκας του ἦταν ὀριστική, τοῦ εἶχε φανεῖ ἀνόητη. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως, ἀπέκτησε πλήρη βεβαιότητα, πράγμα πὺν τὸν ἔκανε νὰ αἰσθανθῇ τὴν πὺν μεγάλη θλίψη.

—Τὶ ἄσχημα πὺν τῆς φέρθηκα! ἔλεγε. Αὐτὴ ἡ μανία μου νὰ ὑποστηρίζω ὅτι τὸ δίκιο ἦταν πάντοτε μὲ τὸ μέρος μου! Ἀφοῦ ἤξερα ὅτι τὴν πείραζε. Ἐπειτα τὴν εἶχα πολὺ παραμελήσει. Δὲν ἱκανοποιοῦσα καμμίαν ἐπιθυμία της καὶ εἶχα πάψει νὰ βγαίνω μαζί της ἔξω...

Ἐκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ ξαναβρῇ τὴν Μαρινέττα, κατέφυγε σὲ γραφεῖο παρακολουθήσεων, ἀλλ' ὅλες οἱ προσπάθειές του ἀπέβησαν μάταιες.

Τὸ καλοκαίρι πῆρε ἄδεια κι' ἔκανε ἓνα ταξίδι στὴν Βρετάννη, ὅπου τόσες φορὲς τὸν εἶχε ἡ Μαρινέττα παρακαλέσει νὰ πᾶνε. Ὄταν ξαναγύρισε στὸ Παρίσι, ἀγόρασε στὸ Λεβαλουά-Περρὲ ἓνα οἰκόπεδο, πὺν τὸ εἶχαν ἰδῇ πρὸ καιροῦ μαζί κι' ἔκτισε μιὰ βιλλίτσα, σύμφωνα μὲ τὰ σχέδια πὺν ὀνειρευόταν ἡ Μαρινέττα. Ὄταν ἡ βίλλα τελείωσε, ὁ Μάριος ἐγκατεστάθη ἐκεῖ, παρ' ὅλη τὴν ἀπόστασι πὺν τὸν χώριζε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του. Γιὰ νὰ ἔχῃ μάλιστα, τὴν ψευδαίσθησι ὅτι ἡ Μαρινέττα δὲν εἶχε φύγει, γέμισε τὴν βίλλα μὲ τὰ προσφιλῆ της πράγματα. Στὴν εἴσοδο κρέμασε τὸ τελευταῖο καπέλλο της καὶ μέσα στὴ σιφονιέρα ἔβαλε μιὰ πορτοκαλιὰ ζακέττα της, πὺν τόσο τὴν εἶχε εἰρωνευθῇ ἄλλοτε γιὰ τὸ κτυπητό της χρώμα.

Τὴν βίλλα τὴν ὠνόμασε «Βίλλα Μαρινέττα». Κι' ἔγραψε τὴν ἐπιγραφὴ μὲ γράμματα πολὺ μεγάλα, ὥστε νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ τὰ διαβάσῃ ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου.

Πέρασαν δύο ὁλόκληρα χρόνια. Κι' ἓνα φθινοπωρινὸ βράδυ, ὁ Μάριος ἀκουσε κτυπήματα στὴν πόρτα. Ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ καὶ ποιὸν εἶδε μπροστά του; Τὴ Μαρινέττα!

Ἦμουν αὐτὴ καὶ ξεροκέφαλη, εἶπε. Νᾶξερες τὸ τί τράβηξα στὸ σπίτι, ὅπου ἔκανα τὴν γκουβερνάντα! Μὲ εἶχαν χειρότερα κι' ἀπὸ καμαριέρα.

—Κι' ἐγὼ ὑπέφερα, Μαρινέττα. Σ' ἀναζητοῦσα πάντοτε Μόλις μπῆκε καὶ κύτταξε γύρω της, ἡ Μαρινέττα ξεφώνησε:

—Μὰ ἐδῶ μέσα εἶναι ὅπως ἀκριβῶς τὰ ὀνειρευόμουν!

—Διάβασες τὴν ἐπιγραφὴ τῆς βίλλας;

—Ναὶ, τὴν εἶδα ἀπὸ τὸ τραῖνο. Καὶ στὸν πρῶτο σταθμὸ, κατέβηκα καὶ ρώτησα. Μόλις μοῦ εἶπαν ὅτι εἶναι δική σου δὲν δίστασα πιά καὶ ἦλθα.

Ἰῶξερα ὅτι θάρχόσουν, Μαρινέττα. Σὲ περίμενα!

Ἡ Μαρινέττα τὸν κύτταξε πειραγμένη.

—Θάρχισις πάλι τὰ ἴδια, κύριε ἐγωῖστή; Θὰ μοῦ κάνῃς πάλι τὸν προφήτη;

Ἀμέσως, ὅμως ἔσκαψε στὰ γέλια καὶ ρίχθηκε στὴν ἀγκαλιά τοῦ ἀνδρός της.

Η.Ν.

Ὄταν θέλει ἡ νύφη
κι' ὁ γαμπρὸς κτλ.

—Δεσποινίς, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ζήτησω τὴν χεῖρά σας ἀπὸ τὸν παπάκη σας;

—Ὁχι, εἶναι περιττὸν, κύριε. Αὐτὸ δὲν συνηθίζεται πειὰ. Σᾶς τὴν προσφέρω ἐγὼ μόνη μου.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

—Οἱ ἐργαζόμενοι ὀρθιοὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ οἱ πεζοποροῦντες, ὅταν ἀναπαύωνται, πρέπει νὰ ἐξαπλώνωνται ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ὑπτιοί.

—Τὰ δωμάτια τοῦ ὕπνου καὶ τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ εἶνε ἀσβεστοχρισμένα με χρῶμα ὑποκῦανον ἢ ὑποπράσινον χάριν τῆς ὑγείας τῶν ὀφθαλμῶν.

—Ἐπιζητεῖτε συχνὰ ἀφορμὴν γέλωτος καὶ παιδρότης, εἰς τὴν θέλετε νὰ διατηρῆτε ἀκμαίαν τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν σας ὑγείαν.

—Προσέχετε ὅταν κάθεσθε ἢ ἐργάζεσθε νὰ μὴ κρατῆτε τὸ σῶμα εἰς ἐλαττωματικὴν στάσιν (κεκυφὸς) διότι κινδυνεύει βαθμηδὸν ἡ εὐθυτένεια τῆς σπονδυλικῆς σας στήλης.

—Ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἡ κατάχρησις βλάπτει, μὴ στερεῖτε τὰ τέκνα σας σακχαρῶδων τροφῶν, διότι ἡ σάκχαρις εἶνε ἀπαραίτητος θρεπτικὴ οὐσία, ἰδίως διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

—Ψυχρὸν ὕδωρ ἐντὸς μιᾶς λεκάνης κειμένης εἰς μίαν γωνίαν τοῦ κοιτῶνος τὴν νύκτα, συντελεῖ πολὺ εἰς τὸ νὰ καθαρίζῃ τὸν ἀέρα τοῦ δωματίου, παύει ὅμως καὶ νὰ εἶνε πόσιμον.

—Ἡμέραν παρ' ἡμέραν μὴ λησμόνει νὰ πλύνῃς τοὺς πόδας σου με χλιαρὸν ὕδωρ καὶ σάπωνα. Ἡ καθαριότης τῶν ποδῶν εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος.

—Πρόσεχε ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μὴ καταπίνῃς σπόρους ὁπῶρων, διότι ἐνδέχεται, σπανιώτατα εἶνε ἀληθές, εἰς τοιοῦτος νὰ γίνῃ ἀφορμὴ σκοληκοειδίτιδος.

—Αἱ γυναῖκες μετὰ τὸ φαγητὸν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ φορῶσι ποτὲ στηθόδεσμον (κορσέ), διότι ἐκτὸς τῆς ἀφεύκτου δυσπεψίας κινδυνεύουν καὶ ἀπὸ συμφορήσεις.

—Ὅσάκις ἐγείρεσαι τὴν νύκτα καὶ τὸ πρωὶ μόλις σηκωθῇς, πλύνε ἐπανειλημμένως δι' ἀφθόνου ὕδατος τὸ στόμα.

—Ὁ ἄρρωστος ὁ τρέφων ἀκράδαντον πεποίθησιν περὶ τῆς ἰάσεώς του εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἰατρευμένος, πρωτίστη δὲ ὑπερηφασία τοῦ ἱατροῦ εἶναι νὰ τὸν ἐμπνεύσῃ ἐλπίδα καὶ θάρρος.

γλυκεῖα τραγουδιστὴ φωνή της καὶ ἔχοντας τὰ ὠραῖα μαῦρα της μάτια καρφωμένα ἐπάνω του :

—Ράγη μου, γιατί δὲν μοῦ μιλάς, γιατί δὲν ἀφίνεις.. τὸν ἑαυτὸ σου νὰ νοιώσῃ τὴν χαρά, τὴν εὐτυχία ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ ζωὴ; Γιατὶ εἶσαι τόσο δύσπιστος; Κύττα τὰ κάλλη τῆς φύσης ποὺ μᾶς κυκλώνουν. Ἄκου τὸ κελάδημα τῶν μικρῶν πουλιῶν, ὅσο δὲ γιὰ μένα μὴν ἀμφιβάλλῃς.

Αὐτὰ τὰ λόγια τὸν ξάφνιασαν. Δὲν τᾶκουσε ἀπὸ καμμιὰ. Ὡστε ἤρε τὸν ἄνθρωπο πλάϊ στὸν ὁποῖο θὰ ἐννοιωθε ἐπὶ τέλους ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμοῦσε. Τῆς εἶπε γλυκόλογα, ὅσα τοῦ ἐνέπνευσε ἐκείνη τῇ στιγμῇ ἡ ποιητικὴ ψυχὴ του...

Πέρασε καιρὸς πολὺς. Ὁ Ράγης ἔμενε πάντα ὁ ἴδιος στὰ αἰσθήματα, στὴ καρδιά, στὸ πνεῦμα. Ἡ ὕλικός του δυνάμεις ὑστεροῦσαν. Δὲν ἀρκοῦσαν γιὰ τὴν ματαιοδοξία μιᾶς γυναίκας. Ὅχι ὅμως καὶ γιὰ τὴ Λέλα. Ἦταν βέβαιος γι' αὐτὸ ὁ Ράγης...

Ἦταν ἄρρωστη. Ἔτσι τοῦλάχιστον τὸν ἐπληροφόρησε ἓνα μικρὸ ἀρωματισμένον γραμματάκι ποὺ τὸν ἔστειλε ἡ Λέλα.

Ἐπέμεινε με πόνο τῆς μέρες τοῦ χωρισμοῦ. Καὶ τέλος μὴν ἀντέχοντας πειὰ πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸν ὠραῖο μαγευτικὸ ἐκεῖνο κῆπο ὅπου γνώρισε τὴν εὐτυχία.

Βάδιζε σκεπτικός. Ξάφνου μιὰ κουρσίτσα μικρὴ πέρασε ἀπὸ τὸ πλάϊ του καὶ τὸν ἔκανε νὰ συνέλθῃ. Γύρισε ἀπότομα καὶ εἶδε — ὦ, πλάνη! — τὴ Λέλα με ἓνα φίλο κοινό. Ἐσκυψε πάλι καὶ ἀκολούθησε τὸ δρόμο του. Θέλησε νὰ δώσῃ μιὰ ἐξήγησιν. Σκέφτηκε ὥρες πολλὰς καὶ ὅταν τοῦ ἦλθαν δάκρυα στὰ μάτια ξέσπασε φωνάζοντας. «Γιατὶ νὰ μὴ γεννηθῶ ἀναίσθητος καὶ ἐγώ, γιατί νὰ μὴ πέρνω τὴ ζωὴ σὰν ὅλους» ;...

Ἀπόστολος Χατζόγλου

Κορίτσα στὴν ὑπηρετριά της:

—Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη με σὲν καὶ ἂν ἐξυκολουθήσης ἔτσι μπορεῖς... νὰ πεθάνῃς στὰ χέρια μου!...

* *

—Ἡ ψιτὴ χήνα εἶνε περίφημη. Ποιὸς τὴν ἐμαγεύεψε, γυναικα;

—Ἡ προτελευταία μαγεύρισα τὴν ἔσφαξε, ἡ τελευταία τὴν ἐμάδησε, ἐγὼ τὴν ἔψησα καὶ ἡ τωρινὴ μαγεύρισά μας τὴν σεβίβησε.

ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΝΑ ΓΕΛΟΥΜΕ

* * * Ἀγγλος τις ὁδοιπορῶν διὰ τῆς ἐπαρχίας Κίλκνεϋ ἔφθασεν εἰς ἕνα πόρον καὶ ἐκάθησε λέμβου διὰ νὰ διαπεραιωθῇ εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος. Ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ ἐταράττετο καὶ ἡ λέμβος ἐκινεῖτο ὁ Ἀγγλος ἠρώτησε τὸν λεμβοῦχον ἂν ἐχάθη ποτὲ κανεὶς κατὰ τὴν διαπεραίωσιν.

— Ποτὲ, ἀπήντησεν ὁ λεμβοῦχος, ὁ ἀδελφός μου τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐπνίγη, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον τὸν ἀνέυρομεν.

* * * Κτίστης Ἰρλανδὸς πεσὼν ἐκ τινος οἰκοδομῆς καὶ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἐκεῖ ὁ ἱατρὸς τὸν ἠρώτησε κατὰ ποίαν ὥραν συνέβη τὸ δυστύχημα.

— Τὴν δωδεκάτην, κύριε ἱατρὲ, ἀπήντησεν ὁ κτίστης.

— Πῶς δύνασαι νὰ ὀρίσης τὴν ἀκριβῆ ὥραν; ἐρωτᾷ ὁ ἱατρὸς.

— Διότι πίπτων εἶδον ἐκ τινος παραθύρου ἄνθρωπον γευματίζοντα, ἀπήντησεν ὁ κτίστης.

* * * Ὁ ἑπαρχος μικρᾶς τινος πόλεως συνήντησε καθ' ὁδὸν τὸν διδάσκαλον. Μεταξὺ ἄλλων ζητημάτων τὸν ἠρώτησε :

— Καὶ ποίους κλάδους τῆς πεδείας ἐφαρμόζετε εἰς τὸ σχολεῖον;

— Τοὺς κλάδους τῆς καρυδιᾶς καὶ τῆς ἀπηδιᾶς, διότι χωρὶς αὐτοὺς δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ βάλῃ γνῶσι εἰς τέτοια παλῶπαιδα ἀπήντησεν ὁ διδάσκαλος.

* * * Ἦγεμὼν τις περιεγέλα τὸν πρέσβυν του ὅτι ὁμοίαζε πολὺ μὲ βοῦν.

— Δὲν ξεύρω μὲ τί ὁμοιάζω, ἀπεκρίθη ὁ αὐλικὸς. Τοῦτο μόνον γνωρίζω ὅτι πολλάκις ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσω τὴν Μεγαλειότητά σας.

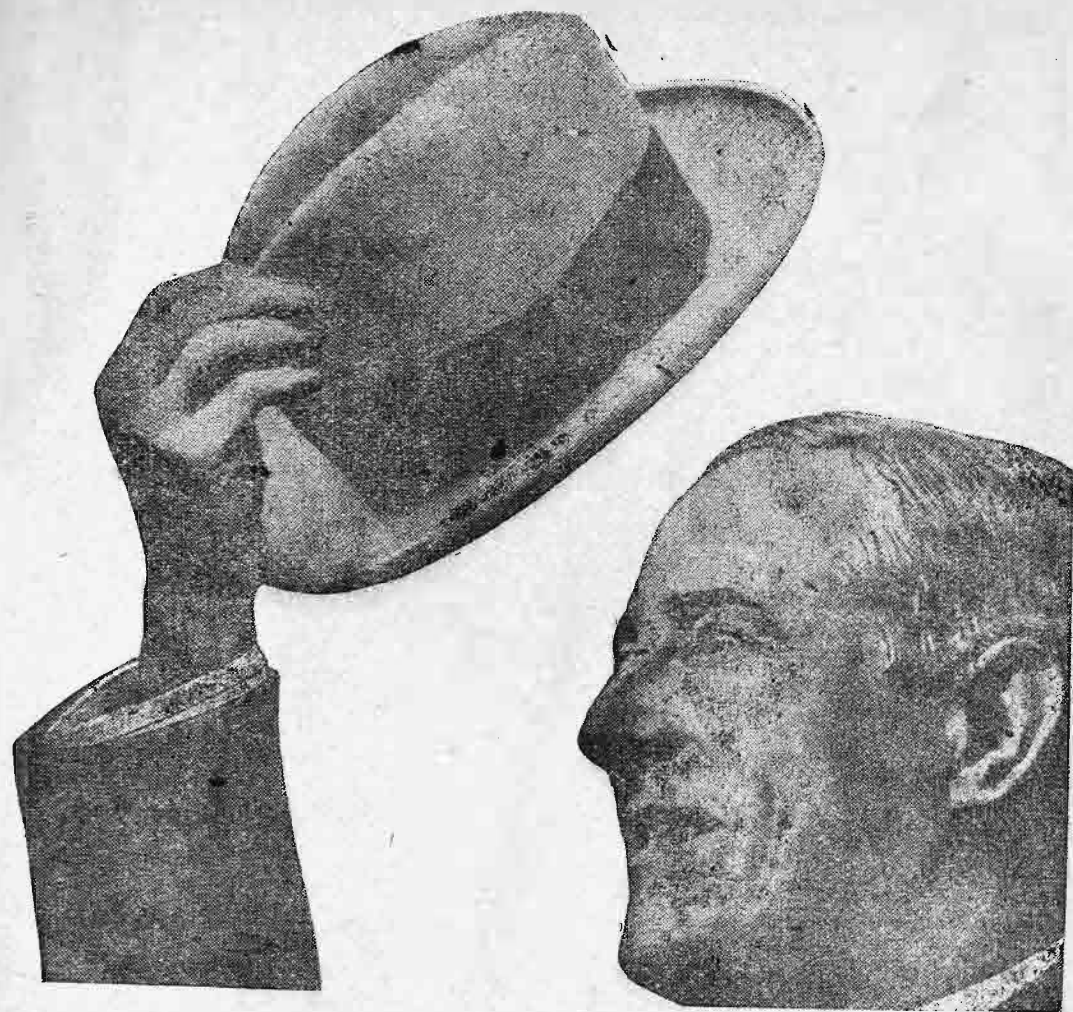
* * * Ἠρώτησέ τις τὸν Μίλτων :

— Διατὶ ἡγεμονόπαις δύναται ν' ἀναλάβῃ βασιλικὸν στέμμα εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, ἐνῶ τοῦναντίον δὲν δύναται νὰ νυμφευθῇ πρὸ τοῦ 18ου ἔτους ;

— Διότι, ἀπήντησεν ὁ μέγας Ἀγγλος ποιητής, εὐκολώτερον εἶναι νὰ κυβερνήσῃ τις ἐν βασίλειον παρὰ μίαν γυναῖκα.

* * * Ἠρωτήθη ποτὲ ὁ Μίλτων ἂν θὰ διδάξῃ ξένας γλώσσας εἰς τὰς θυγατέρας του. Ὁ Μίλτων ἀπήντησεν :

— Εἰς τὴν γυναῖκα εἶναι ἀρκετὴ μία γλῶσσα.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΔΕΛΛΑ
HABIG-MOSSANT

εἰς τὸ πασίγνωστον πιλοπωλεζόν

CUMHURİYET

τοῦ

E. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

Γαλατᾶ, Καρακιοῖ, ὁδὸς Βοεβόδα, ἀρ. 98

Ἡ πηγή ἡ ὁποία δίδει τὴν ὑγείαν καὶ τὴν εὐεξίαν
εἰς τὰ εὐτυχῇ αὐτὰ βρέφη εἶναι τὰ προϊόντα

ΤΣΑΠΑ ΜΑΡΚΑ

Κομπριμέ

ὄλων τῶν

λαχανικῶν.

Πουρέδες

καὶ ὑλικὸν

σούπας ἀπὸ

Φακὴν,

μπιζέλια,

ρεβίθια

καὶ σιτάρι.

Ρύζια

Φακὴ,

Μπιζέλια,

Βρώμη,

Πατάτες

Φρένφλορ,

Συμιγδάλι

καὶ ἄλλα

σιτηρά

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΤΣΑΠΑ ΜΑΡΚΑ

δὲν εἶναι μόνον ἡ ιδεώδης βοηθητικὴ τροφή τῶν βρεφῶν, ἀντιπροσω-
πεύουν συγχρόνως τὴν πλήρη ἐξασφάλισιν τῆς ἀνάγκης εἰς τροφήν ἐκ
σκευασιῶν τῆς χώρας.

Κάτι δὲ τὸ ὁποῖον πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ τονισθῇ εἶναι τὸ ἑξῆς :
Τὰ προϊόντα αὐτὰ παρασκευασμένα κατὰ τὸν ἐπιστημονικώτερον τρόπον
καὶ δι' εὐρωπαϊκῆς μεθόδου πρέπει νὰ δίδονται κατόπιν συμβουλῆς
τοῦ ἱατροῦ σας ὅστις θὰ ὀρίσῃ ποῖον ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ καταλληλότε-
ρον εἰς τὴν κρᾶσιν σας.

Διεύθυνσις: ΤΣΑΠΑ ΜΑΡΚΑ Μπεσικτὰς

Ἔτος ἰδρύσεως: 1915

Τηλέφ. 40337

ΠΡΟΣΟΧΗ

Προτιμᾶτε τὰ φημισμένα **Σουτζούκια**

ΑΠΙΚΟΓΛΟΤ

Εἶναι παρασκευασμένα ἀπὸ ἀγνὸν προβατίνισιο
καὶ βωδινὸ κρέας καὶ διατηροῦνται ἐπιστημονικῶς
εἰς τὰ ψυγεῖα μας.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ παντοπωλεῖα

Ἀποφεύγετε τὰς παραποιήσεις

Τηλέφωνον 24340

MEMLEKETİMİZDE
TEMİZLİK VE NEFASETİ
LE MEŞHUR **SUCUK**

İMALATHANEMİZİ
MUTLAKA
GEZİNİZ
İST. BALIKPAZARI
TAŞCILAR № 4

MEZBAHA

NIN KÖYÜN VE SIĞIR ETLERİNİN EKSTRALARINDAN
YAPILMIŞ **DAVUD OĞLU SUCUKLARI**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Τρεῖς ἱερεῖς, πεζοποροῦντες, ἐπεινάσαν καὶ εἰδῆλθον εἰς ἓνα ἐξοχικὸ μικρομαγειρεῖο διὰ νὰ φάγουν κάτι.

— Δὲν μοῦ ἔμεινε τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα μονάχα αὐγὸ θουστό, τοὺς εἶπεν ὁ μάγειρος.

— Ὁ ἐγὼ τοῦ ἐδῶ κι' ἐμεῖς θὰ τὸ μοιράσουμε, εἶπαν οἱ ἱερεῖς.

— Ποιὸς θὰ πρωτοφάη ἀπὸ ἓνα αὐγὸ, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ! Πῶς το, τέλος πάντων, κι' εὐλογῆστε το νὰ πληθύνῃ καὶ νὰ σὰς χορτάσῃ.

Οἱ τρεῖς ἱερεῖς ἀκέφθηκαν κι' αὐτοί, ὅτι ὥστε θὰ ἦταν νὰ το φάη ἓνας τὸ αὐγὸ, γιὰ νὰ καταλάβῃ κάτι. Ἀλλὰ ποιὸς;

Καθάρισαν ὥστόσο τὸ αὐγὸ, τὸ ἔβαλαν μέσα σ' ἓνα πιάτο καὶ ἀνυψώθηκαν νὰ το φάη ἐκεῖνος ποὺ θάλεγε τὸ πιάτο ταιριαχτὸ ρυτὸ ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή.

— Ἀφες αὐτὸ ἐλθεῖν πρὸς με! φώναξε ὁ πρῶτος καὶ τράβηξε πρὸς τὸ μέρος του τὸ πιάτο.

— Το ἔμασα, καὶ τὰ σὰ ἔμα, εἶπε ὁ δεύτερος.

Ὁ τρίτος παίρνοντας τὸ αὐγὸ καὶ βάζοντας το στὸ στόμα, εἶπε:

— Εἶδελθε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν!

Ἐτοί κατεβρόχθισε αὐτὸς τὸ αὐγὸ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι μείνανε μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

Ἄς καθήσῃ

Ράπτης. — Κύριε ὁ λογαριασμὸς σας στέκεται στὸ κατάστημα τόσονκαιρό.
Πελάτης. — Καὶ δὲν τὸν λές νὰ καθήσῃ;

Εἰς τὰς ἐξετάσεις Παρθεναγωγείου

Ὁ ἐξεταστής. — Εἰπέ μας παιδί μου ἓνα σύνδεσμον.

Ἡ μαθήτρια. — (Θαρραλέως) Ὁ γάμος, κύριε.

Ὁ ἐξεταστής. — Εἶγε!!! εἶσαι... προβιβάσιμος.

Ζωὴ σὲ λόγου σου

— Τί ἔχεις μπάρμπα Γιάννη καὶ κλαῖς;

— Ἄστα. μὴν τὰ ρωτᾷς φόφησε ὁ γάϊδαρός μου.

— Αἶ, καὶ γι' αὐτὸ κλαῖς;

— Μὰ ξεύρεις, τόσα χρόνια τώρα τὸν εἶχα σὰν ἀδελφὸ μου.

Σάν τὸ πουλάκι πεταχτὴ,
σάν τὸ σκυλάκι πηδηχτὴ,
ἐπειδὴ ἄργησε πολὺ
τρέχει καὶ τρέχει σάν τρελλή
ξικάλτισωτη καὶ μόνη,
σ' ἐνὸς τρελλοῦ τὴν ἐκδρομὴ ἐκεῖ στήν Ἀντιγόνη,
στήν ἐκδρομὴ ἐκείνη
ποὺ στῶν τρελλλλῶν τὰ χρονικὰ
θεότρελλλλλη θὰ μείνη.

Γαλατᾶ τῇ 3] 11] 1939.

Παναγιώτης Κ. Παναγιωτίδης

Τὸ κατωτέρω ποίημα ἐγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου Διαγόρα διὰ τὸν γνωστότατον εἰς τὴν Κοινωνίᾳ τῆς πολεῶς μας κ. Παναγιώτην Κ. Παναγιωτίδην, τὸν Ἀμφιτρύωνα καὶ Διοργανωτὴν τῆς περιβοήτου καὶ ἱστορικῆς Ἐκδρομῆς τῶν 800 εἰς τὸν Παράδεισον, τῆς Ἀντιγόνης τῇ 6 Ἰουλίου 1937.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

Κατάγεσαι ἀπὸ ἔνδοξη καὶ φημισμένη ράτσα
Σὲ ξεύρουν τιμιώτατο στῶν Τραπεζῶν τὴν πιάτσα.
Στὰ χέρια σου ἐμπιστεύονται πλούτη καὶ θησαυροὺς
Καὶ γιὰ τοὺς τρόπους σου γνωστὸς τυγχάνεις τοὺς ἄβροους
Καθόλου δὲν ἀρέσκεσαι στῶν θηλυκῶν τὰς σχέσεις
Ἀλλοίμονον στὰ χέρια των ἐὰν τυχὸν καὶ πέσης.
Γὰ παγωτὰ σ' ἐνέργεια, φραντζόλες καὶ ἀρνάκι..
Ὅλο καὶ θάχης στήν καρδιά ἀγιάτρευτο μεράκι
Γιὰ τὰ γαλάζια καίεσαι, φλογίζεσαι τὰ μάτια
Στίχους συνθέτεις καὶ ψηλὰ χτίζεις γι' αὐτὰ παλάτια.
Ἔχεις προτίμησι γι' αὐτὰ καὶ ἡ καρδιά πονᾷ
Γιὰ δυὸ ματάκια φλογερὰ, δυο μάτια γαλανὰ.
Στὴν Ἀντιγόνη κάποτε μᾶς πῆγες ἀναφόρι,
μᾶς τάγισες, μᾶς πότισες καὶ τζάμπα τὸ βαπόρι.
Στὸ τέλος ἐνθουσιάστηκες καὶ ἔρανες παράδες,
Λὲς κι' ἐφαντάζεσο χαρὰ, μὰ ποῦνε οἱ παπᾶδες ;
Στὰ τσάγια τὰ κοινοτικά εἶσαι πάντα παρῶν
Καὶ ἀπαγγέλλεις στίχους σου μὲ ὕφος ἱλαρὸν
Ἡ σάτυρα ἀπ' τὸ στόμα σου ποτε δὲν ἔχει λείψει
Ἡ ἔμπνευσις σου ἔρχεται ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη.
Τέτοιοι λεβέντες σὰν καὶ σὲ αἰῶνια νὰ ζοῦνε
Χορταίνουν μὲ συμπόσια ἐκείνους ποὺ πεινοῦνε
Κι' οἱ διψασμένοι παγωτὰ μὲ ὄρεξι πολλή
καταβροχθίζουν... Πήγαινε καὶ διὲς στὸ Κανδυλλί.

Πέτρος Διαγόρας

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΡΑΦΟΓΛΟΥΣ

Πέντες μήνες παρήλθον ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πολυκλαύ-
στου Ἀντωνίου Σαράφογλου, ἱεροψάλτου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ
τῶν Βλαχερνῶν καὶ ἡ συγκίνησις μένει ἀκόμη εἰς ὅσους ἔτυ-
χον νὰ τὸν γνωρίσουν, διότι ὁ καθεὶς ἔτρεφεν ἰδιαιτέραν συμ-
πάθειαν πρὸς τὸν Ἀντωνάκη.

Ἐγεννήθη τὸ 1919 καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἠγάπησε καὶ
ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, τῆς ὁ-
ποίας ταχέως κατέστη κάτοχος.

Εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν χάρις εἰς
τὴν ἐπιμέλειάν του προσελήφθη πρῶτος
κανονάρχης τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ τοῦ Πα-
τριαρχικοῦ ναοῦ παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ λαμ-
παδαρίῳ Εὐστ. Βιγγοπούλῳ, τὸν ὁποῖον
ὁ ἐκλιπὼν Ἀντωνάκης ἐξετίμα καὶ ἠγά-
πα ὡς διδάσκαλον καὶ προστάτην. Εἰς
τὴν πατριαρχικὴν αὐλὴν ὅλοι ἔτρεφον
ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πρὸς αὐτόν.

Τὸ 1938 διωρίσθη ἀριστερὸς ἱερο-
ψάλτης τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν.

Κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ὅσοι πα-
ρέστησαν εἰς τὸν ναὸν ἐνθυμοῦνται ἴσως ὅτι ὁ πολὺκλαυστος
Ἀντωνάκης ψάλλον ἐμμελέστατὰ τὸ «Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος
ἔδου τῆς μορφῆς σου» καὶ τὰ ἄλλα συγκινητικὰ τροπάρια κατε-
λαμβάνετο ἐκ συγκινήσεως καὶ ἐδάκρυε, ὡς νὰ τοῦ ἔλεγε τὸ
πεπρωμένον ὅτι διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ ἔψαλε. Ἦσθάνετο
ἀληθῶς τὰ ψαλλόμενα καὶ ἡ ψυχὴ του ὡς λίαν λεπτὸν ἔλασμα
ἐληρεαζομένη, ἔπασχε, συνεκινεῖτο, ἔδονεῖτο. Ὅλίγον πρὸ τοῦ
θανάτου του προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐρασιτεχνικοῦ χοροῦ τῶν νέων
Γαλατᾶ συνέψαλε κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τῷ ἱε-
ρῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Νεοχωρίου, ἔνθα συνεκίνησε τὸ

πολυπλήθες ἐκκλησίασμα μὲ τὴν μελωδικὴν φωνήν του, ψάλ-
λων μόνος του τὸ «Σὲ ὑμνοῦμεν».

Εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν του ὑπῆρξεν ἀμέμπτου χαρακτή-
ρος. Ἡρέσκετο νὰ εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν φίλων του νὰ συζητῇ
μετὰ τῶν σπουδαζόντων καὶ νὰ ἀκούῃ αὐτοὺς ὁμιλοῦντας περὶ
διδασκτικῶν θεμάτων.

Ὁ πρόωρος θάνατός του ἐλύπησε ὄχι μόνον τὴν ἐνορίαν
Εὐλοπόρτης ἀλλὰ καὶ ὅσους τὸν ἐγνώριζον προσωπικῶς ἢ καὶ
ἐξ ἀκοῆς μόνον.

Οἱ παραστάντες κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἔκλαιον
βλέποντες μητέρα, ἀδελφοὺς, συγγενεῖς καὶ φίλους ὀλοφυρομέ-
νους εἰς τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἐκλιπόντος Ἀντωνάκη, τοῦ μη-
δόλως φροντίζοντος πλέον περὶ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου
σαρκὸς.

Δάκρυα πόνου ραίνοντες καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ νωποῦ ἔτι τά-
φου τοῦ ἀλησμονήτου Ἀντωνάκη, εὐχόμεθα εἰς αὐτὸν μὲν τὴν
γαῖαν κούφην, εἰς δὲ τοὺς ἀπαρηγορήτους οἰκείους του τὴν ἐξ
ὑψους παρηγορίαν.

Θ. Παν.

ΣΤΟΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Πές μου δὲν ἐπεθύμησες τῆς μάνας τὴν ἀγκάλη,
Πές μ' εἶναι ὁ χάρος πειὸ γλυκὺς καὶ δὲν γυρίζεις πάλι;
Ἄφες τὸ μνήμ' Ἀντώνη μου καὶ σήκω ν' ἀντικρύσης,
Τῆς μάνας σου τὴν ἀγκαλιὰ γιὰ σέ ποὺ λαχταράει.
Σπρῶξε τὸ χῶμ' Ἀντώνη μου νὰ τῆς γλυκομιλήσης,
Καὶ δὲς τὴν δόλια τῆς καρδιὰ γιὰ σέ πῶς σπαρταράει!
Ἄχ τί προσμένει ἡ ἄμοιρη, τὸ γυό της ν' ἀντικρύσῃ!
Θέλει... τὰ μαῦρα χῶματα νὰ τὰ παραμερίσῃ!
Νὰ βρῇ τὸν γυό της ζωντανὸ γλυκὰ νὰ τὴν προσμένῃ!
Καὶ νὰ τῆς πῇ λόγια γλυκὰ!... μιλοῦν οἱ πεθαμένοι;
Σοῦ κλείσε ὁ χάρος Ἀντώνη μου τ' ὀλόγλυκό σου στόμα
Ἐσβυσε πᾶσα σου πνοή, τὸ θαλερόν σου ὄμμα,
Καὶ ἄφησε τὴν μάνα σου νὰ παίζῃ μὲ τὸ χῶμα..
Ἀφοῦ τῆς πήρε τὴν καρδιὰ καὶ τὴν ζωὴ ἀκόμα!

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΟΤΙΜΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Θωμᾶ Πανάκη.

Οἱ ἐν Πριγκήπῳ: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων κ. κ. Θωμᾶς, ὁ Παν. Ἀρχ. κ. Ἀγαθάγγελος Ἰωαννίδης ὁ προϊστάμενος τῆς Κοινότητος, ὁ Ἐφημέριος κ. Κων. Μπιμπέρογλου, ὁ Ἀρχιδιάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ, κ. Γ. Ὀρφανίδης, οἱ Ἡγούμενοι τῶν Ἱ. Μονῶν Παν. Ἀρχιμ. κ. Θωμᾶς Ταλλιέρης Σωτ. Χριστοῦ, Πανοσ. κ. Λύσανδρος Κουκούλης Ἀγ. Νικολάου καὶ Παν. κ. Κλεόνικος Ἀγ. Γεωργίου (Κουδουνᾶ).

Ἡ Ἐφοροεπιτροπὴ τῆς Κοινότητος: κ. κ. Κυρ. Τεπερίκογλου πρόεδρος, Γ. Ἀγνίδης, ἐφοροταμίας, Ν. Δημόπουλος σφραγιδοφύλαξ, Χ. Διαφόπουλος ταμίας, Πολυκ. Χρηστίδης καὶ Μ. Βασιλειάδης σύμβουλοι, γραμματεὺς Ἰορ. Σταμ. Φιστίδης.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς κ. κ. Δημ. Γεωργιάδης, Διευθυντῆς, Χρ. Κοντογιάννης, Ι. Καριδάκης, αἱ δ-νίδες Ἀρίστη Δενδρολιβάνου καὶ Ἀθηνᾶ Πάνου.

Οἱ κ.κ. Ι. Φασιλάκης (τραπεζίτης) Ι. Γκόβολος ἱατρός, Γ. Σιμώτας (ἀρχιτέκτων), Π. Τσίτσοβιτς, Ι. Θεοδορίδης, Γ. Ἐλευθεριάδης, (δικηγόρος) Π. Εὐδας, Ν. Γ. Εὐδας [ἔμποροι], Ἀλ. Μαντατζῆς, Γ. Τσάλλας, Γεωρ. Πολίτης, Ἀθαν. Παλάσης, Ἀν. Μαγκίνας, Χρυσάφης Εὐδας.

Αἱ εὐγενέσταται κ. κ. Ἐλένη Συριάκη, Μαρ. Σωτηριάδου, Βασ. Σαρόγλου, Φ. Μνησιτίδου, Λαμπρινίδου, Αἰκ. Ἀγνίδου, Δημοπούλου, Πέρδικα Χατζηγιαννάκου, Σωζὼ Κεφάλαι οδοντοῖατροῦ, Μ. Ἀνανιάδου, Λυγεροῦ

Οἱ Ἱεροψάλται τῆς Κοινότητος κ. κ. Εὐθ. Ἀλεξόπουλος, καὶ Λέων. Χαματζόγλους, Μιχ. Βασιλειάδης, Ν. Κ. Νικολαΐδης, Δημ. Πανταλέων, Στυλ. Πασχόπουλος δομέστικοι, Σωτ. Πασχόπουλος ἀναγνώστης.

Αἱ δ-δες Ἀναστασία Νικολαΐδου διευθύντρια Ὀρφανοτροφείου ἁρρένων, διδάσκων προσωπικὸν Σοφ. Κιακίδου, καὶ Δεσπ. Ἡλιάσκου.

Οἱ ἐν Χαλκῇ: Ὁ Σεβ. Μητρο. Φιλοδελφείας κ. Αἰμιλιανὸς Σχολάρχης τῆς Θεολ. Σχολῆς, οἱ κ.κ. καθηγηταὶ Παν. Ἀρχιμ. Χρυσ. Κορωνάιος, ἱατρός Εὐάγγ. Φουντόπουλος, Ἰωάννης Παναγιωτίδης καὶ Α. Ἰατρόπουλος.

Ὁ Παν. Ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος Ἰωσηφίδης προϊστάμενος τῆς Κοινότητος κ. Ν. Εὐδας καὶ κ. Ἀνδρέου, Ἡ εὐγεν δ-νὶς Μαρίκα

Ξηρουδάκη Διευθύντρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων Χάλκης αἱ δνίδες Μάρθα Βασιλειάδου, Σωφρ. Τσιρικτσόγλου, Ἑλ. Ἀποστολίδου, Κίτσα Δεκαβάλλα.

Οἱ ἐν Ἀντιγόνῃ: Πρεσβύτ. Σ. Θεραπειανὸς, προϊστάμενος τῆς Κοινότητος καὶ ἐπιστάτης τῆς αὐτόθι Μονῆς Σωτήρος Χριστοῦ οἱ ἱεροψάλται κ.κ. Ἀντίγονος Θεοδορίδης, κ. Νικ. Βοσκόπουλος, Πρεσβύτερος κ. Κων. τῖνος Παϊκόπουλος, ἡγούμενος Ἀγ. Γεωργίου Καρύπη.

Οἱ ἐν Πρώτῃ: ὁ Πανοπολογιώτατος ἀρχιμ. κ. Θεοδόσιος Τριανταφυλλίδης προϊστάμ. τῆς Κοινότητος, καὶ ἡγούμενος τῆς αὐτόθι μονῆς Σωτήρος Χριστοῦ, ὁ κ. Ράκας, ἡ δνὶς Βέρρα.

Οἱ ἐν Καδῆκιοῦ: Ὁ ἀρχιδιάκ. κ. Μάξιμος Τσαούσης, ὁ ἱερολογ. κ. Στεφανίδης, οἱ κ.κ. Χ. Παπαδόπουλος, Ι. Χατζησταυρίδης, Δημ. Ἰωαννίδης, Χαρ. Αἰμέλογλους, Κ. Δημητριάδης, Ἀλ. Ἀρσενίου, Οἰκονόμος Ἰάκωβος (Ἀγ. Εὐφημία), Νικ. Νικολαΐδης, Σωτ. Μανρίδης, Ἀπ. Θεοφιλίδης Οἰκονόμος Ἀνδρ. Ζορμπᾶς (Ἀγία Τριάς), Σταυρ. Καλτσᾶς, Χορασλάνογλους, Προδρ. Ἰωσηφίδης, Παν. Αἰμέλογλους, Κων. τῖνος Ἐλευθερόπουλος Πολ. Ἐλευθερόπουλος, Οἰκονόμος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος (Ἀγ. Γεώργιος) Γ. Ραλάκης, Κ. Γεωργιάδης, Ἀνδ. Τριανταφυλλίδης, Χ. Τουργούτης διευθ. ἁρρεναγωγείου, κ. Παρθ. Λαγουδάκη, διευθ. Παρθεναγωγείου, Θεανῶ Μιλαρακη διευθ. Σχολῆς Γέλ Δεγιομέν, κ. Γαλακτ. Ζορμπᾶς (προϊστ. Χρυσουπόλεως).

Οἱ κ. κ. Κων. τῖνος Προῖγγος, Μ. Πρωτοψάλτης, Θρ. Στανίτσας Ἀρχων Λαμπαδάριος, Κ. Μακρίδης Μ. Πρεμικήριος.

Οἱ ἱεροὶ Ἱεροκῆρυκες: Εἰσοδίων Πέραν κ. Ἀνδρ. Λαγοῦρος, Μ. Τσαούσης Μητρο. Χαλκηδόνος, Αἰμ. Πουλερόπουλος, Ἀγίας Τριάδος Πέραν, Κων. τῖνος Πλακωτάρης Ἀγ. Κων. τῖνου καὶ Ἐλένης, Πέραν, Δημ. Παπαδόπουλος Ἀγ. Ἀποστόλων Φερίκιοι, Ἀλ. Καρατζᾶς Εὐαγγελιστορίας, (προπόδων Ταταούλων,) Ἰωακείμ Λουκάς Ἀγ. Κων. τῖνου Ὑψωμαθείων, Ἀ. Ἀναστασιάδης Ἀγ. Γεωργίου Μακροχωρίου, Πολυκ. Ρετσέλης Μεγ. Ρεύματος, Σεραφεῖμ Τσαγκόπουλος (Μητρο. Δέρκων), Δημ. Χαρβαλιᾶς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ, ἱεροδ. Δημ. Μπροῦσαλης Ἀγίου Δημητρίου. Οἱ Παν. Ἀρχιμανδρίται: Πολύκαρπος Κων. τινίδης προϊστάμενος Εὐαγγελιστορίας, Ν. Κουτρομπῆς πρωθιερεὺς καὶ ἱεροκῆρυξ Ἀγ. Δημητρίου Ταταούλων, Σεραφεῖμ Κρασᾶς προϊστάμενος Βεσικτᾶς, Λεόντιος Προϊστάμ. Ὁρτάκιοι, Παγκράτιος καὶ Γεώργιος Ἀγ. Νικολάου Γαλατᾶ.

Οἱ ἐκ τοῦ Τραπεζιτικοῦ Σώματος: κ. κ. Ἀθαν. Δρίτσας Διευθυντῆς Τραπεζῆς Near East, Θωμ. Ἀποστολίδης ὑποδιευθυντῆς Τραπεζῆς Near East, Ἀθ. Λογοθέτης.

Οἱ ἐκ τοῦ Ἱατρικοῦ Σώματος: κ. κ. Αἰμὶλ. Ταχιντζῆς, Ι. Ἰωαννίδης, Γ. Μαυρομμάτης, Βυζαντιάδης, Ν. Φακατσέλης, Στ. Παρασκευᾶς, Α. Ἀνανιάδης, Ἐπ. Στεφανόπουλος, Ἡλιάδης, Β. Κομποθέκρας, Κοσμ. Λαζαρίδης, Μ. Πασχαλίδης, Χουδαβερόδης, Χατζησπύρου, Καστανάκης

Ναυτ. Πράκτορες: Οἱ κ. κ. Γ. Μαλλιόγλους Διευθ. Ρουμαν. Ἑταιρίας, Λ. Σιοκίδης (Bygon) Δημ. Ἀράμπογλους, Ἀπ. Κανακάρης, Γ. Μαρκῆς, Νικ. Κων(τινίδης), Ν. Βουτσιανᾶς, Ι. Ἀντώνιος, Θ. Χατζόγλου, Ἀδελφοὶ Βάτη

Οἱ ἐν τῇ Doyce Oryan Bank: κ. κ. Στ. Ἰβάντζος, Ν. Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Κ. Παναγιωτίδης, Ἀντ. Μαλέτσκος, κ. Δεδέκας, Βασ. Κομαριώτης, Δημ. Καλλιάνης, Ἀν. Χάλλιβας, Ἀν. Χαραμπάρας, Ε. Ψαρόπουλος, Βλαχόπουλος, Μ. Βασιλειάδης, Χ. Παπαγεωργίου Ν. Σακλαρίδης, Ἀριστος Ζικόπουλος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγ. Νικολάου Γαλατᾶ: κ. κ. Ι. Παπανικήτας πρόεδρος, Ν. Χατζηγεργόρης ταμίας, Πέτρ. Κλεινόπουλος, Εὐστ. Κων(τινίδης), Σταυρίδης, Ι. Παλάσης πρωτοψάλτης τοῦ ναοῦ, Δημ. Μαγούρης ἀριστερὸ. ἱεροψάλτης, τὰ μέλη τοῦ χοροῦ. κ. κ. Παν. Κων(τινίδης), Κ. Μαφίδης δομέστικος, Βασ. Εὐστρατιάδης, Γ. Σιδερίδης, Πανάκης, Σιρίνογλου, Φωτιάδης, Κ. Κυριακοῦ.

Οἱ κ. κ. Θεόδωρος Κλεινόπουλος. ἀρχηγὸς τοῦ νεοσυστάτου ἐρασιτεχνικοῦ χοροῦ Γαλατᾶ, τὰ μέλη Γ. Ἀερόπουλος, Σερ. Σερραφεμιδῆς, Θεοδόσιος καὶ Ἀν. Ξεντές, Ἐλευθ. Βέϊκος, Κυριακόπουλος, Ν. Ροδόπουλος, Ράλλης καὶ Σοφ. Γυμνόπουλος.

Οἱ κ. κ. Θεοδ. Παπαδόπουλος, [ὑφασματέμπορος] Μακρῆς, Γ. Μαζαράκης, Κουνάδης, ἡ εὐγ. κ. Μαρ. Ἀποστόλου, ἡ εὐγ. κυρ. Ἀναστ. Καραμπάση [Νεοχώριον], αἱ δ-νίδες ἀδελφαὶ Εὐφ. καὶ Μαρ. Ἀναστασιάδου, οἱ κ. κ. Ν. Κουτσαβέλης, Χρ. Γεωργιάδης, αἱ δ-νίδες Ἀγγ. Βασιλειάδου, Ἐλένη Γεωργιάδου, Σοφ. Δικεφαλοπούλου Μαρ. Μαμποπούλου, ἀδελφαὶ Καλαϊτζόγλου, Εἰρ. Ζωΐδου, ὁ κ. Χρ. Κιτωλιάδης. Τὸ πρόεδρεῖον τοῦ Ἀθναούτκιοι Σπόρ Κλούπ: Ἀντ. Κουκουλομάτης πρόεδρος, Γεωρ. Κων(τινίδης) ἀντιπρόεδρος, Ἀπόστ. Καλεντζόγλου ταμίας, Χαρ. Μποσταντζόγλους Γεν. Γραμματεὺς, Εἰδ. Γραμματεὺς Ἐμμ. Ἀλεξάνδρου, ἀρχηγὸς Ποδοσφαίρου Βασ. Γεωργιάδης, Ἀθλητισμοῦ Ἀσκατίδης. Ἡ εὐγ. κυρία Ἄννα Μαυρῆ, οἱ κ. κ. Δημήτριος Ἡλιάδης, Δ. Ἑμμανουηλίδης, Γ. Στυπόνιας, Λ. Θεοδώροβιτς.

Ἀδελφοὶ Σουλιώτη, Θαν. Νικολαΐδης, Νέστωρ Ἰωαννίδης, Δημ. Στεφανίδης, Κων. Ὁραιόπουλος, Δ. Κουτσουρόπουλος, Βένος Πουρλόγλου, Γεωρ. Λιόφογλους, Καμακίδης, Φ. Οἰκονομίδης, Ἰορδ. Λαζαρίδης, αἱ δ-νίδες Ὀλγα Ντάκου, Ἐλ. Ντάκου, Βιργ. Ἀποστολίδου, Ξανθίππη Θεοδωρίδου, Ἑλλη Θεοδωρίδου, Δέσπ. Ραπτοπούλου, Βασ. Μιλτιάδου, Θανάσης Μιχαηλίδης, Κ. Κατραπάνης, Ὁδ. Καρυστινὸς, Α. Καριεδῆς, Θεωδορίδης, Μεγ. Κων(τινίδης), Ἀπ. Βλαστάδης, Ἀδελφοὶ Ἐθνόπουλοι, Ν. Πανᾶς Γ. Κρασᾶς, Ροδοκκανάκης, Ἀδελφοὶ Πλάκας, Ἀδελφοὶ Τσουκάτοι Ν. Κλεινόπουλος, Στεφ. Μπρούσαλης, Γ. Καρακάσης, Δ. Κουκάκης, Κων(τινὸς) Κενάνογλους, Α. Καραμανόπουλος, Γρ. Κονταξόπουλος

Οἱ κ. κ. Γεωρ. Παπαμιχαλάκης, Τοτὸς Πατσουρέλης, Γιά. Αἰβαλιώτης, Πολ. Νάνου, Ἀλεξ. Τρόνος, Φρ. Καλαράκης, Ἡρ. Νεγρεπόντης, αἱ δ-νίδες Γαρυφαλιᾶ, Εὐδιᾶ, Ἐλ. Θεοτοκάτου, Ἐλ. Θεοδωρίδου, αἱ ἀδελφαὶ Ἀγ. καὶ Μαρ. Μισσιρλή, Ἐλευθ. Ροδοκκανάκη, Αἰκ. Ἀποστολίδου, Ἀ. Ξανθοπούλου, αἱ ἀδελφαὶ Σαράφογλου, Παντούρωφ, Δέσπ. Ρούκη, οἱ κ. κ. Σωτ. Χαβατζήογλους, Γεωρ. Σιταρᾶς, Θεοδ. Ἀνανιάδης, Εὐθ. Μουτσόπουλος (Doyce Bank), Στελ. Ἀρσενιάδης, Δημ. Θεοπέμπτου, Στ. Κων(τινίδης), Ἀλέξ. Καντώνης, Ι. Κεχαγιόπουλος, Ν. Ἀπτόσογλους, Ἐμμ. Κανδύλης, Μιχ. Σεφέρογλους, Ὁθων Ἀνδρεάδης, Δημ. Συμεωνίδης, Χρ. Κατραπάνης, Χαρισόπουλος, Γ. Κασαπίδης, Κυρ. Ἀντωνιάδης, Μηλιάδης, Κ. Σίμα, Ἀλεξ. Παπαδόπουλος, Θαν. Μαγκίνας, Δ. Βουτσαδόπουλος, Ναλμπάντης, Σπ. Σταμπόρης, Ι. Βασιλειάδης Κ. Γραμματόπουλος, Πρ. Χρυσοστομίδης, Ι. Χαλκούσης, Δημ. Δεβετζῆς, Λαζ. Καγγελίδης, Ἐπ. Δημητριάδης, Γ. Ζᾶκος, Δ. Ἰωαννίδης καθηγητῆς, Hans Bruhner, Χρ. Ἰωαννίδης, Παῦλ. Φραγκόπουλος, Βασ. Ἀγγελίνδης, ἀδελφοὶ Κ., Δ., Χ. Πάντη, Χρ. Βλαχόπουλος, Π. Τοπούζογλους, Ἀδελφοὶ Συμ. καὶ Σωτ. Βακουλιέρη, Πατριάνος, Σπ. Νότης, Ματαράγκας Χρ. Γεωργιάδης, Παρίσης, Πρ. Κλεινόπουλος, Ν. Λιαγούρης, Στ. Λούκας, Ν. Πηλιούρης, Ἐ. Ἰωακείμίδης, Α. Τζῆμος (Pazar de bebe), Α. Ράδοβιτς, Γρ. Κόκκινος Στ. Μελαχροινός, Ἀν. Ζαχαριάδης, Δ. Γραφόπουλος, [Royal], Ε. Ὁρφανίδης, Ἰ. Κόββας, Γ. Κιτσιλίδης, Λαζ. Φεγκαρίδης, οἰκονόμος κ. Ἀθ. Κρητικὸς, Νικ. Λαγούτης, Παν. Μπίλης, Πλ. Μποσίνης, Ἰ. Παῖσιος, Α. Ἀντωνόπουλος, Ἀλ. Ἀναγνωστόπουλος Σπ. Τσεβασετζῆς, Γ. Παπαδόπουλος, Θεόδ. Θεολογίδης, Κ. Λαγκάδης, Π. Τσινάρας, Δ. Βασβάντης, Χρ. Κρεμμίδας, Ἀχιλλ. Κορδελίδης, Κ. Κυναλόπουλος, Π. Ἐλματζόγλους, Γ.

Ιωβίδης, Κ. Σταμπόρης, Ι. Ζωμόπουλος 'Εμμ. Χατζηανδρέου, δνς Γκιουλμπαλή, οί κ.κ. Στρ. Δενδρινός, αδελφοί Παναγιωτάκη, (Χαΐ Λαΐφ), 'Ανδρ. Μίκας, Ι. Λισίκας, Κ. Μοσχόπουλος, Β. Καλλινίκου, Ν. Μαγιόπουλος, Ζαχαρόπουλος, Γ, Δελαγραμμάτι-
 κας, Φ. Πελεκανίδης, Γ. Σιγάλας, Ι. 'Αναγνωστόπουλος, Θεο-
 δωρίδης, αϊ δνίδες Βέντα 'Ελληναΐδου, Εϋφ. 'Αποστολίδου, Ε.
 Κριθιώτου, οί κ. κ. Θρ. Σταμόπουλος, Ν. Γκιουλμπαμπάς, Στ.
 'Ασκήτογλους, Τρελλίδης, Μ. Δανηλίδης, αδελφοί Ν. Ε. Κου-
 τσαβέλης, Δημ. Γεωργιάδης, Γ. Κιτσελίδης, Κυρ. Κυδωνίδης,
 αδελφοί 'Αναγνωστόπουλοι, Ν. Βολοβίνης, αϊ δνίδες Είρ. 'Ανα-
 στασιάδου, Στρ. Ξυδιᾶ, 'Αϊβαζίδης, Δ. Βονόρτας, Θεοδ. 'Ακί-
 σκαλος, 'Αβρ. Καραμάνογλους 'Ι. Ντινιακός, Σ. Σολωμός, Μιχ.
 Δημητριάδης, Ν. Οικονόμου, Γ. Μαυροῆς, οίκ. Σιρίνογλου, Με-
 ταξόπουλος, 'Ανδρ. Βαφειάδης, Νικ. Πεταλίδης, Ν. Μιχαηλίδης,
 Κων)τίνος Μουγκρίδης, Ν. 'Αλεκτορίδης, Μ. Βονόρτας, Κ. Σγου-
 ρίδης, Στ. Σέρεσλη, 'Αρτεμιάδης, Ν. Θεοδοσιάδης, Uludağ,
 Γ. Καπονεριδης, Σιώτης, Ν. 'Οκουμούσογλους, Δημ. Καπου-
 σούσογλους Α. Δελεκόπουλος, Κων)τίνος 'Ανανιάδης, Κοκκώνης,
 'Αβρ. Θεοδωρίδης, Γ. Καστανάκης, Β. Παναγιωτίδης.

'Αλ. Ζυγομαλᾶς, Πετ. 'Ανδρουῦτσος, Γ. Ροῦσος, Μιχ. Σαματια-
 λίδης, Νικ. Μητρούσης (ιατρός), 'Ιωάν. Νικολαΐδης, Ν. Καρα-
 σάβας, Ν. Μαρκίδης, Π. Πηλίδης, τὸ ποδοσφαιρικὸν τμήμα
 Α.Σ. Πέραν κ. κ. Χρ. Τσαφατίνος, Γ. Τσιβελέκης, Χρ. Κον-
 στάντας, Τσάτσης, Μαρούλης, Κ. Τσίτσοβιτς, Etien Raymonti
 Κ. Μπαμπίνος, Ratkley, Μ. Τσουλάφης, Φιλ. Γογώνης, οί κ.
 κ. 'Αντ. Νακόπουλος Ναπ. Στεργιανόπουλος, Πετ. Περίδης,
 Καλαμίδης, ἀδελ. Ριζόπουλοι, 'Ελ. Παλαμίδης, Δ. Τζήμος.

Ἡ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ Ἡ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΑΣ

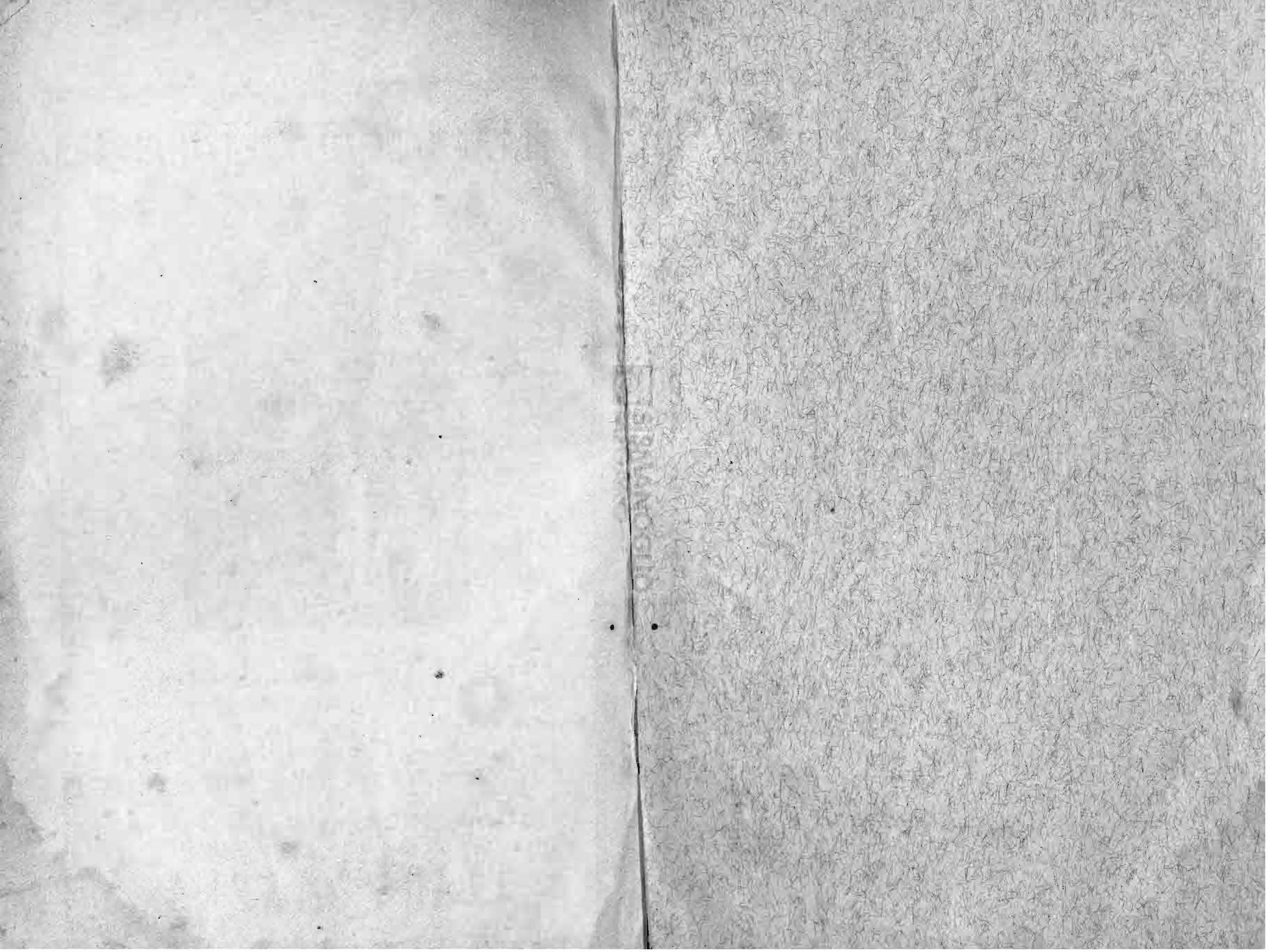
'Η ὑγιής καὶ εὐρωστος ἀνάπτυξις των ἐπιτυγχάνεται
 διὰ τροφῶν ἀγνῶν καὶ φυσικῶν ὅπως εἶναι τὰ γνήσια
 προϊόντα τῆς φύσεως.

Κάθε μητέρα πρέπει νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὰ δῶρα
 αὐτὰ τῆς φύσεως, τὰ ὅποια παρέχουν δύναμιν καὶ ὠραιό-
 τητα.

Αἱ ιδιότητες αὗται ὑφίστανται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ
 προϊόντα

ΤΣΑΠΑ ΜΑΡΚΑ

Μπεσικτάς. — Ἔτος ἰδρύσεως 1918

ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ

